II. LODNÍ DENÍK

Poseidon

HISTORIA MAGISTRA VITAE

Vodácký oddíl Poseidón zvaný byl založen l.P. 1977 2. října. Ten den se také konala první akce oddílu - výprava na klínec.

Poseidón je součástí kolektivu 4 oddílů, které úzce spolupracují pod názvem Gemini, což znamená Blíženci. Jsou to jejmena, Argonauti, kteří pracují od března r. 1977, dále pak Theseus a Tritoni, které byly založeny také na podzim 1977.

V čele tohoto dobrovolného sdružení oddílu stojí admiralita, ve které je každý oddíl zastoupen svým kapitánem a v čele je volený admirál. Admiralita rozhoduje o společných věcech pro všechny oddíly, o plánování společných akcí a zapisťování společných věcí.

V případě potřeby se admiralita rozšiřuje na velkou admiralitu, která je ještě obohacena o kadety a přístavní.

Oddíl je řízen kapitanátem, ve kterém v případě Poseidónu je kapitán a kormidelníci.

Oddíly po dvojicích se scházejí v přístavy a v čele každého přístavu je Přístavní rada.

Fl.

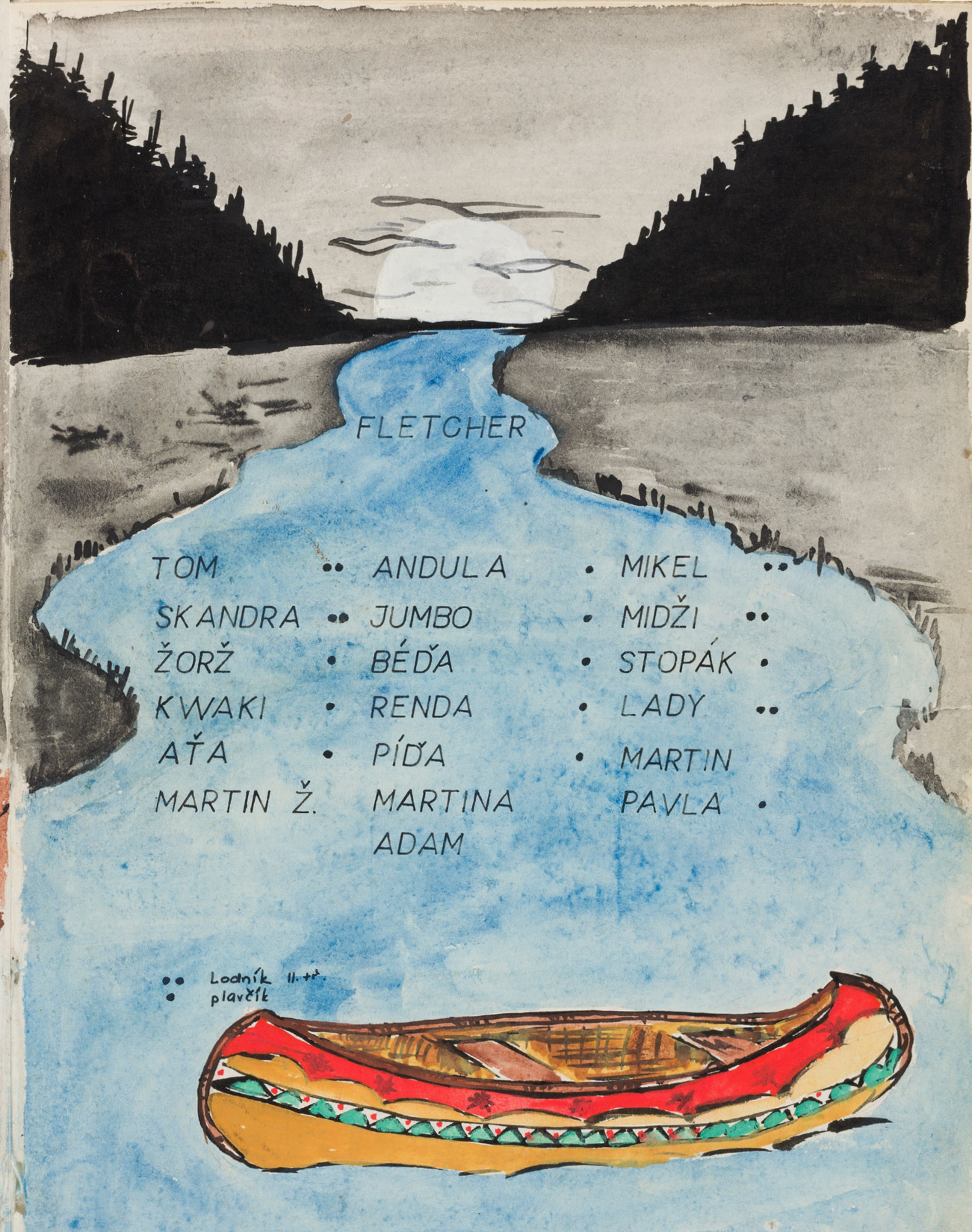

Fl.

TÁBOROVÁ SESTAVA

Midži

Mak

Kwaki Jumbo Lady Pavla Stopák Píďa Skandra

Tom Renda Ika Fletcher Mikel Žorž Andula Ať'a

ZAHAJOVAČKA

Námořníci Poseidona se sešli v sedm hodin na nádraží Smichov. Zde jsme nasedli na místní pacifik, který nás odvezl do Srbska do vesnice Ledénice. Odtud jsme vyrazili pěšmo do Lesů. Asi po dvaceti minutovém prodírání Lesem a křovinami jsme došli na krásný palouk. Zde jsme se usadili a Fletcher nám řekl jak bude letos vypadat oddíl. Oddíl budou tvořit 3 posádky pod vedením Mikela, Anduly a Toma. Když jsme dojedli a dopovídali si tak jsme dorazili na palouk kde nám Fletcher dal pořádnou finskou stezku, když jsme dorazili ke skalám které nám Fletcher sliboval uvázali jsme lano a učily se slézat. Potom jsme se byli podívat z jedné krásné skály do údolí. Od tam tud jsme se bohužel museli vrátit na nádraží. Cestou jsme si zahráli „Boj o údolí" a potom už hurá na tak a domů.

KLUBOVNA

ANER LÁMÁNÍ MLAUV

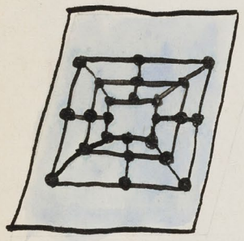

Na dnešek si všichni, až na pár výjimek, přinesli takové malé kolečka, vyřezané ze dřeva. Možnost nařezat si je, se vám naskytla po výpravě, v klubovně, kde jsme měli k dispozici pily a pilky.

Pak nám Fletcher vysvětlil, jak se hra je hra mlýna. Po celou dobu hraní se v klubovně nepřetržitě ozývaly vzdechy, lání, klení apod. Najednou se ozval dupot bot na schodech, a dovnitř vešla nějaká ošklivá holka. Rozhlédla se a řekla: „Já se du na vás podívat. Fletcher na nichvilku udivěně zíral, a pak se zeptal ským má tu čest. Ta ošklivá holka řekla, že se jmenuje Madla, a že je sestra Anduly. (Zdála se mi nějaká povědomá.) Pak jsme již moc dlouho hrát nevydrželi a šli si radši zase sice hrát, ale smíčem. Madla se hrála z partie s Fletcherem, ale ovšem dvě prohrála.

Pak jsme se již loučili a šli zase zpět do svých domů s proznou představou, že se zítra nevyspíme, protože je plavání.

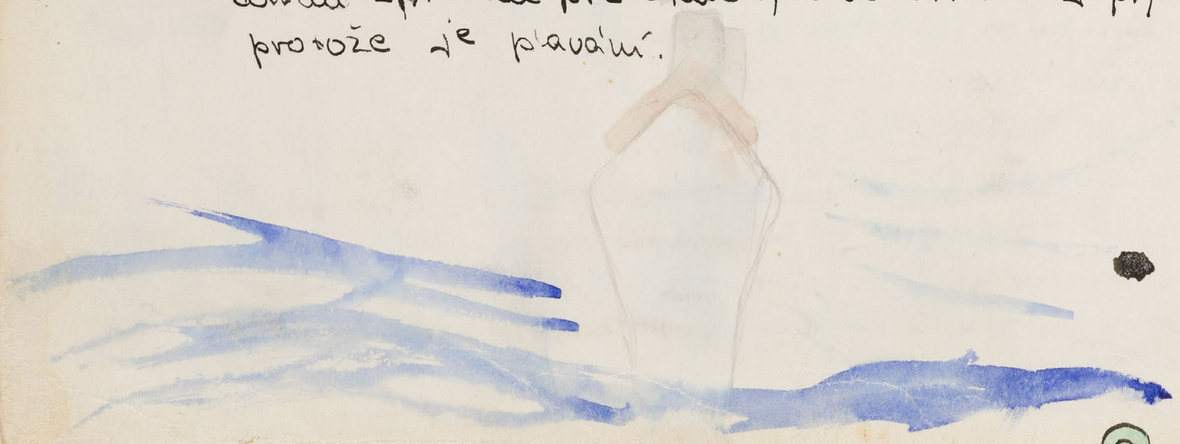

KLUBOVNA

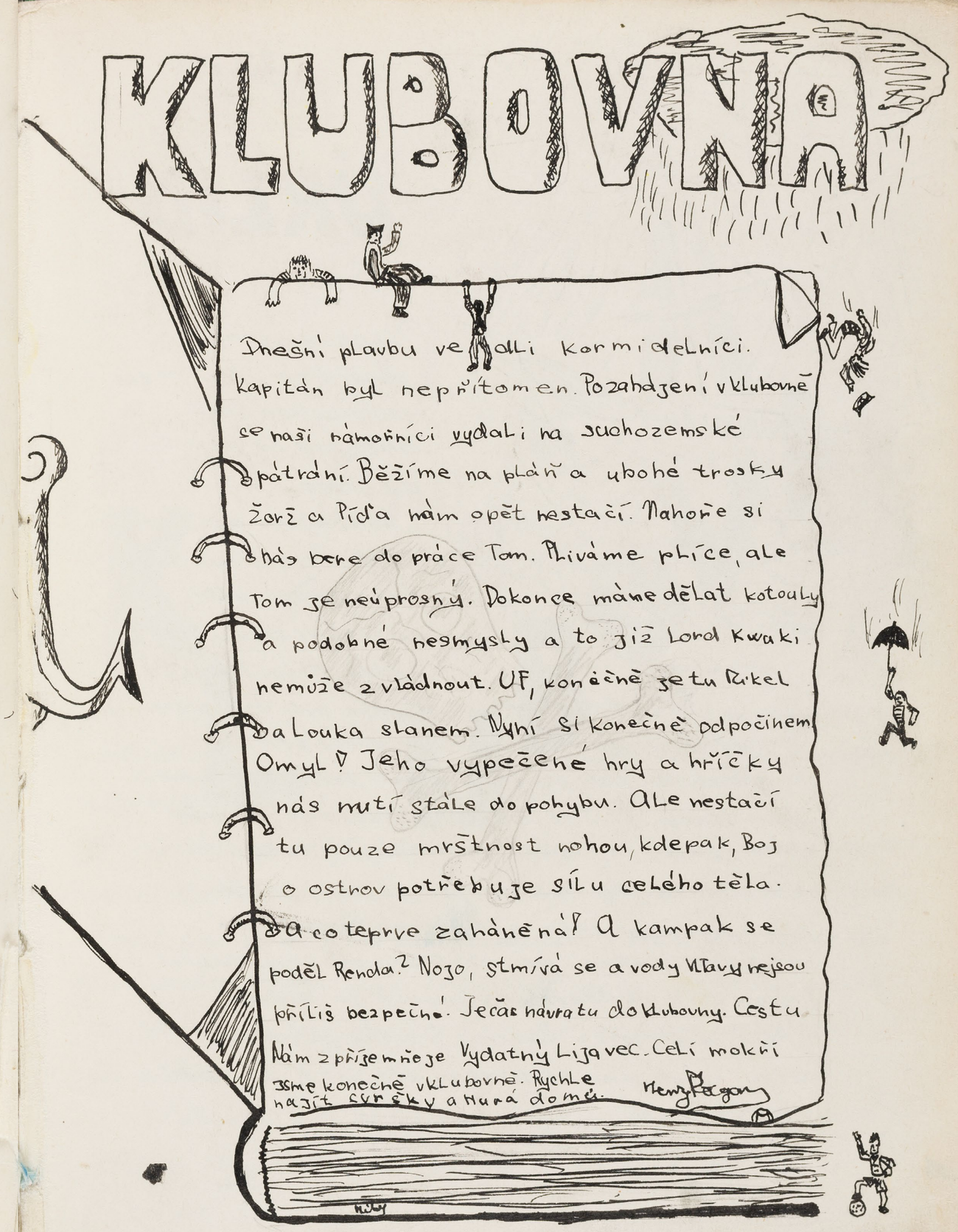

Dnešní plavbu vedli kormidelníci. Kapitán byl nepřítomen. Po zahájení v klubovně se naši námořníci vydali na suchozemské pátrání. Běžíme na pláň a ubohé trosky žarž a Píďa nám opět nestačí. Nahoře si nás bere do práce Tom. Plíváme plíce, ale Tom je neúprosný. Dokonce máme dělat kotouly a podobné nesmysly a to již Lord Kwaki nemůže zvládnout. UF, konečně je tu Mikel a Louka slanem. Nyní si konečně odpočinem. Omyl! Jeho vypečené hry a hříčky nás nutí stále do pohybu. Ale nestačí tu pouze mrštnost nohou, kdepak, Boj o ostrov potřebuje sílu celého těla. A co teprve zaháněná! A kampak se poděl Renda? Nojo, stmívá se a vody Vltavy nejsou příliš bezpečné. Je čas návratu do klubovny. Cestu Nám zpříjemňuje Vydatný Lijavec. Celí mokří jsme konečně v klubovně. Rychle najít svršky a hurá domů.

Henry Pegan

23. září

ÚKLID

Na nepovinném, generálním úklidu se nás sešlo celkem dost. Hned jsme se pustili do práce.

Neměli jsme moc práce, ale už vůbec ne moc času! Tom a Jumbo dělali pořádek ve skladu, Soňa v tabu, Michal myl okna.

Potíž byla v tom, že po jeho mytí byla skoro špinavější než předtím. Fletcher jemně pěnil. Na schrabování listí, zametání a mytí podlah se vystřídali skoro všichni. Když už jsme byli s prací tak zhruba hotovi, začali se „slejzat" odrostlejší mořští vlci na Admiralitu. Nejhorší bylo, že ťapkali pořád sem a tam a tam a sem, nosili z venku stále nový nepořádek a šlapali po našich pracně zametených hromádkách. Nakonec se přesunuli do loděnice.

Když už přecejen klubovna vypadala jak štak k světu, začali jsme se pomalu, ale jistě trousit domů!

Soňa

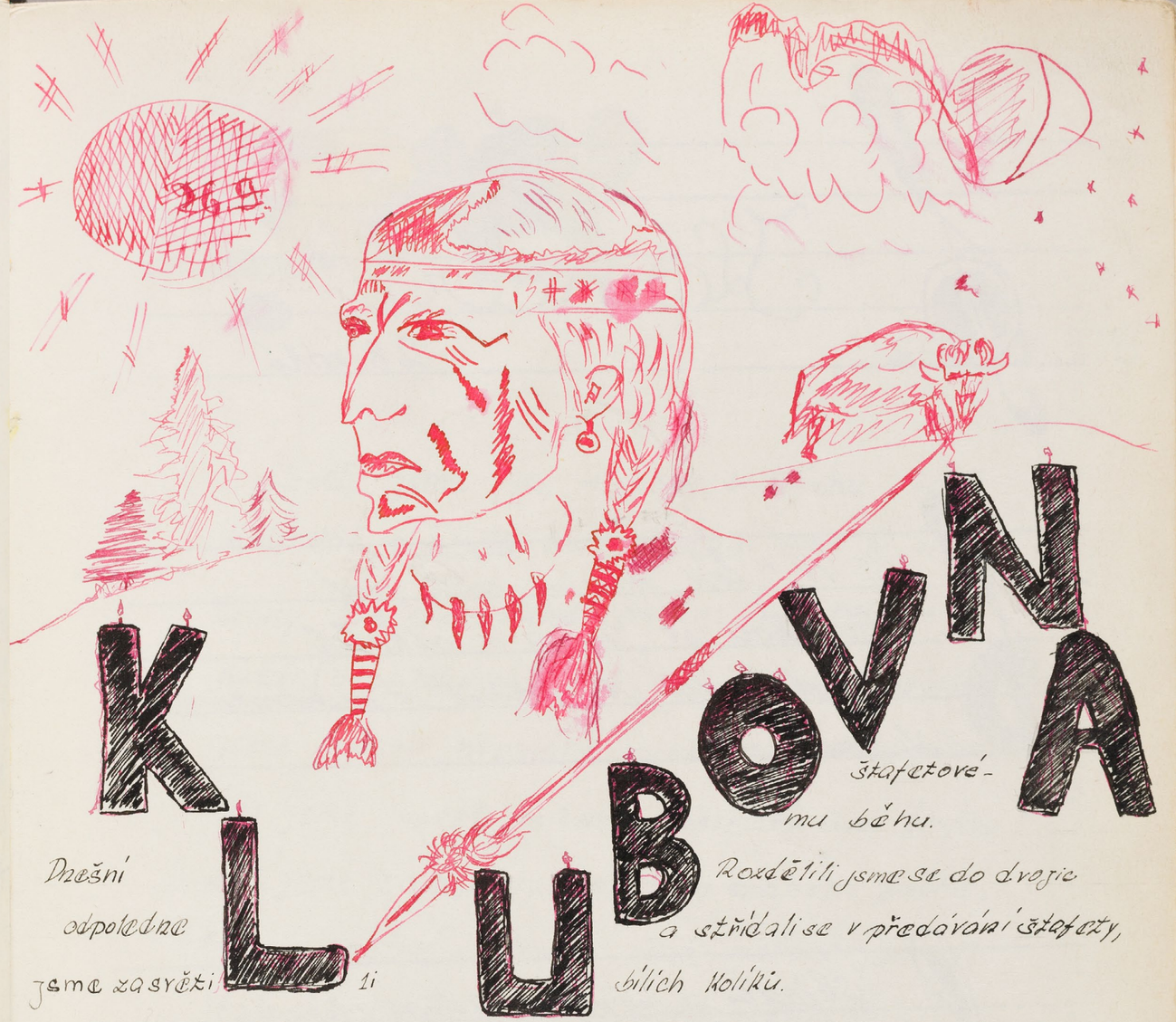
KLUBOVNA

Dnešní odpoledne jsme zasvětili štafetovému běhu. Rozdělili jsme se do dvojic a střídali se v předávání štafety, bílích kolíků.

„Při předávání štafety se dá mnoho ztratit, či naopak mnoho získat." Prohlásil Fletcher, když jsme se po čtveřicích chystali k „pidi" závodu.

Snažili jsme si esice vzít toto ponaučení k srdci; bohužel se nám to moc nedařilo. Potom jsme celou trať běhali po jednotlivcích. Ani jsme nebyli moc překvapeni nad tím, že máme lepší čas, než předtím.

V klubovně nás Fletcher seznámil s Modrým životem, Zrcadlem, Plánem a bodováním na mesíc říjen. Odcházet jsme museli bohužel přesně v 19⁰⁰ hod., protože si na dnešní večer pozval Fl. (Fletcher) naše rodiče!!!

Soňa

Koncert

28. září

V 19 15 hod. jsme se sešli před Basilikou sv. Jiří a o několik minut později již sedíme v prostorném, studeném sále.

Skladby se nám ve většině případů líbily, hlavně potom „přídavky", které si obecenstvo vymohlo; ale skoro vůbec se nám nelíbila nafoukaná Xantipa, námi přejmenovaná Libuše Vondráčková!

Účast:

Fletcher, Mikel, Soňa, Andula, Radka, Jumbo a Skandra.

Soňa

TERASY

Sobota 30.9.'78

Sešli jsme se, abychom si trochu zaběhali do schodů. Na rozcvičku jsme si oběhli terasy. Pak jsme závodili na čas. Nejprve samotný běh (bez překážek), pak běh kombinovaný (to jsme museli normálně vyběhnout první „patro", kde jsme museli na lampu navázat lodní smyčku, pak jsme sounož vyskákali do druhého „patra", dál po jedné a druhé noze, nahoře jsme vylezli na rantla co nejrychleji zpět do cíle) a nakonec běh s míčem (ten radši ani nebudu popisovat, ten myslím nedoběhl nikdo, ale bylo při něm legrace až až). K vyhodnocení snadjen to, že kwakki se umístil jako absolutní vítěz přes Soňou.

SKANDRA

Biograf.

14. října 1978

Hrstka námořníků se sešla na dobrovolném kině. Zřejmě proto, že film nesl jméno: „Dobrodružství Poseidonu." Výchozí bod jsme si dali u metra ale přece jen se našlo pár výtečníků, boycotujících snahu „dostat se do kina" nevědomých. Film sám byl zajímavý, udžel napětí celé zhodiny. Místy se slabší povahy nevydržely dívat na plátna.

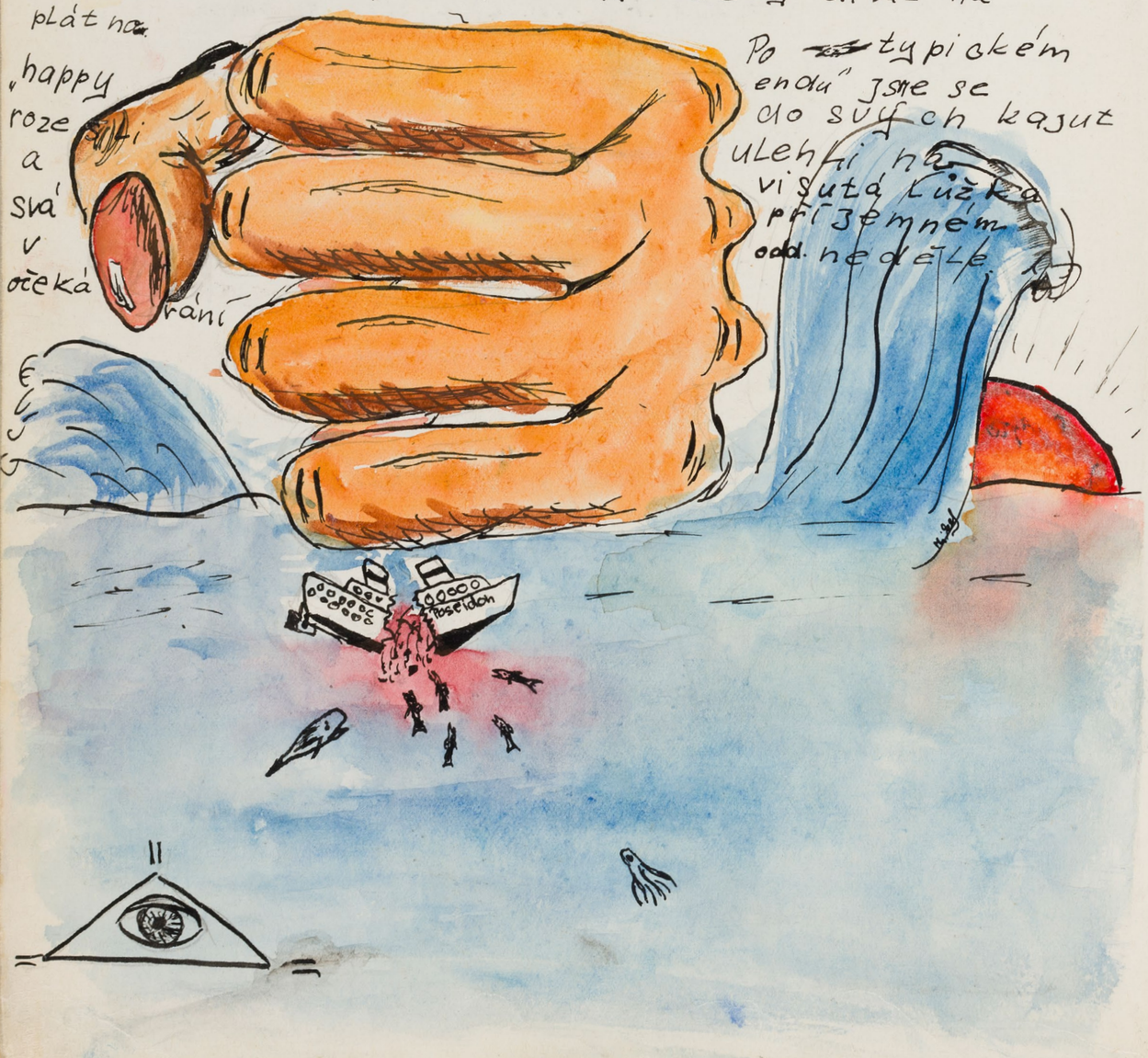

KLUBOVNA

1. října '78

Klubovní neděli jakožto herní odpoledne jsme strávili v klubovně. Několik her, které jsme si zahráli se jmenovali: psychologická, matematickologická, číselná. Psychologická hra spočívala v tom, že Fletecher nám dal otázku a mi jsme na ní měli odpovědět tak jak by na ní odpovědělo nejvíce členů. Bodování těchto otázek a odpovědí bylo jednoduché, kolik členů odpovědělo shodně tolik dostali bodů. Matematickologická hra byl poněkud těžší oříšek, který se nepodařil každému rozlousknout. A číselná hříčka nebyla zrovna omoc lehčí ale správných odpovědí bylo více. Kde se vzal tu se vzal Křemsa. Který se spolu s námi prohlížel fotky z tábora Tritonů a Argonautů. No a pak jsme se začali pomalu ale jistě ztrácet domů.

LUKULSKÉ HODY

Dnes se sešlo několik členů (asi 3) předem aby připravili klubovnu na slavné okamžiky. Tato schůzka byla totiž výroční. 1 rok činnosti oddílu a proto byly připraveny Lukulské hody.

Když přišli ostatní, usadili jsme se a byla roznesena limonáda. Každý jsme na něco připili. Pak byly rozneseny chlebíčky. Každý jich měl pět. Někomu to bylo málo, někdo skuhral po třech. Ale ještě to neskončilo. Fletcher slovnostně rozporcoval dort. Byl výborný ale snědl ho jen někdo. Ne a ne se do žaludku vejít.

V klubovně jsme byli asi do osmi a tak jsme šli domů s otázkou, jak se na to budou tvářit rodiče.

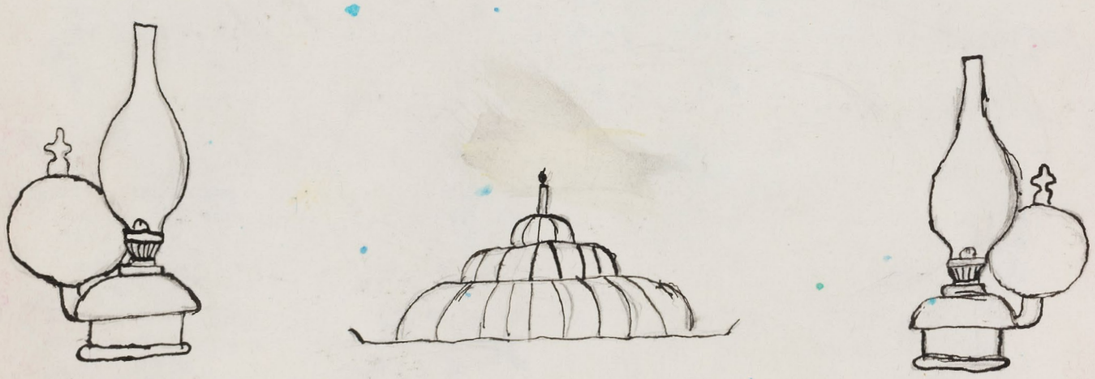

Stopák

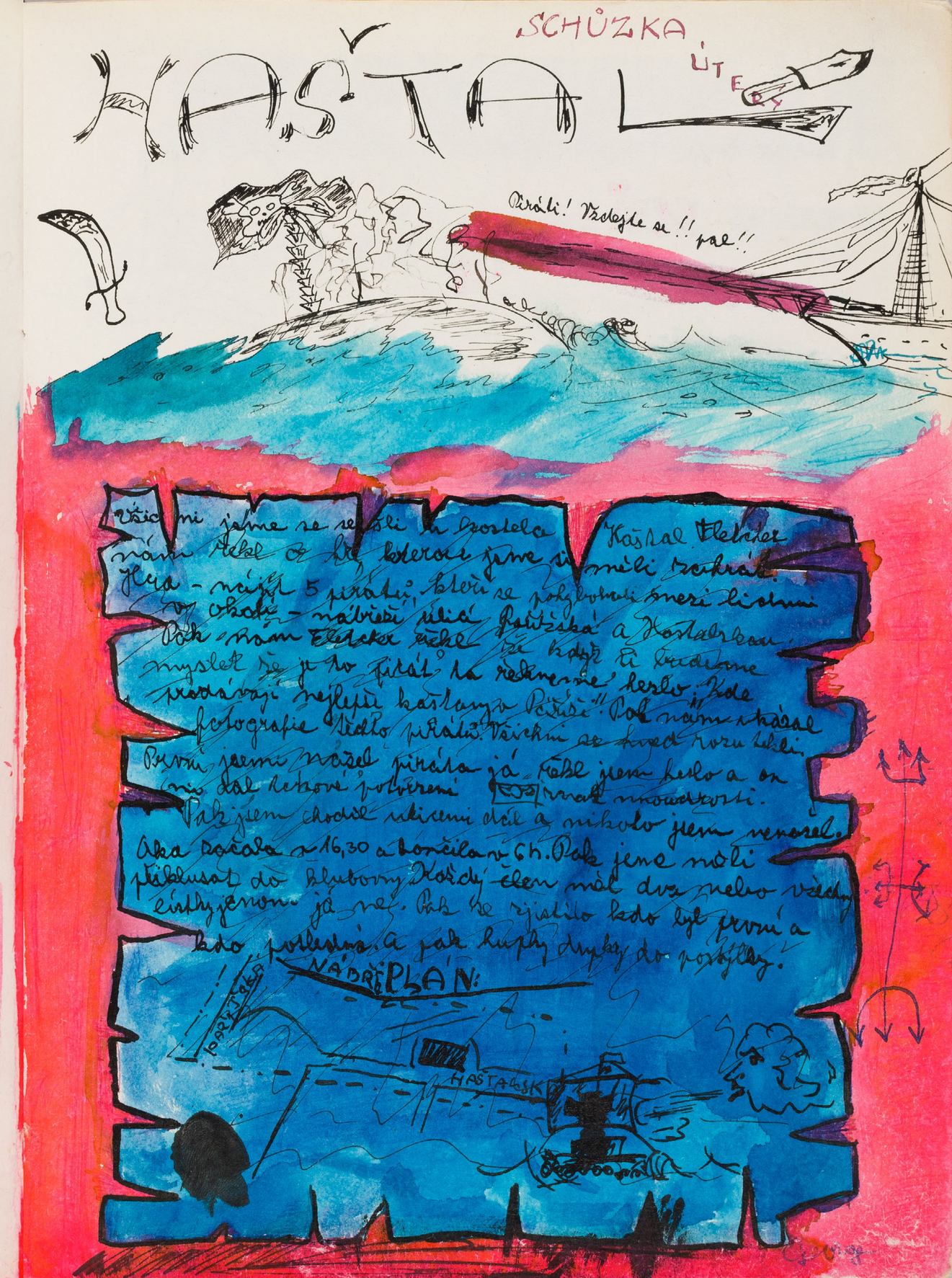

KLUBOVNA

ANEB **KŘIVKA POSEIDONA KLESÁ**

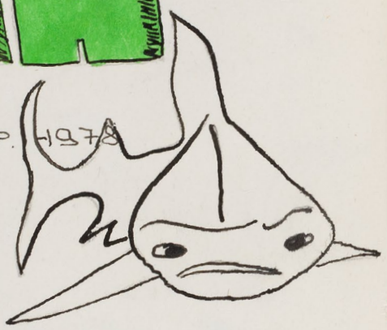

24. 10. L.P. 1978

Sešli jsme se zase jednou v klubovně. Fletecher s námi vyřešil několik formálních záležitostí. Mě se zase jako kormidelníkovi nelibilo chování některých členů Poseidona. Je mi líto že to musim říct, ale tyto neukáznění plavčíci tvoří žorž, George, Píďa a Banda. Do oddílu se dostávají živly obyčejných domorodců ze školy a z obyčejných ulic a náměstí. Fletecher je musel několikrát napomínat. Proto jsme nemohli hrát ani hry, které pro nás připravil Fletecher. Jenom jsme si zahráli hru, kterou si pro nás připravila soňa (lady) vyslala nám morseovkou zprávu, kterou jsme měli vyluštit. Potom jsme měli udělat každý z posádky škotový uzel a draží smyčku. Dále jsme měli udělat z dvou pádel nosítka. Zde se bojovalo turaě mezi Tomem a Jumbem. Nakonec Jumbo vybíhá první, ale Tom měl nosítka lepší. Potom jsme nakreslili plánek. Když jsme hru skončili, tak jsme si udělali ještě zpívanku a potom jsme se museli rozejít všichni domů.

AHOJ Honza

KLUBOVNA

„BODOVÁNÍ"

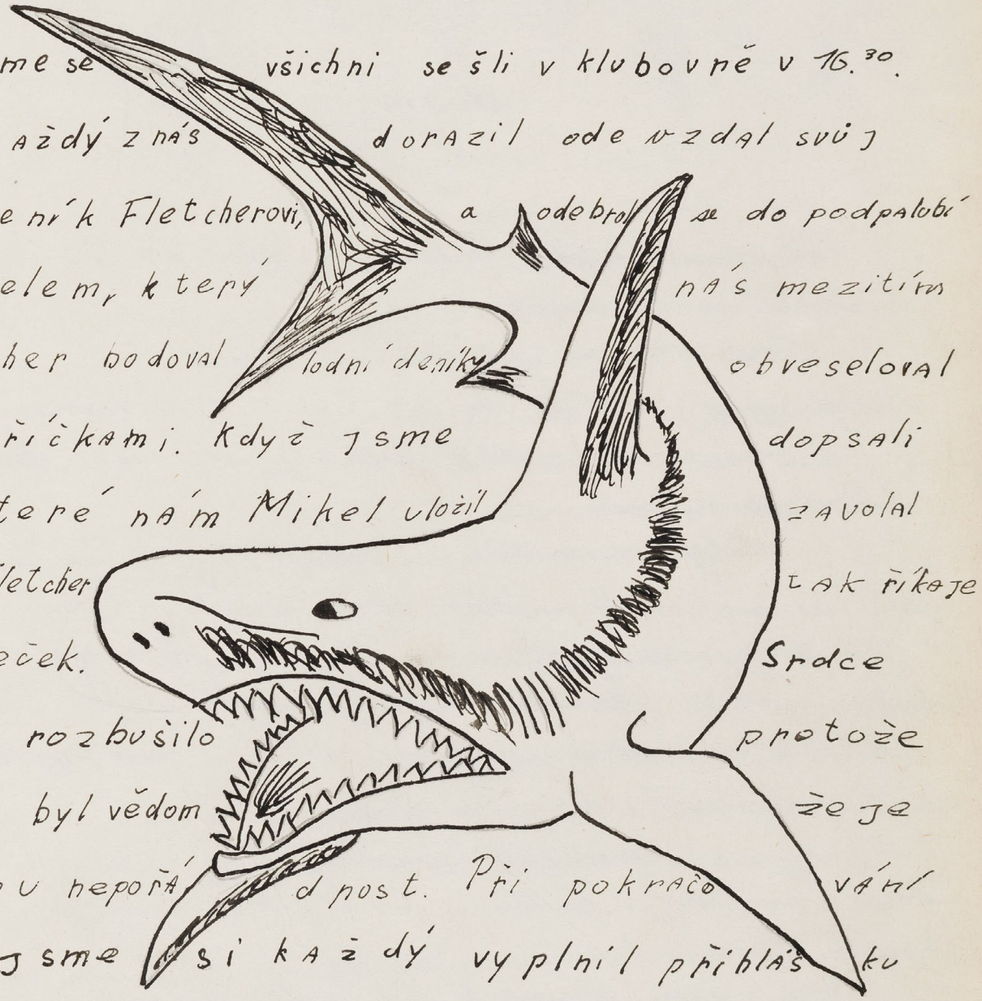

Dnes jsme se všichni sešli v klubovně v 16.30. Když každý z nás dorazil odevzdal svůj lodní deník Fletcherovi, a odebral se do podpalubí za Mikelem, který nás mezitím co Fletcher bodoval lodní deníky obveseloval jeho hříčkami. Když jsme dopsali písně které nám Mikel uložil zavolal ci mne Fletcher tak říkaje na koberečekSrdce jse mně rozbušilo protože jsem si byl vědom že je to za mou nepořádnost. Při pokračování schůzky jsme si každý vyplnil přihlášku do ČSTV v PKOJF a psali jsme si znovu na listopad. Nakonec jsme si napsali testík. Pak jsem uklidil podpalubí a šel jsem Georgem domů.

~~SEPSAL~~ Píďa (Igor)

Psal a kreslil

sobota a neděle
4. a 5. Listopadu

Na druhou akci měsíce padajícího Října se vydáváme k Žoržům na chatu.

Sraz 4.11. na Bílé Hoře v 4^{ho} hod.

Nikdy bych nevěřila, že do místa tak neznámého, jako je chatová osada poblíž Žoržíny, se může kdosi tak hrozně těšit.

Stojíme na konci dlouhé řady a spolu s ostatními čekáme na malý autobus, stojící kousek od nás.

Ne že bychom nejeli namačkáni! Ten, kdo dělal na chatových pozemcích, měl si vzít lopatu. Vždyť nás nebylo nejméně šestnáct jsme stan pochvaly a zbytek nad námi, podle spolucestujících, vzorným chováním.

Byli jsme asi půl hodiny přepravení žoržínským autobusem rozdělenými. Tvrdili nám, že je to prý asi 0,5 km. Spočítal se asi nám tak skoro o čtyři.

Když jsme dospěli k cíli, byli jsme mile překvapeni krásným zařízením Žoržovic chaty.

Po půl kodince, stáhnuté nad kusem krence a cizími „kulkami", rozvěšenými po stěnách chaty, se vydáváme obdivovat napínavými místy dolů k potoku a kousek nějaký jíž začínáme s první kou.

Džungle:

Tam nám rozdávají barevné papírky s opravou:

např:
(žlutá) Lvi - loupež supi (zelená) a ty loupíš vopičky (modré).

ajin.

Obíháme po lese a vybíjíme se dalším kolem.

Později již stojíme na křižovatce s ostatním klubem a barvami kvedla připlácaným, přesto však kvalitním lepidlem.

Zde se rozpoutává bitva o barevná čísla, letí se Hahuhutu a Bejo okem!

Na opáleční cestě jsme zákeřně přepadeni kovbajními myslivci, kteří, požádají kon, odvolávají se na nějaký okon.

Unikajíce smrtelnému nebezpečí vracíme se do „našeho" pozdního sídla. Po nezbytném obědě propadá Fleischer zcela morfeovské náruči a pískají jeden přes druhým...

např: na louce upozorňuje navážku z řeky na sebe co nejdelšího kolu. Je to skvělá hra. Skotačivá pudla sice velké do nohou, ale všichni se statečně pouštějí do neromantického zápolení.

Vyhrají Andulčáci, druzí jsou Nikolanci a třetí Tomorci.

Také semafor našel své vyražení!

Poté se o lanem pokoušíme sklízet menší plackou skalku, která, jak se mnozí vykecávali, se dá zdolat i bez lana.

Zde Tom provádí první ze svých nezvyklých školních triků!

Rychle se žáci a my se krátce vyklánějí vracíme do základny. Po večeři se dlužící jedinci jdou „vykoupat" a umýt, zbývající kluby cvičí.

Při čaji se výborně rozvíjejí humoristické povídky, které pak dosti nezvykle přecházejí na nástěnné desetiny lekcí, při kterých se Posvídňata také asi na jednu či dvě vyjímky školní Barí dosti odlišným obcházením.

Také Zpívánek má svůj čas a své místo!

Po ukončení epizody byla na počátku menší noční kúčba: Bašerači

Na cestě - kamici byli čtyři pokračovači s baterkami, jejichž úkolem bylo, oslnit nám v úskoky a učit naše jména. My, diváci, jsme jim to ruční osvětlovali.

Třeba tím, že jsme si navzájem půjčovali baterky. Každou chtěli se z různých míst osvětlovat různými způsoby: Miloš; Martin (L.), Tom, Šárka apod.

Byla to hezká a zajímavá hra, na níž pak Skautíka, který byl pro svá vlastní hrdinu mrtvým Fletcherem do chaty. Po návratu Lady přečetla úryvek z knihy „Saturnin", který vzbudil normální zájem.

Fletcher vyhlásil hodnocení za minulý týden a již jsme rozlučili „Školu upřímnosti". Bylo však ještě pozoruhodné, jelikož kmotři (Ne F.) pana tři. A to Tom, Andula a Lady (sem tam Miloš).

Dosti zajímavý byl Tomův výrok, že on by si od Ramacéda - Fučíka nenechal vyfouknout chyby.

Dosti odpočinku!

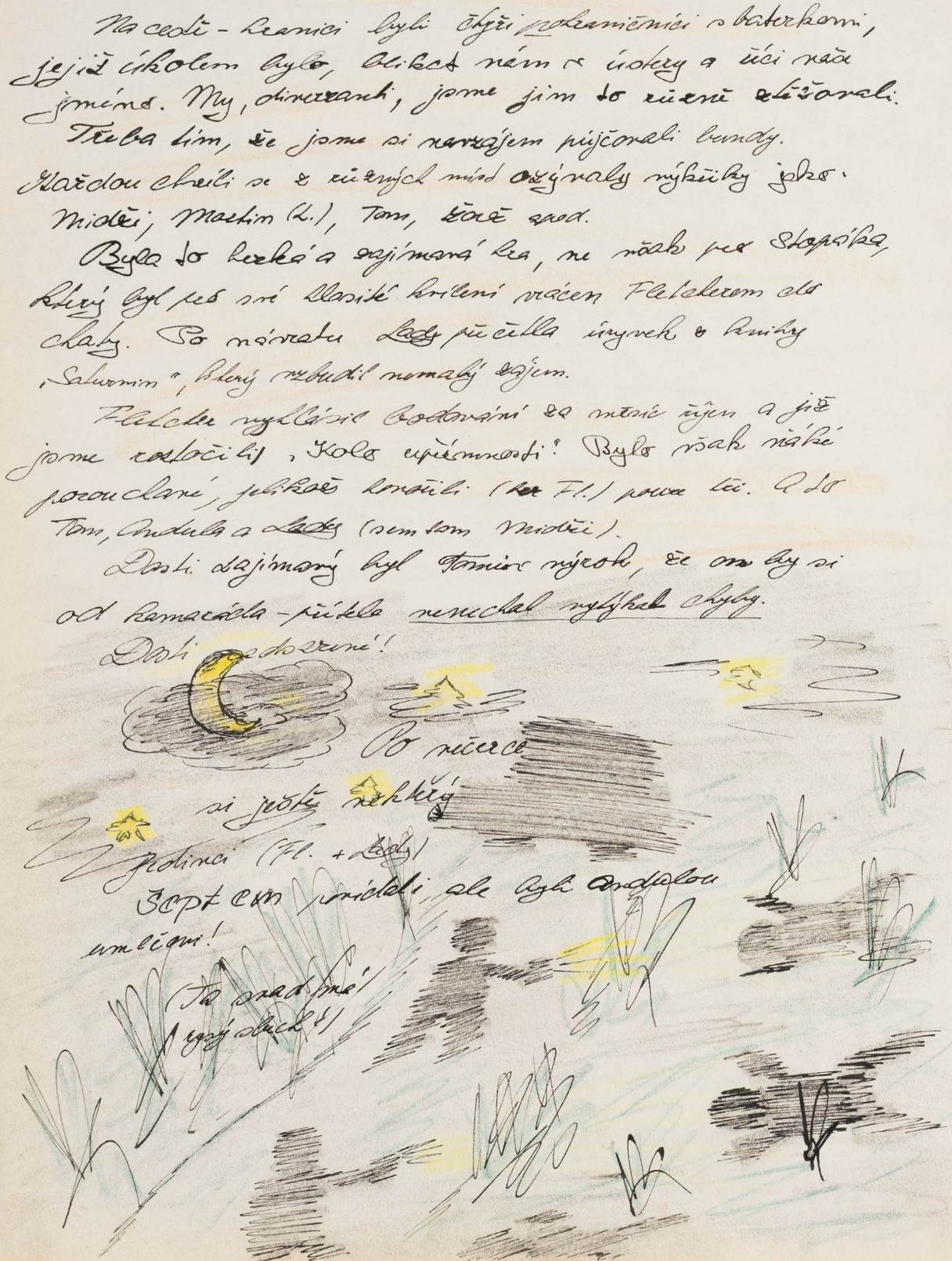

Po večeři si ještě někdy zpěvníky (Fl. + Lady) zkoušeli, ale byli andělsky umlčeni!

(To znamená, zpěv skončil)

Již delší dobu před budíčkem bylo vzduchu skoro dosti čisté, ale to co následovalo po jeho vyhlášení, se nedá dosti dobře popsat.

Snad jen:

„A cvičné pokračovalo zdárným kvákáním spacáků!"

Fletcher

Dosti dlouho jsme ještě ležely, ale pak už nad Fletcher nemilosrdně koní k potoku.

Po snídani a úklidu se vydáváme po „Stezce aneb" až ke přírodnímu kamenu, který s lupou v očích překonáváme pomocí dvou lan (jedno nadvakrát), závěrečným, ne zcela bytelně, nazvaným.

Když máme za sebou nykavými pohledy pod spadlým jehličím šlapeme si to dlouhou stranou až ke lávce a ještě kousek dál, abychom si ale

Dále správnou cestu: „Kelíšek"

A „správný skládání".

Dovezeme do chaty, připlácáváme své balvany různými dobrotami, jako např: smažené mochomůrky bzyrohé, studené mísy z kmínek (myslivců) hlodavců (- samozřejmě sušené kořeny apod.), přemýšlivé svíčky apod.

Rodina Šotkovic nás vzdychla přívětivě při dekorativním úklidu po skřítka na dvoře, po kterém dlaň vypadala skoro než zabodnutá dopoledne.

Po vyhlášení známky - 1,2 a nejlepší člena výpravy - Lady, odbelleli jsme se k autobusu, který, zaplatíme mil rek.

! A ODJÍŽDÍME !

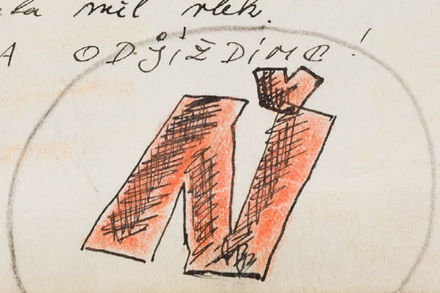

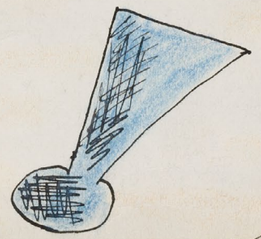

Lady

7.11.78

UZAMYKÁME VLTAVU!

Kdo nebyl na dnešní schůzce přišel o moc. I když jsme jeli na pramicích a nebyl moc velký předpoklad k udělání a nebylo znovna nejteplejí, mohl každý vychutnat krásu poslední plavby na Vltavě tohoto roku. Vypluli jsme na třech pramicích po posádkách. Tom byl tak trochu oslaben, protože absence jeho několika členů z posádky udělalo mnoho. Dobromyslný Fletcher mu však ihned poskytl náhradu (a nejen jemu) která mu měla nahradit jeho nepořádníky. Byli to nezvedené děti, které Fletcher přivedl jako posilu pro náš oddíl (budoucí plavčíci). Tiše jsme pádlovali při trochu hlučnějších nadávkách na krutou zimu. Ani jsme se nenadáli a byli jsme v Čertovky. Vltava zde teče (jakoby!) a tak jsme museli trochu přidat. V kola jsme se obrátili na rozkaz kapitánův. Po provdu se jelo mnohem lépe tak jsme se dali i do zpěvu písně „Dál, dál tou vodou." Zazpívali jsme si jí několikrát pro její neobyčejnou krásu. Vymohli jsme si na Fletcherovi i „Čočolosu", ale až za Mánesovým mostem jsme se mohli pustit do kalekání této písně (Fletcher se bál abychom ne vyrušili z libého spánku asi racky nebo kachny divoké).

Drc, drc, bum, takto zněly poslední nárazy našich těžkých (což jsme měli poznat v dalších minutách) pramic na molo. „Vylodit!" zaznělo třikrát večerným hlukem. A pak nastala ta pravá práce. Pramice z vody.

„Elá go!" a podobné výkřiky zněly nám v uších při dalším krůčku pramice. Ale povedlo se. No a potom se ujal krátkého procesu „Zamykání loděnice" Tom. Radostné „hurá" se ozvalo, když jsme se dozvěděli, že naše milá Skandřička pro zmrzlé i ostatní členy Poseidonu chystá čaj. Přišel vhod. I sušenky nevydržely na stole moc dlouho. Vyřešili jsme několik záležitostí a už se Fletcher vzdálil do podpalubí s dnešními nováčky. Zpívandy se ujali Tom, Ringo a Mikel. Oni hráli, ale my nezpívali a tak i oni hrát přestali.

Protože by se rodičové hněvali a nadávali by, ztráceli jsme se domů s příjemnými zážitky v hlavě.

KLUBOVNA

L. P. 14.11. 1978

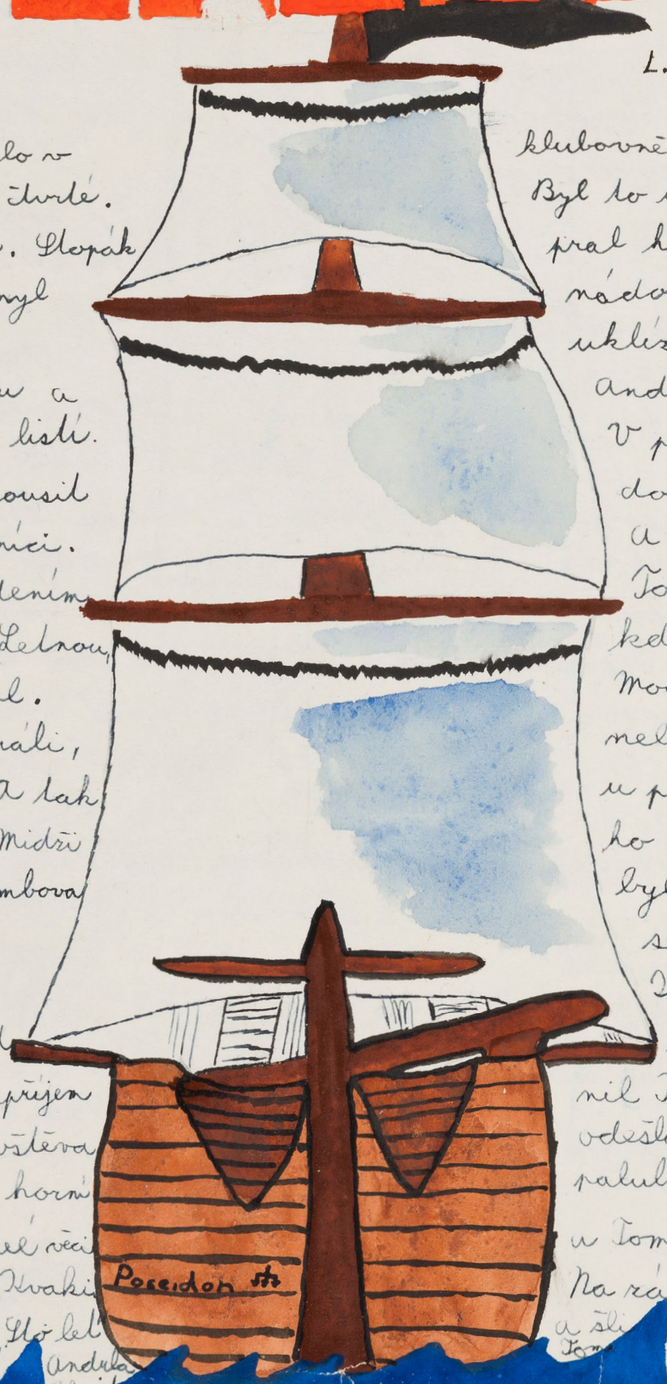

Dnes bylo v klubovně rušno
už od půl čtvrté. Byl to takový
malý úklid. Stopák pral hadry,
Martin myl nádobí,
Midži uklízel
uhlárnu a Andula
zametala listí. V půl páté
začali se trousit do klubovny
další námořníci. A zanedlou-
ho se pod vedením Toma
vyběhlo na Letnou, kde se měl
hrát softbal. Moc jsme
si ale nezahráli, neboť bylo
brzo tma. A tak u pálky
byla jen Midži ho skupina,
zatímco Jumbova byla v poli.
A tak jsme se vrátili
do klubovny. Ihned jsme
zalezli to pod palubí,
kde nám to zpříjem nil Tom čtením
Za chvíli návštěva odešla a my
se přesunuli na horní palubu. Fletcher
vyřídil oddílové věci u Tom nám dal
T.O.N. A taky Kvaki Na závěr jsme
si poslechli „Sto let" a šli domů
U klízela Andula Tom Midži Kv
ki. Ahoj!

Midži

18.10.1978

KLUBOVNA

Sraz k dnešnímu úklidu byl už v 9°°h v klubovně. Po doražení všech námořníků rozdělil Fletcher práci. Žorž udělal šablony na pádla, jumbo, Andula a Maikl slepovali rozbité části pádel a Skandra je řadila podle čísel. Lady, Ringo a Midži řezali a štípali dříví. Béďa a Kwaki tapetovali dvéře od skladu. A pak již hurá do práce. Fletcher šel koupit potřebné věci. Trhání tapet šlo Béďovi a Kwakimu skvěle horší to bylo s lepením (hrůza). Žorž zatím pobíhal s nůžkami po klubovně a stříhal šablony. Maikl a jeho pomocníci se snažili rozdělat něco jako „lepidlo". Marcela & spol hrabali listí no a Martin si dělal před loděnicí oheň. Pochopitelně, že Midži si nenechal nic ujít a udělal také oheň (štěstí, že tu nebyl Stopák), který polil láhví ředidla, z které ho nic nezbylo. Tu už se však vracel Fletcher, který nám trochu vynadal. Béďa a Kwaki zatím rozdělávali znamenité lepidlo na tapety. Pavla se pustila do mytí oken. Práce se pomalinku blížily ke konci a horát tapety nebyly ještě hotové. O malu se blížilo k polednímu a mi se začali rozcházet domů, abychom stihli kino před, kterým jsme měli sraz ve 14°°h.

(výbuch Midžiho ohně)

18.11.78

ČERNÝ KOČÁR

Konečně po strastiplném putování stojíme všichni před kinem Květen a očekáváme Fletchera. Ten si ale dává na čas! A již támhle spěchá! Ale není sám. Jde s ním ještě Makrela a s Makrelou nějaký malý kluk. Později až v kině se dovídám, že to je ratolest její starší sestry.

Když Fletcher prodal zbývající lístky, odsouváme se na schody. Tam se hned rozproudila živá zábava, protože uvaděčky nás ještě dovnitř nepustily, že prý (až se rozsvítí.

Když se tedy konečně rozsvítilo, začal se dav, dosposud stojící nad schody, nahrnovat zpátky, aby tam byl dřív. Ale MY se nedáme! Statečně si probojovávám cestu k té paní, která trhá lístky ve vchodě.

Před námi na plátně se odehrávají samé bitky, útěky, přepadení, všude je krev, no prostě takové „chutovky".

Před kinem nás Fletcher informuje o tom, co bychom si mohli zdobře vůle vzít na zítřejší schůzku v klubovně.

VEDLEJŠÍ KLUB

Je to hrůza když mám v půl osmé ráno vstávat. A ještě k tomu vstávání, ona je totiž neděle. Venku je ještě šero, všude jsou zavřená okna, jen občas z některého jsou slyšet divné zvuky. Něco jako: „chrr, pfú", jak si někdo oddychoval, atd. Běžím ulicí a hodně dupu, protože si říkám, že když musím vstávat já, ať také vstanou ti spáči. Bezetak je již půl devátá. Došla jsem pro Lady. Najednou za sebou slyším dupot. A to je přece Heneberg! (Jurkanič). Konečně jsme u klubovně. Postupně se scházejí všichni a namořujíci a zatedhlme ke stolu. Fletcher začíná s problémem KÁZEŇ a pak VE TŘEJNOST. A hoj opravdu skáčou u našem oddíle je to už strašné. Když byl Pasejdon druhým nejlepším oddílem. A dnes! Dnes je poslední! Jak je to možné! Fletcher ředí už nemá tolik žáků, a tak to umí zařídit zvládnout kromě dělníci. Jenže kromě dělníci to také nemohou zvládnout, když jim ostatní ani trochu nepomohou a nebudou je poslouchat. Pak jsme si nakreslili pár orgánů začínajících věcí a začli cvičit semafor a morseovku. Už mě nějak ten semafor i ta morseovka přestávají bavit. Lady mi říkala totéž. Při každé hře mám být morseovka či semafor, nejsem ale zase proti tomu a kdyby se mi nechtělo, tak to hned. Naučit se ji, opakovat ji, ale jen v jisté míře. Mezitím tam přicházeli do spodní místnosti členové kadetky. Přišel i IKULÍN, a ten šel snad po tchoři domů.

FILIP

21.11.78

NĚMECKO

Sraz byl v půl páté na Gorkého náměstí u dětského divadla. Já a Stopát jsme přišli jako první. Pomalu se to všechno ročeto schází. Nejeli jsme sami byli tam i jiní lidé. Cíl naší cesty byli Drážďany. Nasedli jsme do autobusu jsé a Stopát jsme si sedli dopředu protože nám ji v autobuse špatně. Po celou cestu byla hustá mlha nedala se jet rychle. Když jsme dorazili na hranice ukázali jsme bylo tam asi 10 autobusů a jeho osobních čekali jsme asi hodinu a čtvrt. Prošli jsme hraniční kontrolou a byli jsme v Německu. Asi po 30 minutové jízdě jsme dojeli do Drážďan. Vystoupili jsme a vydali se na prohlídku galérie. Prohlídka dosti unavovala protože všechny obrazy byli stejné. Odešli jsme předčasně. Já osobně jsem se těšil do Majova musea, které jsme nenavštívili. Fletcher nám dal rozchod do obchodu. Ve čtyři jsme se sešli a vydali tam bde stál náš autobus. Cesta na spět byla obdobná zase hotitovat. Na našem vrení byla hustá mlha. Cesta byla velmi pomalá po veberleče mlhy. Do Prahy jsme měli dojet asi v 9. hodin, ale to se nestalo dorazili jsme v 10 hodin. Bylo my jasné že doma to bude horší řekl jsem že přidu v 9 hodin ehd hurá domu.

KWAKOŠ

DIVADLO

středa 22.11.'78

V 18⁴⁵ hod. jsme se začali pomalu, ale jistě scházet u Tylova divadla. V 19⁰⁰ totiž začínalo představení komedie „Mnoho povyku pro nic" od Shakespeare. Moc se nás nesešlo, jenom asi devět a to počítám i Fletechera s Lenkou. Lenku známe již z tábora.

Po představení, které se nám velmi líbilo jsme se nějak nemohli rozejít a tak se Fletecher zeptal Pádi co je lepší, zda jít na rande nebo do divadla. Na tuto otázku odpověděl někdo za Pádu: „Já bych řekl, že na rande do divadla. Že ano Fletechere." Pak jsme se již bohužel rozejít museli. a každý na jinou stranu.

SK.

KLUBENÍ

28.11'78

Ani na dnešní klubení (se) nepřišly posádky kompletní. Bohužel? To se snad nikdy nestane, aby se Poseidon sešel kompletní.

Fletcher si pro nás vymyslel vypečenou hru. Usmyslil si, že on zamaskovaný v tuctovém oblečení, sebude procházet po starém Městě, a oddíl ho bude sledovat. Zároveň však musí být všichni dobře kryti vesuých bundách barvy všelijaké, jen ne nenápadně zelenáči zprvu stále a stále čekali své školácké drdy, kdy Fletcher zmizel za roh a čekal si na své oběti. Vyhodnocení bylo celkem kladné. Pouze Píďa a nenápadný Stopek měli 0 bodů. Poté přišli na své organizační věci. Je to sice nuda, jdvím, ale ticho musí být vidět.....! Fletcher potom zmizel na rande do divadla a v klubovně jsem zůstal pouze se ~~Sonou~~ Lady a Marcelou. Četli jsme si Fimfárum.

Mikel

LISTOPAD

1. místo Lady

2. místo Midži

3.-4. místo Andula, Skandra

5. místo Mikel

6. místo Tom

7. místo Jumbo

8. místo Žorž

9. místo Ringo

10. místo Kwaki

11.-12 místo Áťa Stopák

13. místo Běďa

14. místo Píďa

15. místo Martin

16. místo Paula

Dříve pluli na dřevených lodích železní muži!

Nyní plují na železných lodích dřevení muži!

BESEDA

Dnes měl přijít do klubovny spisovatel z. Švorc, a měl si s námi popovídat o starých lodích, taky že přišel. Ještě dřív než on, přišla skoro všechna Poseidoňata a několik Theseanů a Tritoňanů. Nejdřív nám povídal o svém životě, který myslím někdy rozebíral až moc podrobně a někdy až moc stručně. Přinesl s sebou kvartetoslodmi a anglicky napsanou knížku o lodích. V té knížce opravdu byly pěkné obrázky. Při vyprávění svého životopisu, ale zabrousil úplně jinam, než jsme chtěli, Fletcher se ho snažil usměrnit, ale marně. Fletcher koupil 10 knih Purkyně ve Vratislavi a napsaně od Švorce a nechal je od něj podepsat. Mikel, Tom, Lady a já jsme si sedli do rohu a bavili se. Asi trochu nahlas, protože nás Fletcher trochu učitelským způsobem napomenul. Ale již je pozdě a tatínkové s odepnutým řemenem čekají, až zazvoní v předsíni zvonek.

An.

Poznámka: tato akce byla až po výpravě na Ginclárnu, ale bohužel, kvůli té nemožné bytosti, co hlídá lodní deník, aby byl dopsán, se píše před Ginclárnou.

AKCE G.G.

1.12. jsme se odpíchli v Praze na Spartě a přistáli v překrásné krajině jizerských hor. Vzteklý řidič nás vyklopil asi 1,5 km před stanoveným cílem - Gynclárnou, a tak nezbylo než zatnout zuby a vydat se na cestu, která nám připomínala zdolávání ledoborce, jelikož byla značně zledovatělá. Midži nás povzbuzoval silnými slovy a poukazoval na svítící tod kdesi velmi daleko. Konečně jsme ale stanuli před „podivnou" chalupou, na kterou jsme měli být odkázáni, volna nálady se rázem zvedla. Nejprve jsme se rozdělili do koutů, kde budeme spát, a dokonale obeznámeni Fletcherovým výkladem jsme přešli do teplé místnosti na tradiční zpívandu, po které následovalo vyhlášení bodování měsíce listopadu. Samozřejmě 1. byla opět Lady (ať ta holka sakra netvrdí, že není ráda). Vyhlášením kola upřímností jsme všichni zmlkli, takže opět nespl-

nilo očekávání. Ach jo. Kolem 11. hodiny meze
všeobecný pozitivní hrozby zavládl spánek
- dáno jsme pamětníkům, oblékli se a vyhrnuli do
mrazivého dne. Během dvou hodin jsme stáli
na lyžích a nacvičovali se s různými
smýkly. Všichni jsme chvíli. Po důkladném
rozkývání zatroubila 10. hodina a bylo
nutno se vydat na třicetikilometrovou cestu
do Smržovky, umělý kladrubské kobyly.
A hle se ukázaly první nedostatky báječ-
ného oblečení. Lyžák se až kouřil, vyprdl pa
dlouhém oblažení se dalo docela pěkně jezdit. Cesta
byla OK, a tak jsme stanuli na prahu
„Horské chaty". Po vydatném obědě, (kdy si
někteří jedinci neodpustili speciálku holoka
pedníku a kbelíčku se pivem), vyrazili jsme
na zpáteční cestu. Ta se ukázala jako
kalamity jako mírně kopcovitá, čímž zajíná ona,
která by mohla obstarávat na svěřeném
výběru běžkařů, na zvodné pak svých přátel-
kladů, kteří zápolili s „mýtnými dřívky"
se vším vším.
V Gynekáři nás čekaly vytopené místnůstky
a čaj. Bylo se nehnulo, a tak jsme vydržení
s Tímto zalévali vydržení. Kuřička kolik
vyčetla oblíbená cigaretka a tak jsme se postup-
ně oblékali do uliček, stříhli lilo a
zachovávali hadice smy. Ale cesta.
Zapomněli jsme na zvodě, tak pěkně nám
to vyšlo zpočátku a stou cvičit. Čím dřív,
tím líp. A zpět pivo zmatku a pomíjí.
Obdivuhodní výkon jsme byli hotovi a zaují-
mali znovu svá noční místa, a za chvíli

se vzpínalo oddychované vůdce druhu, ale majíckolí
mělí čisté svědomí.
Druhý den zpět hygiena, cvičení, nástup na
cestu na oběd, všechno jako včera,
(dokonce jsme přivezli smích a namazali lyže
zpráčným voskem)
s rozdílem toho, že tě jsme museli balit
a chystat se k odjezdu, který byl poněkud
skomplikován tím, že místo jednoho kam jsme
naskládovali na střechu a 5 km dálší.
Ale nejsme křečňoviny tak to zvládnem.
Odpoledne vidláků se snažila vyklidit auto-
bus, zatímní se sebrali a tři na přídě.
A chvíli náš autobus dokončil a pohltil.
Autobus byl plný pozdravených lidí, ale ze tě
byl zase pokoj. Vyhrkopili jsme a stanuli
se „svém" zapraženém pseudíčku, který náš
zavezl tam, kde to vlastní všechno začí-
lo - na Sparku, odkud všichni míříli do
svých domovů

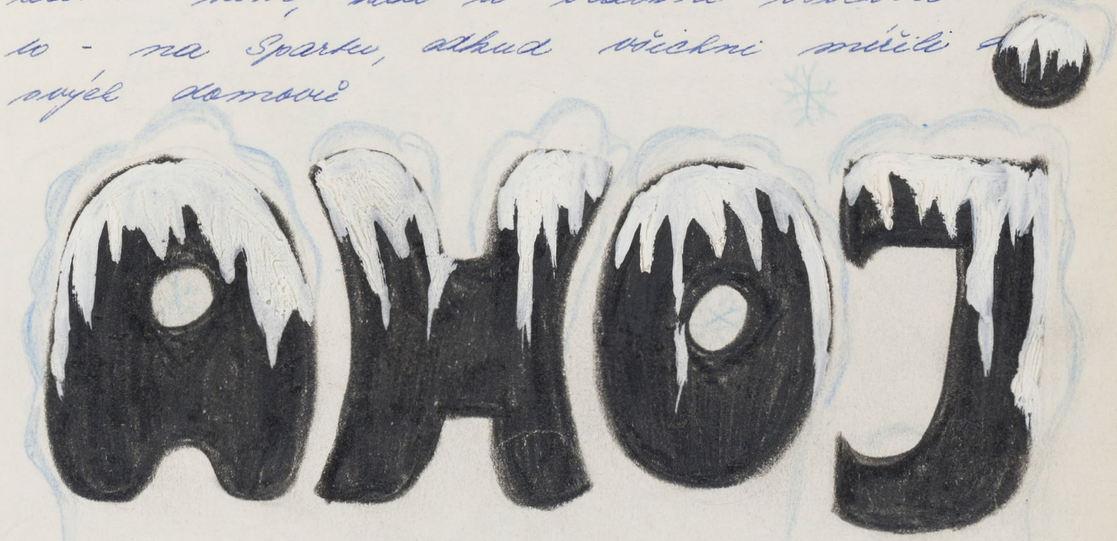

Alička
v. r.

KLUBOVNA

PODDANÍ ; MĚŠŤANI ; ŠLECHTICI ;

„KRÁL"

12. 12. 1978

Ano takový byl název Fletcherovi hříčky, kterou jsi na dnešní schůzku pro nás připravil. Odešli jsme asi 30 metrů od klubovny. Tam nám Fletcher vysvětli pravidla a na dané znamení jsme vyběhli na naši palubu před klubovnou kde jsme každý zaujal své místo. Kdo běžel nychle měl štěstí kdo pomalu měl holt smůlu tak užto při hrách bývá. A tak ~~[illegible]~~ začínal jako poslední poddaný Tom. A tak začala tvrdá hra králem byl dlouho Béďa. Ale i jeho poddaní svrhli a tak se na posledních místech poddaných objevil i velký král Béďa. Měli jsme zde i novou holku, které je tedy 24 let, ale která si snáma hrála taky. A chce s námi chodit jako obyčejný ~~[illegible]~~ plavčík do Poseidona. Já si myslím že když chce s námi chodit, tak určitě né jako řadový člen, ale měla by chodit do kadetky a odtamtud pak někam do oddílů. Při této hře hrála také snáma, ale mezi šlechtice se nedostala. Absolutním králem se stal Midži. Po této hře jsme probrali pár urganizačních věcí a dostali jsme plám na leden a únor. Pak ~~[illegible]~~ pár kultorních trosek odešlo s Fletcherem do divadla.

Tam

Dnes jsme hodili PÍDŮ přes palubu!?!

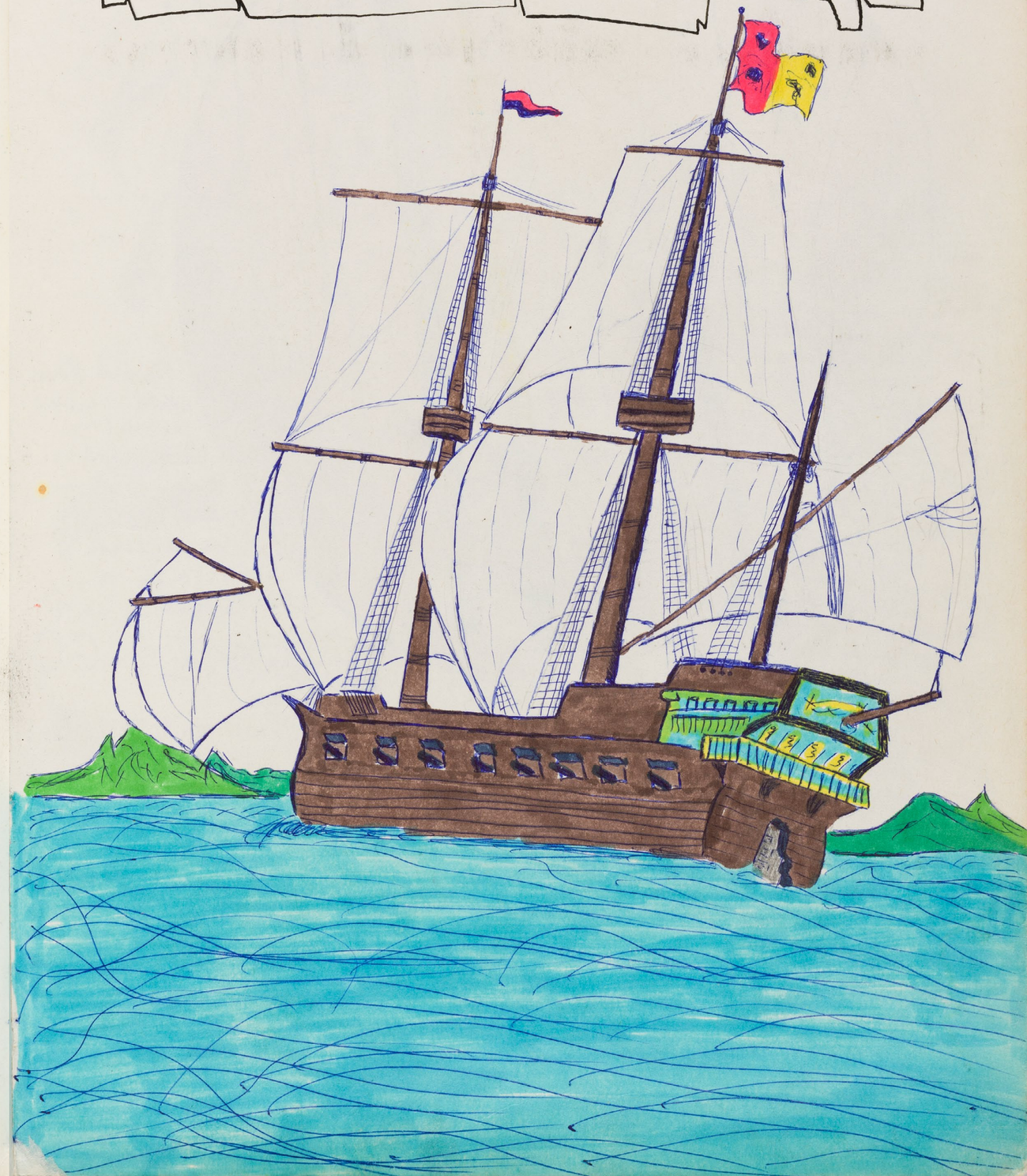

Překlad jedné staré cikánské písně:
Běží svině po svahu a přemlouvá cikána, aby jí ukrad. cikán jí vyhovíza to se dostane do bary.

FLAMENGO

Do divadla se šlo po schůzce. Nehudební huly zůstaly v klubovně, hudebně založené trosky se vydaly ~~za~~ na pouť do Divadla hudby. Po celou cestu tam vládla opravdu dobrá pohoda. Sedli jsme si na schody, akorát u té bedny, která ~~u~~ z blízka vydává strašný ryk, jen vzdáleně podobný hře na kytaru. Při zpáteční cestě si hamouni Fletcher, Mikel a Žorž dali buřta. Fletcher si mazal hořčici kolem pusy a pak, zřejmě volal lence. Ale již je půl jedenácté! Tak hurá do postele!

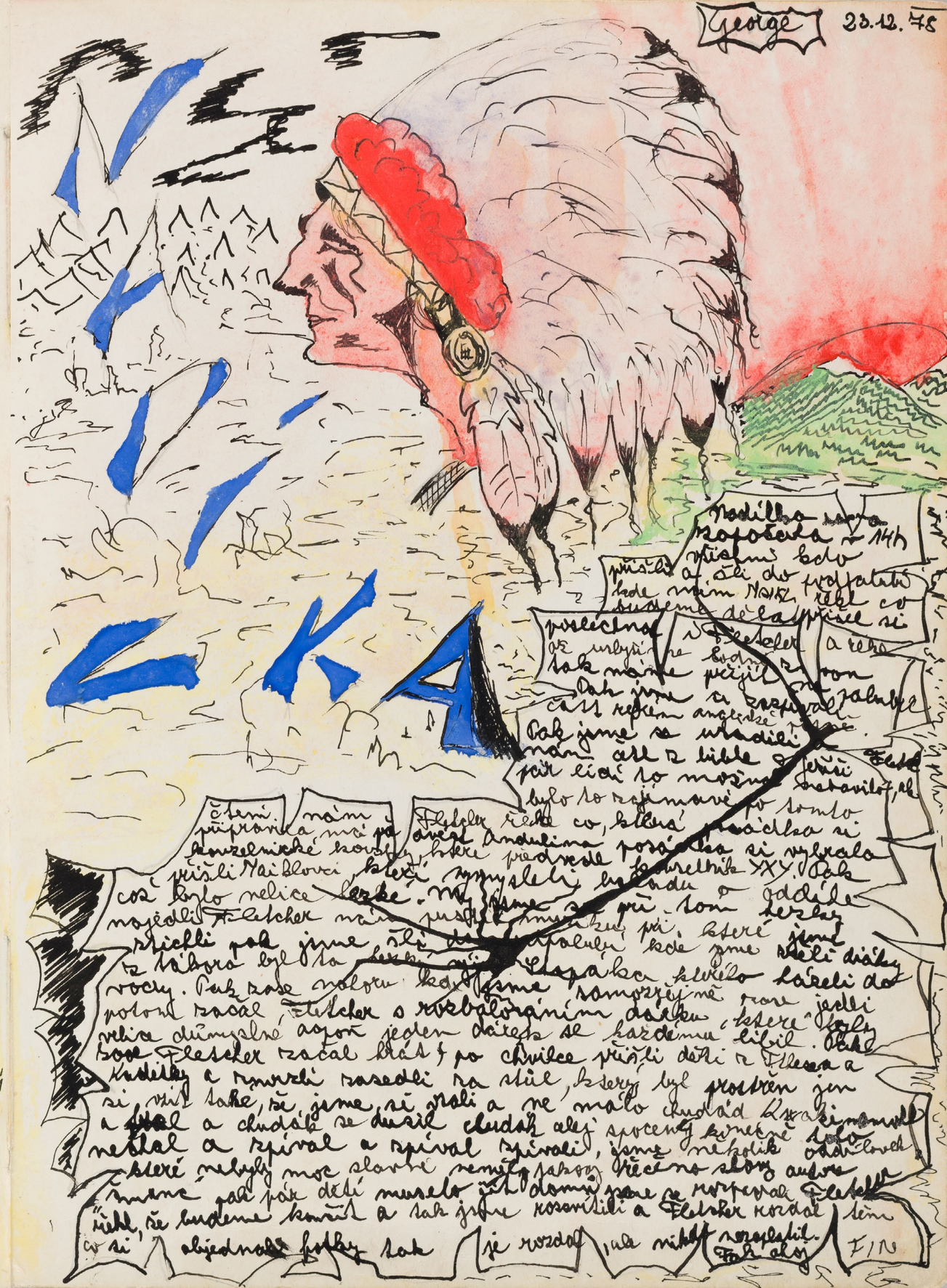

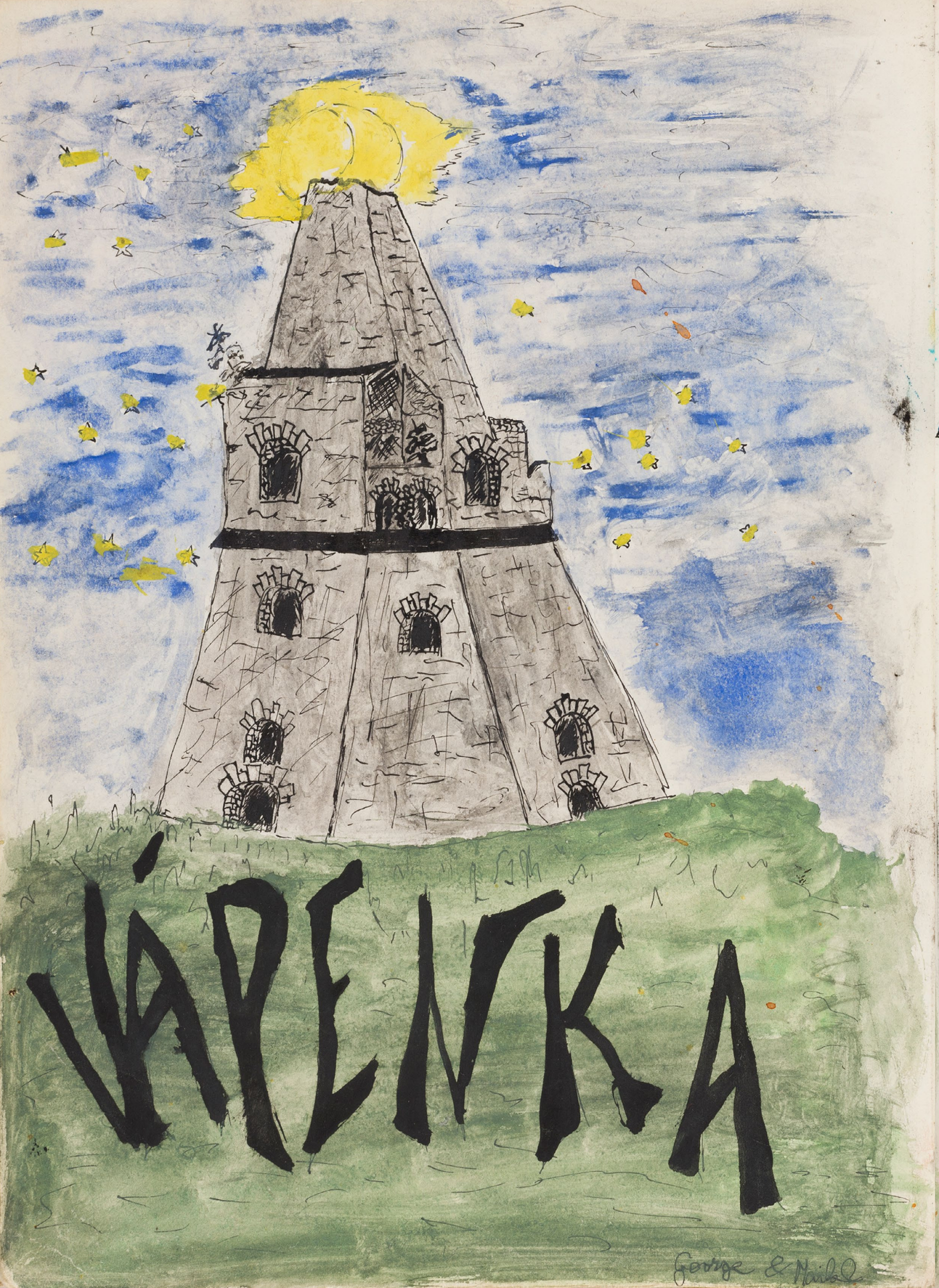
VÁPENKA

George & Naikal

DEN VE ZNAMENÍ VLAKŮ

V celoročním programu oddílu Poseidonu jsou 3 akce které se považují za nejdůležitější. Je to tábor, Vánoční nadílka, a Vánoční výprava. Na tu poslední se teď máme vydat

1. DEN

25.12.18

Fletcher udělal dobrej skutek, na nádraží Praha-Dejvice nás neprohání už v 6 hodin, nýbrž až o půl dvanácté. Je to pohodička. Do rozjetého vlaku naskočil i Evžen, jenž vstával pochopitelně až o půl dvanácté. Jeli jsme hroznou lokálkou asi 4 hodiny, ačkoli Evžen nám neustále tvrdil, že pojedeme asi 2. V Chomoutově mají dva vlaky na sebe senzační návaznost, takže jsme tu čekali skoro hodinu. Nám to ale nevadilo, jelikož jsme čekali v hospodě. Bylo to tam bezva vyjedeno, tak že jsme se narvali do Krušnohorskýho pacifiku, tj jednoho vagónu. A už jsme tam! Při senzační cestě odzastávky se nám nejprve zjevila Vápenka a pak náš nový program. Zabydleli jsme se a začali se rvát. Když byl Fletcher dokonale rozlámanej diskutovali jsme o příštím programu zde

2. DEN

Dnešní den začal hodně prapodivně. Rozcvička byla zpříjemněna řezáním dřeva. Každý uřezal 2 polínka. Pak začal úklid. Mikelovi a Klaci silných paží řezali dřevo za asistence Gwyna. Ostatní uklízeli v chatě. Pak byla přestávka při které jsme se vyřádili a Gwyn si málem nalomil když zkoušel Skopakovu klouzačku. Ještě jsme asi hodinu dělali a pak byl oběd. Po obědě jsme vyrazili do okolních luk a hájů. Na dně vyschlého rybníka jsme si zahráli honěnou v uličkách a o kus dál proti proudu jsme se kouzlovali a prolézali potokem. O dalších pár metrů výš (asi 500) jsme přeskákovali potok v širším místě a pod mrazem se prolomil led takže sem nějaký lesem zlomil nohu. a tak se pochvíli vrátili ještě s Ladya Gandron. Po jejich odchodu jsme hráli na stopování a pak jsme se rozdělili. Vodní muži kteří se při mýtili v rompudy a ostatní šli ještě do mlýna a pak se také vrátili. Večer po večeři, zvonění, přivonadi, povídání jsme si šli za zvuku flétny lehnout.

Slonk

SLUNEČNÍ POUŤ

„Za 10minut vyrážíme!" Prohlásil Fl. jednoho rána a v tom okamžiku začal / znatek nad znatek.

Neustále se z různých koutů ozývalo: „kde mám boty?". „Neviděli jste za moje rukavice?" apod.

Vyrážíme. Častou podél potoka, nedozírnými plánemi, jenž jsou stále v náporu ostrých větrů, i lesem jdeme ~~se~~ pořád za sluncem. Stále vpřed a nezapomínáme jej z pohledu.

Na úpatí Klínovce čekáme na pár zpoždilých trosek a za několik málo minut již vyrážíme zmrzlou cestou nahoru. Konečně vrchol. U ředěného dešťu zbavujeme se srážky únavy a dolů za pobožech jede skoro hrůzně. Na zpáteční cestě nás zákonně přepadla zima. Chůze zmrzlým lesem není z nejpříjemnějších. Na každém kroku číhá nebezpečí. Větvičky, chuže vyšlehávající oči, pahýly, kořeny vyvrácených stromů, důry a střouhy.

Že dnes nakoupených zásob připravila Andulinina Roštěka dobrou večeři!

Po večeřích a čtení jsme spokojeně chrupali při Beethovenově „Sonátě měsíčního svitu."

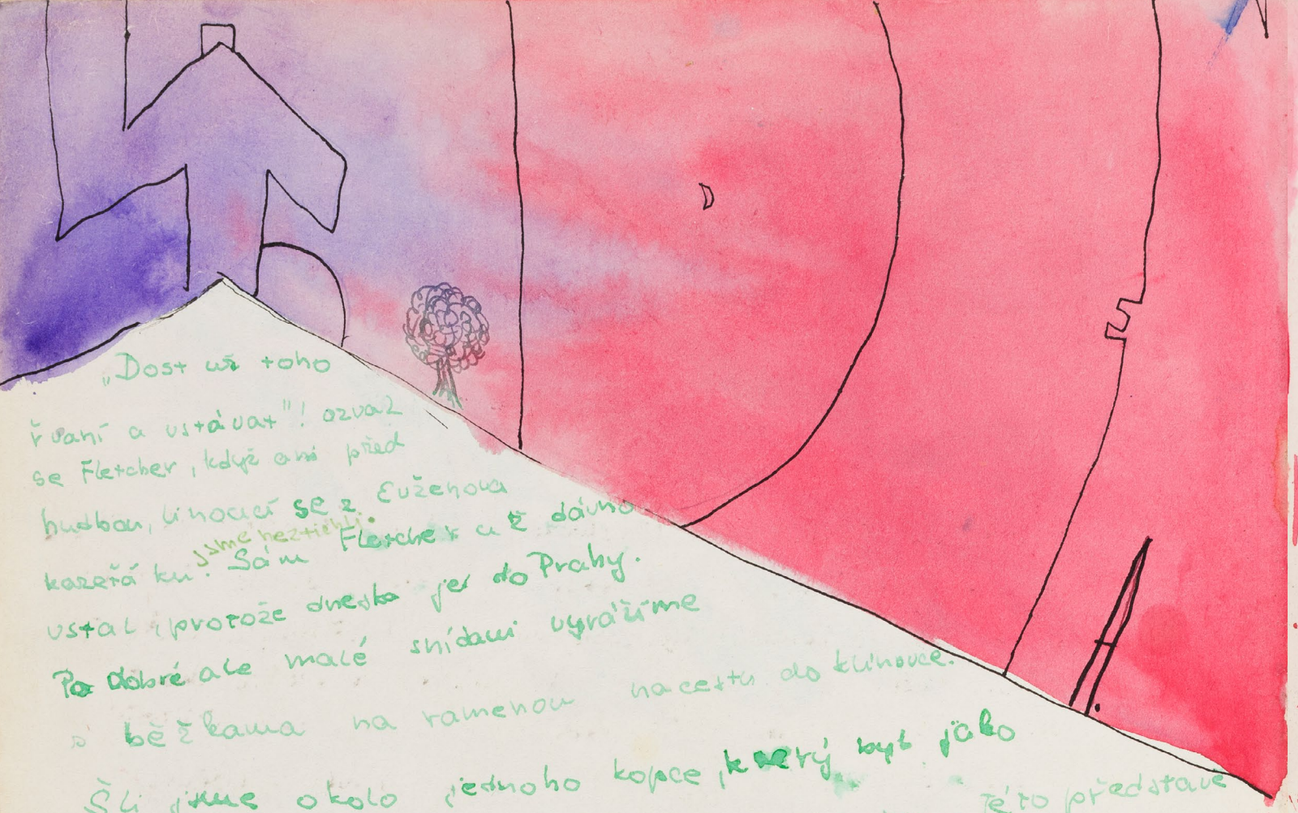

„Dost už toho
řvaní a ustávat"! ozval
se Fletcher, když ani před
hudbou, u nocleh se z Euženova
kazeťák ku! Jsme nezastihli.
ustal. Sám Fletcher už dávno
Po dobré ale malé snídani vyrážíme
běžkama na ramenou na cestu do kuloáre.
Šli jsme okolo jednoho kopce, který byl jako
horník se a vypadal, jako by to byl konec světa. Této představe
napomáhal kříž, asi hodně starý. Bylo vidět kříž, kopec za
ním už nic, jen prázdno. Nahoru jsme šli vlekem a někteří
šli po sjezdovce pěšky. Když do razili povyčer pár vajíčkem kochodu
nahoru do chaty, nikdo tam nebyl. Zachvíli přišli sjezdaři
a společně s nimi se usadili uvnitř u teple. Zachvíli se
tam objevil Guym se svou skupinou, která
s ním včele zabloudila. Objednat nám čaj a oběd,
který byl trochu ostrý. Odpoledne jsme šli tři velkém
počtu pádů sjezdovku, kde si Andula udělá něco shlavy
Na zpáteční cestě už bylo šero. Vedlejší kopce vypadaly
jako mraveniště osvícená světly. Vítr sedonal se opírat se
strašnou zuřivostí. V chatě jsme si už jen něco pořídili
pouštěli hudbu, která přes to nedokázala přehlušit hodila
chrundu.

PÁTEK

Klobouk # dole před Mikeldkou sněhovou! Chléb totiž nebyl,
ale zato se dalo dohromady zbytky odevšeck z domova. No stole
se objevila dokonce ryba, kamenná klobásky, čokoláda, cukroví,
řízka a kdo ví co. Ale vše se tu vešlo a velkou chuť.
Někteří šli nakupovat jídlo a dudlíky do kadibudky, někteří
zůstali u chaty a dopisovali kroniku a deníky. Uklízíme
zbytky a pomáháme dlužbě, ale už je ta s námi se svojí
bouchou. Po obědě všichni na lacpaci leží a ti se protrpají
dveřmi a uvidí stojí . . . ! No kdo jiný než Euženek.
Bývalou hájovnou se ozvalo 3× hromové hurá
až se zatřásla, když nás Euženek uklidnil, poradil se o něčem
s Lazarem Guymem. Ktěrý potom prohlásil, že kdosi napsané
dnešní dopol. deníku jestli chce, musíje jít s ním. Skoro
všichni se vyhrnuli a tak s Euženem šlo asi šest vyt. valců.
Mohu poznamenat, že ani s Fletcherem nebo Guymem si tak
dobře nezahrajem a nepobavíme se jako s Euženem. Ale už
je nám zima a vracíme se do chaty. Nakonec Tomovské
(též Skandinávské) večeře o hajdy na kutě.

Balada o naobyčejně obyčejných lidech.

1. Jednou jeden Václav,
myslímže to nebyl král,
dostal dobrý nápad,
na vodáky chtěl si hrát.

2. Sehnal bandu dětí
samé trosky jen,
aby si je vycepoval,
jak sám tomu chtěl.

3. A tak každý kluk či holka
chtěl pak býti jako On,
a tím pádem vlastně vznikl
oddíl jménem "POSEIDON".

4. Dříve bývali to pouze
školáci,
ON si je vzal do parády,
teď jsou vodáci.

5. A abychom neuvízlim xxxxxxx
hned na začátku,
vezmeme to prostě zkrátka
hezky po pořádku.

6. Scházeli s e jednou týdně
vždycky o půl páté,
hráli si a dovádělí,
- tváře rozesmáté.

7. Plavání a tělocvičny,
výpravy a galeje,
ať dělají co dělají,
vždy jim spolu dobře je.

8. V zimě také jezdívají
několikrát na hory,
na hnojový domek,
do Ginclovy stodoly.

9. A úderem petrkliče
na zelená vrátka,
vynášejí své lodice,
vestičky a pádla.

10. A už na ně volají
-řeky, jezy-lodénice
a když někdo udělá se
nasněží se velice.

11. Po půl roce prožitém
- pouze v radovánkách,
přišel tábor -Odyssei,
jak byl potom nazván.

12. A tu staří námořníci
zaskočeni byli,
každý si je představoval
přec jen trochu jinak.

13. Stojí tábor, stožár, brána,
krásná xxx kuchyň, latrína,
a hry - jenž jich na tisíc
padají jim do klína.

14. Rádi si však vzpomínají
na ty krásné chvíle,
to když v září táboráků
jasná luna bledne.

15. To by jeden nevěřil,
jaké jsou to nuly,
za necelý krátký měsíc,
byli z toho tuhý.

16. A po táboře hle, hle, hle,
copak se to děje,
každý hodně hovoří
a málo se směje.

17. Každý hodně hovoří,
hrát si zapomíná,
co jen se to s nimi stalo,
proč je všechno jinak ?

18. Vrátila se přetvářka,
zloba, závist, záš,
obléklim se neřesti
v temně černý plášť.

19. A tak kdekdo, kluk či holka,
už nemá snahu být jak ON,
a tím pádem vlastně klesá
oddíl jménem "POSSEIDON".

20. Šáký pátek potrvá,
než zahodí černý plášť,
šáký pátek potrvá,
než obléknou bílý.

21. Každý kdo z vás uslyší
toto povídání, uslyší
ho málokrát,
nebude už k mání.

22. Usmějte se, zamyslete
námořníci mladí,
o tom co vám povídají
Mikelovci, ta parta hedí.

23. A už je tu nadílka,
velká akce roku,
dárků bylo na tisíce,
každý dostal trochu.

Balada o naobyčejně obyčejných lidech, složili na nadílku Mikelovci a předvedli ji s velkým úspěchem. Bohužel se nemohla nacpit hned za nadílkou, prozatím bylo jen vám kopii a kdo ji měl, ten hedal.

MÍŠA, VEVERKA a TOM

dobu ku! bavíte

Dneska vnoci byla docela legrace. Ringo totiž volal: „Babičko, babičko, hovem, honem, pojeď mi hořit, Evžene dost, dost, dost, ú!!!!" Povelice dlouhém budíčku jdeme za se do potoka, který je dnes prudký a jeho čistá voda se dnes zbarvila dohněda. Zdá se mi, že by se dalo padat sníh. S Evženem jdeme se vydat zabírání jsme si na chvilestýdle, kteří vypadnou, hady a údolí slepýše. Nějvětší legrace totiž byla údolí slepých. ~~Slepí~~ slepí chodili za vidoucím, který vydával zvuky/ale měl zvláštní vůny. Když mě někdo chytil tak mu předal vzdávačku, kterou ti vůdce mohl a ten dříve vidoucí dostal slepýše. Na zpáteční cestě jsme už byli pěkně zmrzlí, vždyť jsme byli tři hodiny. Poobědě jsem na programu pro mě dost často nudná práce - dopisování deníčků. Tu najednou Fletcher, kterému nebyla zima nejlíp ni zavolal tomickými větami: mám pro vás poslední poklad. Směr JJZ a dále pořád rovně. Běhali jsme devatenem a nakonec vyhráli Mikelovci. Večer byla hra na téma netopýrů. Fletcher nám výsledky vyhlašoval (ze 260 bodů a 130 bodů).

Nadešel se Raghupati tour i pro nás byla legrace. Po mrňavounké zpívánce už hážeme

Fletcher! (ten přijel včera)
(šedivec
nejde
vůbec na kreslit!)

1+1=2
2 vrubky
Mikele!

DEN

NEDĚLE 31.12.1978

Budíček je zase pozdě a není vůbec divu že se nikomu nechce ze spacáků protože teploměr venku klesl hluboko pod bod mrazu. Jenom dva otužilici Macek a Jana připravují snídáni. Venku je mráz a taky veliký vítr. když jsme jakštak vstali řekl nám šedivec Fletcher že do jedné hodiny máme dopsat lodní deníky a také dopsat kroniku. A tak jsme se všichni dali do dopisování a nebylo toho málo. Jen pár trosek bloudilo bez cíle po Vápence. Auž tu máme oběd. Ten Macek je stejně dobrej kuchař(ka). Po obědě pomalu odevzdáváme lodní denníky a do parády si nás bere Evžen se svými slebomyslnými hříčkami a to na půdu kde je kosa jako nikde ale nám (tedy spíše Evženovi to nevadí) a vrháme se s vervou do her a závodů. Posádce KON-Tiki stěžuje běh led na dvou metrech závodní dráhy. A tě nohy podjeli tak že brzdila zadní brzdou. Abych nezapoměl Evženovi v těchto slabomyslných hříčkách pomáhala kačena. A už je tu kombinovaný běh vyměnili jsme si dráhy takže Kon-Tika nebyla sama co padala na ledové ploše. A je tu vypečená hra kačeny kdy se musíme desetkrát otočit na místě. Kwaki se dotočil, ale potom upadl a za nic na světě no nikdo nedonutil vstát.

nakonec ho Tom dráhou provlekl. Auž je tu další hra Turnaj slepých rytířů. Mlatili jsme se mezi sebou jako cvoci. Někdy jsme bili až moc a úplně zbytečně, protože stačilo se jenom dotknout soupeře. A pak přišel Evženův hokej a hrálo se košťaty a puk (tedy ešus) jsme dopravovali do rámů oken, které byli na zemi. Ale protože na košťatech byli dráty o něž si pár trosek roztrhlo ruku tak jsme toho brzo nechali a vrátili jsme se našich luxusních pokojů a Fletcher ten šedivec ještě nemá hotové lodní denníky. Dostali jsme lekkou večeři a potom začal náš program. Fletcher rozdal papíry a my jsme měli napsat úplnou hlovpost, třeba že na Vápence přistáli Marťani a potom jsme to poslali sousedovi, který musel v té hlovposti pokračovat. A tak jsme se Dočetli přes Vápenku a Marťany až k I. Mládkovi a jeho Joginovi z Bagin. Potom jsme hráli hru jak se co nejtišeji vyměnit se sousedem, když byl veprostřed jeden záporňák se zavázanýma očima. A tak nakonec došla řada i na Macka (Marcelu) kterou v kole chytl záchvat smíchu. Fletcher na ní udělal ha ha ha a Macka chytnul záchvat a nebyl k zadržení potom najednou Macek ztichnul a všechny si nás uklidnil a v místnosti nastalo na pjaté ticho když tu z Mackových úst vyjel nám známí zvuk: Ha Ha Ha Ha Ha a Macka chytnul nový záchvat načež musela být hra na deset minut přerušena, protože Macka při takovém to záchvatu utišet to je opravdu věc, ale Fletcherovi se to podel ší době přeci podařilo.

NI NI NO NO NO NA NA NA NA CHA CHA

a tak hra mohla v klidu pokračovat. A tak se do kruhu dostal i vevera, který roztáhl ruce a měl průměr kruhu. Ale i jemu někteří proklouzli. A i Fletcher byl v kruhu a ne jednou. když jsme se skoro všichni vystřídali řekl Fletcher že si máme každý vzít svoji masku a odejít do různých míst na vápence a tam se převléknout. A tak jsme udělali to co po nás Fletcher žádal. Asi za deset minut se z různých koutů vápenky začali slézat zajímavý tvorové např. Lední medvěd, Beduín, 3 čerti, noc, Babizna Jagizna (Andula), pár pohledných žen a uklízeček ata, začali jsme rejdit po vápence a to od základů až po půdu. Fletcher byl co chvíli ve sklepě tak co chvíli na půdě, ale nikde dlouho nepobil pak se tedy uklidnil a odešel do ložnice kam si zavolal veveru a Guyma a začali postupně masky bodovat. A tím taky skončil rej masek a my jsme se šli převléknout a když jsme se sešli dohromady Fletcher nám dal tři knížky a kormidelníci si měli vybrat, když se dohodli Fletcher jim ukázal co mají zpívat z knížek na melodii, tluče bubeníček tluče na buben. A tak začali velké generálky a zkoušení ale více než zpívání se z různých míst vapenky ozýval smích. A už je tu losování kdo bude zpívat první. A je stanoveno toto pořadí. Andula první, Tom druhý a Mikel třetí. A tak nastoupila posádka Anduly a doprovází ze je Renda na kytaru. vydatně jim pomáha stařec kačena. Ale jsou nepřekonatelní. Už jsou tu Tom a jeho posádka ale ale ty se chechtají i při zpívání. A ještě je tu ta parta hadí Mikelovci. Páni těm to šlo. A výsledky Tomovci jsou třetí a Mikel s Andulou jsou nerozhodně a budou ještě bojovat dál mezi sebou. Teď dostávají melodii s písně partyzánská. A zde je Mikel nepřekonatelný, protože Posádka Anduly nezná ani melodii. Při zpívání se snaží kačena přeřvat ostatní, aby ty se měli čeho chytit. Ale je to bezvýznamné. Mikelovci vítězí. A Blíží se pomalu půlnoc a tak jsme se oblékáme abychom mohli vyrazit do terénu. Každý hledá boty, čepice rukavice a jiné věci. Asi za deset minut odcházíme za vápenku ke krásnému malému smrčku který zdobíme svíčkami a prskavkami. každý dostáváme od Fletchera pár prskavek, abychom si mohli taky zaprskat. A pak jsme si zazpívali anglickou píseň „I wish you a merry Christmas and Happy New year." A Fletcher nám popřál hodně splněných přání v tom novém roce a my jsme si začali přát mezi sebou. Pomalu jsme se vraceli do vápenky kde si ještě popřáli dobrou noc. Mo řali zdvořa zičíčka zart nás v spává

PRŮŠVIHŮM FSTŘÍLET

1979

CESTA 8. DEN

Ráno nás budí hrozná zima a jen pár odvážlivcům se podařilo vstát. Voda v umyvadlech, kotlíkách je proměněna v led. Chutná snídaně vše napraví a je rozhodnuto, jde se mazat. Venku je teplota pod 20 stupňů, a tak ty kteří vyšli alespoň na pět minut ven, rychle se vrací, protože by venku zmrzli. Když jsme jak štak namazali zjistili jsme že se na sněhu nedá vůbec jezdit, protože bychom zničili skluznice na lyžích. Fletcher svolává kormidelníky a rozhoduje se jestli zůstanem nebo jestli se vrátíme nejbližším vlakem do Prahy, a tím následovali Evžena a Vereru kteří už odjeli ráno. Nakonec je rozhodnuto, vracíme jse do Prahy. A tak je tu balení a vklízení Vápenky. Nakonec si někdo vzpoměl na Gwyma který ráno odešel na sjezdovku. I toto dobře dopadne, protože tu zůstává kačena, která pojede s Gwymem domů až se vrátí ze sjezdovky. Cesta do Chomutova probíhá za nelidských podmínek, člověk stál na jedné noze a to ještě né na své. Do Chomutova dojíždíme skoro s hodinovým zpožděním. Cestou do prahy děláme šílený nepořádek a tak se odvolává v úterý schůzka. Fletchera jsme rozlobili. (bude zlej)

Tom

ZIMA SNÍŽEK
ZIMA POLETUJE
TU JE 8.1.79

ŠÁRKA

Trosky nadané na lyžování, bobování, a sáňkování se sešli v 1/2 2 v Šárce s různými prostředky na ježdění. Odešli jsme dolů ke Džbánu kde jsme hned chvíli museli zůstat a každý si musel zkusit sjet z hráze na led na Džbánu a potom na druhou stranu. Na druhé straně Džbánu bylo docela dobré ježdění. Mikel tu rozbil své super saně o, kterých tvrdil že vydrží všechno na světě. Pak jsme tam jezdili odvážně až k potoku a první do něj zahučel kwaki. A tak nás tady dohnali Béďa a Žorž a Stopák s Helenou. To je Taková malá holka, ale když přišla všichni mysleli že je to kluk. Ale potom při ježdě byla úplně skvělá. Ať a nám ukázala jízdu smrti a odnesla to naraženým zápěstím a krásným nonclem pod vokom. Renda si přinesl Ski Skateboard a učil jse na něm jezdit, ale stejně byl víc na zemi než ve vzduchu. Ale nenechal jse odradit. Když jsme skončili ježdění zavítali jsme ještě do mlečného baru.

T.

9.1 1979

Druhá akce v týdnu uhelných prázdnin se děla v kině Kotva. Hráli tam český barevný film „O sada Havanů. Ve 3/4 na 3 proto je již kompletní sbření kulturních Poseidonů shromážděna před kinem a čeká Mikelg. „V 9.05 je tu Mikel" a byl i s lístky. Několik přebytků si je muselo koupit samo. Film krásný a poutavý, mi znepříjemňovaly mé dvě divukrásné sousedky (M+A). Po zážitku jsme se svěřili do rukou kwákoše znajícího way na zpět. Jak se ukázalo, náhodou si nedělal legraci. V klubovně nás uvítalo teplo, Tom, Ton a šifry. Dlouho jsme se v naší milované budově neohráli a Tom nás vyhnal ven do sněhové vánice. Ze tří posádek byla nejlepší Blesk společně s Nautilem. Kontiki pro změnu na pěkném 3. tím místě. Vdůsledku minimálního množství sněhu jsme přehodili zítřejší lyžování na saňkování na Petříně.

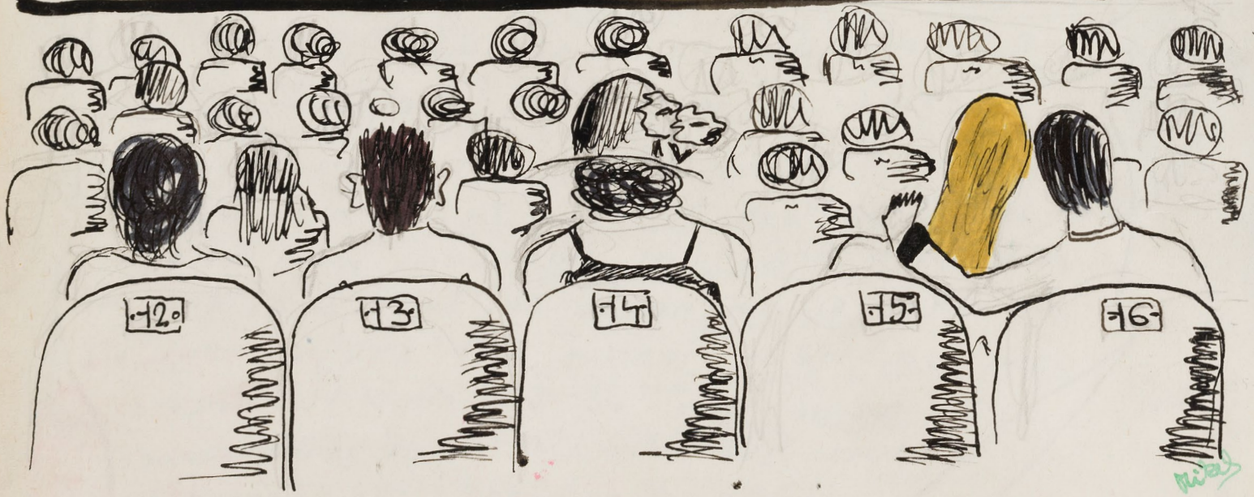

10. Ledna

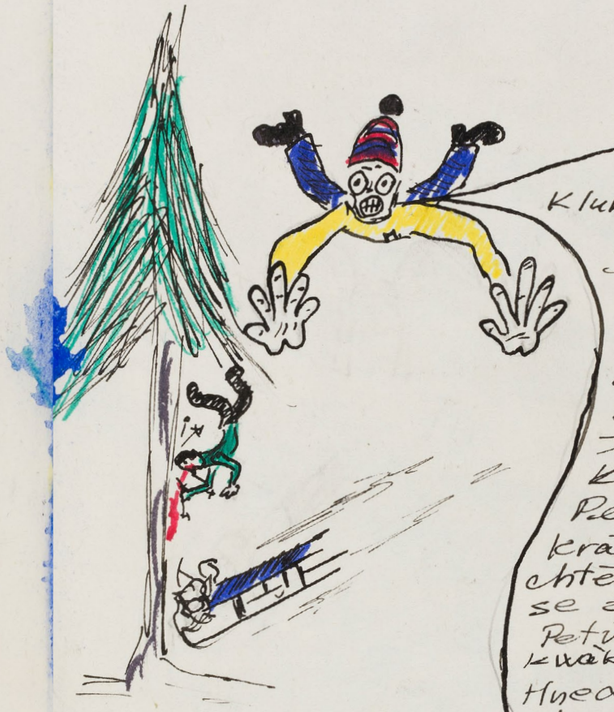

V 9.00 hod, to je doba našeho srazu jsem u klubovny sám a sám, pouze s Jumbem. Jdeme tedy dovnitř a Jumbo ničí svěsané kladiremi. V 9.15 přichází kwaki, Midži a káča. V 9.20 se rozhodujeme k odchodu. potkáváme cestou ještě Martina Éra a vedeni kwákošem jdeme na Petřín. Cestou jdeme podloubími krásné Matičky Prahy. Tady bych chtěl bydlet! No nic. Konečně se zjevuje známá silueta Petřína. „Tom to bude jezdit" řekl kwákoš v pondělí. A jezdilo. Hned první má jízda skončila ve stromě. Zkoušíme veškeré svahy a svážky, Midži jezdí do konce i po schodech. Najednou potkáváme Michala. Ani se k nám moc nehlásí. Ve 11.30 odjíždíme do bolohů

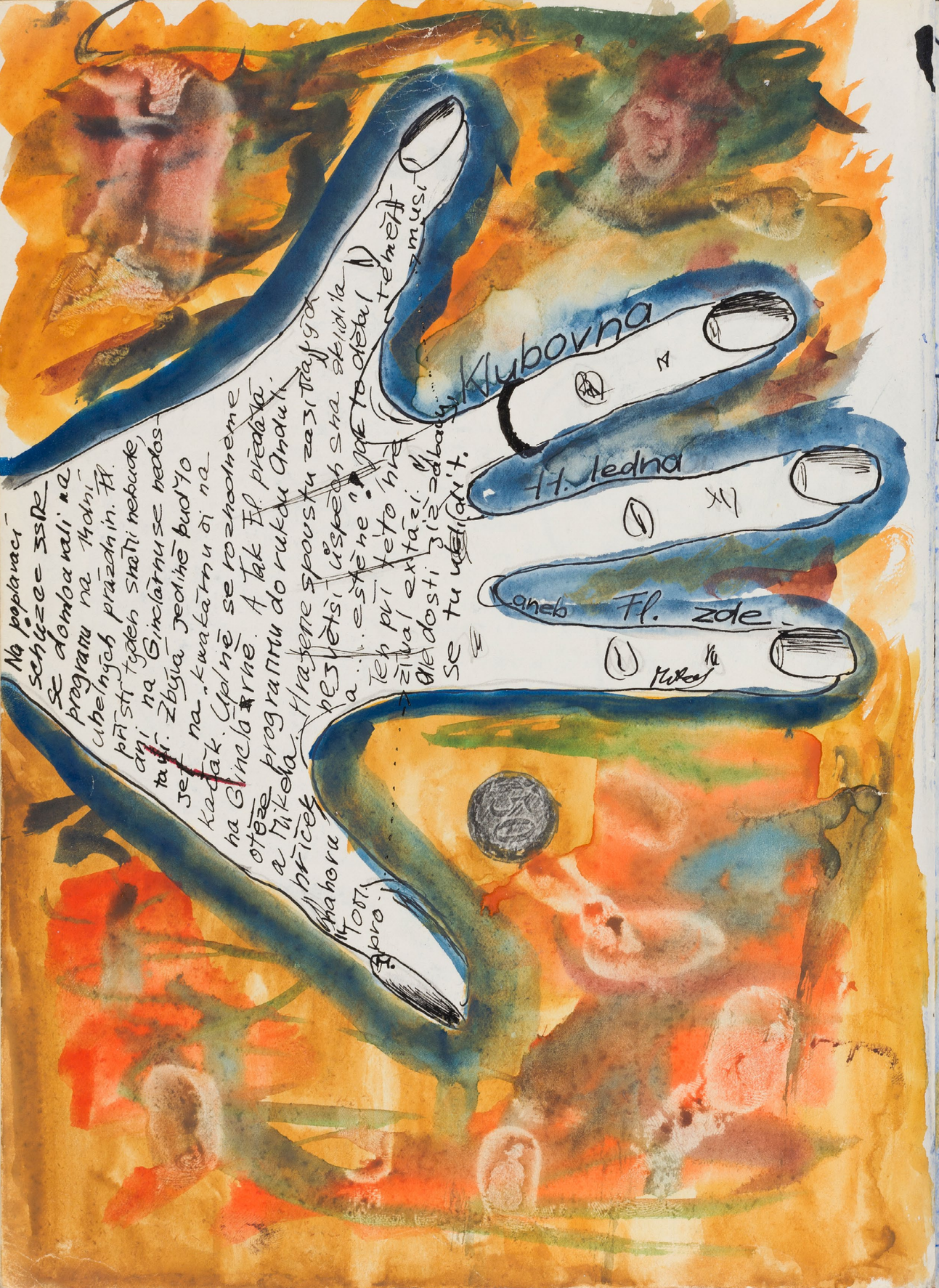

GINCLÁRNA

O půl čtvrté se shromáždili Poseidoni, Argonautia Theseus a Sparty. Tentokrát s námi Fletcher nejel, protože jel raději se svou třídou na týden na horyhež na dva dni s Poseidony. Náš měl vést Dag, ale ten ve čtvrtek večer zavolal Evženovi, že budeme na krku Poseidoňata.

Uderem páté hodiny se přiřítil Dag se svými prkýnky. To už dávno byly naše lyže uvnitř špinavého autobu s nevrlým autobusákem. Okolo oken se míhaly zasněžené stromy, které vypadaly jako duchové, chaloupky a Gincl, který přistoupil u Malé Skály neustále brebentil a zpíval nám pochod tuberáků a ukazoval, kde loni zmrzla stará Nováková. Ale, ale už se brzdí, to se má vystupovat do té zimy.

Ke Ginclárně docházíme po skupinkách. Paní Ginclová, kterou já vidím, tam zatím krmí překrásného kocoura, kterého mnozí Poseidoňata zavrhovala a dotýkala se ho s odporem.

V chajdě jsme se ubydleli v suplikách (mimoochodem po 2), když tu přišel Dag a říkal, jestli by jsme sem ještě někoho nevzali. Nasle doval strašný řev ne sou hlasu. Dag, když na něho začaly přišet pukavce vycouval.

Po večeři Evžen četl z Marťanské kroniky Usher II. Během čtení si měl každý vymyslet téma na které se potom budem povídat. Ještě před tím jsme si dali malou hříčku. Každý napsal otázku, která se pak vytáhla. První zněla:

Jedna družka z oddílu mi vyprávěla příběh. Evžen to rozchtěl, ale když viděl, že nám to už nebaví, vyprávěl další.

Otázky byly různé (mluvím s někým, nahlas mi záleží, a najednou mi znovu vyletí meduňka, chlapci Evžena, Sally pověsí, porozumíme někdo na chodníčku a neomluví se).

Při některých otázkách jsme se dost nasmáli, ale Evžen řekl, to že určitě. Všichni jsme byli rozloženi po stanech a spacácích a hodili chrupy. Večer se pokusil ještě povídat a nakonec jsme usnuli.

2. den

Ráno nás probudili Argonauti, kteří spěchali na rozcvičku a pohnamazat. Rozvičku jsme si udělali také, ale mnohem to bylo horší. Pak bohem nasnídat, hamza zat lyže, oblékli jsme se a šup z chaty do nemilosrdného rána.

Směr směšava - přes promenádu. Na promenádě vás vítr skoro zastavuje i ptáci kolem už nechce se obvolávat tolik, abychom pouhá dostad.

Ústí, kde sjíždíme na stopu a hurá s kopečka. Velkomocná tíží představa, že jej bude muset zase vyšlapat.

Přijeli jsme trochu dříve a tak jsme si vozstlačili jednou auto. A když ostatní vidí, že tuje parta ochotných lidí volají: pojďte sem, rozstlačíme to! A tak pomáháme.

Po dobré mohlo v salónku se rozdělujeme.

Troglygi, Richard, Vlčí, Kvakr a Ady jedou tou nejkratší cestou. Ostatní po silnici a pak po modré.

Jsme dole po cestě, kde to kroutí se jedeš. Jenže není to „kopeček", který nám dal zabrat. Zahrajem si na prdel a dojíždíme do chaty znovu tou dlouhou, ale krásnou cestou.

Sám si vzal kytaru a byla zpívánka, která se nám líbila. Tobyho Argonauti. Hrály se jich Argonautské písničky a ostatní mohly mít zavřenou či otevřenou pusu.

Mnozí při zpívání jedli a někteří i četli.

Právě jsme se zabalili do spacáků, tu k nám vlezl Dag. Začal nám vyprávět o Starém a Novém zákoně, ale moc mnoho si z toho nepamatuji, a tím nespal větší hrouda lidí očí na a myslím, že ani nevěděli proč.

Nikomu není chudák.

3. den

Ráno si ještě vyběhli po modré šli jsme tou stejnou cestou jako včera odpoledne. Trochu jsme to nadělali a pak jsme sjeli na sněhové dno. Stoupli jsme si před dveře a udobře jsme se klepali za mokra.

Pak jsme si ještě nějaké věci balili, pak fotili a pojedli snídani. Nakonec jsme jeli tou nejkratší cestou.

U Linzela se už jen nakoupilo a pak.

Autobus na stanovené místo nepřijel a tak to tak tlapkem kolem po silnici, kde to potkáváme.

Pojel se otočit a kolečko rozmrzlo v jeho útrobách.

SCHŮZKA

KDE SE KAŽDÝ SMÁL

„Tak moje milé děti, téměř vlastní", začal Fletcher svůj sešit, již neoriginálními slovy schůzku 23.1.79. Vyndal si svého kapesního kuřáka knížku Příručku kosmického člověka. Přičtení jak dohnat rodiče k šílenství, aby si neuvědomili, že mají doma dvojčata. Chorídští se Marcela rozhýbala a jak bylo vidět, nehodlala přestat. Všichni se smáli, ale přece nám byla zima. Fletcher si naporoučel skoky na horní palubou, Macíkovi zavázal oči a postavil ho tak, aby se dotýkal rukou stolu. Ostatní se postavili kolem dokola, ale viděli. Nevěřil nás hrozně. Večeří nebyly Macíkovými rukou každého vzpomínky zeptej. Po hříčkách opakování již všichni jen tuněli.

Na příjemnou (???) zahrátí si sedáme ke stolu a Marcela zrovna začíná „ha...., ha,.... Připomíná to starozákonního hadata. Fletcher na ní zhrozil ustrnělé obličeje, ale nepomohlo. Nakonec propadl do extáze i on a co chvíli si s Marcelou nezle zaječeli. Andula s Alžbětou se smály, až jim ostatní zapárali ústní otvor. Opsali jsme si plán (plavání, schůzka, nějaká zábava na brzích) a začli ukládat.

Někdo začal stahovat ponožky ze stopy a ostatní se přidali. Dole se pak našlo pár lidí, kteří tu spoušť uklízeli. Také bylo nutné tančit ponožky stáhnout a jednotlivě zasamolet. Měla být zpívanda, ale všichni se sešli kolem Alži, která vyplňovala matriku. Fletcher tam chodil s kapesním v ruce, ale nikdo ji ho nevšímal. Každý čekal až řekne „tak ti azure zpívandu" Ale neřekl. Sbalil kapesník a odešel dolů. Přemýšlela jsem, jestli přijde zpátky a bude zpívanda (jestli bude zpívanda) činit. Přišel, ale oblečen a s kufrem. Na ustavení otázky odpovídal, že čekal dost dlouho a nikdo pravdu. Dal si na chuť malý proslov o našem chování vůči kolektivu. Tečkou na proslovem bylo to, že poděkoval každému z nás. Asi ti chtěl vyčítat ten výraz překvapení na našich tvářích. Zřejmě však to moc lidí nepotěšilo, protože jak za námi zabouchly dveře, začal rej. Nikdo nedbal pravidla, že by jsme ještě dnešní, každý za sebe mohli něco na kolektivu udělat. Bylo nás málo, co jsme něco udělali. Zbytek a Běda s kolektivem nemůžeš nic jiného na práci než chlast. Vidějte do hodiny a pak to vrátit ve stejném. Na tichého rozhlas pokračuje odehrávání a kolektivy.

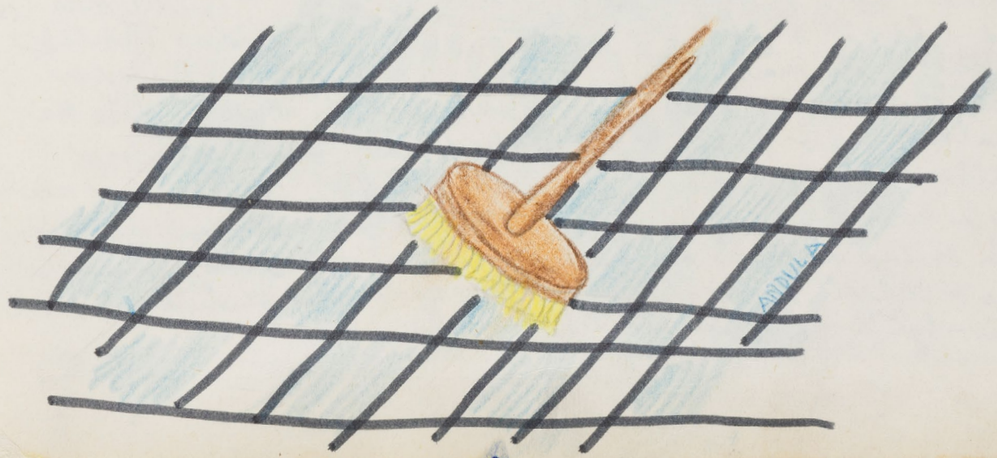

VÝPRAVA DO BÍLÉHO NEZNÁMA

ANEB JAK JSME ZABLOUDILI NA BRDECH

Ráno 25.1. se nás sešlo na nádraží v Braníku celých osm. Přesto jsme málem přivedli k mdlobám paní pokladní, žádající po jednom jízdenku do Mokrých Vrat. Vláček dvoupatráček nás dovezl na místo a po pracném mazání lyží jsme vyrazili. Mazání ovšem nevydrželo víc jak deset kroků, sníh byl pokrytý ledovou skořápkou, ostrou jako smirek. Fletcher nás dovedl nejdřív k velkému rybníku, kde musí být v létě nádherné koupání. Teď jsme po jeho hladině přešli, a minuli ještě několik rybníčků. Na jednom z nich jsme se najedli. Na další zastávce jsme si zahráli na babu na lyžích. Stihli jsme i zabloudit, a když se Skandrou, a šli na jsme se konečně dostali na značenou cestu, zjistili jsme, že jsme si dost zašli a tak se změnil plán cesty. Kousek před Chouzavou jsme hráli na lyžích honičku v uličkách, a vydrželo nás to bavit víc než hodinu. Když jsme pak došli k silnici, opustil nás zrádně Fletcher autobus. Nám se ještě nechtělo domů, a tak jsme pokračovali v cestě. Přes staveniště dálnice, po krkolomných stezkách, nakonec jsme našli značku a s kopečka došli do Nové Vsi. Vláček měl ale jet až za 2 hodiny, strávili jsme je tedy v místním pohostinství, dali si čaj a hrou na hamouna si zpestřili dojídání zásob. Když jsme se vraceli na nádraží, zrovna zapadalo sluníčko, obrovská rudá koule – byl to nádherný zážitek na konec.

26.1. 1979

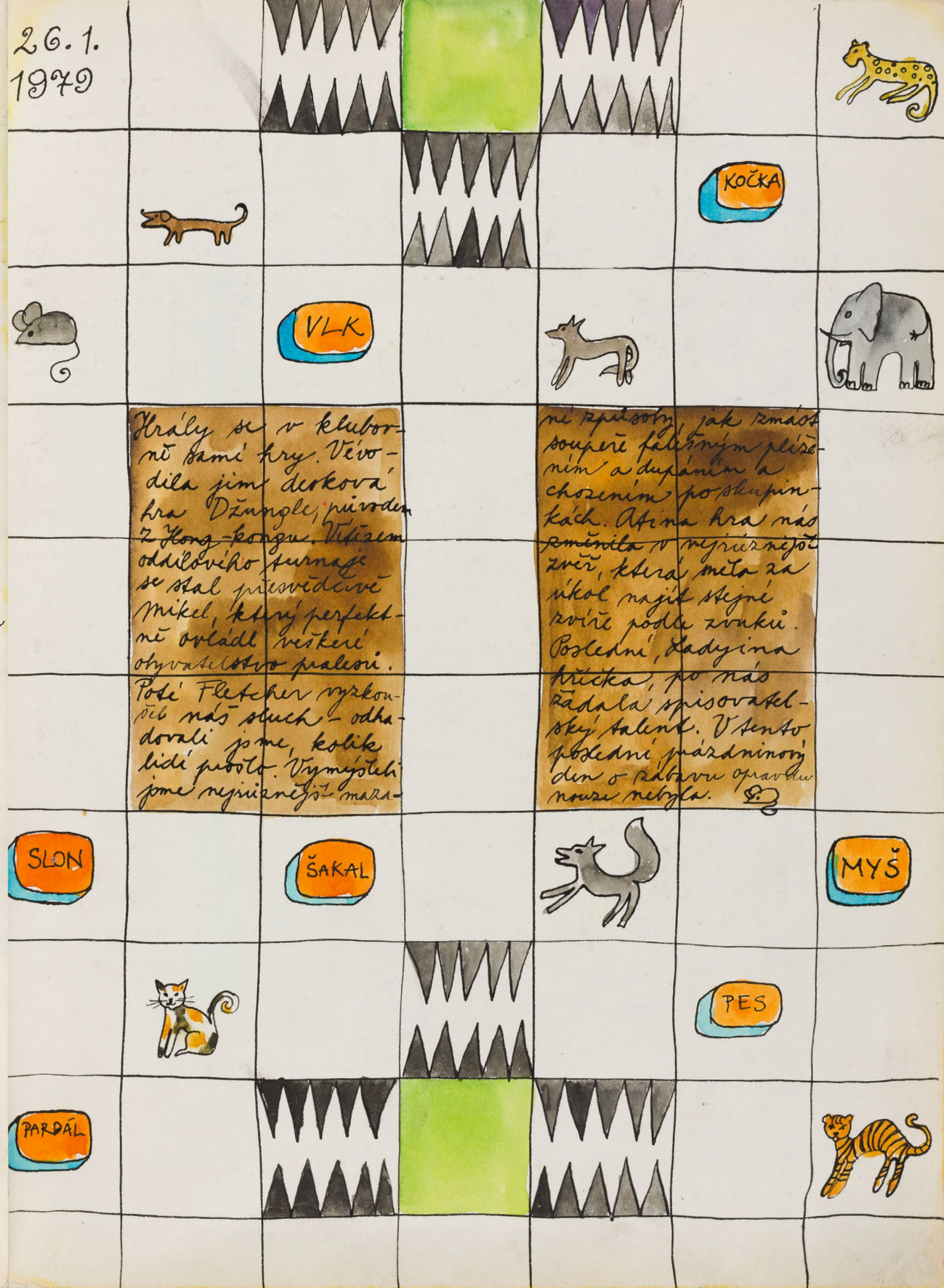

Hrály se v klubovně samé hry. Vévodila jim deskova hra Džungle, původem z Hong-kongu. Vítězem oddílového turnaje se stal přesvědčivě Mikel, který perfektně ovládl veškeré obyvatelstvo pralesů. Poté Fletcher vyzkoušel náš sluch – odhadovali jsme, kolik lidí prošlo. Vymýšleli jsme nejrůznější mazané způsoby, jak zmást soupeře falešným plížením a dupáním a chozením po skupinkách. Atina hra nás změnila v nejrůznější zvěř, která měla za úkol najít stejné zvíře podle zvuků. Poslední, Ladyina hříčka, po nás žádala spisovatelský talent. V tento poslední prázdninový den o zábavu opravdu nouze nebyla.

Sešlo se nás hodně - byla to první normální schůzka po uhelných prázdninách. Byl tu staronový nováček Radek, a Helena, kterou přivedl Midži.
Na zahájení nám Fletcher přečetl změněný program na únor a rámcový plán do prázdnin - na obzoru se objevilo několik zajímavých akcí, jako Ginzelárna, velikonoční Robinsonáda a první vodácká akce. Hurá!
Pak jsme si zahráli na obíratele cizích podpisů, přičemž vznikl obrovský zmatek jak se každý snažil získat všechny lístečky!
Další hrou byl „tajný vůdce".
Fletcher nám přečetl (a předvedl) nové únorové zrcadlo a pak nám dal děsně fikaný TON, kde bylo všechno možné počínaje lodními hodinami a konče hlavním městem Sýrie. Prostě lahůdka.
Ke konci byla obvyklá zpívanda, naučili jsme se spoustu dlouhých písní.
Protože konec todování, vybral Fletcher lodní deníky, přičemž zaráz- ila Andula, protože její deník je větší než oddílový! (aby Fletcher měl co nosit domů).

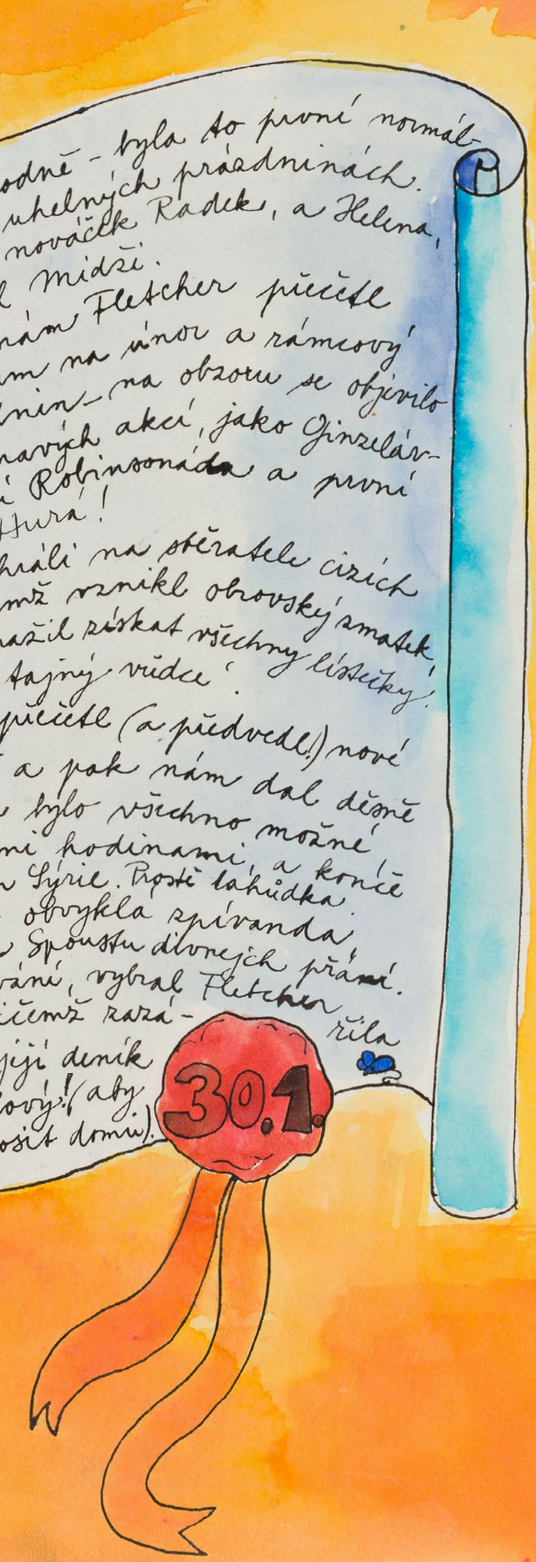

TLOCV

Fletcher Heboli VŠ přišel jako obvykle jiné hozdě a přivedl s sebou křemsu neboli DB (Dlouhé bidlo).

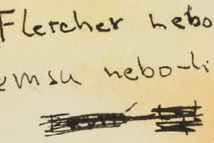

Nářadím se cvičilo hodování.

Jako cvičebna bylo běhání o kolo tělocvičny. Snažnými protocvičily. Pak nářadí bylo cvičení břišních svalů, které hoši ani moc nenávidí. Na žebři hách si všichni vyzkoušeli obrátkost.

Klik. Pak zavěsil se hlavou do žebří a udělali stojpaži hlavou nahoru.

VŠ se snažil udělat vzpor, ale bylo to kvůli. Další hra byla na „slony". Všichni se chytli za kotníky a snažili toho druhého zneschopnit tak, že se pustil, hlavou opřič pustili ani z jedné kotníky.

VŠ vždycky zahrál někomu dolů a tam si na něj zasedl. Někdy to bylo opravdu těžké se hnutit. Tak hojně dovala vlněné hřebazované, hababu přes přehozy všichni proti všem také přesto havarovali.

A přetahovaní také na jedné noze.

Už večer hnutím ublížení a nějakou zakoupení jídou limonádu s jarem.

Co tvá se tam událo VŠ všechno prvně.

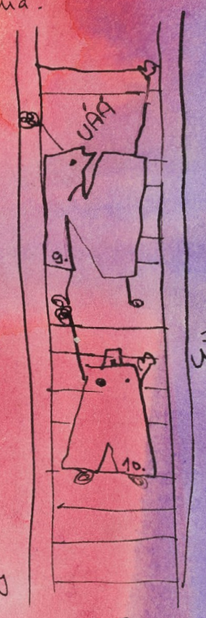

a.

3. 4. 79

PRÁZDNÉ PŘÍSTAVY

ZAČÁTEK

Saterhawa se rozdělíme ke mnohu a cestičky dál jedeme traktorem do divoké Šárky. V traktoru na nás čeká překvapení! VŠ řekl, že sedadlo, které by bylo pro šedivce šedivé, je zelené. S MŠ sbíháme z cesty musí stranou, aby jsme mohli lepší cestu. Ve místech nad potokem (topoly a jasan ~~na tom nebylo~~) nám MŠ ukazují hvězdy a různé hole je které rozhovořil. Po stopě, ale lesní, zbírámeme kastor a Pollux a začínáme na pouť Šárkou. Rozpovídáme se na chvíli o hezkých tí povídě o různém jiném.

Po nějaké době MŠ zastavuje a začíná mluvení skoušla odvahy a romantika na povel. Jdeme kousek sami. Nic se mi to jako skoušla odvahy nedělo. Svit hvězd se nám všemi odrážel v potoce a na zasněžených stromech, které vypadaly jako by byly posypány práškem a rozumělí hvězdy.

[illegible] bohužel, [illegible] se plnící [illegible] setřesují místě [illegible]. U nějaké traktoru se musíme postavit a jedeme do hlubokých. Škoda, bylo to [illegible] pěkné. V hlubokém (bohužel, ale už jsme tady) [illegible] různé rozvrstvení [illegible] a začala opravdu. Přespávali [illegible] tady oddílové přátelé Novopečeni [illegible] hudební kody za přihlédnutí Skandynávia hodný čaj a tužby. Mohlo být [illegible] bylo bohužel správně.

Večeři hodně [illegible] oblady s Andulou, Skandrou a [illegible]. Měla [illegible] jsem [illegible] tomu [illegible] ale [illegible] jsem nebudu [illegible]. Nějdo slíbil to ano, ale myslím [illegible] to dobře vydržet a nějaký se za to [illegible] dívat čemé [illegible].

Ráno po [illegible] nastalo [illegible] a [illegible]. [illegible] kdo přišel dolů [illegible] ten [illegible]: Rozcelat [illegible] [illegible] a [illegible] jiš dovedl [illegible] jak to [illegible] nepadalo. Ale už [illegible], [illegible] čas na [illegible]. S [illegible] [illegible] jsme [illegible] [illegible] [illegible] Cho potvrdí MŠ] [illegible] nám [illegible] rozloučit a poslední pohled na [illegible] je jako [illegible] [illegible], který přivítá [illegible].

PROBUZENÍ

PŘÍSTAVY

PAKÍ

KLUBOVNĚNÍ

outerek

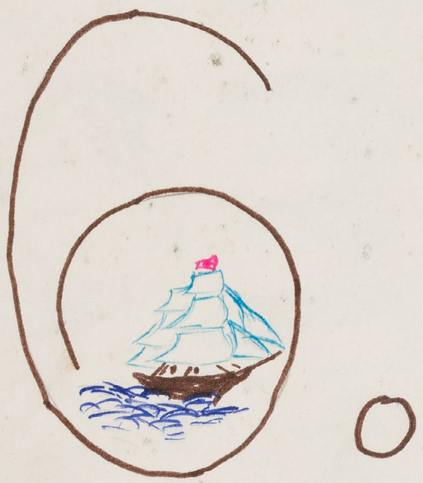

BURZA PODNIKŮ A PODNIKAVCŮ

Tato akcionářská akce byla zasvěcena tomu, co již napovídá nadpis. Když Fletcher musil odložit kapitánské roucho za účelem civilní obživy a odešel, začal Mikel vynášet svoje akcie. Pal nastal, jako ovšem skoro vždycky TON, při čemž jsme se museli namáhat (mozkově), což se některým výtržníkům nechtělo líbit, anžto byli líní mozkovat. Potéto výše uvedené akci vynášeli makléři svoje další akcie, a riskovali nehorázným způsobem, že budou zamítnuty, a tím že přijdou na mizinu (ti makléři). Makléřka Ata s makléřovou Marcelou začaly makléřovat venku. Napíchly pramici a připíchly tam zprávu o kamenech a ohni a dovolily ti nás donutit, abysme to opisovali, ale s papírem v klubovně! Vyhrála to Andula. Pak začala spekulovat LADY, že půjde do podpalubí, a že tam nikdo nesmí. Tak jsme tam chvilku nesměli. A když nás tam vpustila, měli jsme skákat přes hrníčky po třech na sobě. Tak jsme se tam honili se svázanýma nohama a pak se to zase obměňovalo – počet nohou či hrníčků. Když to skončilo, šlo se nahoru. V těchto dobách musil JUMBO z osobních důvodů odejít (nejen Poseidonem živ je JUMBO, ach ta škola), zudíž neví, jak se co konalo dál

YOUR
JUMBO

POSEIDON'S TIMES

13.2.

Proč musel Fl. za dveře a jak se poznává normálnost.

Jednoho chmurného dne sešli se opět jednou po dlouhé době členové Posedaru ve svém bungalogu, aby se potěšili pohledem na své přátele. Fl., hned jak ke stolu usedl, vybalil se svou kufříčkou známí zážitky a započal org. věci. Ty dlity nějakým maniakním protáhli se o více než čtvrt hodiny. Poté zazeměl Fl. hlavou knihu a vyjmul z jejích útrob list o měřkami, které si pak všichni obkreslili.

Nejvíce však narůžovovali jejich osoby nezúčastnění - a to rodiče z neb bez rozlučení!!! A tak se stalo, že při jednom řeči „do zad dveří", se dostal ke slovu Ringo se svým TONEM a potom na [redacted] návrh se kdosi kdo „zas je kapitán."

Konečně (či bohužel) je tu osobnost nejpovolanější - Fl. a my děláme do něčeho čtverečky. X

Aza chvíli již přicházejí ZPÍVANDA! [redacted] s Míšou a Vildou im rozsvítila na XX. oviček, takže se dostalo na každého i na nováčka Parka). Nejvíce Bída půlobrubé min. nedýchal. Po zpívánce se jako obyčejně rozcházíme do svých pelíšků.

V 8 hod (ne) potkali vmuzilci - zůstalci (Fl., Mikel, [redacted], Míša, Andrej + Vildy) Jana a Evženu, kteří se (mezi) snažili dostat do D.n. V.

(Na což, elegán odpovídali Z a Adonis)

[redacted]!

Lacky.

Divadlo

14.2.

- se podobalo spíše noclehárně, než čemu, za jakým účelem bylo vystavěno.'

„Hra: vošla (bane, to je dějotvorí ještě vošlo, nu to druhé ... ale dívat se na to šlo!)

Her. výkřiky: pod pa

Soukeník: Spím - nebudit!" (výrok dňa)

/ byl tu Dag (který se nám rozčilával v čísi);

/ : Míša se sem dostala (v dětinská zel. kódy).

Jinak zde bylo (či mělo být) pár kadetáků. Fl. si přinesl pohlé nepadající Lenku a dagy, Andr. a Skandea, donesly Kuzon (ne svých skrýších), kdy po nich hnaly nějaká ta josefačka (kterých tu bylo, no ...).

Při II. dějství usnul i Mikel a dále dost pěkně jej probudit.

Jen nad jedinými Stopák sledoval trochu více tuto zamotanou historii, ale jak nám rozčilí pozvracel) to ještě jen kvůli tomu dinamitu!!!

Lacky.

Hokej

17.2

Kalamita Pražské hromadné dopravy zapříčinila můj pozdní (5min) příchod ke klubovně. Zprvu jsem nemohl najít FF, ale pak mi došlo, že onen klučina v yugoslávské bundě bude zřejmě pan učitel. A byl. Po skonfiskování veškerých hokejek vybyla na každé dvě osoby 1 hokejistická hůl. Takto vyzbrojeni, navíc ještě nabiti tenisáky jsme vyrazili po ohlouzavých schodech vzhůru ~~do~~ na stadiónek.

První věta pronesená byla „Nyskíl, že Parrch byl totiž Další problém povalit bvičky a my nebyli

Po chvíli hla. do 2. outsiders" Jak již napomíná, lepší Nic „outsiderům" hákovaní a se a Bedřiv vm. takenadesly opora tearu: střídat. všech vse

Mikel's Stars

10

ny

:

:

náměstí po příchodu na určenou plochu by se ede brusle neztratily." souvisle pokrýt ledovým obkladem. nastal, když jsme se chtěli Přimrzlu totiž do ledu sto sní pohnout. sekání se však Rozdělili smo se družstev: „Tom's a „Mikel's starts." samotný házet Mikloučtí byli Nepomohla tamova surovost, kání, kwakkiho zuřivost Pravda pro „Stars" horsí časy, když Maek odešel Ale obětavo st pravila.

tom's outsiders

9

Ze stadiónku kolupen dolů a vehůru do klubovny cg 4 min. byla ze zdrive lady.

(Nikl)

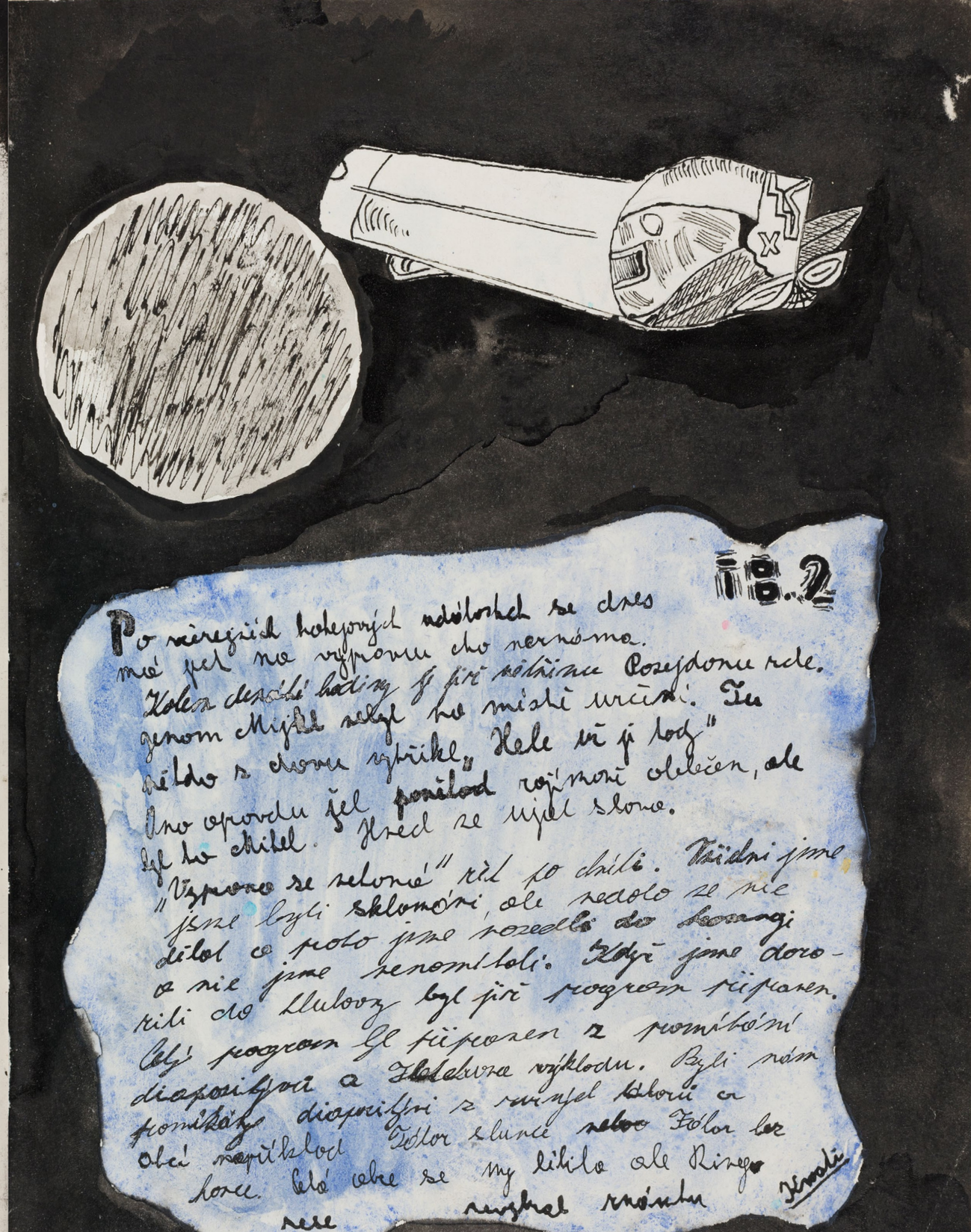

17.2

Po nerejších hokejových ~~nedělních~~ se dnes mě jel na výpravu do neznáma. Kolem desáté hodiny ~~se~~ jsme nějakou Pozejdonu vrde. jenom Mikl sebyl ve místě určení. Tu jsme s domu vyrukl „Hele ví je led" Ano opravdu jel ~~pomilod~~ rojímání oblečen, ale byl to chibel. Zkrátí se mýlil slovo. „Vzpomeň se nebo" řil po chvíli. Všichni jsme jsme byli sklomóni, ale nedalo se nic dělat a proto jsme pozedli do Lesangi a nic jsme nenamluvili. Když jsme dorazili do Lluboz byl jíž program připraven. Celý program byl připraven s pomíjením diapozitivů a Zdolávání výkladu. Byli nám promítány diapozitivy z ruznych koutů a obcí republiky Zdolat slunce nebo Zdolat les hore. Což ale se my líbilo ale Ringo nerozhodl mínění

Závodě

L.P. 1979 20. února

AKCE VE ZNÁMENÍ

Dnešní akce se měla být načasována manik Bédě a proto nebylo se kamínek Fleischera něco zařídit, dobíhli k ODPM. Zde ho jsme o Kvaka. v domění, že jsme všichni, vtrhli jsme za chvilku do budovy. Když konečně byli všichni přítomni k nám opozdilci: Míša, Jana a Stopák. To ale už bylo opravdu pár posledních pozdilců do velkého sálu jsme vtrhli za velké kácálky, neboť každý navrhoval kam by bylo nejlepší si sednout. Když jsme se konečně dohodli (a to sice na 6 řadě od předu) začali se konečně „pionýři" našeho oddílu usadovat. Po krátké půl programové přestávce vstoupila na pódium nějaká vedoucí. Ta nás stručně informovala o průběhu programu. Po jejím odchodu se slova ujal jistý ministr. Pak následoval bohatý koncertní program při kterém jsme měli možnost shlédnout vystoupení jiných Mokrovců a uslyšet několik písniček při jejichž zvucích se Maňa rozechvěla na celý sál. To mu naběhl zbrusu jedlíčka. Po té následovala krátká přestávka s malým občerstvením a možností použít několik automatů k různým stolním hrám. Po jeho představení pokračoval program dále. V dobrovolném na Grazrice v 13 50 u ODPM ale a Žorž vyrazil již v 13 20 h a nelíbilo, že při je „Vaša" poslal domů v 13 00 vrátí opět vyrazili a zadním čekala Lady, Áča „Macek" Kolem jedné hodiny a 50 minut vtrhli jsme za chvilku Maňa

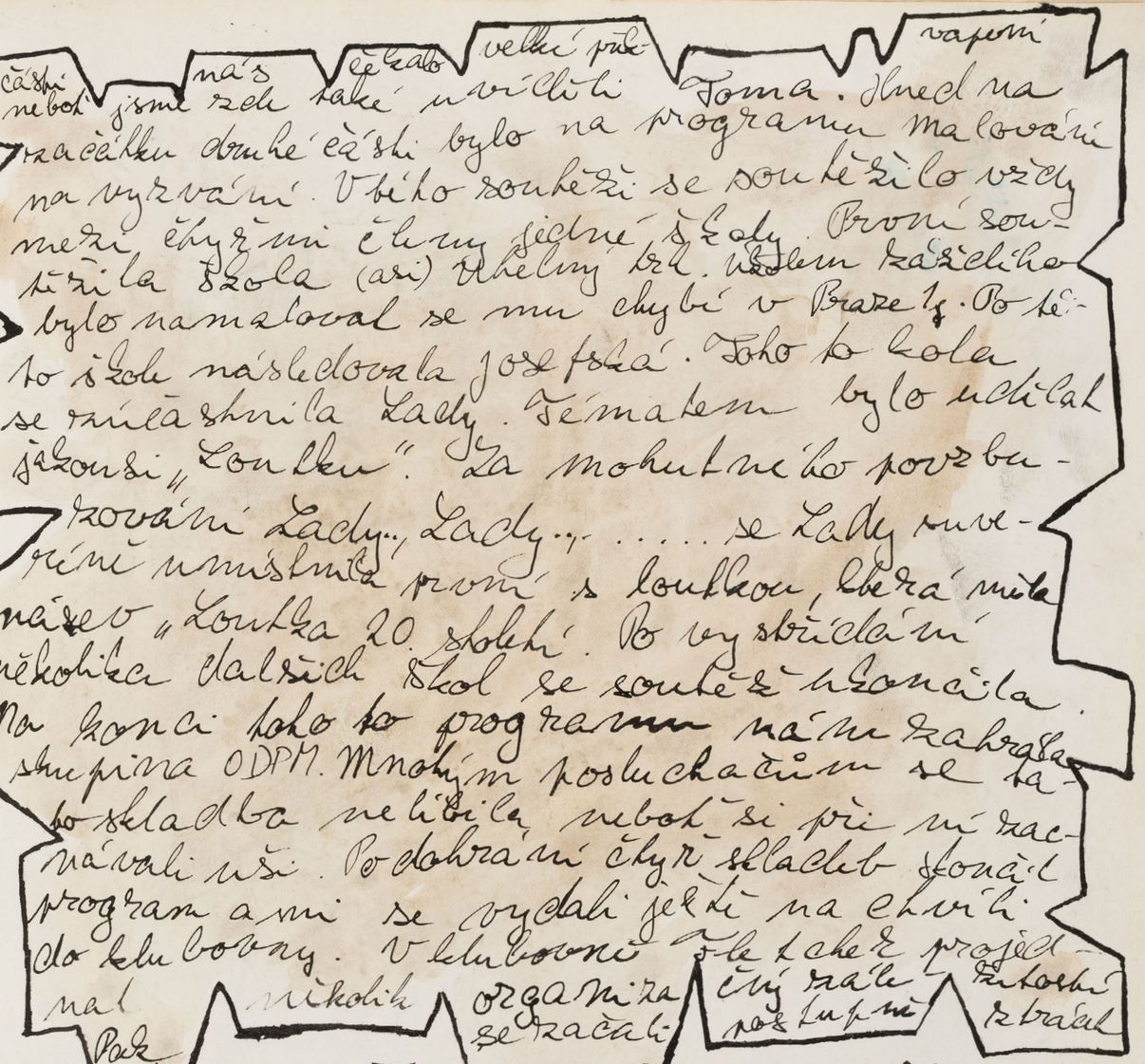

L.P. 1979 20. února

AKCE VE ZNAMENÍ ODPM

Dnešní akce se měla byl načasovan manik Bédá a proto nebylo setkání Fletchera něco zařídit, doběhli k ODPM. Zde Jumbo a Kwakoš.

dobrovolná konat v 14 hodin. Graz sice v 13⁵⁰ u ODPM ale a Žorž vyrazil již v 13²⁰ h a nictivu, že při je „Váša" poslal domů v 13⁴⁰ však opět vyrazili a zatím čekala Zady, Ata, Macík, Andu- Kolem jedné hodiny a 50 minut v domění, že jsme všichni, vtrhli jsme za chechotu Macíka do budovy. Když konečně byli všichni přezuti doběhli k nám opozdilci: Míša, Jana a Stopák. To ale už bylo opravdu pár posledních pozdilců. Do velkého sálu jsme vtrhli za velké kádky, neboť každý navrhoval kam by bylo nejlepší si sednout. Když jsme se konečně dohodli (a to sice na 6 řadě od předu) začali se konečně „pionýři" našeho oddílu usazovat. Po krátké předprogramové debatě vstopila na pódium nějaká vedoucí. Ta nás zhruba informovala o průběhu programu. Po jejím odchodu se slova ujal jistý ministr. Pak následoval téměř tři hodinový program při, kterém jsme měli možnost shlédnout zpěvačku Jitku Molavcovou a uslyšet několik písniček (při jedné z dních ze Macík rozchechtal na celý sál. Po ní naběhl Strýček jedlička. Poté následovala krátká přestávka s malým občerstvením a možností použít několik automatů k různým stolním hrám. Po této přestávce pokračoval program druhé dále. V

části nás čekalo velké přiš vapení neboť jsme zde také uvítěli Toma. Hned na začátku druhé části bylo na programu malování na vyzvání. V této soutěži se soutěžilo vždy mezi čtyřmi členy jedné školy. První soutěžila škola (asi) Uhelný trh. Úkolem každého bylo namaloval se mu chybí v Praze 1. Po té- to ... Tato škola se ... udělat jako ... bu- ... ve- ... měla ... ila. ... hrála ... ta- ... zac- ... nál ... ili ... ojed- ... žitostí ... ztrácet

L.P. 1979 20. února

AKCE VE ZNĀMENÍ

Dnešní akce se měla být načasována mnám Běčka a proto nebylo setkání Fleischera něco zařídit, dobříkla k ODPM. Zde ke jsme se a Kovaksů. v dohodnutý, že jsme všichni, vbrzi jsme za chvilku do budovy. Když konečně byli všichni přítomni dobřikli k nám opozdilci: Míša, Jana a Stopák. To ale už bylo opravdu pár posledních pazdilců do velkého sálu jsme vbrzi za velkou kaličky, neboť každý navrhoval kam by bylo nejlepší si sednout. Když jsme se konečně dohodli (ale sice na 6 řadě od předu) začali se konečně „pionýři" našeho oddílu usadovat. Po krátké přípravné debatě vstoupila na pódium nějaká vedoucí. Ze nás rekruba informovala o průběhu programu. Po jejím odchodu se slova ujal jistý ministr. Pak následoval kulturní hodinový program při kterém jsme měli možnost shlédnout zpívající jitku Molavcovou a uslyšet několik písniček při jejichž zvucích se Maca rozechtala na celý sál. To mu naběhl Ebrýček jedničku. Poté následovala krátká přednáška s malým obřízkem a možností ponořit několik automatů ke různým stolním hrám. Po jejich přestávce pokračoval program dále. V dobrovolném na konal se v 14 hodin na Graz sice v 13⁵⁰ u ODPMaka a Zorka vyrazil již v 13²⁰ s tím, že mu je „Vaša" poslal domů v 13¹⁰ však k opět vyrazili a zadním čekala Lady, Ala „Macek" Kolem jedné hodiny a 50 minut

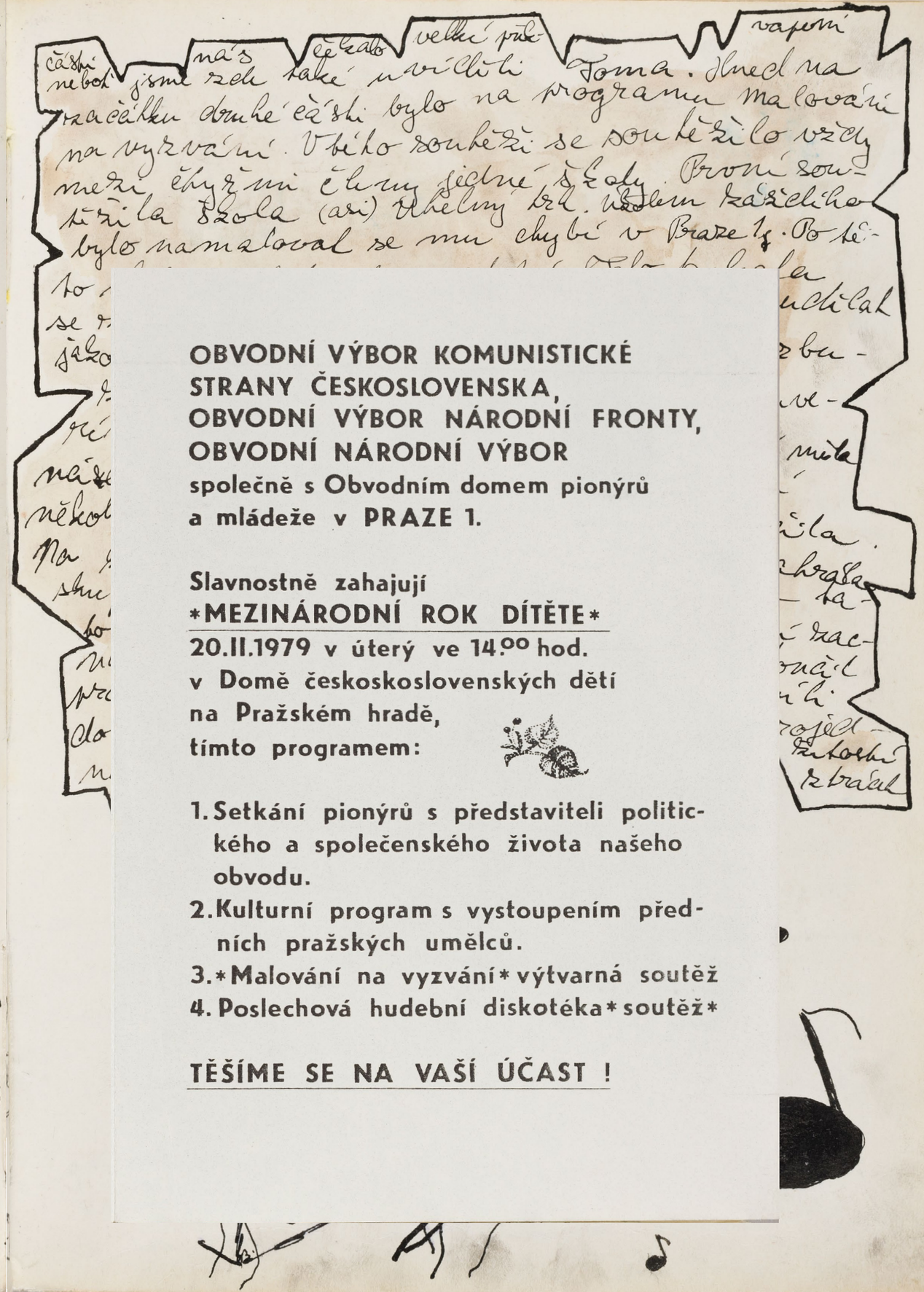

OBVODNÍ VÝBOR KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA,
OBVODNÍ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY,
OBVODNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
společně s Obvodním domem pionýrů a mládeže v PRAZE 1.

Slavnostně zahajují
MEZINÁRODNÍ ROK DÍTĚTE
20.11.1979 v úterý ve 14.00 hod.
v Domě československých dětí na Pražském hradě,
tímto programem:

1. **Setkání pionýrů s představiteli politického a společenského života našeho obvodu.**
2. **Kulturní program s vystoupením předních pražských umělců.**
3. ***Malování na vyzvání* výtvarná soutěž**
4. **Poslechová hudební diskotéka* soutěž***

TĚŠÍME SE NA VAŠÍ ÚČAST !

TĚLOCVIČENA

Dveře tělocvičny se dnes otevřely trochu později než obvykle. Během několika minut jsme měli za sebou nástup, a mohlo se začít s rozcvičkou. Tu si vzal na starost Kvaki, (jediné štěstí) který na Fletcherovo upozornění nesměl vynechat ani sérii na procvičení břišních svalů. Dalšího, týrání těla se ujal Fletcher a zavětil nás do několika míčových her, při kterých si každý mohl ověřit schopnost svých rukou i nohou. Dneska nechybel ani braný závod, s různýma fintama. Všichni měli možnost si ho zabeknout dvakrát, aby dokázali, že napoprvé nebyli v kondici favorita. Nejlepší místa vyfoukl Stopák, Kvaki, Bédă, Žady a podobné gumy. Na závěr, zatímco se ostatní honili za míčím, zkoušela si Jana s Macekem splnit u Fletcherovo morseovku, ale dostaly třímu, tak je to čeká příště. A

27.2. 1979

ZÁPOLY

Je něco po půl páté, a Fl. zahajuje dnešní schůzku. Jako první přišly na řadu jako obvykle organizační věci. Pak jsme hráli zajímavou hru procvičující logické uvažování. Nejvíce bodů získal Mikel. Bylo to něco jako TON. Byl jsem zvědav, co budeme dělat s kupou krabiček od zápalek. Brzy přišlo vysvětlení. Rozdělili jsme se na dvě družstva a postavili krabičky na zem. Kuličkama jsme je měli pořádat. Po této „válce" jsme se odebírali do horní místnosti kde nás žárž překvapil trochu pometeným TONEM. Ke konci schůzky nám Fletcher povídal o mořeplavectví, a taky vysvětlil cviky v novém ZRCADLE. Úklid si vzala na starost Skandra a Andula.

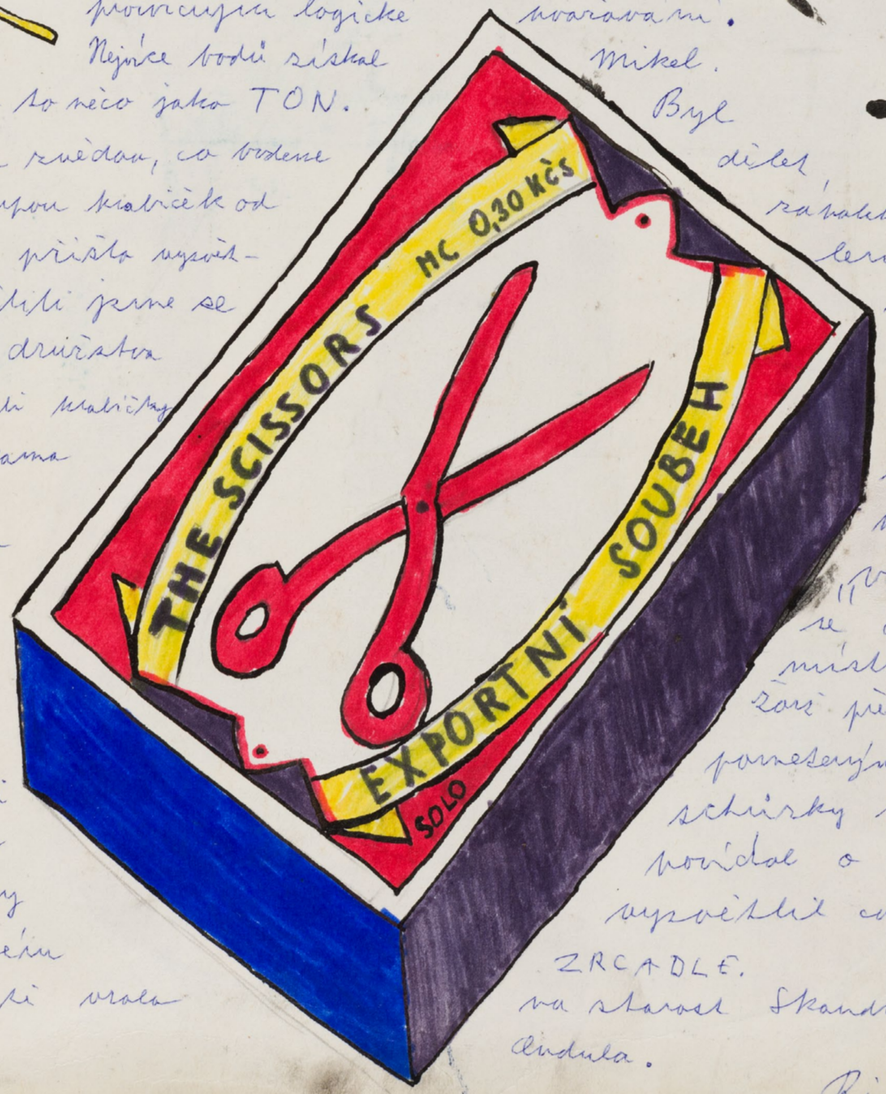

Ringo

VÝROČNÍ SCHŮZE TJ PKOJF

Výroční členská schůze PKOJF
Byla pro nás zajímavá skleničkou limonády a dortem (toho byla, když jsme přicházeli 1/4, když nás však číšnictvo uviděl smrskla se tato 1/4 asi na 1/12 dortu)
My, zakožto členové TJ jsme odhlasovávali bezmyšlenkovitě jednotlivé lidi do funkcí, i když jsme vlastně nevěděli, oč jde. Ale nečím byla to schůze stejně zajímavá: dověděli jsme se dost

→ Novinek, např. že Fl. je představitel nějaké Marální komise. Takže si budou (někdo) muset dávat pozor! (7=14)

GINCLÁRNA

Scházíme se na korzárkáči, abychom byli připraveni vidat se na další strastiplnou cestu do Jizerských hor na chatu Gustava Ginzela. Cestujeme s Argonauty kteří jsa už při příchodu vrhli na naši klubovnu. Brzy jsa objevuje autobus a tak vyrážíme do přírody na čerstvý vzduch. V autobusu se hovoří na různá témata, které nám občas kazí svojí přítomností Fletcher. Ale jinak o zábavu není nouze. Vzadu v autobuse nebylo o zábavu tuplem nouze, protože jsme Mikela hezky vyzpovídali. Doznal jsa nám různých tajností, aniž bychom něco věděli. Mikel je přeci jenom duše věřivá. Autobus nás dovezl, asi 2 km od Ginclárny a zbytek jsme museli dojít pěšky. Zavítal k nám náš chlapíček Řehoř, který se taky staral v autobuse hodně o zábavu. Vyrážíme na cestu a bagly které nejsou zrovna z nejlehčích nás tahnou brzo k zemi a dost nás unavovali. Na Ginclárně nás vítá Black a hned nám zvěstoval, že budeme spát na půdě. Večeříme a brzo házíme chrundu.

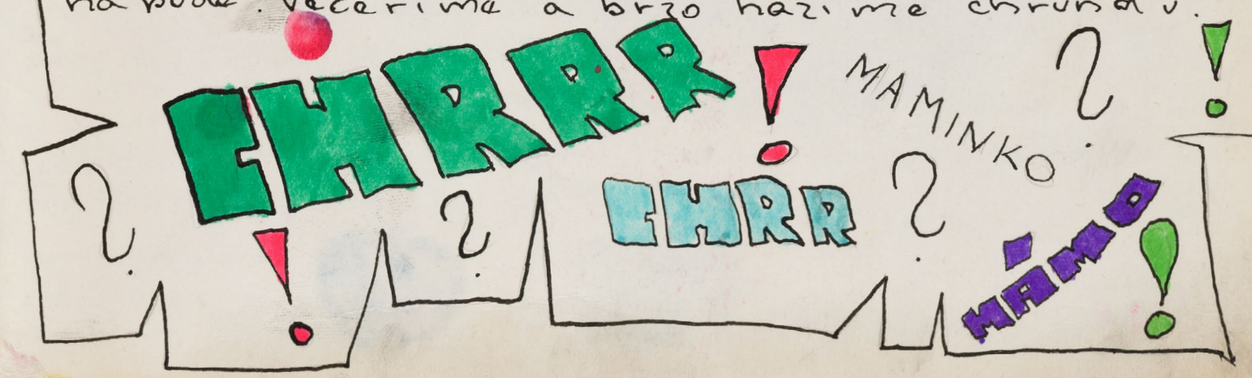

A MÁME TU „SOBOTU"

MIKELE TO VÍŠ že ne Ludka, nýbrž Sobotu 3.3. 1979. Fletcher hned od rána nemá náladu, protože se hned od rána někdo bavil, že ano Macika a Mikela a Fletcher se teda zlobil hned po ránu. Vyrážíme dnes na dlouhou túru přes Planeáž do Dawsonu (Smědava) Hned na začátku zjišťujeme že jsme promazali. No co se dá dělat jedeme dál. A jsme v prudkého strašné ho skopce. Vrháme se střemhlav dolů stezkou. AJ, AJ, AJ, už jsou tu první pády a také první defekty na lyžích. Macik nolomila své skvělé běžky a musí se vrátit do srubu k Janě. Kdo že se to sní vrací, no jo Atā kdo taky jinej. karavana pokračuje až na krásnou planinu kde se rozpoutává bitva jak sněhová tak i bez lyží. Ale copak Mikele, on ti cpe Fletcher hlavičku do sněhu, a ty se dusíš jó, to je nespravedlivost vidět. Mikel nakonec sebral Fletcherovi lyže a vyjíždí s nimi dolů po stezce. Fletcher se za nim vydává a brzy ho dobēhne. Teda spíš Mikel v inkriminovanou chvíli upadl. zatímco se Mikel vrací na kopec prolyže asi 12 odvážných vyrazí vnitřkovou štolou pod kopec. Ušli jsme asi půl kilometru a pomalu jsme se museli vracet, protože svíčka dohořela. Najednou se ozval známý signál pro nás a tak jsme sebou museli hodit.

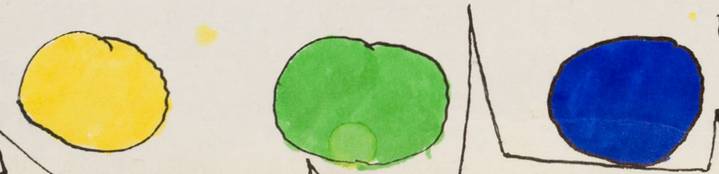

6. 3. 1979

Balonkáda

A

Oficiální přijetí noroplavců

Hned, od úplného prvopočátku dnešní schůzky se to v klubovně jen nemrtvilo různobarevnými balonky. Když už byly všichni natočkovaní a zavěšení všudy, vyhnal nás F. do podpalubí (s nesmírným množstvím koronovníků - viz akce kača Miša), kde jsme spáry v ruce čekali na obrysky již —|—||. K našemu nemalému překvapení vyčasil se F. s připečetěnými glejzy. Po obdivování všech 4 letadýlek a lodníků II. tř. přišlo na řadu i očekávané promování kačí Míši, Hany, Jany a Lenky. Všichni dostali spolu s glejzem i N.K. také označená prdlata a čepičky.

Po tomto nekonečném události jsme se (vymrkl se) Balonkádu, z níž vyšel jako jediný a všem vítězný vítěz Lenž.

A již jsou za obrysy a po nich F. pokračuje s výkladem kačenčinem. A jde za ním i Sanyček admirál Dag, který si kupodivu sedl na zem a co hlavní povrch nemalým jedinečným hlasem při zpívání.

A ještě jedna hříčka (mimo An. TONu) byla na programu:

Pokus o napodobení starořeckých her

Hodnocení poroty (Pag, Mr. Fl.):

„Obě dvě družstva postupují do dalšího kola bez ztráty X."

Zpívanda spolu s svíčičkovou idilou ukončuje dnešní bohatou oddílovku.

P.S.

„Všechny silné muže (ichlapáky) vyzívám k pomoci při transportu můstku (zatopeno - Vltava stoupá) na kapitánský můstek před loděnici."

Fl.

Po této vysilující námaze se trosky nepospíchající domů pletou v zápalu boje o zbylé balénky. Metařům pod Koště a Mikel si se vzpurností malého dítěte stěžuje Pagovi:

„Když mě se nelíbí jak se chovaj!!!

„A NELÍBÍ!!!" Dup!

Anduláк vystavuje na obdiv fotky s fotogenickým antitalentem - Lady

A poté již - Domů!

Dnes byl přes palubu přehozen

Martin L. - letiště!

Bery nazkladenou

Běžely jsme chodbou po tmě. Tatar Lady nám s Midžim a Kwakim nám rozházeli lyže. Když jsme vylezly ven nadlabli jsme se a vydali na další pouť. Hnani Flečrovou sněžnou slepotou a vidinou Smědavy s bezedným pulitnem limonády. Doraziuše do Gindárny popadali jsme břichem vzhůru na rozhrabenné pelechy. Tento úmorný den jsme zakončili zpívandou a velmi zábavným čtením. Bez hazíme (až na malé vyjímky viz Lady) CHRUNDU!!

NEDĚLE je tu

Únavná cesta na Smědavu zpestřena jednou vemrndanou hříčku. Na Smědavu dojíždíme rozdělení. Borci s Fletcherem Trosky s kačenou. Po vynikajícím obědě a poharu za darmo se vracíme na Gindárnu. Na gindárně stavíme můstek ze sněhu a Ringo, Lady, Vláďa a Kwaki ryskují své životy. A papáme, balíme, a ťapáme, ale nejedeme. Kde se vzal, tu se vzal neby tu autobus, ale šťastena stojí při nás a mi se přeci do Prahy vezem. A je tu klubovna a stím i KONEC

III. AKCE G.G.

BUCK

Tělocvna 8.2

Klínovec

Něco po půl sedmé vyrážíme autobusem směr Klínovec. Jeli s námi ještě nějací lidé a také nás navštívila Makula. Vzadu v autobuse bylo o zábavu postaráno. Bavili jsme se „laděním" Mikela. A konečně přijíždíme na zadní stranu Klínovce. Spolu s Kwakim jsme obdivovali Fletchovy Alpiny. „Borec," konstatoval nakonec Kwaki a pokýval uznaně hlavou. Pak šli sjezdaři na sjezdovku a běžkaři .... na běžkařku? Ne! Na „Vápenku"!!! Já blázen a Kwakim jsme šli na sjezdovku. Na běžkách!! Na dobře to dopadlo. A tak se běhalo, a sjezdovalo a běhalo a sjezdovalo, a čekalo fronty na vleku. A protože bylo za chvíli půl čtvrté začali jsme se pomalu scházet u autobusu. A už zase utáníme směr Praha. V autobuse si každý udělal pohodlíčko, Ringo hodil chrundu .... atd.

Konec.

Ringo

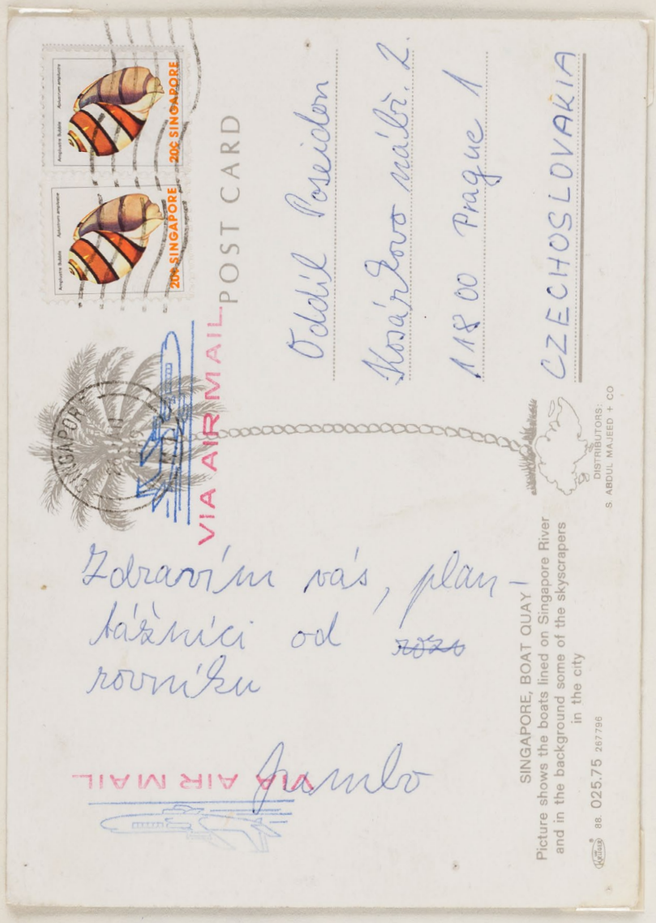

Télocvrne 8.3

Klínovec

Něco po půl sedmé vyrážíme autobusem směr Klínovec. Jeli s námi ještě nějací lidé a také nás navštívila Makula. Vzadu v autobuse bylo o zábavu postaráno. Bavili jsme se „laděním" Mikela. A konečně přijíždíme na zadní stranu Klínovce. Spolu s Kwakim jsme obdivovali Fletchovy Alpiny. „Borec," konstatoval nakonec Kwaki a pokýval uznaně hlavou. Pak šli sjezdaři na sjezdovku a běžkaři .... na běžkařku? Ne! Na „Vápenku"!!! Já blázen a Kwakim jsme šli na sjezdovku. Na běžkách!! Na dobře to dopadlo. A tak se běhalo, a sjezdovalo a běhalo a sjezdovalo, a čekalo fronty na vleku. A protože bylo za chvíli půl čtvrté začali jsme se pomalu scházet u autobusu. a už zase utáníme směr Praha. V autobuse si každý udělal pohodlíčko, Ringo hodil chrundu .... atd.

Konec.

Ringo

SCHŮZKA

Dnešní schůzku jsme prohráli a prokopali na Petřinách.

Pod vedením Mikela jsme vyrazili na náš plácek kde hrajem většinu našich her. Nejdříve se hrálo kopaná. Když přestaly podat góly navrhl někdo, abychom hráli kafíčko. Návrh byl přijat s jásotem. A začalo se řádit. Hlavně Macík se vydováděl. Celé dopoledne proběhlo v zápalu her a závodů. Nakonec jsme si dali tradiční „boj o ostrov", kde zase Béda ukázal co umí a přetahovanou. Domů jsme pelášili s odřenými kolery a dřsně špinový.

Konec

Ringoušek

Vykradli klubovnu!!!

a prý se Fl. oženil!?

Dnes jsme i jako minule šli „sportovat." Tentokrát nás vedl Tomáš. Malá rozcvička na schodech nám protáhla svaly a běželo se dál. Když jsme se konečně vřítili na náš plácek hned jsme si zahráli „hututututu". A jéje, nevštívil nás Fléča a hned se k nám přidal. Jako další hrá přišel na řadu „boj o ostrov". Zachránily se známé tváře ostatní byli vydáni na pospas žralokům. Mikel byl vyhozen a tak si šel plnit stojku, no moc mu to nešlo, ale to nevadí, než půjde na vojnu.... (atd.) K závěru jsme si ještě dali přetahovanou a hurá domů!!

Ringoušek.

STŘELA

13-21.3.

23.3.79

Na dojíždějícího ~~stadionu~~ nádraží vyznačili tři členové Aeroklubu a Hradce nový pozdrav: pusu. Někteří Sedličtí ji odkývli. (Míla, Flekla) ale ostatní (Jarda, Miloš) ji přijali statečně. :)

Potkali vystupujeme s vlaku a pro dnešek máme vše dostatečně dost. V kralovicích se nás ujaly pohledný dívky a odvedli nás do školy, která bude naší provizorní ubytovací. Odpoledne čeká ke holím byla pro nás hračky, ale shledali, když Flekla nic vyhledal, to už se nám nedařilo tak dobře. To pozdějším naplnění jsme se rozdělili na dvě skupiny:

Pozdější, jejíž čele Miloš na kterých fabrikantské pověsti, mužata, kterým čeká Míša Hochy od osmi rány (mužata, nebo-li pidi-odíl, neboli pozdější dopravní hoši, jsou ctiti, že 3.-4. třídy, kteří se ještě přepravují a vstoje do Pozdějšího) Třetí skupina byla méně početná; tvořil ji Flekla který se činil.

Škoda už se jdeme otužovat a vyčistit zuby, potom při večeři, kterou zajistil Jiřího výbor domácí zmužilou jídelnou a činnou.

24.3.79

Ha už je ráno! Vstáváme o půl šesté, protože náš jede autobus, kterým se dopravíme na start v Kamenici. V autobuse sedíme nejméně 200 let a v letní vedu lavice s čajem a bednou bonbónů. Vystupujeme v Kamenici a dáváme se zapsat nějakými orgány. (nevím přesně, co to je) Dostáváme papíry s popisem trasy a vydáváme se na cestu. Fleška nás upozorňuje, že nás bude pršet. Asi se po 100 m ještě velká pěkná zima po silnici ale Fleška nabádá na jakou stěžíčku, kdy upozorňuje hrůzou. Chudáci ti, kteří šli vzadu, museli běžet aplet do kopce za námi. Pokračujeme po jaké stěžíčce nad Stříbrnou, je jíž dosáhl vlny kteří chvíle pod námi. Podobu a pak ten pohádkujeme po nevdojšího nádražních pod Hradcem jsme našli nového kamarádka.

Současně docházíme do Čoborna nějaký hodně zapadlého

datum prodeje (25.5. ~~18~~ 17)

Fleška a Ota hlásí na stříšce a nesmíjeme se nám jen my ale i cizí lidé. Za pár dní dochází do Kamenice hned dostáváme pamětní list.

slézání příkrého a kamenitého

Tady se Ivana, Michal a Fletcher odpojují protože potřebují jet do Prahy. My jedeme do Babštejna, kde vylízáme na malou zříceninu. Zde se rozhoduje. Míša s Mužnaty šla dřív a Evžen s námi šel jinudy. S Evžou krajeme kru asteckého náčelníka, místo toho, aby oddíl honil náčelníka a jeho pomocníky, bylo to naopak.

Svolávali nám posuňky a zahazovali je!

~~Nehtěli~~ byli dobrá a nehrzili, protože nám všechno jídlo, co jsme měli snědli. Nenaštvalo to jenom mně, ale i ostatní. O kus dál jsme potkali Míšu s Mužnaty. Po příchodu na nádraží jsme zjistili, že vlak jede až za 2 hodiny. Tak jsme sačli krát nadaz.

Nevím, proč ostatní spotřebují tolik jídla, když přijedou z pochodu domů. Pozdě večer přijeli Vevera s Řehořem.

V noci se ozvývá rusné pochichtávání a výkřiky, tdoví co se v noci dělo. Všichni byli vyspaní, jen Vevera měl kruhy pod očima a nějak podivně byl poškrábaný!

A kru na asteckého náčelníka pohnačuje.

25.3.79

Ráno se vydáváme s bígly na cestu k nedalekému lesu. Tam krajeme spousty her. Ale archeologové Aťa, Marcela, Lady a Andula raději hledají v hromadě kamení staré hovězí hosti a blébolí cosi o nortvolích. Ve dvanáct a 30 min. jsme již zase zpátky na nádraží.

Ve vlaku se zábava spíše zarazila než rozproudila.

V dejvicích se každý rozloučil podáním ruky, antišedivci pusou.

Zadruka výpravy $\boxed{1,73}$!

To je hrozné!

Člen: Andula

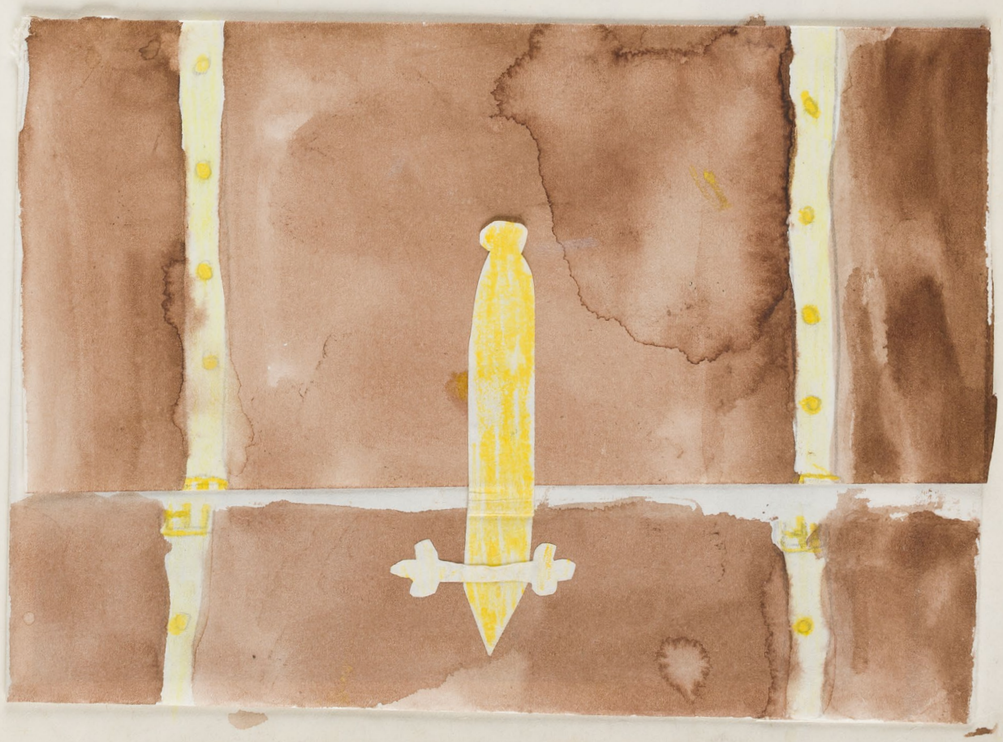

Tady se Ivana, Michal a Fletcher odpojují protože potřebují jet do Prahy. My jedeme do Babštejna, kde vylízáme na malou zříceninu. Zde se rozhoduje. Míša s Mužnaty šla dřív a Evžen s námi šel jí nyní. S Evžou krajeme bez astéckých náčelník, místo toho, aby oddíl kvůli náčelníka a jeho pomocníky, bylo to naopak.

Svolétali nám poruška a zahazovali je!

~~Někteří~~ byli dole a nehráli, protože nám všechno jídlo, co jsme měli snědli. Nenaštvalo to jenom mně, ale i ostatní. O kus dál jsme potkali Míšu s Mužnaty. Po příchodu na nádraží jsme zjistili, že vlak jede až za 2 hodiny. Tak jsme sačli krát nadaz.

Nevím, proč ostatní spotřebují tolik jídla, když přijedou z pochodu domů. Pozdě večer přijeli Vevera s Řehořem.

V noci se ozvývá rusní pochichtávání a výbřiky, tdoví, co se v noci dělo. Všichni byli vyspaní, jen Vevera měl kruhy pod očima a nějak podivně byl poškrábaný!

A kru na astéckého náčelníka pohnačuje.

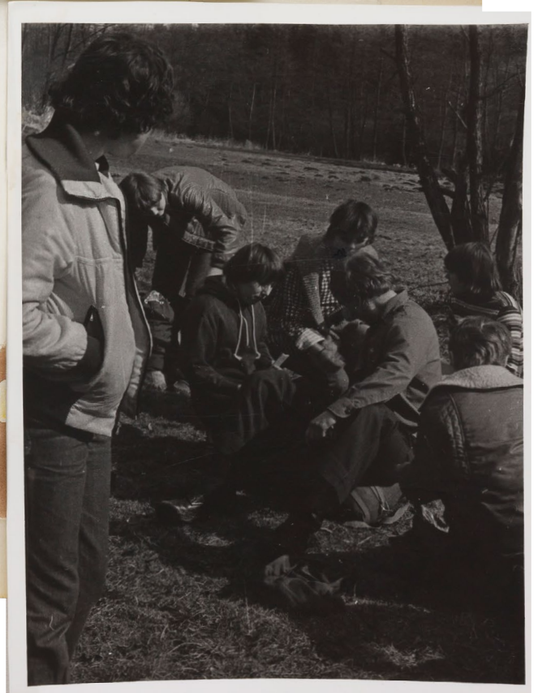

Robinson áda

Nepovinná akce. Jedna ze čtyř nejkrásnějších akcí roku. A přesto opovrhovaná. Účast 11 nácti a později pouze 9 vítí členu i s Evženem nesvědčí o největším zájmu. Konečně, je jich dyba. Kdo nebyl, prohloupil.

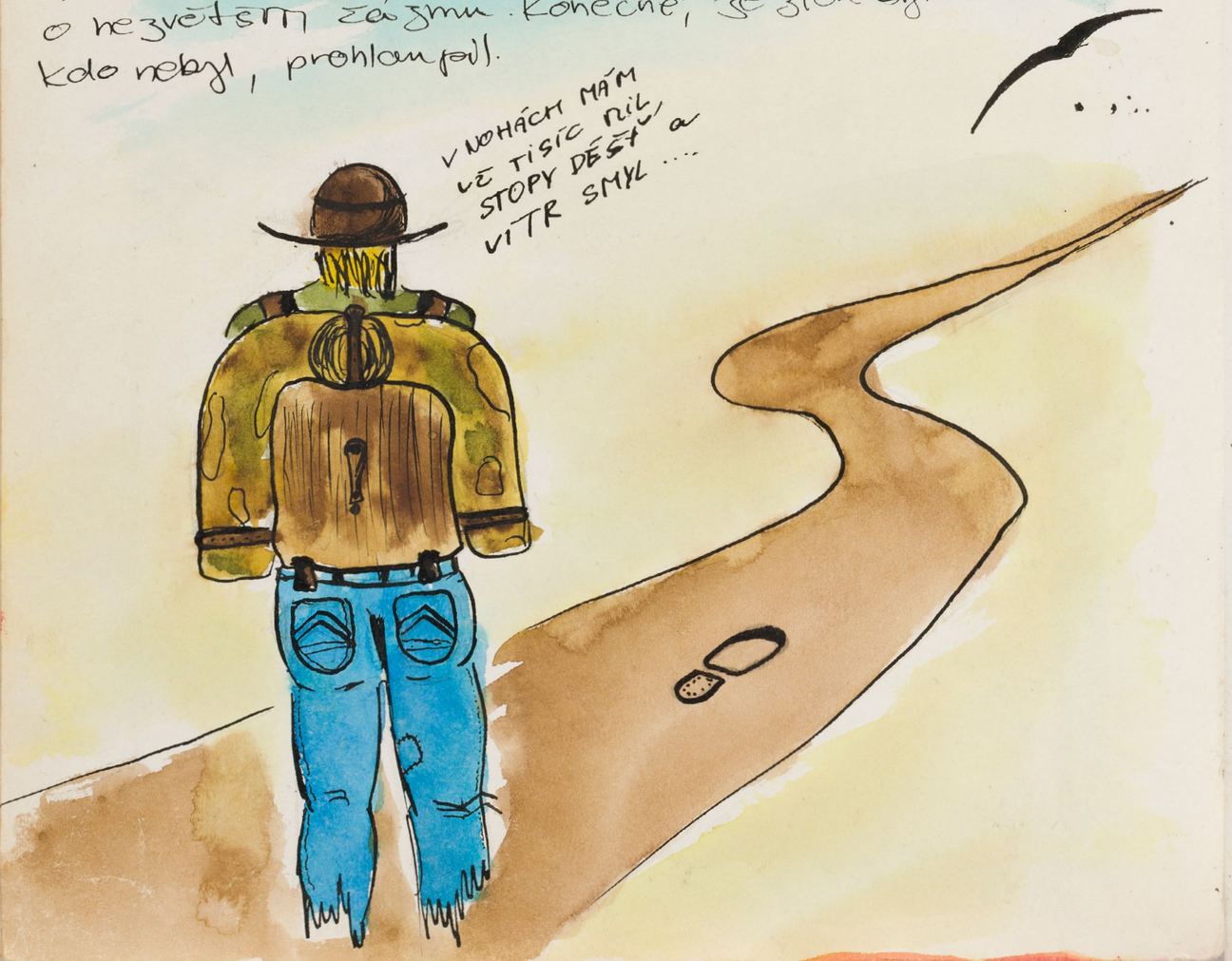

TŘIKRÁT SLÁVA Evženovi, který na nás nezapomněl a 10 minut po srazu přišel, ač okombazhován na Florens. Po nezbytných formalitách vyjíždíme a opět přijíždíme do Mělníka. Odtud nás čeká asi „15" km, dle Evženových slov, do slibovaného Cañonu Studených Nocí. Krajina zpočátku krásou příliš nevynikala, a tak jsme zalezli do špinavého, zaprášeného lesa, plného ostružinových šlahounů. Ale v lese se neřve! Přebalujeme většinu maníků a po pouhých dvou hodinách, během nichž jsme si zahráli pár vypečených hříček i s Bozem o údolí se vydáváme polem podél sloupů s vysokým napětím směrem TAM. Před vesnicí s vodou se ještě houpeme na houpadě a pak již hurá k H_2O a chlemtat a chlemtat. Po chvíli (cca 3 hod.) Dorážíme do Kokořínska a zde se vodí nová měrová jednotka: jako je „Fletcher Time" zrodily se i „Evžen's dva kilometry". Navíc si Evžen získával naši důvěru i neustálými tlaky tipu: „Tady to už znám, to je na beton" apod. 2 km se protáhli asi na 6, takže přece jenom zdeme polem k DŮURĚ V ZEMI. Je fakt moc a moc krásná. Večer je na krku a sním i všechny jeho příjemné i nepříjemné důsledky.

Díky nepřítomnosti Eletchera vztáváme, jak chceme. Je tomu tak bohužel i u Jumba a Atti, kteří se rozhodli nás opustit. Vstali tatiž 5 minut po odjezdu jejich vlaku. Nu což, spalili si švestky a prchali. To my si dáváme na čas na okolních skalách a skalkách si osvěžujeme cit pro rovnováhu. Časně ploché vyrážíme a poté se i loučíme s Canonkem.

BUĎ ZDRÁT.

a zdeme směrem tam.

Evženo vým

Ale náhodou se Evža trefil, takže po značné kratší době se dostáváme do oněch krásných míst pantherských. Opravdu vznešené a krásné místo. Krvavý západ slunce pouze dokresluje athmosféru na Měsíční skále. Páráme četku a posleze i kosovou chrundu na vřesu. Krásná noc. Hvězdy, sou hvězdí, měsíc.....

v Pondělí ráno se budíme, většinou kosou. Nastává BALBA, jedba a uklízetba. A vydáváme se na okolní skály. A zde se staly one dvě příhody, které mi skazily výborný dojem z Robinsonády. Je pondělí velikonoční a ~~takže~~ (jem hrstka)

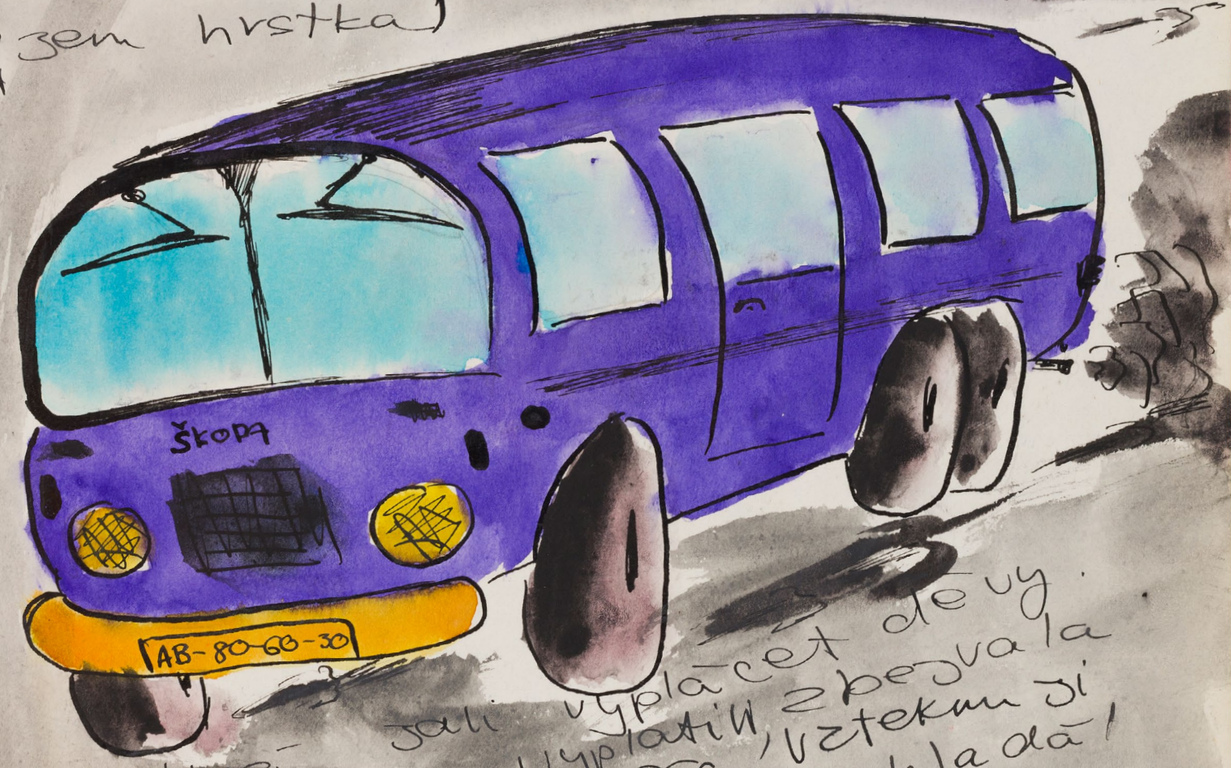

se klučí jali vyplácet děvy. Když je všechny vyplatili, zbejvala Lady. Suptíc a CHROPTÍC vztekni ji včakl. rozlámala pomlazy (pruty) a dál se snima nebavila. Na skále u Starého Hradu pronesl TOM nepříliš pěkné slovo (Pálo by se říci až hnusně) Nejen to, na naše připomínky o nákazích klikách posledně jmenovaný vůbec nereflektovalia pouze civěl. Poslední návštěva QUAJAKU a pak HUPKY DUPKY po PRAHY.

PAŠERÁK

Klubovna začínala jako vždy v 16,5 h.
Už tam dávno byli Ježíš jsem tam přišel. Mařka vedl klubovnu a taky jakož Fletcher mluvil a org. věcech.
A my jsem povídali a pak nás musel uklidňovat.
Pak nám řekl že Andula má pro nás připravenou
nějakou hru, což byla hra na Policajta a pašeráky"
PRAVIDLA: Každý pašerák bude mít svůj "
bude mít dovoleny papíry které mají svůj "
hranici na určené místo. Ale na hranici byli policajti,
kteří je hledali a těm mají mají zabavit
přenesením papírků na místě naše jméno a my jim
dáš papírky. Ale pozor!! Pašerák si musí vzít jen dva
papíry. Pak jsme mohla začínat. Hráli jsme v kampě.
Pak jsem si uvědomil, že to je divné a tak
změnil běžem bez pravidla, ale ne všichni to věděli
a tak se stalo, že hra se vůbec zkrachovala.
To a večeře se tady vařila no a skončila jako
no zkrat vždy báchor ale je zmatené. A tady se
pak dohrou ani nevrátila do klubovny.
a šel o ztrátnění do klubovny. Byl tak lidí
chystal večeři a málem přišli o 350 Kčs.
No tak jsme se zase vrátili domů.
Kdo chtěl
skončila
1978
rozeslal a

klubovně na a tím
zbývá v půl osmé
večer. Tak zas někdy
jindy
ráz

Žorž

LIGA

Šli jsme [illegible] Byla [illegible] Jolana [illegible] měj bezec Pak [illegible] tak [illegible] Tropec mu a [illegible] No [illegible] no a [illegible] na [illegible] a [illegible] a [illegible] radiálno místo [illegible] první byl [illegible] ale [illegible] Vzadu [illegible] na [illegible] 140m [illegible] dál a [illegible] konec je měl [illegible] první byl Poseidon, který byl [illegible] Zvídy mu nevadí, byla to [illegible] 3 333,333 m. Pak byl [illegible] bele je [illegible] na [illegible] no [illegible] a [illegible] nerval litoval. Byla dvacela [illegible] Pak jsme [illegible] nás čekali [illegible]

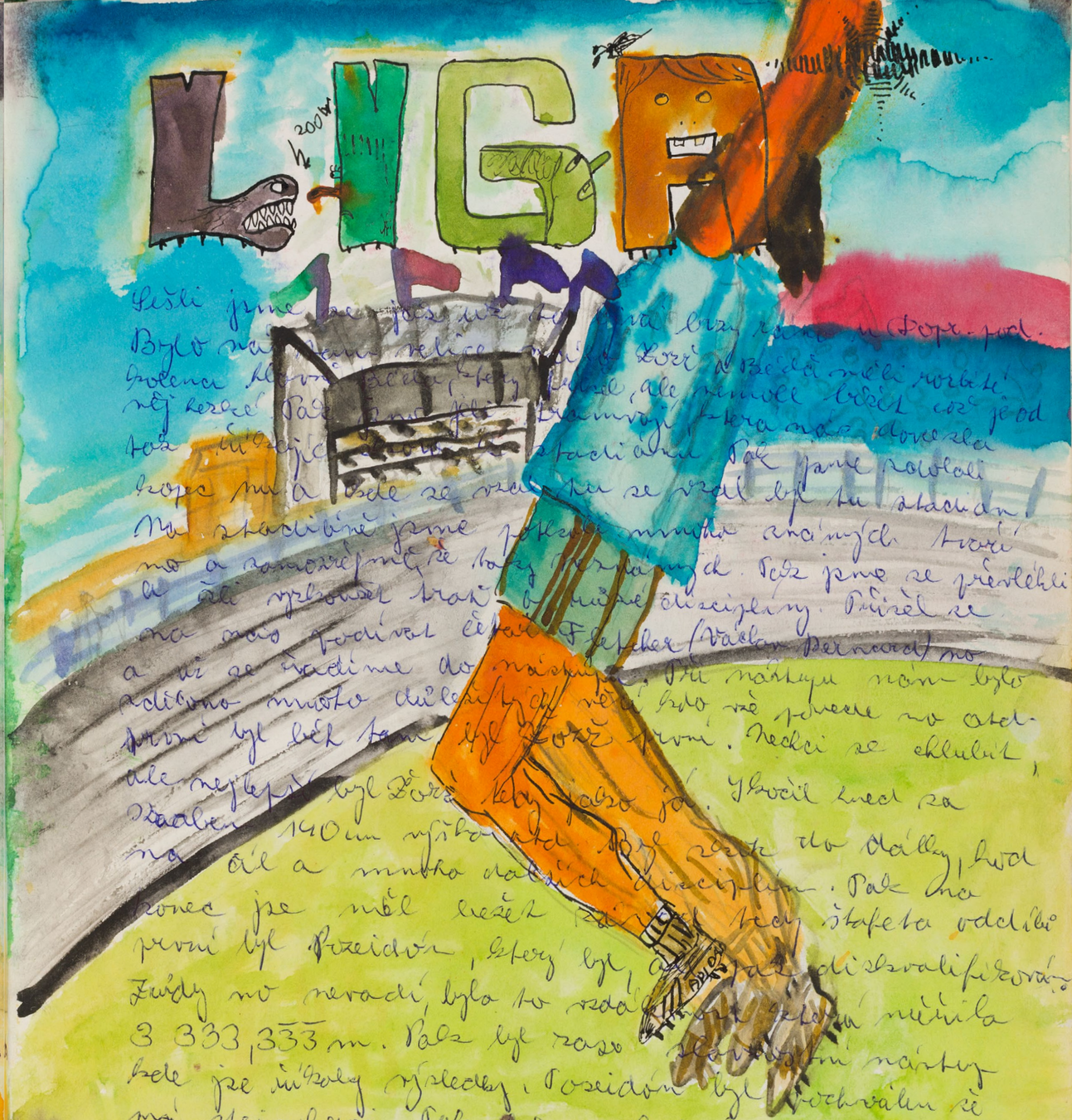

Pak zas
příště
Alois

Žorž

VÝSLEDKY

LEHKOATLETICKÁ LIGA 22.4. 1979

JMÉNO: _____

BĚH NA 60 m		
BĚH NA 400 m		
SKOK DALEKÝ *		
SKOK VYSOKÝ *		
HOD KRIKET. MÍČKEM		
HOD SOFTBOL. MÍČKEM		
3 333,333̄		

Běh na 300m

1.	Žorž	47,5
9.	Ringo	55,0
15.	Midži	55,9
16.	Kwaki	55,9
28.	Jumbo	59,6
33.	Ládà	61,8
37.	Skandra	62,1
42.	Radek	63,6
47.	Jana	65,8

1. Argonauti 53 623076
2. Tritoni 55 350776
3. Posidón 58,5555
4. Theseus 59,5666

1. Posidón 34,8 m
2. Argonauti 29,3 m
3. Theseus 29,2 m
4. Tritoni 29,95 m

Hod kriket. míčkem

2.	Žorž	52,3 m
8.	Midži	40,3
9.	Kwaki	37,6
12.	Radek	33,5
18.	Ringo	32,0
27.	Ládà	27,3
35.	Jumbo	20,10
3.	Jana	27,90
11.	Skandra	16,0

Běh 60m

2-3.	Žorž	9,0
9.	Kwaki	9,8
12.	Ringo	10,0
22.	Skandra	10,4
22.	Jumbo	10,4
30-35.	Midži	10,6
43-44.	Radek	11,2
46.	Jana	11,4
52.	Míša	11,8
53.	Ládà	12,0

1. Argo 9,48
2. Theseus 10,48
3. Tritoni 10,65
4. Posidón 10,64

Skok vysoký

2.	Žorž	140
3-4.	kwaki Ringo	120
8-11.	Ládà	100

Skok daleký

5.	Midži	3,28
6.	Jumbo	3,09
8.	Skandra	3,00
18.	Jana	2,79
19.	Radek	2,78

V štafetě na 3 333 m jsme byli diskvalifikováni

V hodu softballovým míčkem jsme obsadili třetí místo.

Je jen škoda, že se z Posidónu nezúčastnilo více maníků

Fl.

Žorž + Fl

POPRVÉ NA ŘEKU

Sejdeme se dnes ráno, abychom poprvé vyjeli na vodu. Všichni se převlékáme a shromažďujeme se před loděnicí. Vyléváme pramice a lepší členové Posejdonu si vyndavají normální lodě. Prší jako z konve, ale nás to nerozhází. Pomalu nasedáme a vyjíždíme na řeku pod most kde je, ale spoň trochu sucho. Všechny lodě se shromažďují pod mostem a čekáme na Fletchera, který má potíže se svou pramicí a s posádkou. Vyjíždíme na čertovku. Lidé z mostu na nás kvákají jako na blázny, že za takového lijavce vůbec lezeme na vodu. Vyjíždíme až za Práh k prvním brankám a tam zůstáváme stát. Čekáme až nás dojede trosky na pramicích, ale jim se nedaří přejet práh a tak se pomalu vracíme do přístavu. Cestou si zvesela zpíváme čožolosu a pakýš celý promáčení se dostáváme k rodnému přístavu a pak již uklízet. Samozřejmě se to neobejde bez strkání. Uklízíme vesty a lodě na kra korce. Přemlouvám kwakiho, aby půjčil Ringovi kolo, a ten, aby mohl dojet pro kytaru. Převlékáme se a Lady připravuje čaj a sušenky. Během zpívánky kde se konečně vyplatili starší členové a propůjčovali nováčkům zpěvníky, aby mohli aspoň sledovat slova. A je tu Lady s krásným dortem. Dort u nás mizí, a mi pomalu mizíme domů.

tam

SÁZAVA

30.4.79

Vyjíždíme na další řeku a to na Sázavu. Dojíždíme do Pořiči kde pomalu vykládáme lodě. A už vyjíždíme na řeku. Většinou jedeme po třech, protože je hodně účastníku, ale málo lodí. Řeka je ze začátku pomalá a taky vody v ní není mnoho. Brzy se však vysvětluje proč; Byli jsme kousek nad jezem. Jez koníčkujeme bez jakých-koliv závad. Na této výpravě jsme vyděli dosud málo známého kluka z jedenactky a to Bruce. Na jednom jezu nám křemsa ukázal jak se fantasticky vystupuje z lodi. A máme tu hezkou lahůdku polo rozbořený jez se zahnutou dlouhou kozou. Sjíždějí všechny lodě a otočili se pouze Bvduin a Kety a to až za jezem. Cestou u jednoho jezu názíme gáblík. U Mikelovců Frči společná barbucha. Mají tam jídla že nevědí co s ním. A sjízdíme dál po řece kde nám ukázal že se umí udělat i žralok. Žralok vůz Mikelovu občanku po tom co se Mikel udělal. Mikel se uděl u jezu a to s Mackem a Mirkem. Mirek se zachránil na Whitově lodi zato marcelka měla skvělej šok. Nejlíp ze všech to snesl Mikel. Výpravu charakterizovala fantastická řeka a její okolí, ale také neschody mezi oddíly. Gan

Galeje

1.5.

Je první májová odpoledne a my se v menším počtu scházíme na nepovinné makačské schůzce. Každý dělá něco. Holky makaj a většina kluků jezdí. Potom '30' lidí celé půldne myje okna loděnice a vydatně se kočkodanuje.

Myslím, že nemá cenu rozepisovat co kdo dělal, ale jak již pravil Flécha, moc se toho neudělalo. S tím už Vášo nepohneš ani desatérým kázáním.

A účast: Fletcher, Brousek a další...

(proč ztrapňovat ty, kteří nepřišli? - Lenoši!)

„Je první máj —
— a zdalipak nám naše děvy uschnou?!"

A neuschnou!

„Brousku, nevíš náhodou, kde tady rostou nejbližší břízky?!!!"

„No, ňáký by se tady našly!!!"

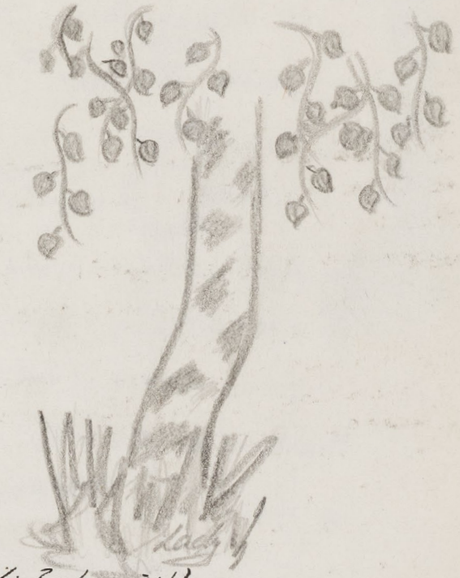

SRPO

Dneska byli pozváni rodiče (naši) do klubovny na Sdružení rodičů a přátel oddílu. Asi nikdo z nás neví, co Fletcher jim nabalamutil, co všeckořekl i neřekl. Ale my slíbujže každý starý veterán Poseidonu, když neseděl rozklepaný na posteli a čekal na návrat rodičů, tak alespoň uléhal s nepříjemným pocitem v žaludku.

Ale rodiče nade vše očekávání se vraceli ze schůzky veselí, rozjaření, samá radost. (kdoví co tam dělali, lady postrádá 4 jahodové bovle) A tak si každý oddychl, a mohl s klidným srdcem jít spát!

ANEB VÝPRAVA NA ZLATOU ŘEKU

úsek: čeňkova pila - Strakonice

celkem 51 km

7. - 9. 5. 1979

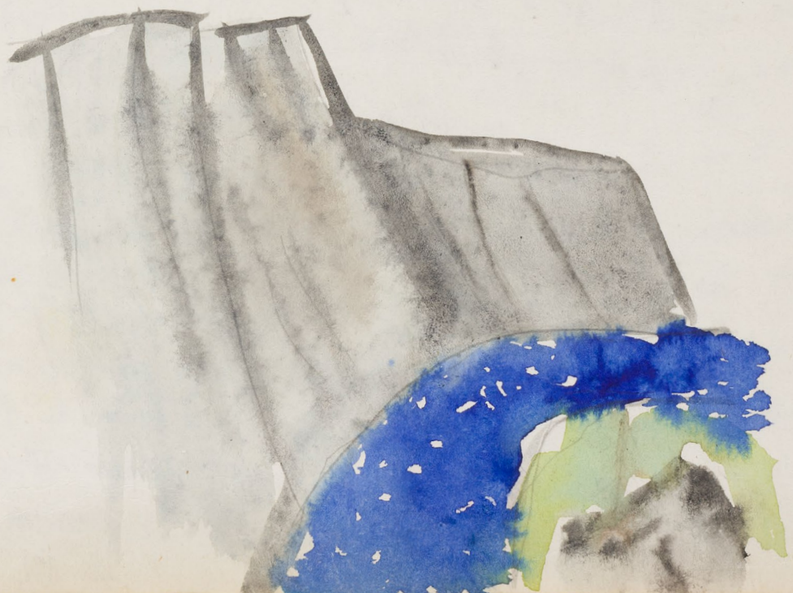

1.

Stříbrná řeka

Cáká, cáká, plesk . . . pravidelný uklidňující rytmus pádlování, jen občas přerušený slovy: rejdy, gau, bégou (přitahni, do pr... vokáš. Na balení ale v některých úsecích opravdu nebyl čas. Na lodích se jelo po dvou (táhoc vydry, kadlouc, Jizery a Vltavy) pouze Skandra, který jel na kadlouce 3 (Lidi (ona, Áťa, Racik) Jakmile se někde Skandra ukázala, neřeklo se jí nic jinak než tank. Přeneska je ještěná koza, ale dobrá vdlada ha všech do dvou vykonala sup. Přetahujeme snad 5 000 000 jezů od jednoho jezu k dalšímu. Jedeme pod povídá jezné, to vypadlo jedno Najeli do jazyka, kde se udělali. Naštěstí to uzali s humorem a vše to dobře do padlo. Po 25 km jízdy přistáváme v malé otočině a stavíme stany. Každý hodil gáblík a po něm si přitáhl k ohni zpět unik. Ještě před spaním dali Andule 13 pořádných hoblů. Zpívali jsme a zpívali a nevěděli se dříve se hlavně jednou a tak zachvíli mohlo být pozdě pár veteránů, kteří se pořád ke mohli nabažit svého zpěvu.

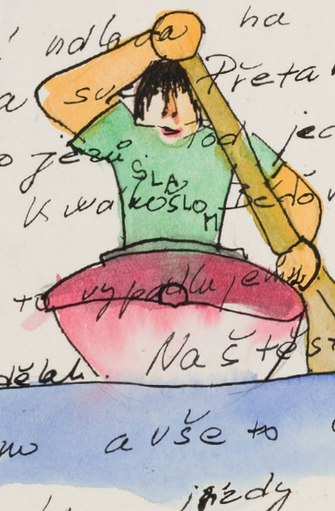

2.

ZLATÁ ŘEKA

Škoda v každém stanu se ráno strhla Šarvátka o spacáky. Po sundání stanů se ukázalo tolik nepořádku, že jsme až trochu zavanili kadlouc (porušton kapesníků a papíru a igelitů. Po vodě dojíždíme do hradu Kašperk, který má otevřené nádvoří a ke dvěma se vejde. Škoda, na louce se hází gáblík. Jedeme dál a po několika jezech dojíždíme ke bývalému sirotčinci. Je to jez, který již dlouho předem, jedete, jedete na jednou dva metry skok šplouch a tichoj jenom bubliny vyskakují na místě kde dopadla loď s nešťastníkem. Naštěstí se nám tak to nestalo a tak jsme lodě přenesli po půlmetrové betonové stupačce nad hučícími spoustami vod. Dnes jedeme jeden jez, šla jsme. Nevím kolik jezů to dohromady bylo, ale asi do 5t. Apřístáváme! Ale vzatoce se hlásí o slovo tabulka snapisem: Stanovdlí zakázáno.

Váša s křemou došli na VB, kde v jednali, kde naše kocování. Tak lodě ukládáme a k vámu jdeme spát do vymrzlých spacáků. A to další už patří do nadcházejícího dne.

3. Měděná řeka

Dnes se jede jenom asi 6 km, a jeden jez se přetahuje. Hned poněm nastoupila zkouška ovládání, v níž se naštěstí nikdo neudělal. Dneska Otava už nemá barvu zlat avého písku ale odporně páchnoucí, hahnědlé břečky. Okolo lodí semikají vesničky stromy a louky, nad námi krouží poštolka, ale zábava utichá, každý si už představuje, že tohleto je poslední den. Vystupovat, zazní smutný povel k vylodění. Narovnáváme své polámané údy, myjeme lodě a házíme gablík. Poté čekáme na autobus, který má co nevidět přijet. Dveřeuž se zavírají, když tu k nám přibíhá Řehoř s Veverkou, že chtějí také svézt. Po cestě: Buch! a silera jedo ve. Naštěstí se jí moc nestalo. Auč je End.

Andula

15.5.79

ŽOFIE, ŽOFIE...

Zase jednou jedeme na vodu! Fletcher, jako zaškodník vyjel had most a zde kouštěl do vody miny, a my jako zkušení pyrotechnici je chytali a zneškodňovali. Zde se ukázalo, jak mnozí Poseidonu ještě neumí ovládat pořádně loď. Z celé nry bylo slyšet jen bouchání kánoí a funění některých namáchnutých kormidelníků. Po přistání kontrolujeme a počítáme ulovené miny. Znovu vyjíždíme na řeku tentokrát si zahrát na babu. Potom ukládáme lodě a jdeme rozložit svá znavená těla na střechu loděnice. Fletcher k nám promlouvá něco organizačních věcí a potom čte lístky z černé bedničky. Další část schůzky je naplněna smíchem neurotických hysterek. (Škoda je jmenovat) Tím ovšem zkazili další program schůzky. Poté se vznešený kapitánat Poseidonu odebral do bivouka Hudby.

Andula

SÁZAVA NA PRAMICÍCH

19-20.5.

Jedeme, tentokrát na pramicích z Hvězdonic do Ivanle. Fletchet se snažil co nejvíce ponechat posádkovou sestavu. Bohužel v případě Mikelovy posádky to nebylo možné. Na čtvrté pramici jelo veličenstvo Eva, Brousek v Flécha, přibrali ještě Janu. Macík šel ke Skandře. Jak se zachvíli povyplutí ukázalo, Do všech pramic, mimo Blesta teklaproudem hředá, kalná voda sázavy. Jedeme pod vysokými kordilerami, okolo nás se míhají pasoucí se stáda koní a krav, okolo nichž jezdí honáci a skáčejí skot dohromady. Vlídně gaučové nám kynou svými mohutnými kažemi a klobouky. Občas se také voda zbarví krví nějakého pošetilce, který se chtěl koupat a zapomněl na to, že se voda nemží piraňami. Někdy uprostřed řeky leží kostra koně oblodaná a vybílená slunce. Majestátní hory sezdvihají nad rozsáhlými statky, vysokové výšce kroužící orli...

Již dost snění! Trochu reality! Máme tu několik jezů a pak přichází „vodácká pochoutka". Polorozbořený jez, který už známe z předchozí sázavy. Nejlépe zde projel Blesk, který nenabral oproti Nautilu žádnou vodu. Ale zase, to se musí uznat, měli spíše štěstí než vodácký um. Některé jezy jsou takové, že udělat se tam by nebylo příjemné.

Potom jsou tu takové jezy, které nestojí zaříč. Ale všechny sjíždíme bez nehody a udělání. „Dolejc se už stává řeka k lidnímu olejem, kde už každá posádka maká jak jen může. Konečně se ozval povel přistát, uklízejí se lodě a stoví stany. Zároveň s námi také jedna skupinka starších vodáků mají s sebou děti (svoje). Tak šup každá posádka hodila barbekise. Poseidonát a se shromáždila okolo Plécha s Kytarou. Konečně se rozezněly struny a nad řekou a do lesů se nesl hlas každého z nás, který se spojil a proplétal se v ostatní hlasy, až vznikl jeden krásný hlas...

No moc valná zpívanda to nebyla. Vedlejší skupinka kanoistů zatím spořádala flašku rumu a teď nám zahrála za tu opláštku písničky svoje. Málo Poseidonát je poslouchalo, ale měli docela zajímavé texty. Alejíč se hází pro někoho snad nejdůležitější bod výpravy (viď Plécho)

Chrunda!

PŘIJEL PLIVNÍK!

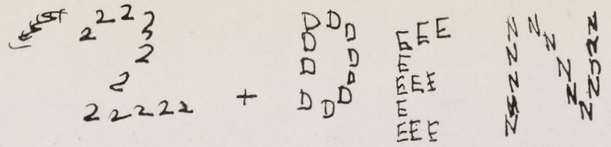

Otužilci sešli ráno koupat do řeky, trosky zůstaly na břehu. Kormidelníci hodili do kruhu vyhladovělých posádek myslík. Zachvíli se vzchopil vašík a šel ke každé posádce ochutnat. Všichni ho přijali vřele a brzo utekl, byl přecpán. Jedeme dnes kratší úsek, ale padlovat se musí stejně. Sázava je teplá jako kaše. Břehy Sázavy jsou porostlé chatami a u každé chaty jako kvítko je automobil.

Zase se pratalují jezy (je to otrava, ale bez jezů by řeka nebyla řekou) nemácenu vypočítávat kolik jich bylo a jaké byly. Po cestě (asi skupřed cílem) nechali Nautilové + kon-tika na křehu Toma, Mikela a x a ujeli. Oni tři poslední jshrenování běželi za námi až k mostu, kde jsme přistáli. Lady s Andulou šli hledat vodu. (pitnou) Přijíždí Radkov tatínek a odváží pramice. Teď ještě poslední pozdrav řece, která se blyští v slunci a honem na vlak.

END

Předvoj Evy

22.5.
1979

V tento již nocky den plaoby jsme si dali malou přípravku na nastávající bitvu. Hlavní bitva se bude odehrávat za čtnáct dní t.j. 5.6. a to bude (už to vidím) pěkná kaulba. Ale neodbíhejme. „Činesli" jsme si tedy každý nejméně pět máčku a to dělání přípravě se vydali na vodu. Tam jsme se pak česali máčkama a... Skvělá, Bodyš bitva skončila když jsme všichni zlitý, vlahaný a také mírně pomlácený (ale to patří ke hře). No a — bitva skončila a my můžem uklidit kolě a jít do klubovny. Po nějakém čase se i to podařilo a tak jsme mohli začít s organizačními věcmi. Probrali jsme něco málo kilometráže (musíme si přece zapsat do rozvrhu co jsme v poslední době vjeli) a jdeme se na TÓNIKA. Jejda den byl těžký! Bylo to hlavně o sportech (Smetana a Dvořák, takže víme své) a taky trochu o PRAŽSKÉM JARU. ještě něco k příští schůzce a Přezdívky. navrženy byly dvě. Po velkém boji nakonec zvítězil PLIVNÍK (Tom), ale HAVRAN měl smůlu, anchulka zůstane Anchulkou.

Sk.
(SANDORA)

24. KVĚTNA
AD. 1979

Je něco kolem 17.00 hodiny a přidáží Evžen (to je překvapko). Ale je vás zde podezřele málo. „No nic" myslím si kdo nepřijde, prohloupí. Začínáme tzv. Evžen's rozcvičkou, jakousi honičkou mezi nářadím kolem tělocvičny. Pak si rozdávají dvě mužstva vybíjku s překážkama a ještě později zlatý hřeb — košíkovou. Škoda jen, že to trvá příliš dlouho, to ukážnování. Sobák ještě 5minut po 1—1 zvanil a pak dokonce se cítil dotčen, když inkasoval 10. Po té slavné košíkové odchází Evžen a konečně se vplatňuje náš program v celé šíři.

Při fotbal však hraje zde jen málo lidí, (kvalitě se uvažil, páni odešli domů) a tak když přichází

CVIČNA

BROUSEK, s velikým zpožděním dohrávání nedokončený basket a vší silou pěšemu COCOLOSA.

29. KVĚTNA 1979

Dnes již sedíme v jídelně a přemýšlíme, o čem že to budeme zpívat. Spirituál kvintet. Ale díky nedostatku času se komentář až odpoledne a tak se v jídelně zdržíváme.

ci ani o mylem. Jo taky se trasku topíme na zájem. občas začne hroznym krikem vyplivovat bazen Jana a Ata ji- nak to docela

byl hc zrovna snadny úkol. Pomalu nám utekla hodina a tak vyrážíme do sprch a do šaten. Pár trosek se vidá- vá ještě do klubovny odkud také brzy odcházi.

nit. koupání se v podstatě skládá s topení na zázem a ze snažení vtopit vášu coč ne hi zrov na nic tak jednoduchého. Ale když se na něj vrhne hodně lidí, tak vása nemá šan

pomalu k bazénu často si sedáme na lavičky, abychom si probrali organizační věci. zde nás taky dobíhá stopák

hamoční bitve potom se vidíme k bazénu kde je D lidu jak shadr nitky. Drze před bíháme asi deset cikání a pak již ne brání mu, a D nic to- bychom vyrazili do bazenu se roch

a kvak i. A omyl em při chází Jag a zdrž v je nás chvíly klábosí s Flého, a potom odcházi s nějakou kamarádkou opodál na lavičku. My pro bíháme další vě ci a diskutu jeme o budouci

Jde. Ne větší držost s had mel Bédu a le tiště kterýs trovfal, hlav hc na vášu na Mikela a na Plivníka Ale Je dostat do vodu, teda spí s pod vodu

KONEC

BON APETÍTO

BODOVÁNÍ
KVĚTEN 1979

1.	Midži	250
2.	Skandra	248
3.	Žorž	236
4.	Jumbo	232
5.	Andula	230
6.	Tom	224
7.	Jana	220
8.	Mikel	212
9.	Béďa	210
10.	kwaki	203
11.	Marcela	199
12.	Ata	175
13.	Martin	117
14.-15.	Radek	
	Petr	79
16.	Stopák	74
17.	Miloš	67

1.	KON-TIKI	200,5
2.	BLESK	187,75
3.	NAUTILUS	157,3

Dnešní výprava byla podivná, dá než podivná!
Všichno začalo tím, že se naší sešlo poskrovnu
a šéf výpravy - Kubel, se nezúčastnil.
Další hádek byl v tom, že Andula dnes poměrně
nevěděla, jak se na místo dostaneme.
Tak následovalo asi hodinové střídání tramvají
a směrů ukázek, v autobuse se Jana zapomněla
ruku ve dveřích a když měla pár kroků
zbavenýdle. Po delším bloumání nálada celkově
poklesla. Za celý den jsme hráli hor málo,
a jestě k tomu při jedné z nich nás vyhnal
supící starák se slovy, žemu zastavíme před lavky
a tak jsme se odebrali o kus dál.
Sluncе pralo do našich hlav a pomalu jsme
vysychali. Po návrhu, že bychom se mohli jít
napít, následovalo mnoho kmpobické výčitek,
ale přesto jenzom jsme se za prameny zastavili.
Tak tomu bylo nejvíce dní. Čím dále jsme se
dostávali na okraj lesů, vzdalovali se tak od
vodních zdrojů, kdy jsme byli ohrožnější. Vše
vyvrcholilo při nabídce dojít se nějakou vykoupat
a zde hrát i nějaké hry. Ale Andula si postavila
hlavu a tak my celí žízniví kamsi do lesa
zde se Tom pokoušel o rozproudění zábavy
a vyhnával kaše Bohužel, bez úspěchu.
V této době se už skoro ochmýlo, ba
vznikly i dokonce hádky. Bylo třeba pomalu
pomýšlet na cestu zpět. Byly dvě možnosti
trasy, zvolili jsme si kdy podivně dělit.

Ale Andula spustila, že se půjde, pobromadě
přes kopec a tak až na kraji lesa jsme se
se třeskí vrátili. Ten šel stínu, zatímco ostatní
vykoušlovali dobré lidi a nasávali.
zde jsme se tedy rozhodli počkat až se
kuráže vrátí. Ale ... Šel za nim tedy žádný
a přivedl ho vykoupaného, svěžího, mohlo se
vyrazit do finiše. Za nedlouho už jsme
stáli na plotě autobusu a pozorovali cvrkot.
kousek od nás vyústila hádka mezi
jakousi „stařenou" a mladicí s kočárem.
Do hádky se vmísil Tom (Pravník), odpovídal
skřehtavými poznámky a bruče je uzemňoval.
Celý autobus se bavil. Když byla hádka v
nejlepším, museli jsme vyskupovat. To už měli
všichni zase náladu, zmizely kyselé výrazy.
Zrovna když se vše v dobré obrátilo, nechtělo
než se rozloučit.

AŽA

Bitva

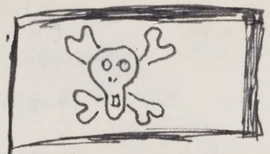

BLESK

Ač je teprve 15.30 h nacházíme se již v dostihujícím počtu (asi proto, že nás Fletcher o to požádal). V množství 11 lidí vyrážíme do Týřského pro nové krásy. Po vyložení skladu se vydáváme zpět do klubovny. Zde již redaktorka z časopisu „Pionýři“, pochopitelně zde nesmí chybět fotoreportérka. A tak jako by nic psaní Fletcher nástup na něm se dozvídáme něco o dnešní bitvě nazvané „dobývání pirátské pevnosti“: Pravidla: rozdělení do tří skupin; 1. a 2. skupina dobyvatelé 3. obránci. Dobyvatelé se pokoušejí dostat do klubovny a tam vztyčit svoji vlajku. Dobývá se ze vody a ze souše, vybíjí se papírovými míčky. Obránci (piráti) mají po pěti životech; dobyvatelé (španělé) po jednom ale mohou se jakýkoli nabýt k pilíři Máchesova mostu tak je zbraň vše! Po té následuje rozchlení do posádek (já + Ala, která pochopitelně nemá míčky). Rozchod a vyrážíme na vodu a plujem ke skále Rudolfína ale tu nás zastihla „bouře“ (tornádo) a tak se jinnect vracíme s úmyslem dobytí. Ale dobývání není nikterak jednoduché dokonce se najde dokonce i několik vybitých dobyvatelů. Konečně se několika dobyvatelům podaří probít na střechu lodžnice a odtud na střechu klubovny.

Zmocnění klubovny se podařilo dobyvatelům až po zlikvidování všech obránců. V klubovně (pevnosti) je teprve rozhodující boj o to kdo obsadí otevřené okno klubovny, vybrání (mrzáci) Maišlové. Po uzavření okna se vydáváme na moře ukázat lodě, to se celí mokří vracíme do klubovny, zde se převlékáme a jdeme na palubu.

Vždy nás čeká Fletcher s oblíbenými org. věcmi. Mezi nimiž nechybí ani vyhlášení druhého kuchařského dne. Na konci je odhlasován nový lodní zákon a to „červený zákon“ (každý kdo byl v klubovně musí uchystat něco pro její „vylepšení“ např. něco opravit). Odcházíme zpívajíc. V 7°° h Fletcher zdraví z klubovny má totiž různé schůzky

Čau Bílá (MEDA)

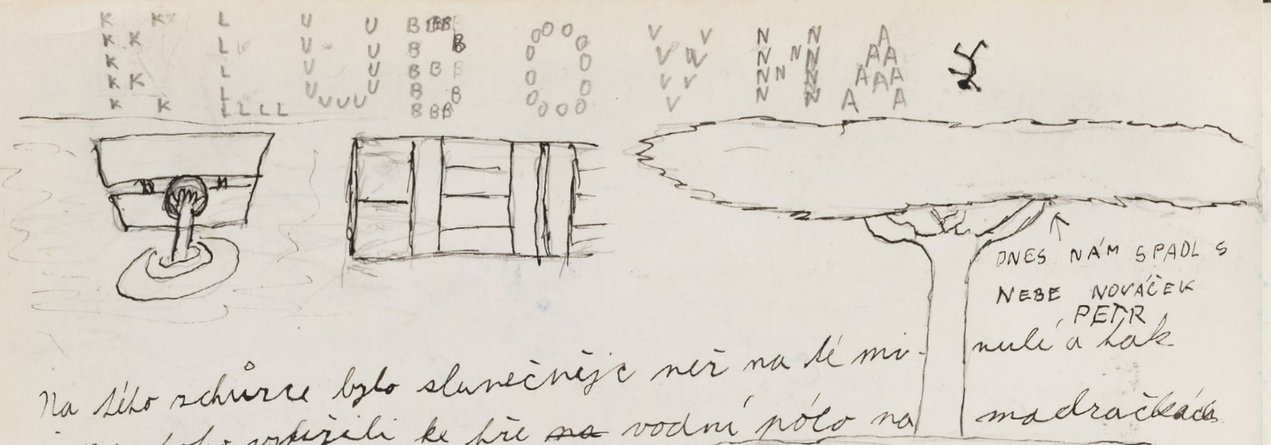

Na této ~~schůzce~~ bylo slunečnější než na té minulé jsme toho vyřídili ke hře ~~se~~ vodní pólo na hrochu se to zvrhlo. Když se měli lidi dostat k bóji se mísčema, sletli s madračky, pokopili se a doplavali tam pod vodou. Ale ledacos bylo to větší. ~~Když~~ Jiří se dokázal ale Elsker se čisté vody nenasrkl. Zrušena speciální poleg randu speciální proto, že má každý jen třetinčet vody. Hraji se 2xa jde ot to, aby **kvidy** různal ruchy

Co této hře se chystáme skupovat klubovou zvnitřku moc suchá) Po převlíknutí jsme jak se zdá s všeckozki podpralubí spokojeni a jdeme se obrát na polubu (o ~~k~~ Elskera) Len nás chvíli (kupodivu krátkou) ~~bavá~~ znervósnuji organizačními věcmi A bod zářilky z kuchařského dnu a potom nastává zpí- vání, při které jsme se po rozezpívání několika sta- rými písničkami učíme píseň

Frenky d- loukán

Pak uklízíme a začínáme se rozlézat do svých domovů

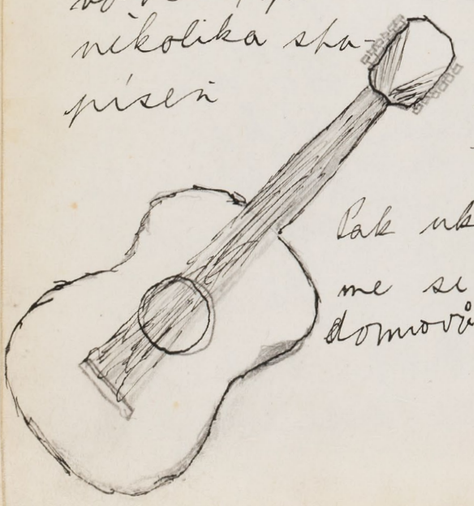

ahoj!

stopák

MOKRÁ VÝPRAVA

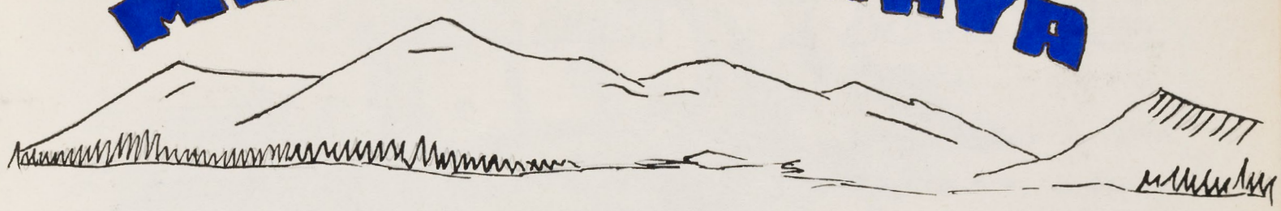

Scházíme se na nádraží ve Vysočanech na závěrečnou oddílovou výpravu a to na Drabské světničky. Dojíždíme do Březiny a je tak jasno, že pomalu přemýšlíme o tom že přespíme v místní škole. Ale tento návrh ti Šidláci nevyšel. A tak se vydáváme pomalu na cestu k cíly dneš- ního dne. Docházíme do blízkého lesa za podpory deště. Zde se Argonauti uta- bořily a my jsme pokračovali dál ke skalám. Jde na ještě hezkou chvíly a tu Mlhoš pozastavá a špatně se mu dýchá. Pomáhá mu Pelivník s bágle m a poma- lu pokračujeme. Zapomněl jsem dodat, že s námi jede Bruce. Zastavujem pod košatým stromem a hlídky se vydali pátrat ke skalám hledat kde bychom mohli přespat. Zachvíly se vrací s tím že našli krásný bydlení ko a přes is ve skále. Všichni se tam vydáváme a pomalu nám přestává vadit že prší. Všichni si ustýláme kde se dá. Potom jdeme hledat vodu, ale bezvýsledně. Házíme gáblík a potom zalézáme sko- ro všichni do spacáku a házíme chrup- ku. Bruce se nás snaží nudit svojí oblíbenou knížkou, ale málo kdo ho poslouchá, krom pár výjimek.

MOULK

DRUHÝ DEN

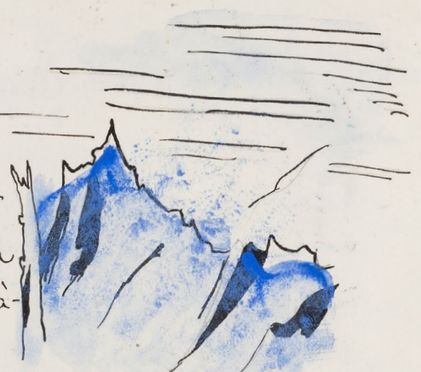

„Ano, a máme tu ráno" skoro vůbec neprší, ale nás to nemůže rozházet a tak si dáváme chutnou a vydatnou snídani a pak se snažíme vašu schodit i se spacákem ze skály. Po dlouhých útrapách se nám to podařilo. Balíme a vydáváme se na cestu. Jdeme asi kilometr, a zde se zastavujeme u požárního vozu kde každému dávají kalíšek horkého čaje. Ačkoli chází Argonautské trosky také žebrat o čaj. vyrážíme po vrcholcích skal dále. už ani neprší. Brzy házíme kruciálnoc bitku „Bo I o údolí a mydlíme to do sebe co to dě. Potom dorážíme na Pražské Světničky a když je celé prozdem vydáváme se dále. Dostáváme se ke krásnému hradu a slézáme a prolézáme ho od základů až na půdu. Vášeň ten se akorat zmohl na modlení a doufání že nikdo nespadne. když jsme vyrazili na další pouť sfutrovali jsme áčky třešní. A máme tu nové tábořiště které se nalezá u hory Kero na, kterou pár odvážlivců leze a podepisuje se do pamětní knihy. Plivník s Brucem vyráží pro vodu a cestou najdou mrtvou kobru. Večer byl v duchu pečení palačinek, takže, zpívanda odpadá, akorat Bruce čte ze své oblíbené knížky.

ANDULA

3 DEN

Vstáváme opět do chmurného dne. Táborák už, ale vesele plápolá. Všichni do sebe cpou poslední zbytky jídla. A už je tu balení a tak sbohem tábořiště u dvou jeskyň. A šlapeme, a šlapeme, a šlapeme. Dostáváme se přes krásné údolíčko do pěkného lesíka kde bojujeme na klády. Svádí se tu tuhé boje. Dokonce bojují i naše děvy a to dost tvrdě. Občas si i nadáváme vyměníme pár facek víc Mikele, ale nic se nedějě a tak pokračujeme. Opět začíná hezky krápat a tak vášeň demokraticky rozhodujeme se vrátit na nádraží v Březině. Než vstupujeme do Březiny tak „SVĚTE DIV SE, STOPAŘ SE PŘEVLÉKÁ DO ČISTÉHO". zatím se strhla šišková rubanice do, které se zapojují snad všichni. Docházíme na nádraží a vášeň se nás optal co bychom řekli teplému obědu? skoro všichni jsme souhlasily a tak se vracíme do krásné restaurace a házíme tam gabl. když jsme dorazili na nádraží tak tam byla už také banda Argonautska. za skvělé rubačky s Argonauty brzo dojídáme do stověžaté Prahy

ANDULA

BON APETITO

KINO

Váša po dlouhé době navrhnul, že bychom mohli zavítat opět do kina. Měl náš souhlas a tak se šlo. Je nutno podotknou že se nám vrátila lady z dovolené. Před kinem jsme probrali pár organizačních věcí a pak už hurá na „NEPŘEMOŽITELNÉHO BUKANÝRA" film byl spíše zábavný. Evžen, kterého se nám podařilo opět dostat do kina občas do filmu přizvukoval a tak sál byl mrtvý smíchy.

ANDLLA

KLUBENÍ

26.7.79

velký úklid

Šel jako vždy v půl pátí před klubovnou. Sedíme v patrech a řešíme otázky „Tábor 1979". Sláva už se jede v pátek. Původně se mělo jít až v sobotu, ale bylo to přerazeno kvůli autobusu. Nemáme moc času, řekl po chvíli Fletcher. Vybral několik lidí pod vedením Tomy Plivníka 2 krveny a šli nahoru, potřebné věci na tábor. Nám ostatním Fletcher rozdal jinou práci, jako doplnit matrykulu, zapsat plnění Nám. knížek, upravit roz. pádla, no prostě bylo práce dost. Nezítím přišel Dag a debatoval s Kalim o Táboře. Když se Plivník se svým sborem vrátil z nákupu dodělali jsme organizační věci a všichni už pomalu mizeli domů

Jana

BODOVÁNÍ

ČERVEN 1979

1.	Tom (Plivnik)	301
2.	Andula	238
3.	Marcela	235
4.	Jumbo	233
5.	Mikel	232
6.	Béďa	224
7.	Ata	218
8.	Midži	215
9.	Jana	199
10.	Skandra	189
11.	Martin	174
12.	Petr	166
13.	Žorž	156
14.	Stopák	150
15.	Šolim	135
16.	Mlhoš	121
17.	Kwaki	93
18.	Radek	90
19.	Standa	78
20.	Janička	46

1,	Nautilus	ø 188,2
2,	Blesk	ø 182,3
3,	Kon-Tiki	ø 154,4

Sedmička pionýrů, ročník 12, číslo 43

„Pionýři" na Vltavě

Kdo chce na řeku, musí umět pádlovat

V tom se lze zdokonalit různým způsobem. Třeba takhle: „Všechna moře jsou plná pirátů, hlavně Karibské, kde před nimi není bezpečná ani jedna galéra vezoucí indiánské zlato z Ameriky španělskému králi. Piráti potřebovali základny i na souši, obsadili některá města na pobřeží Portorika a zuřivě se v nich bránili útokům španělských vojáků. Dnes podnikneme také takový útok, za hodinu budeme vědět, zda se piráti ubránili. Budou útočit dvě španělské armády, Brousek povede obranu v pevnosti. Útočníci mají každý patnáct kuli (to jest vlastnoručně předem vyrobených papírových míčků), obránci, protože je jich míň, každý pět životů. Je-li útočník zasažen, musí jet obživnout až k mostnímu pilíři, jinak bojovat nesmí, dovoleno je jen pádlovat. Když obránce ztratí všechny životy, je to definitivní. Jdeme na to. Vytáhnout kánoe, oblékt plovací vesty. Začínáme za deset minut."

Dvaadvacet členů oddílu Poseidon se rozprchlo jak hejno vrabců. Každý ví, co má dělat, když se jde na vodu. Zatímco útočníci vynášejí z loděnice kánoe, obránci oplétají vchody lany, z kotviště za poslední lodí vytahují můstek.

Útočí se z druhého vltavského břehu, zdvihá se prudký vítr. Hřmí. Pak vedoucí Vašek Bernart (pro některé členy má ještě jednu funkci — učitel matematiky a občanské výchovy) zapíská na prsty. Lidé na druhém břehu natahují uši, co se děje. A děje se.

Lodnici zabírají a kánoe se blíží k pevnosti. Oknem se lézt nesmí, zbývá přistaviště nebo zakotvit kousek pod ním a proplížit se křovím. Na můstku osiřel vedoucí. „Vašku hraješ taky?" ptá se první. „Španěl" s napřaženou kouli. Vašek nehrál, a tak dostala první zásah Jana. Zbyly ji ještě čtyři životy a bojovala dál.

„A jsem tuhej," prohlásil Martin, když jedna z Janiných střel dopadla přímo na něj. „Vystup, bojuj, já se jedu obživnout!" stačil říct druhému členu posádky. Martin jede sám a sám, nikdo se za nim nedívá, zda dojede až k mostnímu oblouku, jen my. V téhle hře vůbec nikdo nikoho nekontroluje, všichni vědí, že každá hra musí být poctivá.

Leje jako z konve, ale bouřku nikdo nevnímá, boj zuří na všech stranách. Nakonec zavládne mír a piráti jsou poraženi.

Takhle se scházejí v loděnici Obvodního domu pionýrů a mládeže v Praze 1 každý týden. Oba vodácké pionýrské oddíly (Poseidon i Theseus) patří k pionýrské skupině školy v Jindřišské ulici. V létě je najdete na vodě, v zimě v divadlech, na pěších túrách i na lyžích. Od podzimu roku 1977 žije tento oddíl podle přísných pravidel. Jednou týdně vstávají všichni o páté, v šest hodin jsou už nastoupení u bazénu v Parku kultury. Než jsou noví zájemci přijati do oddílu, musí během dvou měsíců složit plavčickou zkoušku. Musí mít dobrý prospěch ve škole a být zdraví, umět plavat, šlapat vodu i potápět se, být obratní a umět zabalit lodní pytel, znát vodáckou abecedu a účastnit se většiny akcí oddílu.

„O letošních prázdninách poznáme Vltavu z druhého konce. Víte, jsme všichni, jak se říká, Vltavou křtění, ale podívejte se, jak je špinavá, mastná a plná odpadků, kdopak by měl to svědomí ji lít novorozeňátkům na hlavu. V Lenoře, kde začne naše prázdninové putování, je řeka po kolena, ale čistá a krásná. Z Lipna se pak po suchu dostaneme do Vyššího Brodu a zase pojedeme dál, až do Českých Budějovic. A pak budeme čtrnáct dní tábořit u rybníka." Když jste členem tohoto oddílu, máte právo odemykat a zamykat Vltavu, jezdit od Mánesova mostu pod Karlův a dál až do Čertovky a od Čechova mostu se vracet ke klubovně. Můžete jezdit na tábory a hrát hry. Ale nejdřív se musíte naučit dobře pádlovat, jako třeba dnes odpoledne.

B. PAŠKOVÁ
Foto J. RYBIČKOVÁ

stop 29 06 79 stop v jedenact hodin stop varhanni sal stop domu umelcu stop michala rocmanova stop promovana akademickou malirkou stop

A NASTALY PŘED TÁBOREM KUCHAŘSKÉ DNY
A TAK SE FLETCHER ZASE JEDNOU POŘÁDNĚ
NAJED... ANI GWYM SI NESTĚŽOVAL.
O PŘÍHODY NEBYLA NOUZE; KDYŽ NÁM O TOM FLETCHER
VYPRÁVĚL, PADALI JSME SMÍCHY...

Flečr, prosím Tě nezlob se! Pomazánku
jsem Ti udělal, ale naši mají lístky
do kina. Čekal jsem do 18⁰⁰ hod.
máš to u paní sousedky Boudové!

Díky

Milži

lcu stop michala rocmanova stop promovana akademickou malirkou stop

A NASTALY PŘED TÁBOREM KUCHAŘSKÉ DNY
A TAK SE FLETCHER ZASE JEDNOU POŘÁDNĚ
NAJED... ANI GWYM SI NESTĚŽOVAL.
O PŘÍHODY NEBYLA NOUZE; KDYŽ NÁM O TOM FLETCHER
VYPRÁVĚL, PADALI JSME SMÍCHY...

Flečr, prosím Tě nezlob se! Pomazánku
jsem Ti udělal, ale naše malí lístky
do kina. Čekal jsem do 18⁰⁰ hod.
máš to u paní sousedky Boudové!

Díky

Mitři

CESTA

Fletcher při odjezdu na tábor zuřil jako vesuv. Odporoučeli jsme se autobusem na Soumarák.

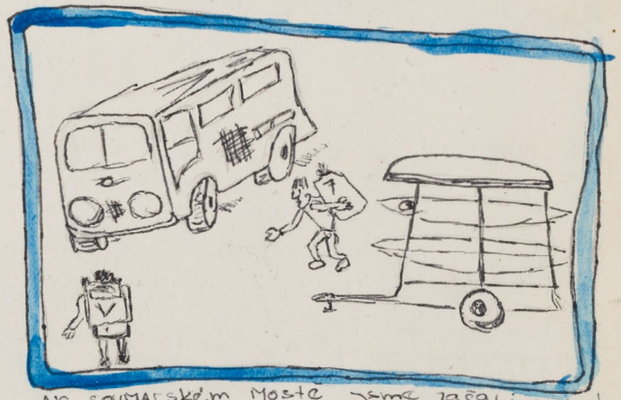

Na Soumarském Mostě jsme začali vykládat bagáž a lodě. A začali se ubytovávat ve fantastickém cambu.

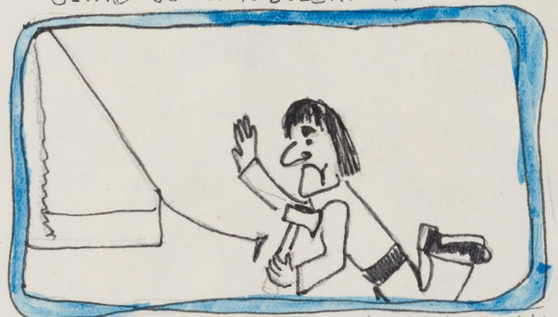

A začali jsme se stavbou našich příbytků. Šikovnost dělala své!

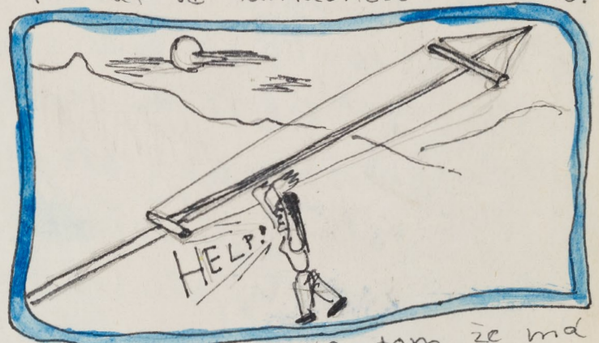

Plivník trval na tom, že má být postaven stožár. A tak brzo stál

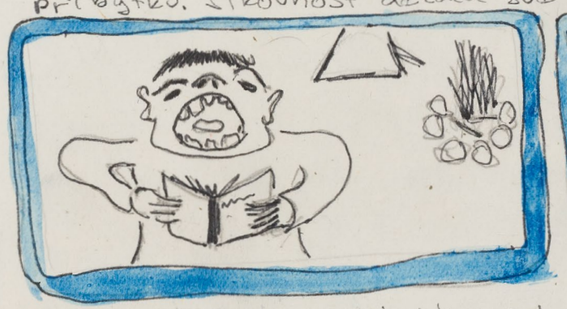

Večer jsme začali táborovým ohněm. Váša nám mnoho nápovídal o táboře a potom jsme hodili zpívandu. Pár lidí se vydává vyrabovat tábor argonautů

Večer nahazujem chrundu. Je, ale dostatečná kosa, takže pár lidí usíná později.

Mikoš + PLIVNÍK

apzpo domzpi

19 30/4 79

Další dep oddílového dépi

aneb

dep ve znamepí semaforu

Vypadá to, že je tu ráno. Někteří maladci jsou sice trochu zaražení po včerejším noèním Alámu u Argonautů, ale nám starším to nevadí. Fleèa sice vyhlásil, že dá chvilku pokoj, že já ho budeme èekat na théseany, ale nicméně v 10 odcházíme do Volar. Volary je město. Áda øekl by ch, že je to vìtší samota, ale tromfá se pozítat mezi městaj. A tak jsme jim tam naso upírli všechny žrarohy a padáme do campu. Po celou cestu se aneš s Edou rucha jí, Eda je co chvíli vpří ho pu. Na obèd kamoun í každý sám, už aby byl pořádny proviant. A máme tu dvojku. Máme varování, že se máme učit semafor, a tak máchodný holem jdouci by si mudel, že jsme zamoøení hejnem houáňů. Na tak do vycvičeje zé máváče nabízuje se volná hra, kde dě já ho mají lordy o pevnost a její dobytí. Fleča zuří. Vpný hraje jenom tři lidi a ostatní spějí. Tak jsme to tadyk zabalili. No a večer máme Sraženou a Fleča pořídá o hi storii jedenáctky a pak jsme to zdemoň krpí

TUMBO

Bodování za rok 1979

1.	LADY	3,5
2.	SKANDRA	4,18
3.	MIKEL	4,62
4.	MIDŽI	4,75
5.	JUMBO	5,56
6.	ANDULA	6,2
7.	PLIVNÍK	7,3
8.	BÉĎA	7,7
9.	MARCELA	7,8
10.	ATA	9,06
11.	ŽORŽ	9,5
12.	STOPAŘ	10,43
13.	JANA	11,66
14.	KWAKI	11,75
+ 15.	RINGO	11,8
16.	MARTIN	14,1
+ 17.	LAĎA ČERNÝ	15,75
18.	RADEK	17,17

BODOVÁNÍ POSAĎEK

①	NAUTILUS	1,62
②	KON-TIKI	2,1
③	BLESK	2,25

9. DEN

Ráno byl nástup a po něm jsme šli vykoupat
Kačenu a Lady. Bak to se však zvrtlo a vykoupali jsme
i Mikela a Skandu. Mezi tím však argonauti
sesvorali nářadí, Šábor se semi a svá žila se vydat
na lodích ale my jsme se dyšili a zruchali a pak
jsme se vrátili do tábora a ~~pak pak~~ udělali si jídlo.
Po svačině vyčkal Evžen semaforem vorkak

zjistit co nejrychleji autobusové a vlakové spoje
do volar a zpět.
Po tomto jsme šli s Evženem do lesa a hráli jsme
boj o ~~pavoda~~ vlajky, který byl provozován siskama a
který skončil nerozhodně.
Bak se ani do večera nezměnilo o body
na nákup věcí na cestu do Eldorádo.
Bak nás vyzvali k vybíjenému zápasu
sousedi. Ten se protáhl do půl desáté
a skončil 3:1 pro nepřátele.
~~Po večeři, který byla opožděna se vor~~
Bak byl zapálen oheň a vařila špagety
a po ní se šlo spát.

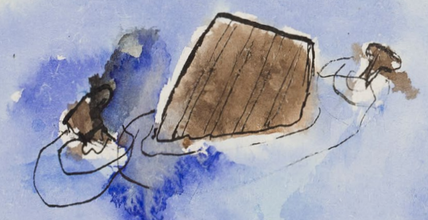

2.7.

DEN HER

7.7. Vstávali jsme v
Do dvou minut byl nástup
na Finskou stezku. Po Finské stezce jsme
se umyli a nasnídali. Pak jsme šli do ~~stanu~~
lesa, udělat si hůlky barskedačky. Vrátili jsme se
vrátili, byl již nástup na ne dlejší lowe. Měl se hrát barsked.
Fletcher vysvětlil novačkům pravidla hry a hrálo se. Po skon-
čení této nábavné hry byl oběd. Pak následoval poledni klid. Od-
poledne se hrál druhý úsek dlouhodobé hry „cesta do Eldorádo.
Úkolem bylo zjistit co nejrychleji zašifrovanou zprávu. Vydali
jsme se do lesa poblíž tábora. Tam byli vjedné jeho části roz-

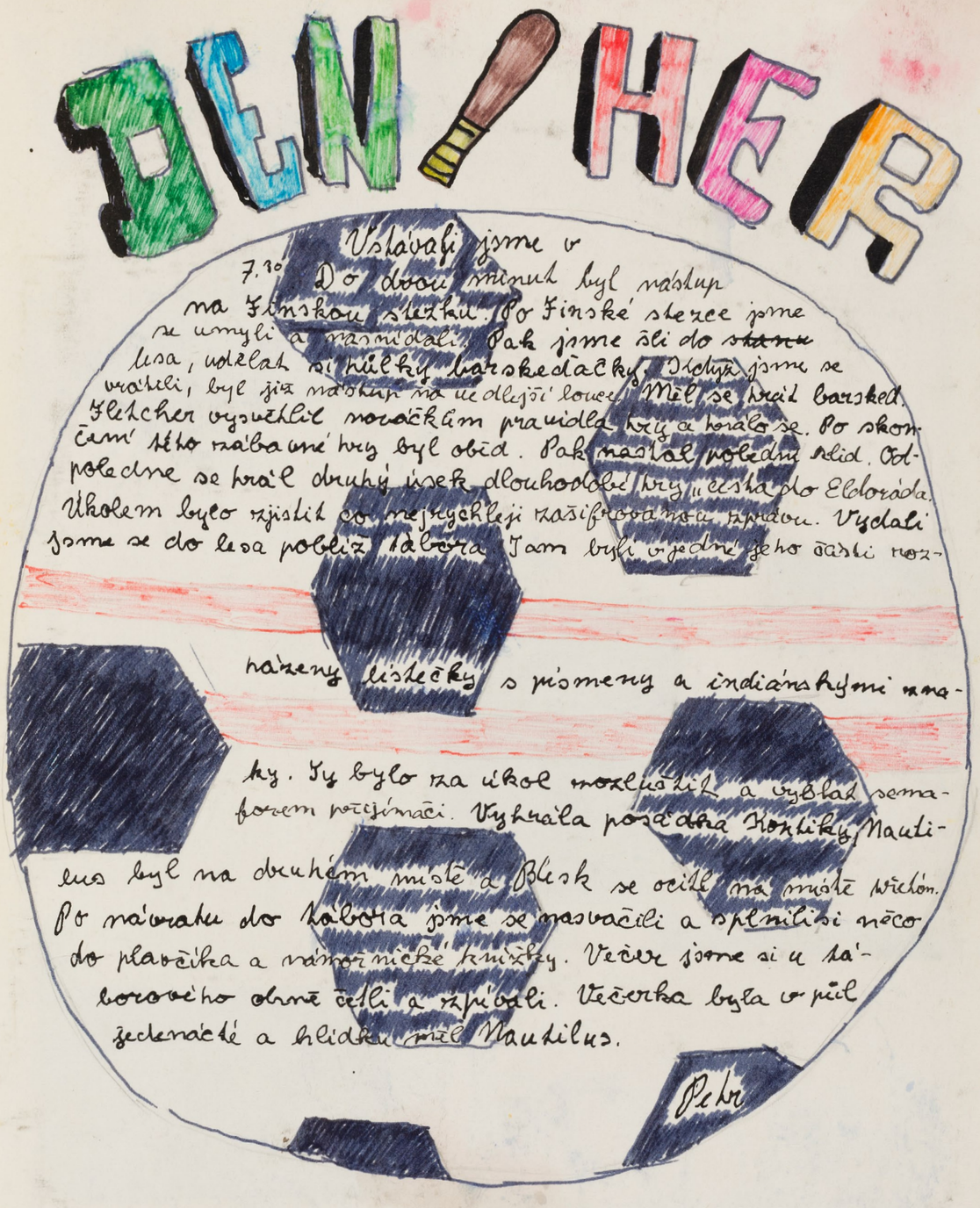

nářený lísteček s písmeny a indiánskými znaš-
ky. Ty bylo za úkol rozluštit a vyblat semaforem potisínači. Vyhrála posádka Vorlíky/Mauti-
lus byl na druhém místě a Blesk se ocitl na místě třetím.
Po návratu do tábora jsme se nasvačili a splnili si něco
do plavčíka a námořnické knížky. Večer jsme si u tá-
borového ohně zpívali a zpívali. Večerka byla v půl
jedenácté a hlídku měl Nautilus.

Petr

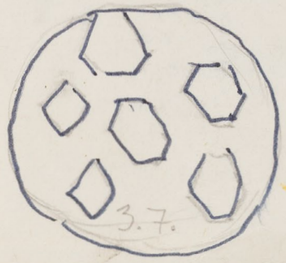

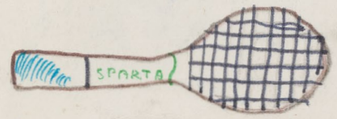

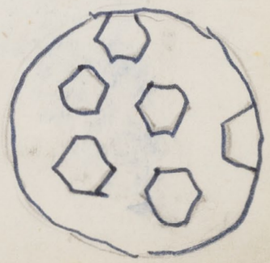

3.7.

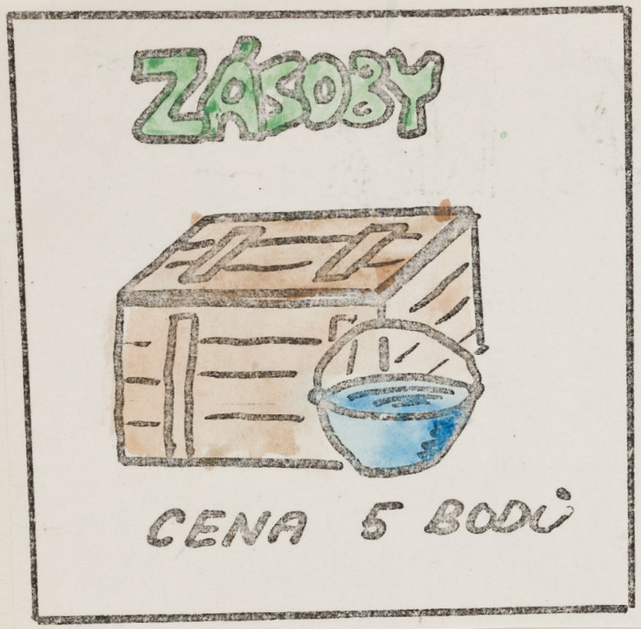

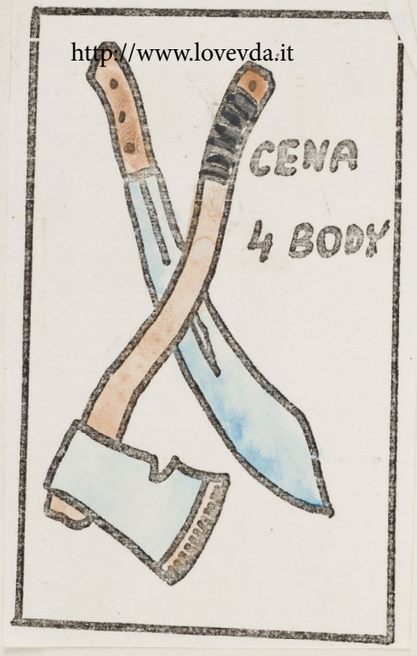

http://www.lovevda.it

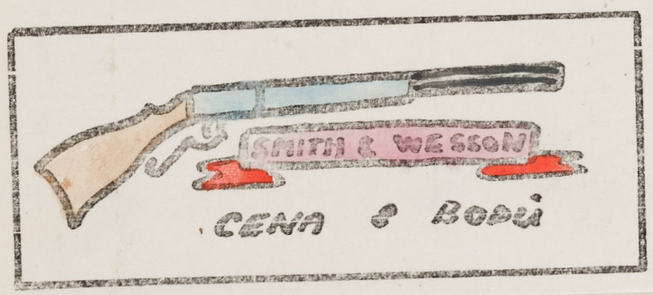

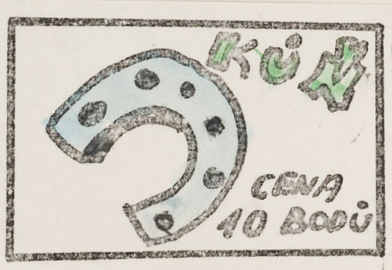

4.7. 49

VÝPRAVA NA

Ráno jsme se bez Finské sterky nasvídali ašli na nástupna kterém jsme se dozvěděli, že půjdem na Boubín.

Šli jsme asi 15 km než jsme došli do Boubínského pralesa, kde jsme se rozhodovali jestli to má cenu jít na půl hodiny do pralesa. Nakonec šli jen někteří. Stejně jsme zjistili, že nejhezčí část je daleko, kam bysme nestačili dojít.

Na zpáteční cestě než jsme došli k nádraží začalo pršet. Po výpravě jsme hráli další úsek hry při které jsme sušili namočené věci z potopy. Tuto hru vyhrála Kon-tika.

Šolim

6. DEN V ŘÍŠI BOHA

Ráno byl budíček ale k vzhledem špatnému počasí nebyla finská stezka.
Po finské stezce jsme vařili hráli různé hry jako Pyramýda kde jsme skládali písmena, která nám měla prozradit že máme najít pravděk na kterém byly udělány uzlíky.
To jsme vyplnštili pak jsme plnili do námořnické knížky a plavčíka.
Po obědě jsme hráli další úsek cesty do Eldo-ráda název hry byl: „V indianském zajetí".
Z každé posádky jeden manik který stál v kruhu 3×3 m.
Za úkol bylo jim nahásat co nejvíc papírových míčků. Vyhrála Kontika.
Finská stezka byla večer a pak se u ohně hrála Matylda a zpívalo se.

Známka
Dne: 1,6

MLHOŠ

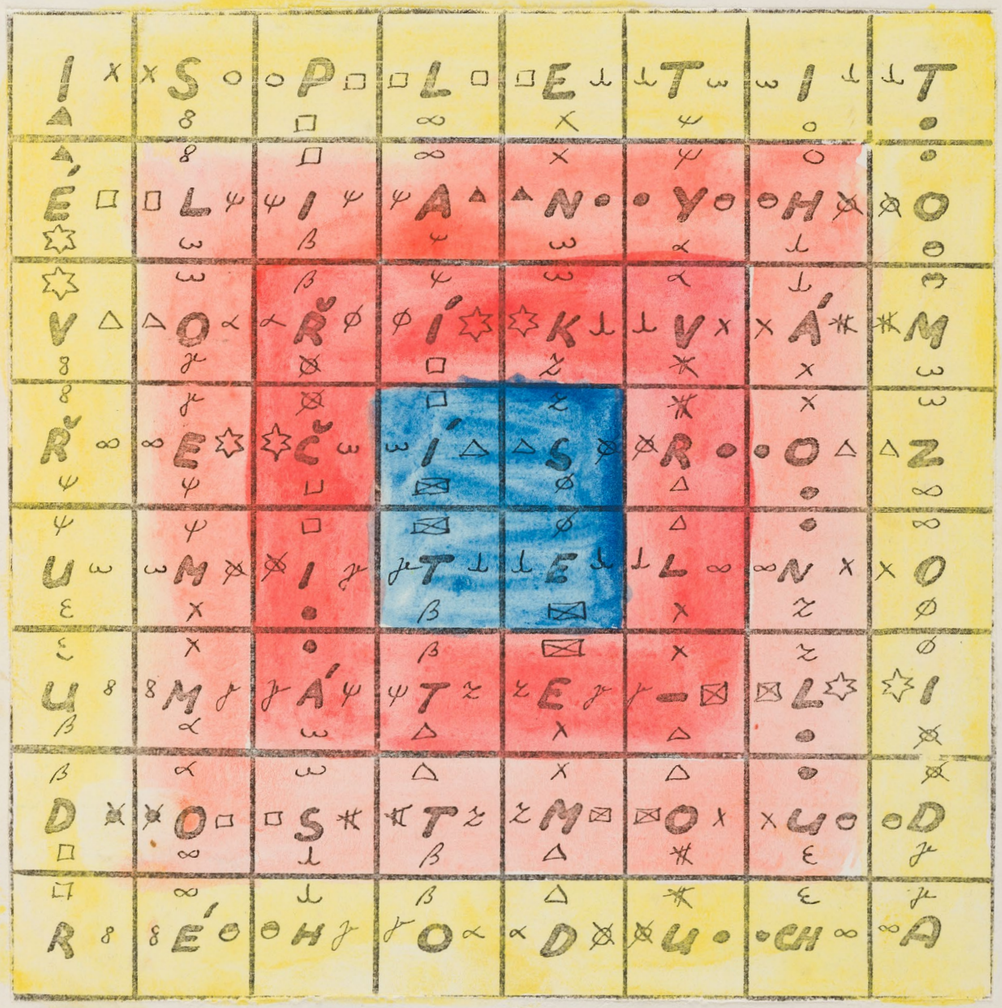

HRY V OKOLÍ TÁBORA 7. DEN.

6. 7. 1979

Když jsme se ráno probudili, tak jsme běžili na finskou stezku. Hned jak jsme přišli z finské stezky byla skoro hotová snídaně. Po snídani jsme hráli hru „boj o pevnosti." Hra zpočívala v tom, že se oddíl rozdělil na 2 družstva. Každé družstvo mělo ~~[illegible]~~ klacíky s lístečky. Jedno družstvo mělo druhému družstvu vyměnit kartičky. Ve své pevnosti se bilo papírovými míčky a v cizí pevnosti se utíkalo. Potom jsme šli na oběd. Pak byl polední klid. Po poledním klidu jsme šli hrát hru „běh o život." Hra se nám moc líbila. Šli jsme na start a tam jsme si vybrali čísla. Pak jsme ~~po~~ prošli celou trasu. Po této hře jsme šli do tábora orientovat se s kompasem, mapou a hodinkami. Pak byla svačina. Po svačině jsme měli volno a navečer jsme měli „večerní hru."

Malá Jana! Známka dne: 1,65

ČTVRTEK
5.
ČERVENEC

Čí[illegible]schopný člen oddílu si najde užitečnou zábavu i v době volna a deště. Nesahopný se válí na lůžku zahálí nebo působí neklid všelijakým pošťuchováním atd.

PÁTEK
6.
ČERVENEC

Člen oddílu, kterého musíme upomínat, aby udělal svěřenou mu práci a kterého musíme hlídat, jak ji dělá a jestli ji vůbec dělá, je pro tábor a oddíl přítěží. Pak už to není táborník, ale taky táborník

SOBOTA
7.
ČERVENEC

Važ si každého projevu přátelství od kohokoli a snaž se, aby těch to projevů bylo co nejvíce. Dostane se ti jich, budeš-li i ty své přátelství projevovat. Chovej se a jednej tak, aby tě měl každý rád.

Blesk na melodii písně „Plavení v Grónsku"

Plavíme se teď řekou Vltavou,
za stávou velikou.
Chceme dobýt Eldorádo,
zemi bájnou, lákavou,
tuhle zemi bájnou lákavou.

Rájem bude nám tahle krásná zem,
až ji jednou dobudem.
Zlato a poklady skrývá,
za kterými stále plem,
hola, za kterými stále jdem

Bůh Slunce jen tak zlato nevydá,
jak se o tom povídá.
Na cestu se vypravíme,
tam, kde Slunce zapadá,
právě tam, kde Slunce zapadá.

Koně, zbraně, zásoby už máme,
na cestu se vydáme.
Tam, kde bůh Slunce přebývá,
do boje se s ním dáme,
rovnou do boje se s ním dáme.

Na cestě dlouhé kdíli spěchejme,
a vůbec neváhejme.
Ave chvílích nejtěžších,
na cestu si zapějme,
tohle na cestu si zapějme.

Plavíme se teď řekou....

Blesk

Z textařské soutěže posádek – na melodii některé oddílové písně složit text vztahující se k oddílu. Vítězným textem se stal text Kon-Tiki

Kon-Tika na melodii ~~text~~ písně „Vlajka hvězdnatá"

REF: Nad námi vlajka kontiky
a na ní bílej znak
jó tyhle lidi z posádky
ty měl bys vášo znát

Náš život je teď v táboře
a s Evženem tu jsme
a každou chvíli perem se
a on je nahoře

1. My jsme čili vodáci
však když to musí být
tak vykašlem se na práci
a jdem se pobavit

A když pak máme po práci
tak dovedem si hrát
a zapomenout na Olga
a s vášou si zpívat

2. Za pozdeme na tábor
nám vášeňa jednou řek
a nezůstalo v slibu
a za přáni jsme vlek.

Hrajeme tu DTH a
hadětí je nos
a získáme ty písmena
a nebo budem švorc.

DRUNÍK

Nautilus na melodii písně „Byl jsem celý den ryl"

1) Já každý ráno v 7:30 vstal
a na rovničku jsem hned pospíchal
pak s párou hlavá makal dozvědět
jsem se vydal kam máš Fl. povídat

Ref: Já byl rád celý den být
abych dříve než vůbec s
klidem půjdu spát čaj
u ohně mohl se dát
já rád celý den být

2) Kdo mucha body líčko
pochopí
co jednou chyba škody nabopní
a když jim ještě krev do pohání

Ref:.....

3) A když ný vejšky mní
máš nad spád
najednou mít 1000 i rad
však hmotnou práci
od něj nevidíš
a kůl do něj mohl
jak lys chlíp

4) a když tak vůz v
stáni sedím zas
na uplynulý den se
vzpomínám
vášničky se v hlavě přibírám
a nevím jakou zvánku
dneska vzít.

nael.

7.7. 1979

8. „Město němých"

Dnes jsme měli další úsek DTH.
„Město němých"
(Nesmělo se mluvit)
Hráli jsme hříčky mezi sebou v posádkách
Vařili čaj pro kamaráda
A večer jsme šli do KINA:
Poklad AZTÉKŮ
Bylo to pěkné

Nové písně v repertoáru Poseidónu

Pozdrav naposledy

1, Loučil se se svými druhy muž
lovit bude za horama
do sněhu, bam zapadl jeho nůž
kule z pušky mezi krama
letí, letí vítr po stráni
čechrá vlasy na jeho skráni
Před odjezdem s kamarády stál
zpíval když se vzdaloval

2. Práskl bičem rukou zamával
saně po sněhu jen svistí
v osadě ho každý varoval
aby jel až měsíc příští
Nedbal rad a po svém jednal jen
z osady se vydal za lovem
A pak dlouhou nocí polární
ozývá se volání

Ref: Pozdrav naposledy než do vlasti
vrátím se zpět
tam, kde míval jsem rád
ten růžový vonný květ
Dávno kosti moje vlci hlodat budou
krev má stydne mi v led
pak si vzpomenete až chladný bude můj ret

Rubin Ranzo

1, Hurrah for Rubin Ranzo
Ranzo, boys, Ranzo
Hurrah for Rubin Ranzo
Ranzo, boys, Ranzo

2, Ranzo was not sailor
he shipped on board of a whaler

3, Ranzo joined the „Beuty"
but did not lear his duty

4, The shipper was a dandy
and very fond of brandy

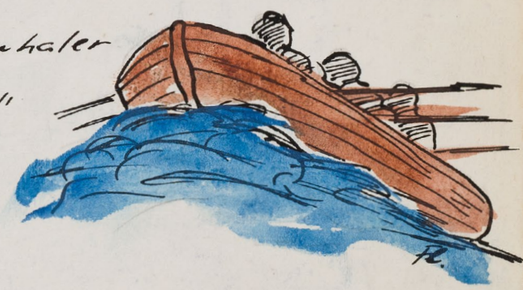

DEN 10.

NEDĚLE
8.
ČERVENCE

Dívka děkuji a prosím si mazlí čaroman vrce. Zastávají nám pivečka, ahrazí mám kterě, jsou to naši skvělí pomocníci. A přesto nás mít rádi nesmí. Přes to jsou naši kamarádi.

Den desátý je spíš dnem devátým. Když se počítá cesta je to správně, bez cesty je to den devátý. Co je to dneska vlastně za den? Vždyť se skoro vůbec nic nedělo. Ráno: softl, odpoledne: příprava na mistra uzlování, v podvečer: mistr uzlování; večer: hm. Dnes asi skoro nic nebylo, prostě byl návštěvní den. Že by se někdo učil uzle to se říct taky nedalo. A bylo to vidět, vždyť se sedmi lidem nepodařilo udělat nějaký uzel a to znamenalo, že byli diskvalisi-kováni. Mistr uzlování je Jumbo. Večer nám Daa četl z knihy „Bílý Tesák" od Jacka Londona.

~~Sobota~~ Pak jsme si šli zahrát do lesa. Chtěli jsme si dát taky závod, ale nešlo to. Už kvůli tomu, že („Až zavěsíte, švejku", klapa je zavěšena) když řekl Lišák „až Buym nezsvítí" byla už rozsvíceno. Tahna byla prima, už jsme ji jednou hráli, ale na minulém táboře. Okolo svíčky bylo několik drobností a my měli zjistit co to je zač. Ovšem mohli jsme být vybitý.

SKANDRA

TÁBOROVÝ MISTR UZLOVÁNÍ

	Rybář. spojka	Zkrac.	Skotov. spojka	Ambul. spojka	Dračí smyčka	Jodní smyčka	Součet	Pořadí
MIKEL	20,2	12,-	13,8	11,-	3,6	3,-	63,6	12
MACEK	18,6	10,4	4,8	—	—	3,-	DISKVALIFIKACE	
JANA	20,2	15,-	6,2	13,8	4,4	5,8	65,4	13
MIDŽI	26,-	9,2	8,2	6,6	3,8	3,8	57,8	11
LADY	13,-	10,-	4,-	5,-	4,-	2,-	38,-	3
PETR	—	11,-	—	9,-	5,-	4,8	DISKVALIFIKACE	
STOPA'K	14,2	10,8	8,-	7,-	7,6	5,2	52,8	9
ANDULA	15,2	6,6	5,6	5,6	6,6	2,8	42,4	4
JUMBO	12,4	5,2	6,-	4,4	4,4	1,8	34,2	1
MLHOŠ	22,6	11,0	7,8	—	3,4	2,6	DISKVALIFIKACE	
JOŽIN	12,6	7,6	6,-	12,2	4,8	2,8	46,0	5
ŠOLIM	9,4	8,2	4,4	10,-	3,5	2,2	37,7	2
RADEK	15,-	8,6	7,4	8,4	8,4	4,4	52,2	8
BEĎA	—	8,6	5,4	6,8	8,2	3,-	DISKVALIFIKACE	
SKANDRA	12,2	9,6	5,4	7,-	6,8	5,8	46,8	6
PLIVNÍK	10,4	7,-	4,-	3,2	—	—	DISKVALIFIKACE	
ATA	14,-	10,-	9,-	6,6	4,-	2,8	46,4	7
KWAKI	14,2	10,-	5,-	14,4	4,6	6,2	54,4	10
JANINKA	37,8	12,-	13,6	—	6,-	5,2	DISKVALIFIKACE	
ŽORŽ	22,6	12,-	9,-	—	—	8,-	DISKVALIFIKACE	
KAČA	11,-	6,-	5,2	4,2	2,8	2,4	31,6	
EVŽEN	8,6	6,2	5,-	4,8	3,-	2,7	30,0	

A už je ke dnu to prohlídky místo a do dvou dnů musel vzor dojít pod skautem a už vyhlášen na Pivovarské louce kolobrání pod jedním dohledem. Běžíme jak vždycky ráno a vzor činnou zpátky do tábora, kde už na nás čekal snídaně. Po snídani byl odklep, ale kolektiv pro F.L. poslal odjet do Prahy a tak se celý týden vrací do rychlého tempa a klidu. Na odklepu nás kdosi seznámil se hrou, která se vztahovala k DTH. Tak hned po odklepu jdeme do lesa, kde hrajeme hru v pravém indiánském. Protože ho vybrodila noc docela, tak jsme se vrátili do tábora, kde jsme hráli improvizovaný soft-ball. Skoro večer přijmeme oběd. Po obědě měl pokračovat hlavní jednání jednání, ale nám vydalo samou. Tak hned se dívalo o něco dříve na odklepu do lesa, do rokle. Po hodinovém sezónání nám vydal další odklep: Dívala se naše čta nahoupat jako je jejich mylem ale pak jsme skočili až k táboru. Chvíli jsme odpočívali, bez kluků ale pak dojeli přijeli dopravním prostředkem a večer se jít dělat co chtěl ale myjsa hlavní, ale i hlídky. Pak hodně na hry jsme se vydali do lesa, kde jsme hráli čtení hru do DTH. Po skončení se hádě povídka vydala do lesa ale přišla zbytek večera v povídkového stanu bez. čaroděj. Pozdě už byl vyprodej do 23 hod. Ale povídka Blesku se stále vracela a Brita zase mě pomalu odnaučil. Ale do 12 hod už se povídka vrátila a tak bezstarostní jsme se vrátili jít domů.

Zdeněk Dus

Marek

PONDĚLÍ
9.
ČERVENEC

Vaří si kaselec chvilky na tábořiště, i když večeře pro příprava. Zabavilo se táborové mimořádný, o kterém se dnes jen kecalo, psalo a vzpomínalo.

ÚTERÝ
10
ČERVENEC

Chlapci a holčičky ta nepřemýšlivý, nepraktický, zapomnětlivý, s lívým mozkem, jsou jednou z mnoha pohrom, s nimiž musí tábor zápasit. Mnoho se musí kolektiv věnovat takovým, kteří jsou hádaví, věčně nabručení a navztekaní.

ue a opět vyhráme na Eindora
kéra pozdě večer vařil a vě-
o dříve. Odpoledním programu
ečil DTH. Večerem byl si vzal
u konzervu a majlenek j to
us surovinu tak, aby se nej-
apalil pec j mezi je 3
ohni vzhal pozdě Nautilus
by spolu hovořili až do ob-
musely skřivánek a zpěváčky
Po obědě, po rozdání jídel-
nek nám byla otevřena cesta k Elolo-
ládu k chrámu boha slunce. Brou vybehla po-
zádka Nautilus, ale skončila na 2 místě.
Po posádce Kon-Tiki. Cesta vedla stále do
kopce a ledyže jsme došli na místo měli
jsme jeho dost, ale překvapila, nás položba-
ná kaple uprostřed lesa (chrám boha ☼),
kde na nás čekal poklad, který jsme měli
najít. Když konečně došla posádka Blesku čtvrtá
nahoře se jít podívat na hranice západ-
ního Německa. Chvíli jsme je pozorovali a
potom jsme se vydali na zpáteční cestu.

Kon. Tiki splnila Loďka 11 bodů

Anna

A už je ke mne to prohlídky různé a do dvou umí vaz do jiné
pid skauma a už vybírání na Fleischer a Fleischer a Fleischer kolobáš pod
pedním dohledem. Běžíme jak vlčata mrtvé a vaz běžíme vpadky do
tábora, kde už na nás čekal svědání Po svědání byl odklep,
ale kolohnáš ben Fl. pošli odejet do Prahy a tak se celý
příbor vrátil do nebe Brna a Kdíně. Na odklepu nás Kdíně
oznámila se Brna, Blesk se vrátil k DTH. Tak kdy po
odklepu jdeme do lesa, kde hrajeme hru v pozvol Indiány.
Protože ho vybrala moc dlouho, tak jsme se vrátil do tábora,
kde jsme měli vynpovídkový volný čas. Skoro večer přijmeme
oběd. Po obědě měl pohotovost kluk jelikož jsme měli vycházet
mimo území. Tak kdy se dívalo o něco dříve na odklepu se
vydávají do Oslav, do vesnice. Po hodinovém vaření nás vyšli
dále odklepci. Dívala se naše čta
vrátit jako je přijel vlakem ale pak
jde stejným až k táboru. Chvíli jsme odpo-
čívali, ale pak dojeli
přijeli dalším. Nasnídali se a vrátili se
jít dělat co chtěli ale mýtí hlavní, ale i
hříby. Pak hrachu na hory jsme se vydali
do lesa, kde jsme hráli člověče nezlob se do DTH.
Po skončení se hráčů povídka vydala
do lesa aby pozdě obvlá večeře se
povídkového okna bez. čaček.
Pozvání už byl vypovídají do 23 hod.
Ale povídka Blesku se stále vracela
a Brna zvolal mě pomalu odvaz.
Ale do 12 hod už se povídka vrátila
a tak bezstarostní jsme se vrátili jít domů.

Zdeněk Dus

Marek

PONDĚLÍ
9.
ČERVENEC

Vaří si kaštěl
chvíly na tábořiště,
když večeříme
prášek připravuje
Zabrousko se táboří
stane mnohokrát,
o kterém se vždy
jen kaštěl, pivař
a vypravuje

5
Kč

Ráno vstáváme a opět vyrážíme na Einsiedlovu
cestu. Fletcher se vůbec pozdě večer vrátil a vy-
chuchlá klaje jako dříve. Odpoledním programem
jsme měli absolvovat DTH. Vzhledem byl si vzít
malou obětinou konzervu a naplnit ji co
nejvíce přírodním surovinám tak, aby se nej-
dříve hořila. Vzpomněl jsme ji nedělní jen 3
sirkami. První oheň zhasl posádce Nautilus
druhý oheň posádky Apollo Kondáků až do obě-
da. Malomec si musel sbírkami a vyhrála
posádka Blesk. Po obědě, po rozdání jídelní-
ček nám byla otevřena cesta k ~~Cel~~ Elelo-
vádu k chrámu boha slunce. První vyběhla po-
sádka Nautilus, ale skončila na 2 místě.
Po posádce Kon-Tiki. Cesta vedla stále do
kopce a kdyže jsme došli na místo měli
jsme jeho dost, ale překvapila, nás položbore-
ná kaple uprostřed lesa (Chrám boha ☼),
kde na nás čekal pokladač, který jsme měli
vojít. Když konečně došla posádka Blesku čtvrtý
navrhl se jít podívat na hranice Západ-
ního Německa. Chvíli jsme je pozorovali a
potom jsme se vydali na zpáteční cestu.
Kon. kdyby splnila Lodička 11 bodů

ČEKÁM NA SVŮJ DEN

(WITNESS - ČESKÝ TEXT D. VANČURA, SPIRITUÁL 5)

R /: Tak dlouho už čekám na svůj den
tak dlouho už čekám na svůj den :/

1 Mé ruce denně češou bavlny lán
co barvu má bílou jak má můj pán
ten pohled už dávno nemohu snést
chci to pole vidět jednou černě kvést.

2 Chci osiřet tu zem a zvát ji svou
mít ženu a děti a střechu nad hlavou
vždyť zem, to je domov, a domov je klid
a klid nemám, dokud musím na cizím být
Až má touha vzkypí a přeteče můj vzlek
překročí i Mississippi, pramáti řek.

/: Kutálí se slunce, kutálí se slunce,
kutálí se slunce, kutálí,
kutálí se slunce, kutálí se slunce,
žhavá koule sluneční, kutálí :/

R2 Rodí se den a já půjdu s ním
neb ztřeštěk mává křídlem havraním
/: Proč tak dlouho čekám už na svůj den :/
jsem vzedmutá řeka, vztyčená pěst
tři století už čekám, kdo bude ji vést
sedˇ spojme svá těla v jednu černou sedˇ
a ta sedˇ se pohne, až zavolám sedˇ !

Páno se mimo jiné vyznačovalo slunečným počasím a balením.

Jen co brána vyvěsila nalámadlo se nám plno cet, cestáků a kasární. Cucké stany byly složeny a pole s ex. jídlem složeny ve velkých kruhových cestácích. Každý si pak ke své bagáži přibral pár polínek a mohlo se vyjet.

A dnes jsme jeli ten nejkrásnější úsek Otavy. Samá zatáčka, sem tam peřejky, takže to ta a přitom bylo tak básně, že jsme se ani moc domlouvat nemuseli. Slunce žhnulo, kůže či spíše pálila a naše vyšňorovaná kůže se vrstvě větším počtem a pomalu ale jistě opalovala. Na oběd jsme u stříbrného Tk. a pak po řece jsme pokračovali zase dál, tiše hrajem nožní prstýnků a stínů kolem se Kosa, Řeka jsme zakotvili.

Celkem vyšlo 1 vyhlédnám táta, chatrná večeři jsem vařila a po dnešních bouřela nám to Tk. natřel (ne fotbal) D. R.!!!

Tento oběd Čí se dal Sečkovat jeden Páteřem.

Kráčel u Lučenského, 24 Čí jídel.

14. DEN. 12.7.L.P. 1979

Lipno

Dnes dlouho večeříme, protože jsme byli vyhlášeni nejlepší pokojem. Po ranní hygieně se posnídáme do jídelny, kde máme nějaké malé rohlíky a Malaco. Na nástupu se dozvídáme dnešní plán. Před nástupem se ještě stavíme do balení lodí a připravujeme se na vodu. Konečně v 11 hodin vyrážíme na Lipno. Sotva jsme vyšli z areálu, mělo nám nějaké kamenná v sedle posádek Fliekcha - Nadaj, Plivnul - jana. Ale ... na břehu kilometrů se nám jeden nevolno a tak si dávají jídlo. Celý zbytek cesty na 18. kilometru na svůj břeh jam. Oběd. Obědě hodiny zastavujeme se do oběda (rajská, přílohy a špekáčky) Ve 3 hodiny vyrážíme dál abychom dojeli na tábo na místě. Už jsme se přibližovali k cíli. U jezila si mosty a Bohumil s orgánem ... se nám vždy jeden ... pluje se ke spánku, to ... s oknem nádherném dni.

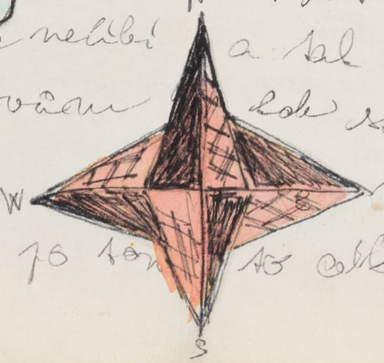

13. 7. 79

Pobyt na mravenčím Ostrově

Na našem ostrově jsme objevili spousty rozvejch mravenců. Pár sadi- čům se podařilo dokonce postavit stany přímo do mraveniště. Ráno odjel Gwym s žoržem do Černý nakoupit zásobičky na blízké Dny. stopák a zbytek objevili grafitovou horu a při- šli zpátky do tábora černý jako kominíci. Odpoledne jsme vyrazili do Černý na nákup. Často jedeme kolem malého ostrova na kte- rém zastavujeme a pobýváme na něm. Pak už nám nezbránilo nic abychom vyrazili do ulic ves- kolem místa černý. Vykoupili jsme místní obchody a potom jsme vyrazili na kolotoči na (tedal) v domu hrozí ata.

GWYM JE PŘIJAT NA VYSOKOU ŠKOLU EKONOMICKOU OBOR: zahraniční obchod okamžitě jsme se odebrali do hotelu Kačák II. cenová skupina, abychom se zlistali (nebo ol) společensky vnavili. Gwymovi ani nechte li věřit že mu je 18 let. Ale Gwym se slouží ča v 15 na vejšku neberou" vzemnil zíz- nicí a objednal cinzano. To prošlo jed- nou do kola a už Gwym objednává další. znova nám kontrolují doklady a už je tu další sklenka. odcházíme a v hotelu vyvěšují prapory. Cestou nás chytl Fleicha a ze z toho čer na

služba

P.S. OBJEVILA SE V ČECHÁCH ŽLOUTENKA ?!?!

PRŠÍ KRÁSNĚ, NEBE ZMĚNILO SE V KOHEN PLNOU VLÁHY...

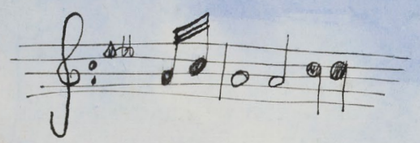

Ráno se probouzíme, prší; snídáme opět prší, balíme a opět prší. Snídani vaříme na verandě soukromé chaty. Se skalenými mokrými spacáky a stany v optimistické náladě jedeme do Černé. Dále nepokračujeme protože pršlí jako z konve a dešťové mračna nám dotírají do kanoí. Déšť je užitečný pouze pro stopaře, který po dlouhé době opět uvidí. Proto tonoí na Lipně nemůžeme pokračovat a vydáváme do místní restaurace, která se po našem příchodu mění v námořnickou putyku. Osvěžení čajem a polívkou odcházíme do místní stodoly kde nám Fl. zařídil přespání v teple. Přál bych vám vidět posádku a hlavouny mokré jako vodníky. V restauraci po našem odchodu zůstaly louže na židlích i na zemi. Ve stodole se topí a je tam teplo a proto spíme dobře

6. + Pliva.

PADLUJU A NEVÍM JAK, NEMÁM RUCE NEMÁM ZNAK....

Po povinném přespání v místní škole, se vydáváme na nečidskou cestu přes Lipno. Balíme a vyjíždíme v tišině, kde nejsou vlny ale kaše přejíždíme most, začínají hrozné vlny. Pomalu zdolávám metr za metrem. Flécha zdůrazňoval odstup, ne větší než 20 metrů, ale brzo se mezery roztáhly a zákon se nerespektoval. Dojíždíme do vltavice a zde se Lipno rozléhá do nejširší šířky. Hrůza že se otočíme rozlila v nás šílený strach. Do Frymburka jsme dojeli z domácím pořádného jídla. Zklamala nás místní hospoda která pro nás neměla ani kousek chleba. A tak si dáváme Meteorky se sýrem. když dorážíme do vesnic kylip. Do jdeme na pořádný oběd. Ufeky potom trénujeme obracení lodí. Asi po hodině odjíždíme z Lipna autama do Vyšího Brodu. Drze se večer hřejeme u ciziho ohně a pak Nahazujem chrundu a spaní.

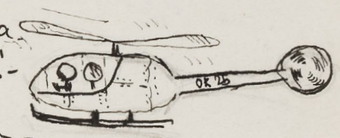

Dostaveríčko „v Pekle" ....

Po vydatné snídani se vydáváme, v čele s Evženem, na obhlídku Čertovy stěny. Cestou okrádáme les o sladké plody a ve skupinkách si sdělujeme dojmy prošlých dnů. Kolečkem se před námi otvírá vchod do lesa, úzká pěšina vedoucí k ohromné haldě balvanů. Hečkeři, pod vedením Stopáka, se snaží odvádět tu zastrašující hmotu, hrozící nás každou chvíli pohřbít. Při pohledu dolů, jeví se představa .... do kolyby přece jenom .... ale kolpak, kameny dříč a zvědavost vítězí. Jeden po druhém se snášíme, vybíráme tu nejschůdnější cestu, pomalu se octáváme dole. Radek našel téměř borůvkové království a tak se většina na zem vrhá. Potom následuje cesta řekou, po vymletých kamenech. Pro malou Janu, Aťu a Jumba, který v jedné chvíli ztratil druhé oči, byla téměř krkolomná, a tak se odebrali na lesní pěšinu, vedoucí podél řeky. Jinak Stopák byl ve svém živlu, přeskakoval téměř nemožné vzdálenosti, bez obtíží. Tímto způsobem jsme dosáhli cíle k našemu „sympatickému" dómpu, vyhrabáváme stužené svršky, abychom mohli nasoukat zdejší hotel II. třídy a tak v různě propuštěných hadrech tady usedáme do stoly pro náš přepychového „VÝLETU". Pro některé byly 4 starší, studené krupičky mléko, a tak se odebíráme rozložit do buřtu. Ve tři hodiny se zase ocitáme u táboříšti .... se stanů lítají ešusy, lžíce, hadry ... připravujeme se na zpátek úsek řeky. Obloha se pomalu zatahuje, ale my nasedáme do lodí a odrážíme. Prozíravě pádla prořezávají hladinu vody, blížíme se k novému táboříšti, ztuhnutí na celá osmnáctiminutová nádraží ve smíšeném lese, kde pomalu vyrůstá jeden stan za druhým. Drobný déšť ....

V rychlosti každý sebere pár kluků, nad kterými brzo plápolá oheň a postupně zkouší kousky vědět. Potom dělí obousta a tak jeden po druhém zachňáčíme do stanů, pomalu, ale jistě obsedne i oheň a nakonec dosedí i zvuk postupného usínajícího se stanu .... tábor usíná ....

17.7.

Rožmberk

aneb Nikolikanásobný

jek

Ráno, po vydatném
snídani, sbalíme saky, vyjedeme autem
na Rožmberk. „Tak to nejdřív
pojedeme tam, pak zase támhle,
no kolem a kolem, asi tak
2 Evženonikem."

Fl.

Jéžiš, jéžiš, jéžiš !!!
Tento jez se hluboce zapsal
do našich pamětí. Každý
si ho nějen sjel, ale i se zde
ubytoval. Žalli nadělal
a napouštěl si matračku.
Celí mokří a polámaní,
ubýkáme se cestou vzniku
ke bytelně vyklížejícímu
hradu a zámku Rožmberku.
Chvíli zde čekáme a
pak nás Bonzelná průvodkyně

obvelena vtíravým
jazykem provedla hradem a
zámkem. Se nebokém
a natěsnáním obědě
nás se mnohými loupáky
ředitelná Kladina Klasy
unáší smíchem k táboršti na
velké louce. Zde pak Nautilus
připravuje večeři a na pořadu
je opět Don Chuan.
Večer při zpívánědě
„Praskla struna" mívá pěs
pul 2ry sladkým spánkem.

Lacky

Hrad Rožmberk vznikl jako středověká pevnost ve 13. století. Založil jej rádce a věrný služebník českého krále Přemysla Otakara II. Vítkovec Vok, mající ve znaku červenou růži ve stříbrném poli. Podle znaku jej pojmenoval Rožmberkem. Od roku 1250 se pak zakladatel hradu a jeho potomci psali jako páni z Rožmberka. Vítkovec Vok z Rožmberka byl jedním z nejmocnějších členů rodu a zakladatelem rodové moci. Vedle vysokých funkcí na královském dvoře byl od roku 1255 i nejvyšším maršálkem a hejtmanem v Horních Rakousích, které byly tehdy součástí českého království. V roce 1258 založil i rodový klášter ve Vyšším Brodě.

Petr Vok

Vítkovci byli stará česká šlechta, jejíchž objevení u dvora českého knížete Vratislava na počátku 12. stol. zaznamenal Dalimil ve své kronice. Prvním historicky doloženým Vítkovcem byl Vítek z Prčic, který zaujímal u knížecího tvora významné postavení. Měl čtyři syny, z nichž tři se jmenovali Vítkové, čtvrtý pak Jindřich byl zakladatelem Jindřichova Hradce.

Hrad byl rodovým sídlem pánů z Rožmberka do r. 1302, kdy Jindřich z Rožmberka přenesl rodové sídlo do Českého Krumlova. V majetku Rožmberků je do r. 1611 (umírá poslední Rožmberk Petr Vok). Po nich se dostává do majetku rodu pánů ze Švamberka. Po porážce stavovských vojsk na Bílé hoře r. 1620 je hrad z konfiskován a přechází do majetku generála Karla Bonaventury hraběte Buquoye. Vlastní tohoto rodu byl zámek (hrad) až do r. 1945.
Dominující věž patřící ke staršímu hradu nazývaná Jakobínka pochází ze 13. století.

Fletcher

Ve znamení

Hola hou udělání jezem jdou

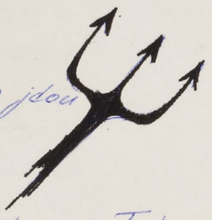

Ráno se prokázalo sluneční legitimací. Tráva se pomalu narovnávala a ve větvích zpívaly ptáci. Zlaté dno jen svítí a hladina odráží sluneční úsměv. Klesla voda. Na nástupu se osazenstvo Poseidóna dovídá, že nejen že mají dnes před sebou 20km s 8 jezy, ale, že je tímto dnem opouští velká Jana. „Pozor! Rozchod! Kolodit!"

Po prvních 4km potkáváme jeden rozbořený jez. Jako další je na pořadu celkem ostrý jez, ve kterém se mimo jiných udělal také Čížen. A to parádně!

Hned dalších jezů se nám ještě připlazilo do cesty. Zajímavý byl tzv. Zajíc jez, vedle kterého se crakl Plivník s Šolimem a později podnim Jagym. Město (Český Krumlov) nám chvílemi připomínalo Itálii, chvílemi Kampu.

Na jednom prahu si kuňkož zapomněl pádlo. Čekalo nás ještě několik poříčanic, ale nakonec jsme přecejen zakotvili na jednom „problematickém" táboríšti. Jen co jsme se zabydleli a slupli 3 nožičky párku a 3 rohlíky, vydala se část lépe oblečených Poseidonů směrem k centru Krumlova. Mížili se „domů" však oči, což jednoznačně svědčilo o tom, že ještě Itali nezaujali.

Večer se nic již neudálo, snad jen to, že Hacek podmazila Br. a Hu a že Nina zajímavě povídal o sobě a svém nožy!

Lady!

ČESKÝ KRUMLOV

Dnešní den nezačínal moc nadějně, co se týče slunce ale po vzjasnění, které nastalo v nočních jsme byli jako kuřátka v kroubě.

Ve po snídani a po umytí a nástupu, při kterém nás Ehlichar varoval že smíme chodit po dvojicích a po více, kvůli množství lidí židovského původu, jsme vyrazili vstříc nástrahám města Český Krumlov.

Nejdříve jsme šli společně na hrad a po jeho nejznámější prohlídce jsme se vydrápali na věž (po schodech) a po podivování a vyčištění se věží je výška 20 sáhů což je 80 m jsme zase sjeli dolů, na zemi je nejdříve nahoře po schodech a vlítli do bufiku „Pod Hradem" a přepali se a pak dal šl. rozchod.

a do 17^30 zpátky v 18^30 burcuje VB.

Do tábora se všichni šťastně vrátili.

Kvaki si večer odbil koupil 2 pivní kompoty ale přinesl jen 1. rozlavil to holiči 3 podezřelá individua a jednomu napálil. Po výborní večeři a pití mi šlo pár maníků na houby. Večer potom byla zpívanda a povídanda a chrunda

Jeep.

21. 7.

Ráno po budíčku a snídaní vyrážíme na prohlídku kláštera, který byl včera kvůli filmařům zavřen. Jožinovi – postrachu průvodkyň – se průvodkyně tentokrát nelíbila a tak samotná prohlídka netrvala ani moc dlouho. Po sbalení vyrážíme směr Dívčí kámen, což je zřícenina hradu na břehu Vltavy. Theseus, který vyrazil před námi, dohánime kousek před hradem. Zatím co většina oddílu si prohlíží hrad, posádka Nautila vaří k obědu polévku.

Theseus si prohlédnul hrad a opět odjel o něco dříve. Odpoledne cesta příjemně ubíhá, takže málem jsme začali pozdě hledat tábořiště. Varováním pro nás je zřícenina hradu Mašlova, která nás upozorňuje, že do Borsova už to není daleko. Táboříme kousek pod hradem na malé podlouhlé loučce. Ihned stavíme stany a posádka kon-Tiki se dává do vaření! Tom (Plivník) připravuje závěrečný oheň, který tentokrát bude vysoko nad řekou na hradě Mašlově. Služba při shánění vody objevila třešňovou alej a tak máme přilepšení ke stravě.

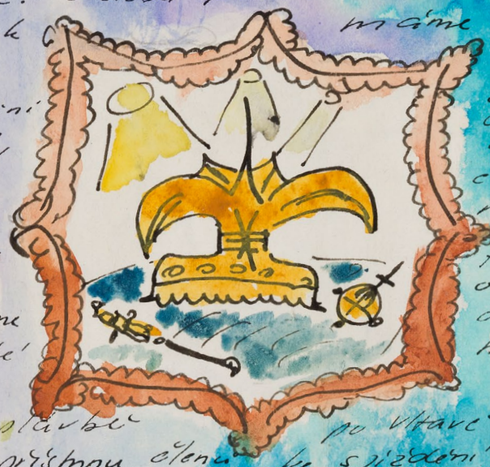

Po večeři a po setmění odcházíme k ohni. Plivník jako ohnivec zapaluje závěrečný oheň. Po zahajovacím ceremoniálu přecházím na stručnou rekapitulaci tábora a stavu oddílu. Mluvíme o dlouhodobé hře, o plavbě po Vltavě a přístupu členů ke sjíždění jezů a vůbec ke vzájemné pomoci. Zde se rozvíjí diskuse, která je vedena jen několika jedinci, kteří zdánlivě vypadají, jak jim o oddíl nejde. Bohužel se to místy zvrhává na vzájemné napadání. Po chvíli diskusi uzavírám a

přecházíme k budoucnosti oddílu a tím k personálním změnám. Na základě nesplnění zkoušky plavčíka a pro nekamarádský přístup k ostatním vylučuji Radka; dále vylučuji Janičku (Janu Heřmanovou) pro neschopnost přizpůsobit se požadavkům oddílu. Dále nám oznamuje Plivník, že tímto odchází z oddílu, protože pokud není alespoň kormidelník, tak ve svých letech (na táboře slavil sedmnáctiny) se mu v oddíle těžko vegetuje. Dále na základě porady kapitanátu odvolávám z funkce kormidelníka Skandru – o tom se ještě zmíním.

Závěr ohně patří nalezení jména tábora. Část snah o nalezení byla vedena myšlenkou, že tábor měl vlastně dvojí charakter. Přesto nakonec byl většinou přijmut můj návrh „Vltavský tábor", neboť jeho veškeré dění se odehrávalo na Vltavě nebo alespoň na jejích březích. Vltava byla vlastně pro celý tábor společným jmenovatelem.

A tak zbývá na závěr několik písní a na úplný závěr slavnostní písně Dávno jsi a We shall over come.

A pak se již rozcházíme do stanů, u ohně přespává Stopák a Skandra.

Známka dne: 1,33

Zapsal Fletcher

22.7.

Vzhledem k závěrečnému ohni je budíček posunut na 8 hodinu. Jelikož služba včera nezajistila vodu, obyvatelé nejbližšího stavení jsou pryč a tak jsme bez vody. Posléze pár dobrovolníků jí přivází z chatové základny na druhém břehu asi 1 km po proudu. Kolem jedenácté hodiny jsme připraveni a zvedáme kotvy. U prvního boršovského jezu nalézáme Theseus, který je v plném balení. K menšímu zdržení dochází u druhého boršovského jezu, který pomalém zaváhání a po křemově varování se rozhodujeme projíždět pravou, úzkou šlajsnou. První projíždí Plivník, dále já a pak to jedna loď za druhou, akorát, že se musí dost vylévat. Zde se pouze udělal šolím se Skandrou a to jen díky zalité lodi. Pod mostem a před třetím boršovským (nyní už rozvaleným) jezem přistáváme na levém břehu, čistíme lodě, připravujeme bagáž k naložení. Okolo 12³⁰ je tu Pepa s autobusem a vlekem a pochvíli pro Theseus, který již také dorazil, nákladák na pramice.

Cestou zpět děláme akorát jedno mezipřistání v Miličíně za účelem naobědvání!

Po příjezdu do Prahy, po vyložení a dočasnému uložení věcí, po posledním nástupu, se posedonata úprkem rozcházejí do svých domovů.

Tím je pro účastníky udělána za tímto táborem tečka, pro mě a několik jednotlivců ještě ne. Scházíme se v klubovně s Mikelem, Kallim a Brucem, abychom zabránili hnití některých součástí táborového inventáře a připravili ho k uložení!

O dva dny později s Brucem přivážíme z Radotína vlek na 15 lodí, který se stává příslušenstvím objektu a je k našemu používání!

Fletcher

Hodnocení dnů

DATUM	ZNÁMKA
30.6.	2,28
1.7.	1,8
2.7.	1,476
3.7.	2,15
4.7.	1,71
5.7.	1,61
6.7.	1,65
7.7.	1,476
8.7.	2,21
9.7.	1,65
10.7.	1,473
11.7	2,0
12.7.	2,25
13.7.	1,7
14.7.	2,4
15.7.	2,1
16.7.	1,65
17.7.	1,44
18.7.	1,05
19.7.	1,33
20.7.	1,44
21.7.	1,33

Po ukončení plavby je třeba plavbu vyhodnotit. Část hodnocení se odbyla již závěrečném ohni, část na poradách kapitánů a také se pokusím shrnout. Dá se říci, že tábor se celkem vydařil, ačkoliv v lodních oddílech je mnohdy hodnocen nepříliš lichotivě. Je to však tím, že tábor se pokazilo v závěru vinou nedostatku zájmu účastníků o společné akce. Tento tábor byl poměrně dost vysoko hodnocen po stránce vodácké (18.7.). Ovšem ne každý uvažuje stejně jako skutečný vůdce. Mikel a Plavník, kteří se sešli po tomto stánce nemělo téměř žádné vztahy k ostatním účastníkům tábora. To pocit zažil každý, kdo se snažil zapojit do společných akcí. Ty se totiž konaly jako soběcký, ale až ty budeš k tomu nenásilně vybízen, nebo ti to bude kamarádsky doporučeno. Ty tyto akce nenavštěvuješ, sobeckost a zištnost — "já budu k tobě k tomu nemám žádné vztahy, ale ty k tomu nemáš žádné vztahy" takže k ostatním se dostat. Ty tyto akce nenavštěvuješ, sobeckost a zištnost — "já budu k tobě k tomu nemám žádné vztahy, ale ty k tomu nemáš žádné vztahy" takže k ostatním se dostat. Ty tyto akce nenavštěvuješ, sobeckost a zištnost — "já budu k tobě k tomu nemám žádné vztahy, ale ty k tomu nemáš žádné vztahy" takže k ostatním se dostat.

Jinou otázkou je vztah členů a v rámci posádky a v rámci hlavní pozice. Kon-Tiki se dělá sehrála posádka Kon-Tiki. Je vlastně sestavený, Kormidelník Plavník. Přitom málokdo z nich si myslí, že by jako Skandra (alespoň na začátku) dělal všechno možné, aby se mu dostalo celou kormidelníkovi obsáhnout celou posádku. Ti nepostřehnou, že se mu dostalo celou posádku. Ti nepostřehnou, že se mu dostalo celou posádku. Ti nepostřehnou, že se mu dostalo

TÁBOR SHEHEM VLTAVSKÝ

Tak svůj Vltavský tábor začal v kempu mezi Semorínem a Valorsnem. Na své přání skončím místě pro mnohými lidí a Mudrc. Po hromě místě jsme chvíli čekali, než jeden z nás přijel dobře s tátou DTH a jinými by, kteří pro nás přijeli. Tak jsme se rozdělili. Když se vrátil zpět asi 40 km do Chipenské působnosti. Čekalo nás na mě moc nerozpínalo z bojů Lublin chaloupka dlouhé hospice. Mě se nelíbí, že celé Čipro asi do přírody nás pomíchala smíla. Nejdříve chtěli z tábora se zbě nemoc Slonbezka. Od Vyšší hory Brody, začal přijíždět. Byl o nás moc hezký než jsme mu rozkázali, že tábor je chaloupka. Byl o nás moc hezký než jsme mu rozkázali, že tábor je chaloupka.

KNAKI

Tento tábor se mi líbil ale nemohu říci jestli byl dobrý, jelikož jsem nebyl na minulých táborech. Přesto se mi zdál dobrý. Více se mi líbila druhá část tábora, když jsme jeli Vltavou. Líbili se mi taky hry, které jsem neznal. Bylo dobré, že jsme nemuseli pospíchat.

Šolim

Táborový dopis

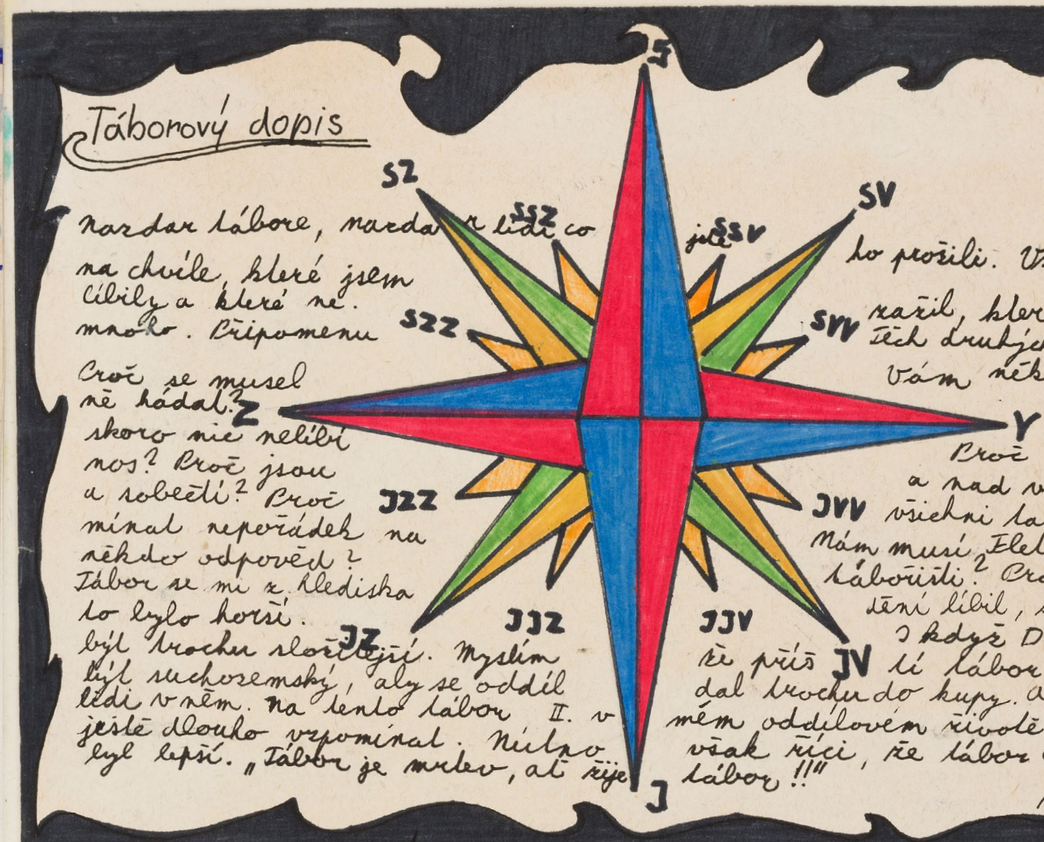

nazdar tábore, nazdar lidi co na chvíle, které jsem líbily a které ne. mnoho. Připomenu

Proč se musel se hádat? skoro nic nelíbí nos? Proč jsou u sobectví? Proč minal nepořádek na někdo odpověď? Tábor se mi z hlediska to bylo horší. byl trochu vložitější. Myslím byl uchorenský, aby se oddíl lidi v něm. na tento tábor II. v ještě dlouho vzpomínal. Nikdy byl lepší. „Tábor je mrtev, ať žije

to prožili. Vzpomínám

zažil, které se mi těch druhých bylo Vám některé z nich.

jména ustavič- Proč lady se a nad vším obrnuje všichni tak nervoší nám musí Fletcher připo- tábořiti? Proč !? Dá mi dění líbil, s ordbami ? když DTH modlo lí tábor by měl dal trochu do kupy. a hlavně ném oddílovém životě budu však říci, že tábor Odyssey tábor !!!"

Midži

Mám zhodnotit Vltavský tábor? No, myslím, že to nebylo nejhorší! Nelíbilo se mi hlavně na něm asi to, že se Poseidon začal dělit do jakýchsi skupinek a každá skupinka se stáhla do sebe. Pak se mi nelíbilo chocáčí některé služby k ostatním. Je fakt, že tam bylo hodně nervozity a fofru, ale snad to nebylo

1.

tak nesnesitelné, aby se hned muselo křičet a poskat. Pak tu byl ještě jeden zádrhel. Když se někomu moc zrovna nechtělo uklízit, tak asi ostatní neměli právo ho k tomu nutit (viz středu táborák). To by bylo asi tak to hlavní

2.

Your Šumso

V Praze
Dne 1. 10. 1949

VZPOMÍNKA NA TÁBOR

Byl to můj první tábor s Poseidonem a i přitom, že nevím jak vypadal jeho minulý tábor si troufám tvrdit, že je to nejlepší tábor jaký jsem kdy prožil. I když (jako např. menší nesvárky členy), ale ty se daly přec snášet. Táboriště jsem si předkavovat samolet na svazích šumavských hor. Jednotlivá tábořiště na vodě byla asi na jedno což dvě výjimky dobrá. Jídlo bylo na to, že jsme k jeho přípravě skoro nic neměli, perfektní. Jinak, celkově to byl tábor velmi pěkný a doufám, že příští tábor bude ještě lepší.

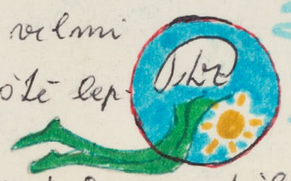

P.S. Také se mi nelibilo, jak někteří odjížděli před koncem tábora

Můj první tábor oddílem se mi hrozně líbil, ale přece jenom mě mnoho chyběly. Prostředí ve kterém jsme byli první polovinu tábora bylo úplně jiné než jsem si představovala. Ale všeho se to dalo přežít a na tábor nám

moc pěkný vzpomínky na který nikdy nezapomenu!

Marcela

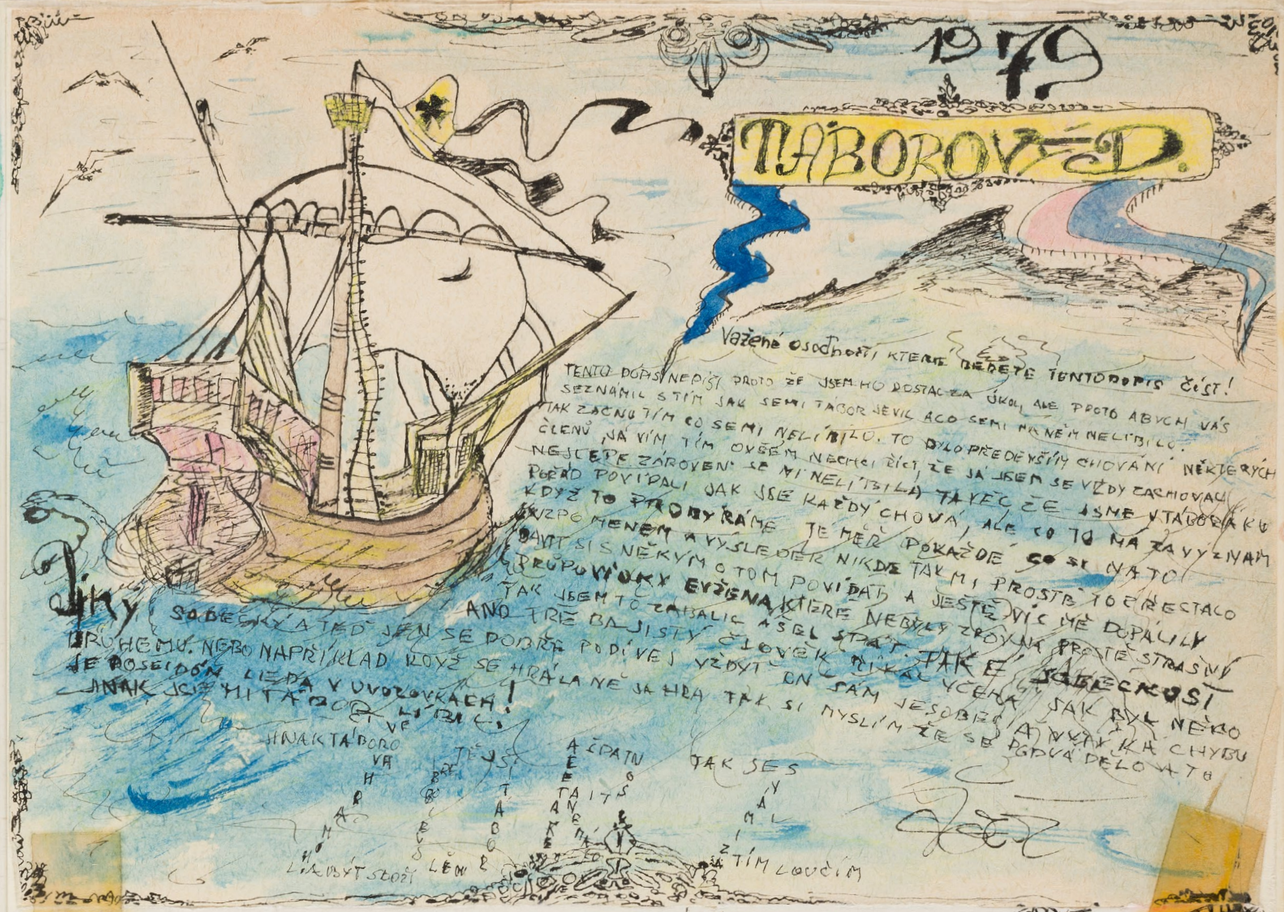
1979
TÁBOROVÉ D.
Vážené osoby, které budete tento dopis číst!
Tento dopis nedějí proto že jsem ho dostal za úkol, ale proto abych vás seznámil s tím jak semi tábor jevil a co semi na něm nelíbilo.
Tak začnu tím co semi nelíbilo. To bylo především chování některých členů. Na vím tím ovšem všechny, ale chci říci, že já jsem se vždy zachovával.
Nejlepe zároveň se mi nelíbila tato věc že jsme vtáborech
Když to probíráme je mezi pokaždé co si na to
Dnes si s někým o tom povídáš a jestě víc mě dopálily
Tak jsem to zahalil a šel stát. Tak ještě
A no tře bajsisy člověk nikdy vcelku jak byl někdo
Tak ses
Jinak
Jídlo
Jídlo
Jídlo

Tábor se mi jako takový líbil moc, a to v jeho obouch polovinách. Snad akorát nedodržování dvojic lodí mi vadilo. A chování lidí vůči sobě bylo nedostačující. Je pravda, že oproti táboru Odyssei se to zlepšilo, ale... každý den bych našla někoho, kdo se mi zrovna v ten den svým chováním nelíbil. Nelíbilo se mi hlavně chování Plivníka. Také si myslím, že někteří na tábor vůbec neměli jeti, to je třeba malá Jana a Radek (ani Mlhoš se mi moc nelíbil), ale já vím, že jsem se sama taky nechovala zrovna svatě.

Bohužel (nikdo za to nemohl), ale to, že jsme stanovali v kempech také nebylo nejlepší.

SKANDRA

Praha 23.9.1979

Telegram

Celkové hodnocení Vltavského tábora 1979 stop

Nálada stop Z části veselá až přemištěná stop Z části tísnivé ovzduší stop Mužstvo spokojeno stop Kapitán nikoli stop V první části nešvary stop V druhé částečné vyrovnání stop Ohlédnutí za přírodou stop Není co si více přát stop

Dobrý vítr do plachet stop

Lady

Tábor se mi velmi líbil nemohu pochopit členy, kteří říkají že letošní tábor byl nudný. Nevím jak vypadal minulý, ale toto byl nejlepší tabor jaký jsem kdy zažil. Nepřám k táboru výhrad, ale až na to, že jsem představoval jinak tábořiště

Jožin

TABOR

Tento tábor byl můj druhý a tak trochu mě sklamal. Bude asi pravda, jak řekl loňů Dag, že první tábor nejhezčí, ale i tento mohl být o hodně hezčí. Nelíbili se mi na táboru časté rozpory jedinců, někdy i posádek.

Velmi se mi líbila krajina, kterou jsme projížděli nad a na Lipně. Také se mi líbili ohně a nejvíce zakončovací táborák se mi zdál lepší než loni.

Tabor jako celek byl dobrý, ale našly se tam i spotné dny. DTH se mi líbila, ale zdála se mi jednoduchá. Na Vltavský Tábor budu dlouho vzpomínat

Stopák

VLTAVSKY

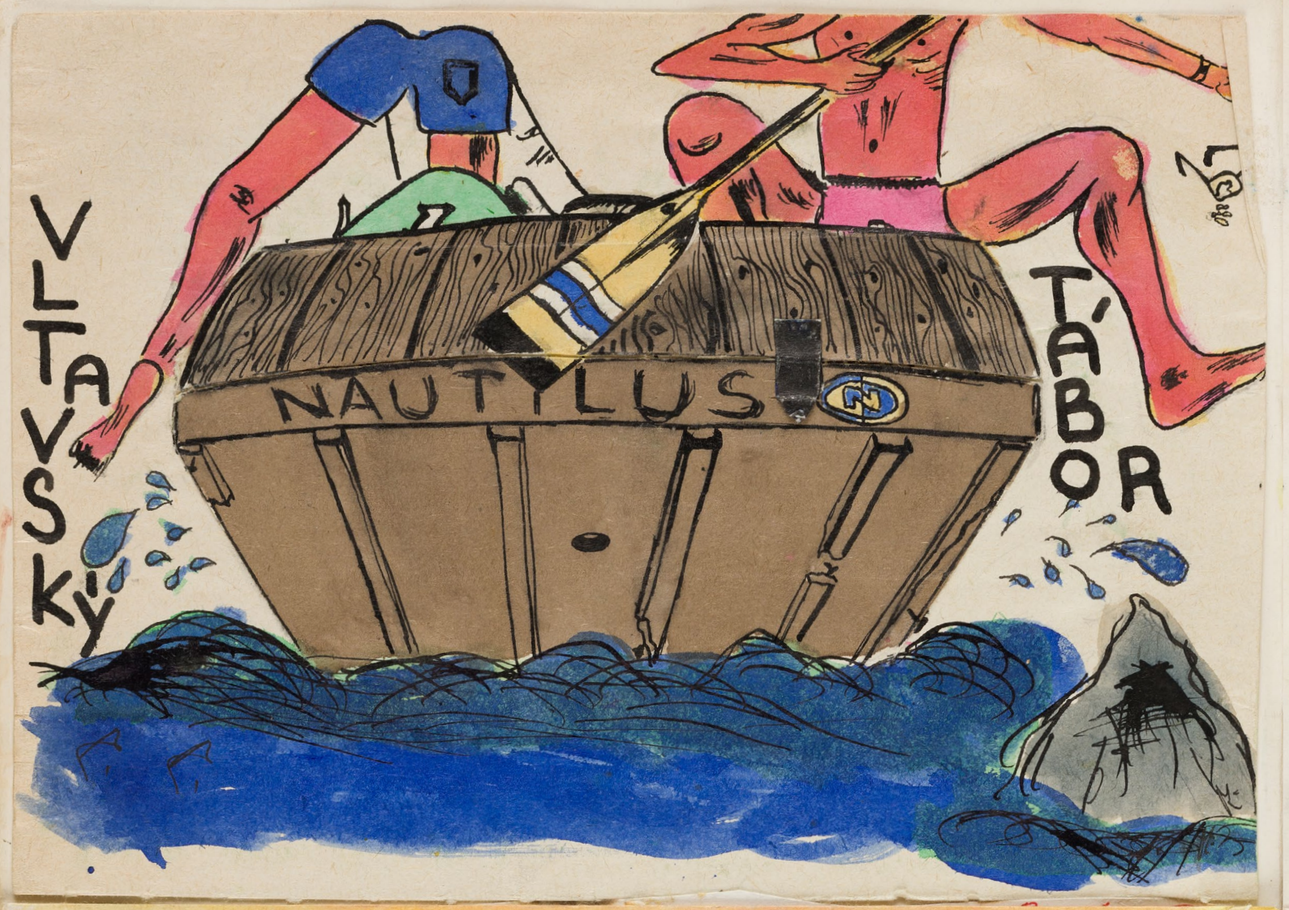

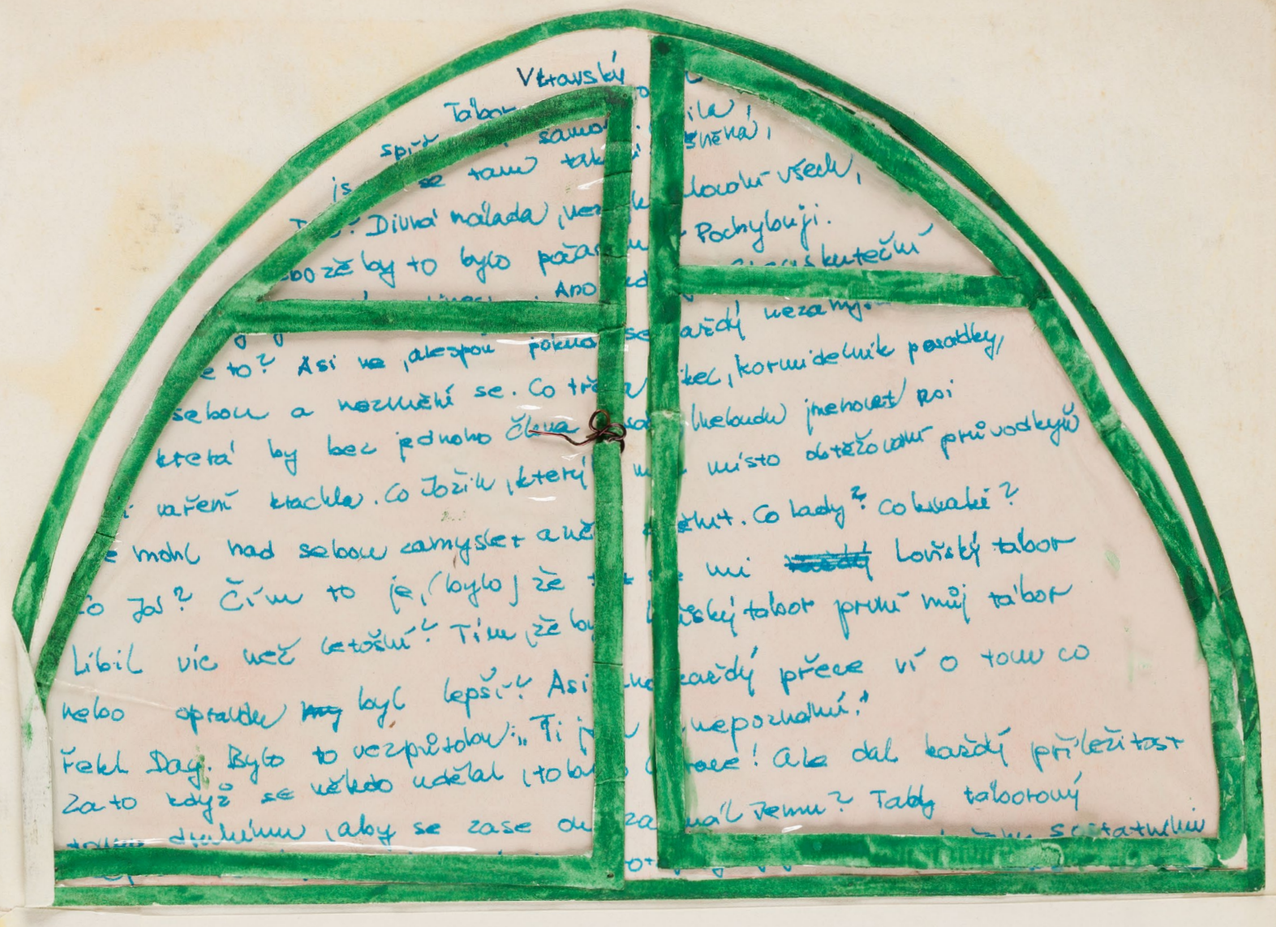
Vltavský
Tábor
spíš samo
je se tam tak
Divná nálada, nez
bo že by to bylo počas
Ano
e to? Asi ne, alespoň pokud
sebou a nezmění se. Co tř
která by bez jednoho člena
vaření krachla. Co Jožin, který
e mohl nad sebou zamyslet a ně
Co Já? Čím to je, (bylo) že
Líbil víc než letošní? Tím, že by
nebo opravdu byl lepší? Asi
řekl Dag. Bylo to vezpůsobu: „Ti j
Za to když se někdo udělal, to by
druhému, aby se zase ou
ila,
ěněná,
lovaní všech,
Pochybuji.
skuteční
každý nezamy.
kel, kormidelník posádky,
(nebudu jmenovat) psi
místo obtěžování průvodkyň
ěhit. Co lady? Co kvaké?
mi Lovský tábor
ský tábor první můj tábor
každý přece ví o tom co
nepoznání."
ace! Ale dal každý příležitost
nál jemu? Tady táborový
sestatníku

ODESILATEL : KÁČA

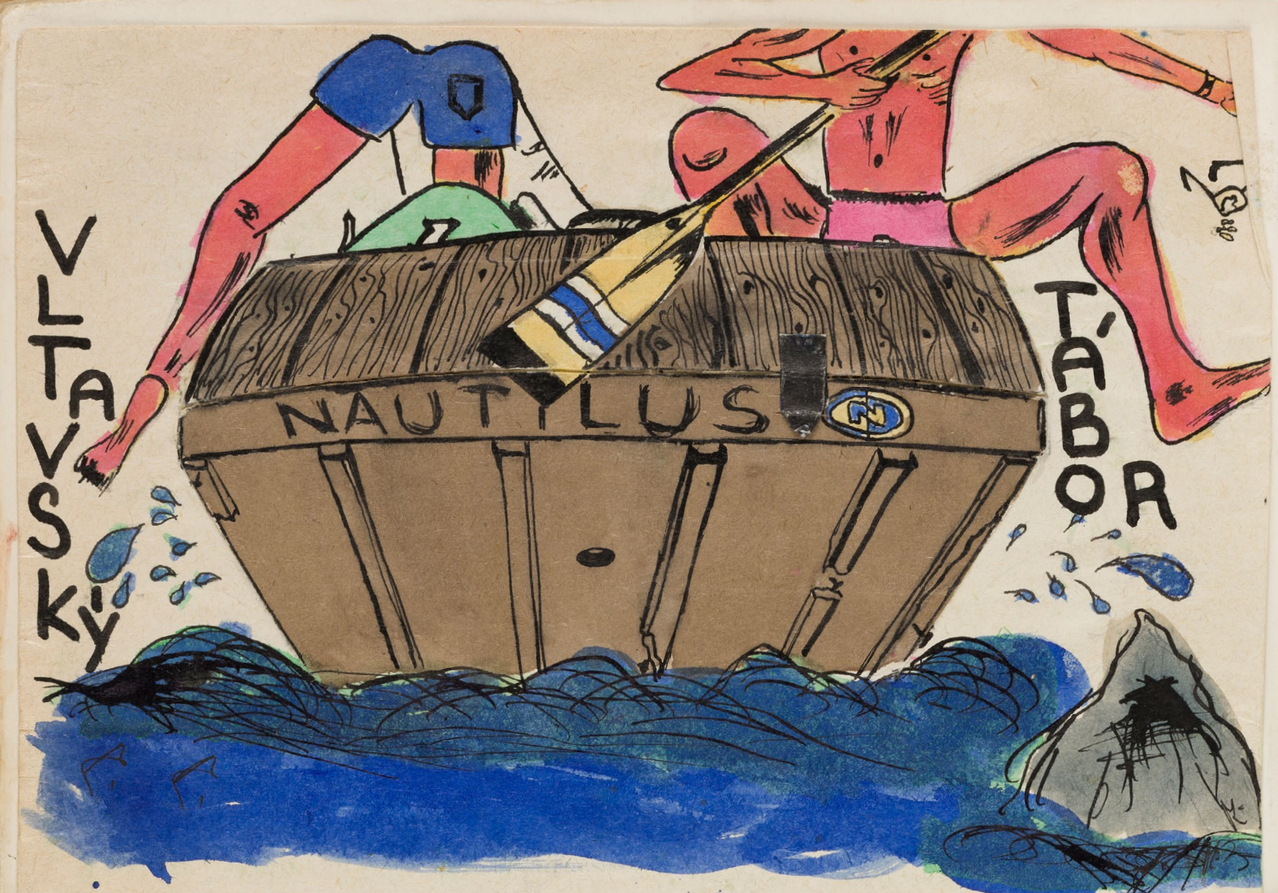

Vltavský
Tábor - pro mě to byl
spíš tábor samoty. Cítila,
jsem se tam taková stísněná,
Proč? Divná nálada, nezvyklé chování všech,
nebo že by to bylo počasím? Pochybuji.
kdyby každý jedinec... Ano, kdyby. Ale uskuteční
se to? Asi ne, alespoň pokud se každý nezamyslí nad
sebou a nezmění se. Co třeba Mikel, kormidelník posádky,
která by bez jednoho člena posádky (nebudu jmenovat) asi
při vaření krachla. Co Jožin, který by mohl místo obtěžování průvodkyň
se mohl nad sebou zamyslet a něco změnit. Co lady? Co kvaki?
Co Já? Čím to je, (bylo) že ~~...~~ se mi ~~...~~ Loňský tábor
Líbil víc než letošní? Tím, že byl loňský tábor první můj tábor
nebo opravdu ~~...~~ byl lepší? Asi ano, každý přece ví o tom co
řekl Dag. Bylo to vezpůsobu: „Ti jsou k nepoznání."
Za to když se někdo udělal, to bylo ugrace! Ale dal každý příležitost
tomu druhému, aby se zase on zasmál jemu? Tady táborový
dopis končí, neby Ly ptáky jen proto, aby byly ~~...~~ založeny s ostatními
do kroniky. Andula

ODESILATEL : KÁČA

Vážený

Ψ !

Letošního tábora
s Ψ jsem prožila bohužel
jen polovinu, díky zmatkům s
táborištěm, a druhou jsem strávila
s Pidi posádkou v táboře Argonautů u rybníka Ježka. Nemohu tedy zhodnotit vodáckou
část, ale mohu srovnat a posoudit tu suchozemskou.
Přiznávám, že to byl první můj tábor tohoto typu
a tak na mne hodně zapůsobila atmosféra,
některé zvláštnosti, ceremoniály a zvyky, z nichž
s potěšením jsem se seznámila na táboře Tritonů
a Argonautů (zahájení ohně, ranní nástupy, lodní hodiny).
Ale i z tábora Posidonu jsem si odnesla spoustu dojmů,
a to jak kladných, tak i záporných.
Co se týče mne samotné, občas jsem si připadala jako
že nevím, kam patřím - k organizaci jsem moc nepřispěla, v DTH jsem jen vypomáhala, a jako malíř
rozkazů, to se mi zdá málo. Asi jsem toho moc pro
ten tábor neudělala, snad taky proto, že jsem se pokoušela zrekreovat po zabíračce s diplomkou. Jestli
so takhle bral i Fletcher, pak mu děkuji za to,
že jsem tam mohla být.
Pro příště bych navrhovala tábor, který by
nebyl zčásti provizorně stálý a zčásti vodácký, ale
buď čistě putovní (ať po suchu či po vodě, nebo
stálý, ale s včas zajištěným táborištěm.
Doufám, že do příštího léta se oddíl
probere z toho rozkladného nicnedělání
a dá se dohromady, a že tedy
příští tábor předčí všechny
mé představy.
Howgh
Káča

+ dobrovolná program a čas
+ snaha o výtvarné kouzlo
+ z členského
+ z členského

- nevím, kam patřím - k organizaci jsem moc nepřispěla
- dobrovolné (Radek, Jirka, Kedy)
- nevěnování hodně si brát případů
- dohromady (Kim Fikl - Tom)
- chybí v DTH
- nedokonalost a nedbanost (Béďa, Mirek)
- Mirek v kanoi
- Jarmila, Ψ Ψ
- nikdo

Vltavský

Tábor

Divná nálada

že to? Asi ne, alespoň pokud

sebou a nezmění se. Co tě

která by bez jednoho člověka

vařeč tlačila. Co žožík, který

e mohl had sebou samýšet a už

Co jsi? Čím to je, (bylo) že

Líbil víc než letošní? Tím, že by

nebo opravdu byl lepší? Asi

řekl Dag. Bylo to vezpřetahování. Ti j

Za to když se někdo udělal (to

dvakrát, aby se zase

ila!

ženská!

bodou všech,

Pochylují.

skutečně

každý nezažil.

kel, kormidelník paralely

hledu jménem Roi

místo dotěžovat průvodkyň

tut. Co tady? Co bekaki?

ni Lovický tábor

ický tábor proti můj tábor

každý přece ví o tom co

nepoznání.

ace! Ale dal každý příležitost

vat jenu? Tady táborový

se statutkám

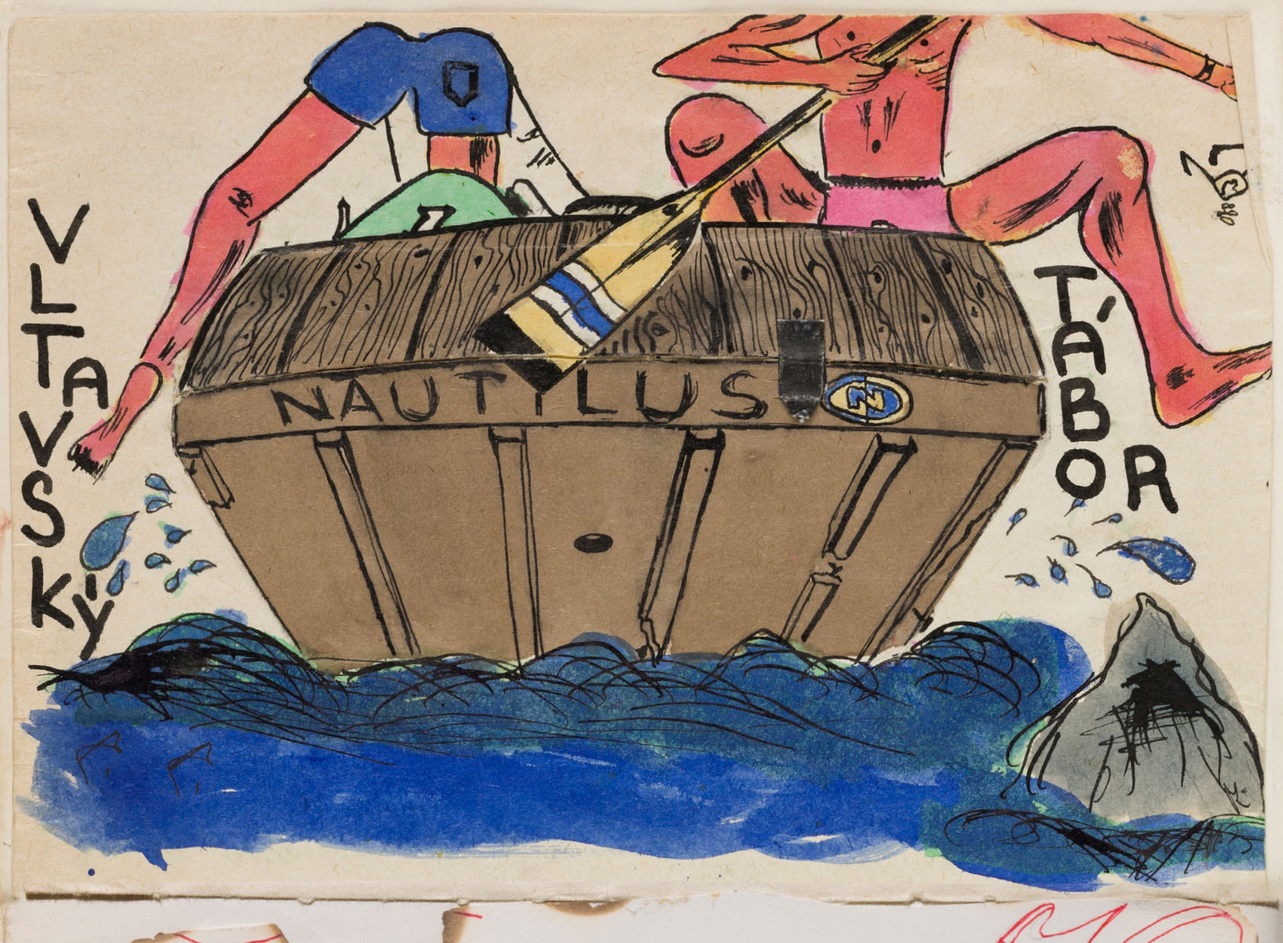

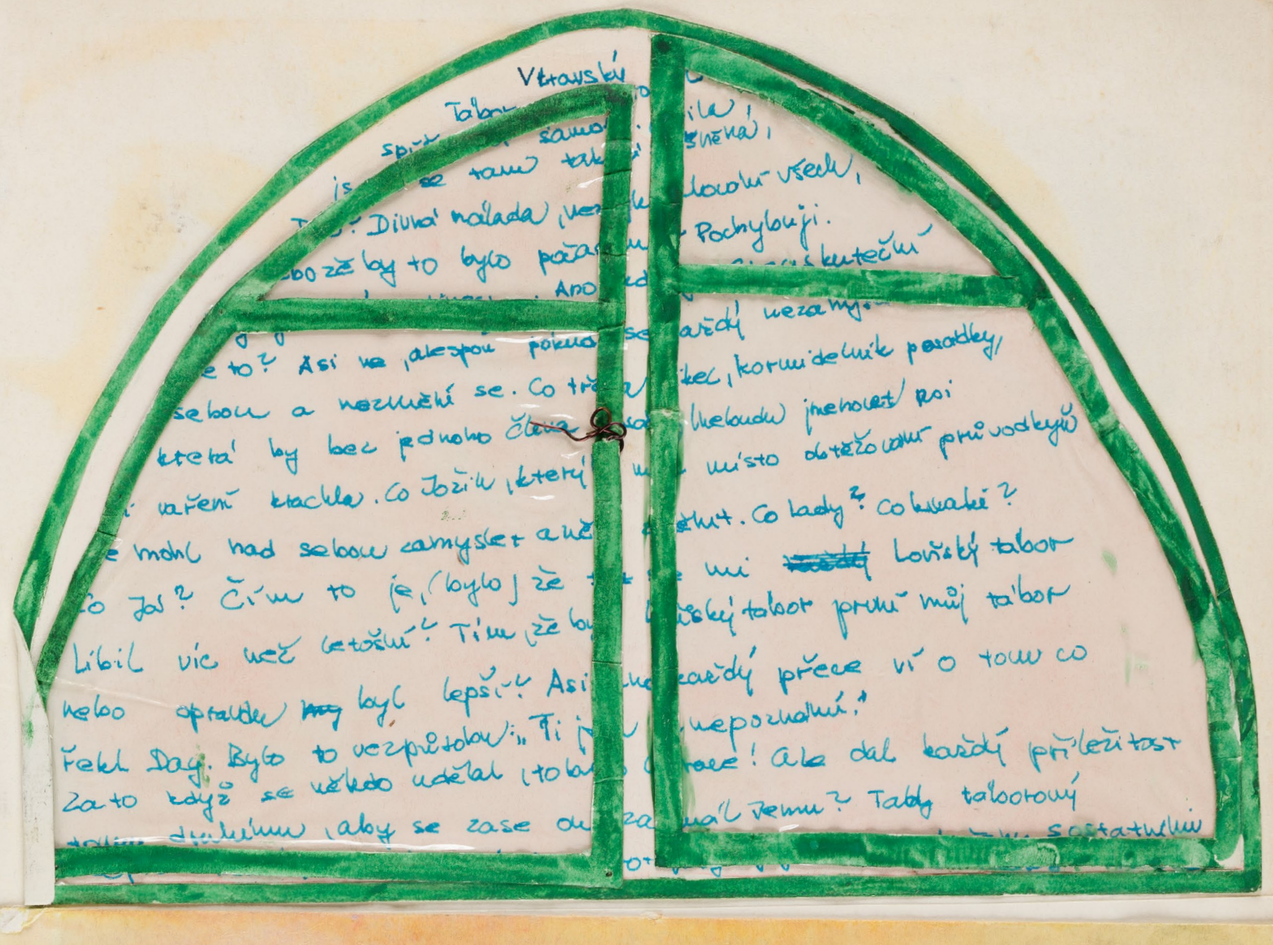

Tábor 79.

Jak se vyjádřiti. Zdá se mi, že tábor byl po stránce organizační a po stránce programové velmi pestrý. Vadilo mi jen některé prostředí při stanování – stanování blýžko civilizace, v autokempinkách myslím si, že jsem přišla o moc, o konec tábora. Vždyť ten konec to nejhezčí.

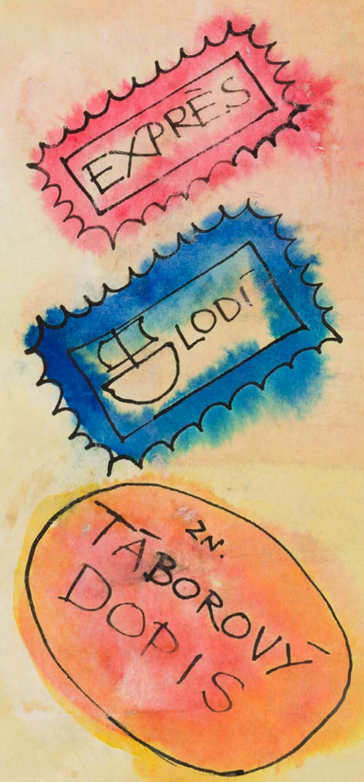

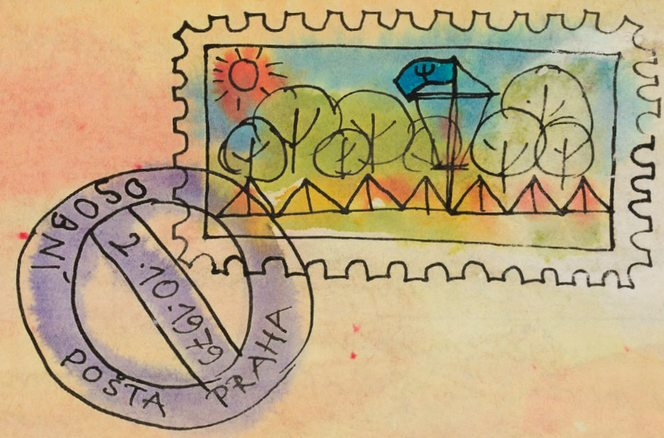

LODNÍ DENÍK
DO VLASTNÍCH LISTŮ

ODDÍL POSEIDON

DOMOVSKÝ PŘÍSTAV PRAHA NAD VLTAVOU

Tábor 1979

Byl hezký a dobře organizovaný. Hlavní zábavou byla hra „Cesta do Eldoráda." V které se z jednotlivých usecích dostávala písmena, která se zapisují do tabulky. Kdo první budenit všechny písmena v tabulce má správu jak se dostat do Eldoráda. Tábr trval od 26.6.1979 do ...7.1979

Tábor 1979

Byl hezký a dobře organizovaný. Hlavní zábavou byla hra „Cesta do Eldoráda." V které se z jednotlivých usecích dostávala písmena, která se zapisují do tabulky. Kdo první budenit všechny písmena v tabulce má správu jak se dostat do Eldoráda. Tábr trval od 26.6.1979 do ...7.1979

СОФИЯ—Управление на железниците
София—управление железных дорог
Sofia—gouvernement de chemin de fer
Sofia—Verwaltung der Eisenbahnen

Pordrav ze Sofie
rozilá
Kwakoš

Пощенски код
на местоназначението

ДИ „Септември" — България Septemvri — Bulgaria

ČSSR

Vodácký oddíl
ODPM Praha 1
Kosárkovo
nábřeží 20
=11000=

ŠPINDLERŮV MLÝN
Sportovní a rekreační středisko
Krkonoš
Центр спорта и отдыха Крконош
Sport und Erholungszentrum im
Riesengebirge
Sports and holiday centre in the
Giant Mountains
Station de sports et de repos dans
les Monts des Géants

Buďte zdravy, trosky, úlomky a jiné pozůstatky Poseidonu!
zdravím Vás z krásné přírody, která je až moc přeplněna turisty
SKANDRA

P.S.
Bez rodičů by to ~~tu~~ byla docela primavý prava. Jsou tu bezvadné celodenní trasy.

Panorama
PRAHA

Foto F. Škarvada,
J. Bruník
SG Velký Šenov

Oddíl
Poseidon a k němu příslušící
Kosárkovo nábř. 2
Praha 1

1 1 0 0 0

" Maid of Kent," " Compiegne " and " Lord Warden," Dover. ET.4185

Přeci jen si myslím, že Mikel je hlupák!!
Mám malý stan!

ELGATE POSTCARDS · FORT MOUN

AFFIX STAMP

Ahoj robata,
pozdrav z putování po dalekých zemích Vám posílá
BRUCE

PS. Jakmile se vrátím, tak Vám přistřihnu ta Vaše křidýlka.
Tak si zatím ještě užívejte prázdnin.
V Londýně žije mnoho Barovných kalíčku - Huy - ... Hey!
KWAK!!

Ahoj Hetcho! Ahoj Poulák!!

TEL. THANET 31579

Vodácký pavilon
ODPM P1
Kosárkovo nábřeží 2
11000 Praha 1
CZECHOSLOVAKIA

København. Den lille Havfrue og Kongeskibet
Copenhagen. The little Mermaid and the Royal Yacht
Kopenhagen. Die kleine Meerjungfrau und die Königliche Yacht

FORGLEM-MIG-EJ-DAGEN

EVNESVAGES VEL

TELEFON I DANMARK 1.00 ÅR
1.20 DANMARK

Zdravíme Vás ze svých cest

Tero (DANMARK)

Hom (ČSSR)

Kalli

Dag

De luxe kort nr. 143 101 620

ODDÍLY
THESEUS & POSEIDON
ODPM PRAHA 1
KOSÁRKOVO nábř. 2
11000 PRAHA 1
CZECHOSLOVAKIA

P.S.
Blížíme se k Laponcům

KARLOVY VARY
Vřídelní kolonáda J. Gagarina

Starým pohlednicím
možským vlkem
srdečný pozdrav z
okružní cesty
po Západě
zasílá
Karl

NAKLADATELSTVÍ PRESS FOTO PRAHA

Kčs 0,20 VE PROSPĚCH CESTOVNÍHO RUCHU

ČESKOSLOVENSKO 30

Vodácký pavilon
Kosárk. nábřeží 2
11000 PHA-1
PSČ
Okres: Malá strana

Foto J. Tachezy
Tisk Severografia Červený Kostelec

STOCKHOLM
Slottet, Riddarholmen,
Stadshuset

15 SVERIGE

SVERIGE 115

Pozdrav z (deštivého, slunečného a teplého) Stockholmu
Vám (nuly) zasílá
(kádejte kdo)

EHRLINGS-VYER-STHLM

Vodácký oddíl
Kosárkovo nábř. 2
11000 Praha 1
ČSSR

21

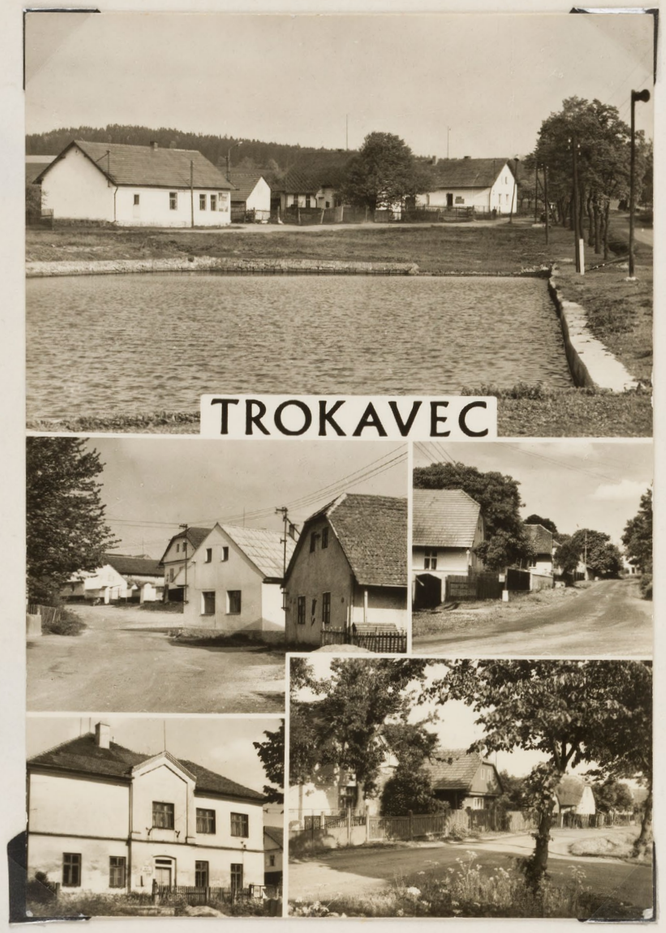

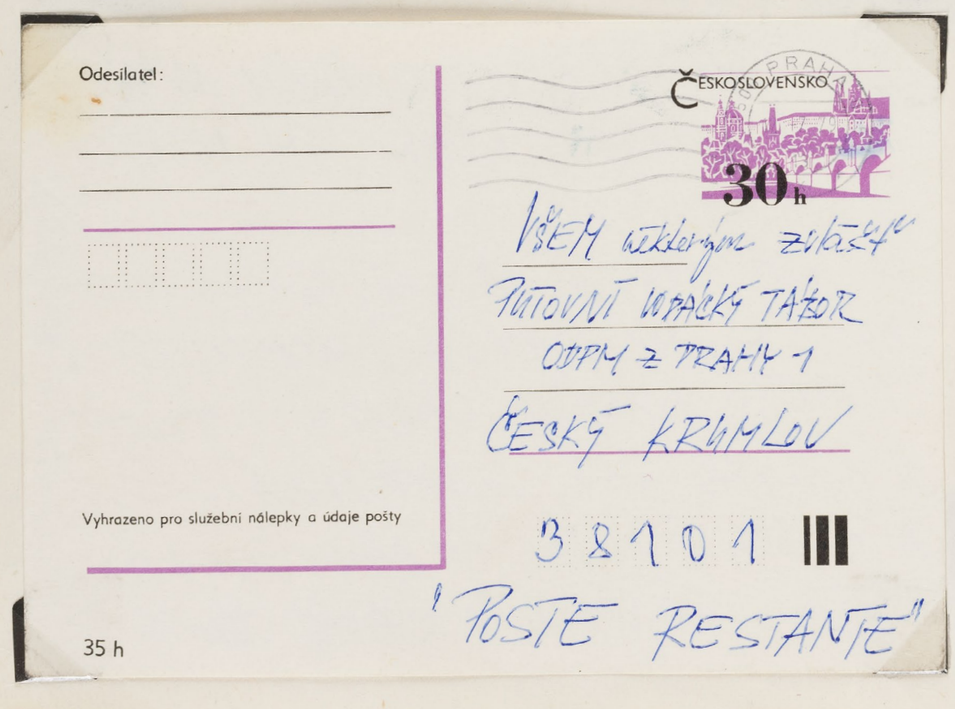

ZAHAJOVAČKA

Sraz byl v klubovně v 8.30. Stopák a pár jiných samozřejmě přišlo v devět, že špatně slyšeli. Probrali jsme některé organizační věci a Fletcher nás ve dvanáct rozpustil s tím, že máme přijít v 15.00. Také nám řekl, že večer půjdeme do kina. Poslal Standu a Jóžina pro lístky, protože ještě s několika jinými zůstali v klubovně. Ve tři odpoledne jsme se tedy opět sešli. Dokončily se organizační věci a v pět jsme vyrazili do kina. Standa s Jóžinem nám oznámili, že jdeme do Kvítna na film:

Malý unavený Joe.

Film byl docela zábavný a myslím, že jsme se pobavili. Po skončení filmu jsme se sešli před kinem. Fletcher nám ještě připomenul, že sraz je zítra ve 14.30 u Internacionálu. Pak jsme se rozešli do svých domovů.

NAKLADATELSTVÍ ORBIS — PRAHA

Kčs 0,20 ČESKOSLOVENSKÁ OBCHODNÍ KOMORA VE PROSPĚCH ČSOP

Ahoj!

z okolepy u Tidarači
(ve prostřed, vlevo s tulipánem)
Vám všem ze a
vzpomíná

Rybel

Po večerech zítřáším
se zoufalosti Rybáře Sipy

TROKAVEC, okres Rokycany

Foto © K. Vondráček

Grafická úprava D. Gawlik

PŘÍJEMNÉ VÁLENÍ V LOTIČKÁCH NA RIZ-
PÁLENÉ HLADINĚ VLTAVY VÁM VŘELE
NEPŘEJE ...
NA VAŠE KRÁSNÉ VĚDOMÍ, SLIČNÝ ZOTRO-
NOP (2X), NA TOMOANÍKY, KORMIDELNÍKY,
PLAVČÍKY, PLAVAČKY, ŽÁKÁKY I PULCE
A KALYHO MOC NEVĚTOMÍNÁ ....
A ZKAŽENÝ MLÍKO OD DÁNSKÝCH KRAV
PŘEJE JÁ, CHROMÝ A BEZZUBÝ, JANÍŠEK.

ANDULKA (NEJÍ © TÝDNĚ).

ZAHADOVAČKA

Sraz byl v klubovně v 8.30. Slopák a pár jiných samozřejmě přišlo v devět, že spadne objeli. Probrali jsme některé organizační věci a Fletcher nás ve dvanáct rozpustil s tím, že máme přijít do 5.00. Také nám řekl, že večer půjdeme do kina. Pošlal Vlandu a Jožina pro lístky, protože oni s nějakými jinými zůstali v klubovně. Ve tři odpoledne jsme se sešly opět sešli. Dokončily se organizační věci a v pět jsme vyrazili do kina.
Vlanda s jožinem nám oznámili, že jdeme do Kotkina na film:

Malý unavený Joe.

Film byl docela zábavný a dojemný, že jsme se pobavili. Po skončení filmu jsme se sešli před kinem. Fletcher nám ještě připomenul, že srac je zítra ve 14.30 v Internacionálu. Pak jsme se rozešli do svých domovů.

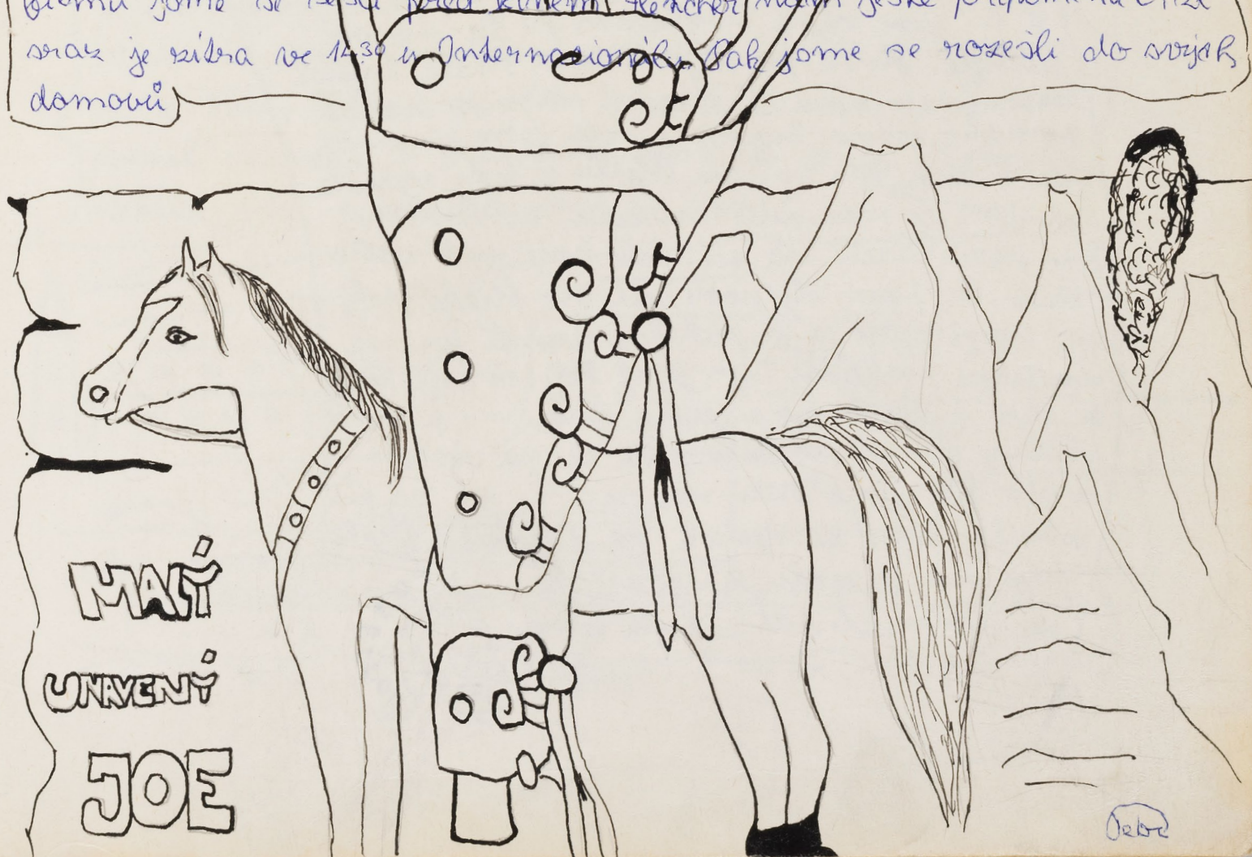

V DŽUNGLI ŠIR-CHÁNOVĚ

Šešli jsme se v neděli ve 14.30 u Internacionálu. V 15.00 jsme odjeli autobusem do Šir-chánovi džungle. Hned po příjezdu nám Flécha vyslal semaforem zprávu. Rozdal nám do každé posádky jednu buzolu a měli jsme mu určit bod. Nejblíže byla posádka Blesku a tedy vyhrála. Pak jsme se přesunuli soutěskou do kaňonu, kde jsme házeli na cíl. Pak jsme měli volno. Všichni se hned šli podívat do blízké jeskyně. Když jsme si ji prohlédli, vydali jsme se soutěskou nahoru. Tam jsme kousek dál našli sad s švestkami a jablky. Když jsme je skoro všechny otrhali, vrátili jsme se na výchozí místo. Zde jsme hráli na babu a asi za půl podinky jsme se vydali na autobus. Dojeli jsme na Leninku a tam jsme se rozloučili. Akce byla pěkná a myslím, že se líbila všem.

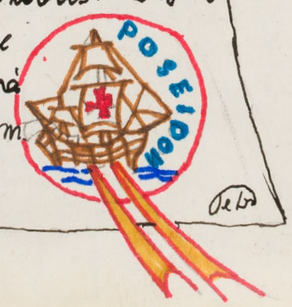

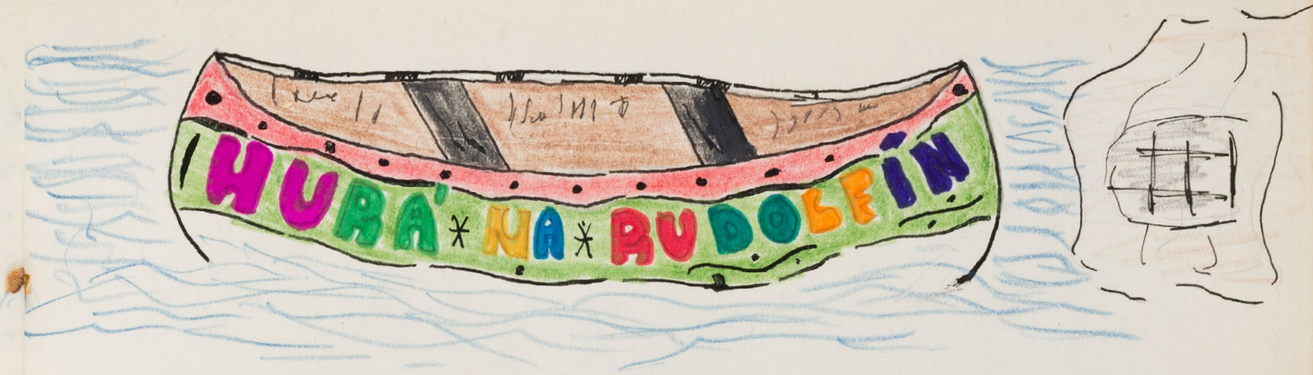
HURÁ * NA * RUDOLFÍN

V úterý 18.9. 1949 jsme na schůzce pořádně zahájili činnost oddílu. V první části schůze jsme vytáhli lodě a vyjeli jsme k Rudolfovu kanálu. Fletcher nám o něm něco řekl a vrátili jsme se do klubovny. Tam jsme začali s organizačními věcmi. Flécha rozdělil funkce v oddíle. Řekl nám něco o schůzkách, plaváních a tělocvičnách. Pak jsme si probrali jeden test a povídali si o příhodách z prázdnin. Také jsme uklízeli v podpalubí. Fletcher si potom chtěl vybrat papíry s příslovími, které jsme si měli připravit. Měli to ovšem jen dva nebo tři a tím jsme Fléchu velmi dopálili. Okamžitě skončil a rozpustil schůzku. V posádkách jsme si ještě probrali některé věci a zozešli jsme se domů.

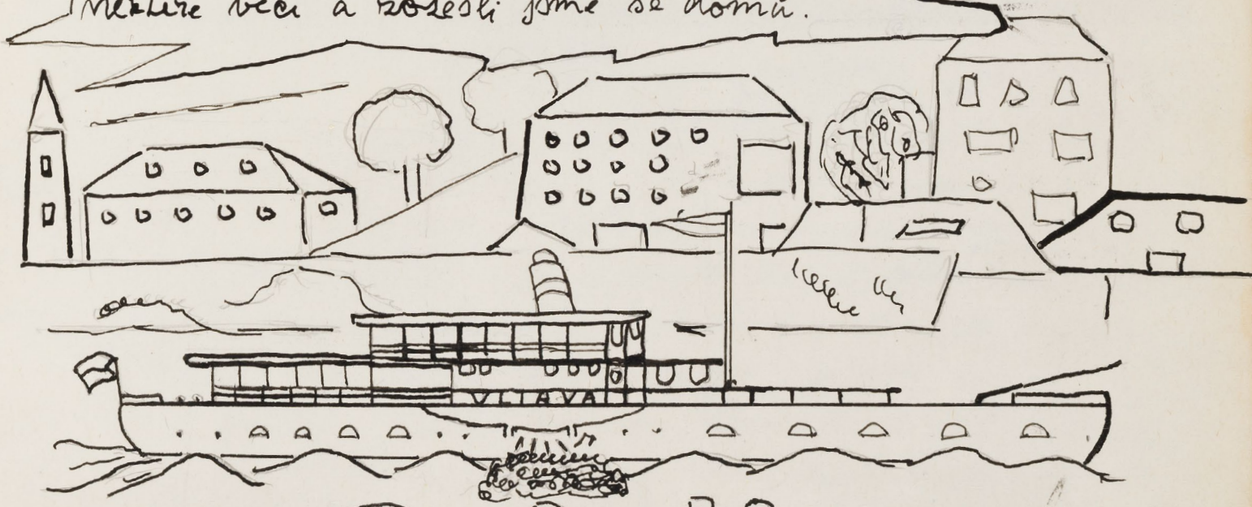

PRAHA

Sestava Poseidónu v září 1979

FLETCHER

BLESK	NAUTILUS	KON-TIKI	CALYPSO
ANDULA •	MIKEL ••	MIDŽI ••	MIŠA •
BEĎA •	KWAKO •	ŽORŽ •	
JUMBO •	STOPAŘ •	SKANDRA ••	
LADE ••	JANA •	PETR •	
ŠOLIM	MARCELA •	MILOŠ •	
STANDA	JOŽIN	MARTIN	
MÍŠA	ELICE		

• plavčík
•• loďník II. třídy

PRVNÍ POSÁDKOVÁ Schůzka 25.9.1979

Nedopadla tak, jak by se dalo, k jejíž výjimečnosti očekávat. Většinu schůzky pohltily organizační věci. Bylo nutno dohodnout to, co se stejně nedohodlo. Další marné snažení Mikela něco předstírat - zmařil Jožin tím, že si prohlížel nahaté slečny tak vehementně, že Paavo a jeho sněhové diamanty zamrkly. Kdo a kdy tedy dopadl pokračuj jinak, než si Mikel představoval.

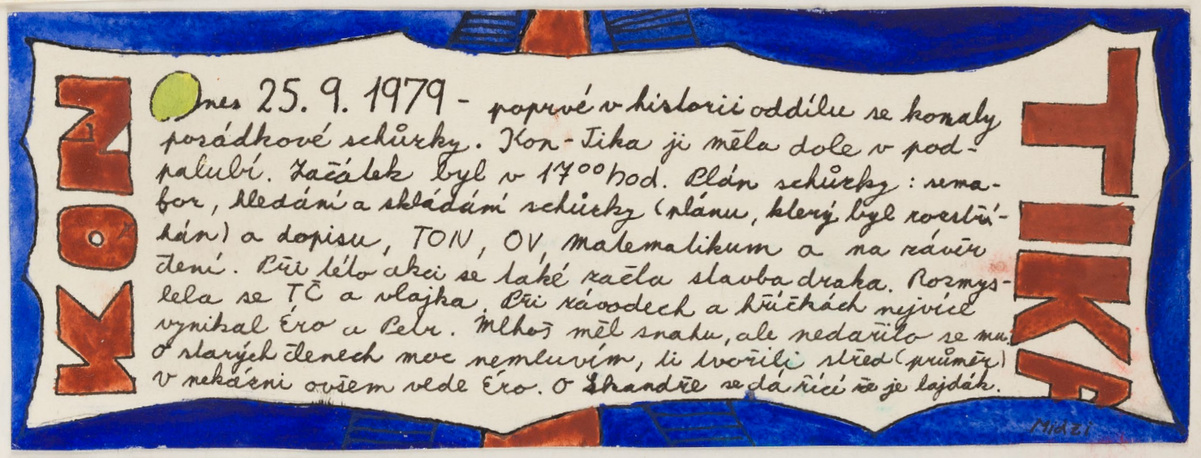

Dnes 25. 9. 1979 - poprvé v historii oddílu se konaly pořádkové schůzky. Kon-Tika ji měla dole v podpalubí. Začátek byl v 1700 hod. Člán schůzky: umaštění a skládání schůzky (plánu, který byl rozvržován) a dopisu, TOM, OV, Matematikum a na závěr dění. Čili bělo akci se také začala stavba draka. Rozmyšlela se TČ a vlajka. Čti závodech a hříčkách nejvíce vynikal Éro a Pelu. Milhoš měl snahu, ale nedařilo se mu. O starších členech nové nemluvím, ti tvořili střed (průměr) v nekání ovšem vede Éro. O Skandře se dá říci že je lajdák.

Míši

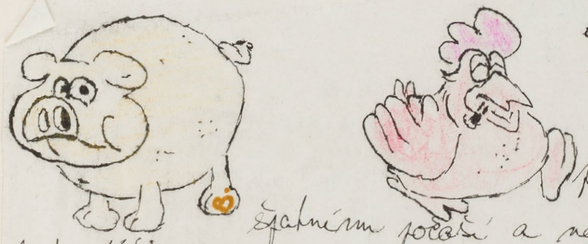

SCHŮZKA

Tato první pořádková schůzka měla být podle plánu konána venku ale kvůli špatnému počasí a nepřítomnosti Andulky byla přesunuta do bazénu káči. Po nezdařilé prohlídce kuchyně se pouštíme do organizačních věcí, ve kterých projednáváme složky oddílu, tajnou činnost a nakonec se také o členech. Těmto věcem věnujeme téměř 2 hodiny, jako malí občerstvení přijímáme sirupáčky (to aby nám to lépe myslelo). Pak se ještě pouštíme do čtby, několika úryvků ze dvou knížek (jedné o cestovatele Pansenovi a o cestě po severských řekách od K. Čapka) a špatné chování přimělo kačku, aby mne vyhodila do vířivého, nikoliv páky mne volal zpět aby mi zahrál jednu písničku vyvedenou kačkou. A pak čas

TĚLO-CVIČNA

Znovu po dlouhé době se scházíme v tělocvičně na Letohradské. (ve škole) Tentokrát bez vedení Fletchera, kterému jsme svěřili rodiče na milost a nemilost. Bylo jich vlastně jen sedm, a ti byli tak moudří, že odhlasovali, že zbytek peněz z tábora propadne ve prospěch oddílu. Ale vraťme se k tělocvičně. Začátek je drobet pozdní, protože je až k nevíře, že z celého oddílu přišlo asi deset lidí. Slova a vedení se ujal Mikel. Odchod do tělocvičny v půl sedmé, následovala rozcvička. K té bych chtěl podotknouti, aby si Kwaki pořídil lepší boty, aby si nemusel stále zavazovat tkaničky. Při cvicích na žebřinách, na chudáčka Mikela nezbyla žádná, a tak nám jenom pískal. Mimochodem mohl cvičit na žebřících. Chci téže připomenout, aby tvorové kteří si někdy udělají puchýře na rukou, nikdy do tělocvičny radši nechodili, neboť by nemohli cvičit a jak je znám, přišlo by jim to strašně líto. A jalo se pokračovati hříčkou, v oddíle velmi oblíbenou a známou. Jmenovala se džungle. Zde se hrála ve dvojím provedení. Nejprve s jedním míčem, potom s dvěma. Někteří už plně netrpělivý čekali konec, aby šli domů. Na hututuku zbylo asi osm lidí. Při hře nejvíce vynikala Lucka, která se buď bála, nebo styděla, nebo.... Bylo marné ji přesvědčovat a lákat. A třetí poslední hra byla košíková. Počet dva + dva mluví za sebe, že jsme si jistě dobře zahráli. Postupně se hra měnila v rugby. Bylo to na nás přeci jen složité, a tak jsme si upravili pravidla podle svého. (hlavně Kwaki) Na závěr zazněla Mikelova oblíbená: Čóčolósa...

Čtvrtek

27.9.1979

Midži

Bodování září 1979

1.	Skandra	139
2.	Marcela	136
3.	Béďa	128
4.	Midži	124
5.	Mikes	112
6.	Žorž	95
7.	Jumbo	92
8.	Petr	90
9.	Jožin	77
10.	Letiště	76
11.	Jana	72
12.	Lady	71
13.	Lucie	68
14.	Stopák	65
15.	Standa	54
16.	Kwakai	51

1.	Kon-Tiky	104,8
2.	Blesk	86,25
3.	Nautilus	83,0

Midži

L. P. 2. 10. 79

Z KAPITÁNSKÉHO MŮSTKU

- Rozhodnutím kapitánů Posidónu byl Midas jmenován kormidelníkem kon-Tiki.
- Funkce v oddíle byly rozděleny takto:

Písmák (vedoucí oddílu P) — Petr
Zpěvník — Andula, Bedřa
Knihovník — Lady
Steward — Marcela
Zdravotník — Mikel
Kasař — Skandra
Fotoalbum — Jumbo
Matrika — Jana
Úklidy — Zora
Tabulky plnění — Šalim

- Byl vyhlášen konkurs na přírůstek oddílu, případně posádek a konkurs vyvěšení podpalubí.
- Byl vozpět systém schůzek posádek a vůbec činnosti posádek.
- Byl proveden nákup bižuterie tak, že byl vybaven Posidón zásobovaný i ale i ostatní oddíly střediska.
- Vedle povinných akcí byl vozpět cyklus pořadů zvaných Disco, které jsou 1x za 14 dní a nejsou již poslech vážné hudby. 21.9. byl první za účasti 6 členů oddílu věnovaný Symfonii A. Dvořáka „Z nového světa."
- Velkou velké admirality byl znovu zvolen do nejvyšší funkce střediska - admirála — Dag.
- 27.9. byla schůzka vedičů. Za poměrně slabé účasti byly promítány diapozitivy z Ukrajinského tábora.

FH.

Lukulský oněb II. oddíl života Posádů

Jsou tomu právě dvě léta co vyplul na svoji pouť oddíl posejdonských námořníčků. Už od nepaměti slaví se tento den lukulskými hody. Vzpomínám si, že slovo lukuly padlo poprvé v oddíle při T.O.N. Toto slovo pochází z Itálie, a znamená velké hostiny panovníků (podle mého). Dá se říci že to ví málokdo v oddíle, nebrat každý si je předsevzetí jen z jako mezi námi. Ale jedeme k vlastní akci. Začátek jako obvykle je v 17 00 hod. Fleleker nás drobet připravuje na nástup. •——•|—•||, zaznělo oddílový signál a my se se svými pádly seřadíme dle pořádek na palubě. Nejdříve přišlo na řadu pár plavčíkovských zkoušek, (Co si po roce splnil plavčíka Cordéra i lodníka II. (Mikel a Lady). Potě přišla na řadu balónkáda, při které vynikala Skandra a Klopáče. Skandra neustále obíhala kolem své osy jak potřebná kachna a Klopačka v kůlně, ani vidět nebylo. Zřejmě se řídí heslem vítězství. Takto se to opakovalo asi třikrát. Největší počet balónků spotřebovala andulka, na jednu kmasi tři. O půlhodiny později seděli vlečka u svých talířků a čekali na přídl. Hlavní chod byl salarák ala marek s kopinkou, mimochodem jsem v něm našel lístek (přídelnou se rozlilou), a druhý chod byl kuřatový dortík ala Blivajs. Fleleker výborný kráječ ko krásně rozporcoval, že i plátci se najedli. Kolt myslel na všechno. Ani hostině bylo všude moc veselí (až moc), hlavně na úkor druhých. Trošku jsme si popovídali a pak Fleleker začal promítat snímky z tábora. Zavzpomínali jsme si na staré dobré časy. Někteří lidé se pomalu začali rozcházet domů, a ti odolnější zůstali na zpívanou. Fleleker naladil své dvě nové kytary a začalo se pět. Přesněji řečeno vyjí. (aspoň já) nevím co kdo má proti zpívání, aspoň se Mikel nemusel někomu smát. Fleleker dokonce zakázal tři kůže a zpívanda se začala pomalu přeměňovat v povídání o oddíle.

Midas

POLZIMNÍ LEHKOATLETICKÉ HRY ◦ 1979 ◦

6.10.79

Sraz je v 8^{30} na Palmovce. Hry nebo liga je konána samostatnými s Kalypso a Argonauty.
Z Poseidónu je tu jen asi polovina, navíc Mikel nemůže sportovat, neboť je zraněn na noze.

Od těchto her dochází k dělení na I. a II. kategorii. I. kategorie jsou chlapci (dívky) ve věku 10 – 12 let. Komu je 13. let a jistě není 15 let, patří do II. kategorie. Zároveň s tím se dává dohromady tabulka rekordů Poseidónu.

Hod kriket. míčkem – zdejší rekord Žoré (III). z 22.4.1979 výkonem 62,3 m. Podobně v běhu na 60m – zde je to opět Žoré časem 9,0.
Běh na 300m – Žoré (III) 47,5 s z 22.4.1979

Dívky (II) – Hod kriket. míčkem – Jana 27,90 z jara 1979
Běh 60m – Skandra 10,4 – z jara 1979

Chlapci (II) – Běh 50m zpátky – Michal Pejčoch – 15s – 6.10.79
Běh 300m – Láďa Černý – 61,8 s – jaro 79

Fl.

POSEIDÓN

	SKOK VYSOKÝ		SKOK DALEKÝ		HOD KRIKET. MÍČKEM		HOD OŠTĚPEM		BĚH 50m POZPÁTKU		BĚH 60m/50m		BĚH 100m		BĚH 300m	
Láďa II	120	5-6	372	4	41	3	15,27	4	11,0	1	9,5	1	14,6	2	51,6	1
Jumbo II	130	3-4	313	9	17,5	10	∅		13,6	8	10,5	6	16,5	4	60,7	4
Šolim II	115	7-8	297	11	32,5	6	13,07	7	14,0	9	11,2	9	18,2	8	65,5	5
Standa II	135	2	366	5	44,5	2	14,68	5	12,4	4-5	10,0	3	15,4	3	57,5	3
Kwaki II	130	3-4	356	6	32	7	9,30	8	12,0	3	10,4	5	17,2	7	—	
Stopák II	120	5-6	388	1	29,5	8	15,68	3	12,4	4-5	10,2	4	16,8	5	66,5	7
Jožin II	110	9	300	10	24	9	∅		16,5	10	11,5	10	18,4	9-10	71,2	9
Míďa II	115	7-8	345	7	34	5	14,49	6	13,5	7	10,7	7-8	17,0	6	66,4	6
Žorž II	145	1	384	2	52	1	25,00	1	11,3	2	9,6	2	14,4	1	52,6	2
Petr I	105	10-11	381	3	35,3	4	16,00	2	—		—		—		—	
Skandra II	105	10-11	330	8	15,3	11	6,66	9	13,4	6	10,7	7-8	18,1	9-10	68,2	8

CALYPSO

TOMÁŠ VEJDOVSKÝ	I	85	225	13	5	25	10,3	—	85	
DANA	I	85	220	16	6	18,3	12	—	87	
JAN BIŠICKÝ	I	90	240	19,5	11	18	10,3	—	85	
JANA MEČIARCOVÁ	I	90	250	16	8	15	10	—	77	
PETRA WIERER OVÁ	I	90	255	16	7	19	10	—	70	
HELENA ZDEŇKOVÁ	I	115	325	20	12,5	13	9	—	70	
JAN KNÍŽE	I	105	260	22	10	22	10,5	—	82	
ONDŘEJ KVÍZ	I	100	260	25,5	9	17	10	—	72	
TOMÁŠ CHLUPÁČEK	I	110	280	17	7	18	10,5	—	73	
MICHAL PEJČOCH	I	95	225	21	11	15	11	—	81	
TOMÁŠ SVEJDA	I	95	275	27	10	19	10,2	—	70	

Oddílový rekord – Chlapci
Střediskový rekord – Chlapci
Oddílový rekord – děvčata
Střediskový rekord – děvčata

VÝPRAVA DO ZEMĚ NIKOHO

A máme tu neděli. A hezkou neděli. A oddílovou neděli. A tak se vyráží do Země nikoho. Máme spicha po 4. hodinně ranní na nádraží smíchovském. Ráno je děsná kosa, a tak se klepace dostáváme do vlaku. „Rychle, ať nám to ti staří nezasednou!" Konečně Loděnice. Všichni se hrneme ven a máme tu krásný slunečný den. Když jsme se konečně dobelhali na takovou pěknou loučku, tak nám Fleča řekl, jestli vidíme tam hleten červený strom naproti přes údolí. My že jo, a on tak ať ukážeme svojí orientaci, kdo tam bude první! Fletcher pak přišel docela klidně za náma. A šli jsme zase dál. Vzhelem k listové mimořádnosti října si někteří jedinci sbírají listí, ostatní na to kašlou. A jsme zase na loučce. Dáváme si svaču a Váša vyhlašuje bodování. První je Skandra (překvápko). A dáváme první hru - zaháněnou. Palouček je ideální terén na hry. Dál je tu vybika. Měla to být původně džungle, ale pak se to vystříbřilo. Pomalu se začínáme balit. Cestou nacházíme polo rozbořenou vápenku. Soupeme se dál po cestě, a už jsme v našem známém lomu. Loni jsme tam slaňovali i teď ale musíme jít z technických důvodů po cestě. Je to škoda. Dole je senza plac, tudíž se to musí využít. Fleča si vzal svoje domlouvátko (softbolovou hůl), a že si dáme Gruzínského pasáka. To se daj dvě mety a hrající národ se rozdělí do dvou mančaftů. Jedni jdou do pole, druhý na pálku. Pálkař si sám nahodí, a když je to dobře odpálené, tak se běží na druhou metu. Polaři ho mají vybít míčkem. Je to vcelku příma hra. Dál jdeme kus po hřebenu hory. Všichni někteří reptají, že mají žízeň (trosky) mají smůlu (to přide líto). Seškrabali jsme se do lomu, kde je něco vody. A tak se pár nadšenců svléká a jdou se čvachtat. Nic není platné, že chce jít Fletcher hned dál, a že prý bude za dvě minuty nástup. Všechno se to nějak zamokřilo, a za chvíli je mokrý i Fletcher (ne vlastní vinou). V dalším lomu se dává gábl. Dál jsme došli do lesa. Prý si máme vyndat bumagen balls. Samozřejmě, že všichni nemají. Hrajeme hru, vnížsi má každá ze tří skupinek zvolit krále, kterého pak chrání před ostatními. Míša má vrahounsky tvrdé míčky, a tak se jí každý bojí. Rozjíždí se hra, kde se nesmí říct „ano" či „ne", jinak se dá lístek. Je užasné, jak si někdo nedokáže dát pozor na pusu. A je tu poslední zastávka a opět hry. Semafor a morseovka je opět tu. Pak jsme nahodili trifidy. Tady se urvalo nejvíc lístečků. Škoda, že už se přivečerní vá, musíme se soupnout na vlak.

Jumbo

2. POSÁDKOVÉ SCHŮZKY

Posádkovka. 9.10.

Bobromaškáři v klubovně jsme odbyli odložen. Předsedkyně se omluvila nebo a nedostavila se, tak jsme měli jen schůzi. Pak jsme si ještě chvíli povídali a pak jsme se rozešli do svých příbytků. Příští schůzka bude v pátek 16.10. v 19 hodin v klubovně. Program: Zhodnocení klubového kola, Fletcherova superbažena, Kolumbovy dny, různé. Sraz v 18.45 u Kolumba.

Tentokrát jsme se sešli celem 5 hodiny v dolní místnosti klubovny a na začátku schůzky jsme si obešli předchozí úkoly, jak jsme se minulou schůzku dohodli. Celem dnešní schůzky bylo dělání úkolů na příště, ale nejprve jsme se domluvili: o různé činnosti;... Pak teprve jsme se mohli pustit na úkoly, na které nám moc času nezbylo. No a potom jsme se pomalu hrnuli domů, a kdo zůstal ten si přišel v klubovně vale.

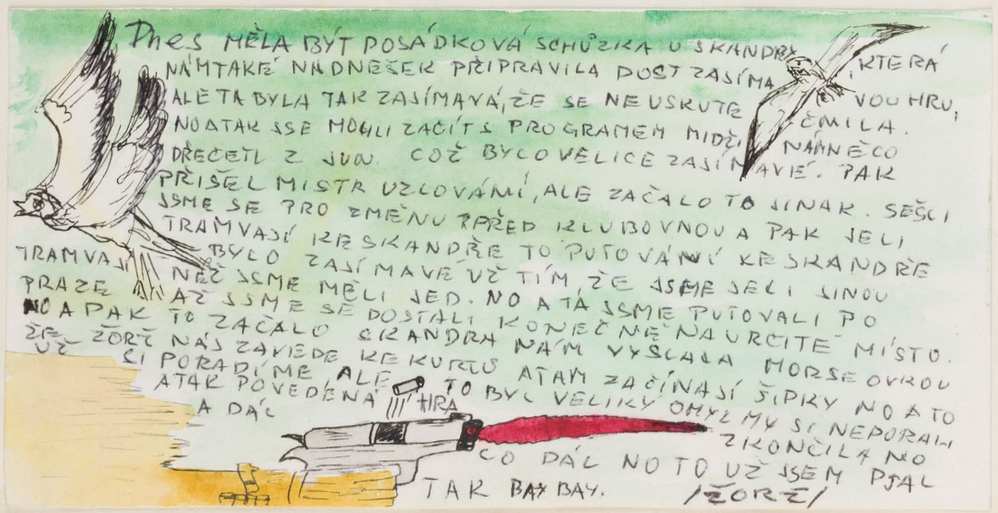

16. ŘÍJNA 1959

Dnešní oddílovku začínáme poněkud spožděně. Kombinovaným během do schodů se dostáváme do kopičky. Poté hledáme nějaké solidní místečko pro Fletcherovu superbažénovou. Konečně máme klouzavý flek a můžeme se seznámit s pravidly: (pravidla stejná jako při normální házené, branka je však delší a nižší, gol platí jen z přípaček, že se míč celou stranou (obrubníku), která je kolmá na zem, míč se před cílem nesmí odrazit od země. Ještě se rozdělit do družstev a můžeme začít (Bětka × Žorž). Tuhý boj se pánů všech z jednoho útoku do druhého a tam Běchi je o něco lepší než se však situace nadobro změní, že se malým Žoržíkem podařilo vyrovnat (7:5). Rychlon chůzí se vracíme do klubovny. Přezutím zasedáme na svá místečka, abychom projednali otázku následujícího víkendu. Po dlouhé debatě přišli návrh Fletchera a to sice ten, že se nejdříve budeme v klubovně potkávat všichni, odpoledne půjdem do kina, přespíme v klubovně a ráno se každá posádka vypraví nějaká na výpravu. Na závěr oddílovky dáváme jako vždy obvolá k písničku.

Sobota v Klubovně

aneb

VELký Úklid

Ten osudný den jsme se ráno sešli v klubovně. Věci jsme si dali na tvčvník před klubovnou a pustili jsme se do toho. Každá posádka si vzala část klubovny. Kon-tiky měly horní část, Blesk pod. palubí a Nautilus si vzal lodě a příslušenství. Uklízeli jsme asi do jedné. Pak jsme si dali přestávku a gábl. Kdo chtěl mohl odejít domů, ale ve čtvrt na tři znovu v klubovně. Odešlo jen pár lidí a ostatní nepohrdli travnatým stolem a tím co měli sebou. Po obědě jsme vytáhli pinpongový stůl a někteří si zahráli pár setíků. Ovšem režim je režim a ve čtvrt na tři tu byl Flécha. Okamžitě všechno sklidit a jedem dál. Měli jsme už jenom pár tadrů a přesto nám to trvalo asi podinu. V půl čtvrté jsme tedy popadli baseballovou půl a vyrazili jsme na Letnou. Tam jsme před jakýmsi cirkusem připravili baseballové pole a začli jsme trát. Vůbec nám nevadilo, že lidé chodící okolo se usmívají. A teprv ne, že kousek od nás je cirkus. Skončili jsme pozdě večer a za tmy jsme se vydali do klubovny. Tam jsme se umyli, dali si pár tříček a večeři. Večer také přišel Šolim, že prý nešla štafeta. No a pak už byla chrrrrunda. Někteří spali v podpalubí někteří nahoře. Midži nám přečetl pár hororů, aby se nám lépe spinkalo...

POSÁDKOVÉ VÝPRAVY

vali lidi a dávala se znamínka dne. Když jsme přijeli ke klubovně nikdo v ní nebyl a byla zamknutá.

Jolim

NAUTILUS

MĚSÍČNÍ SKÁLA

Do té doby jsme vyhovívali a ochutnávali jsme různé ovoce. Skoro celou noc se ozývalo hlasité zpívání. Ráno jsme se nejdříve vydali na vrchol, kde se nám naskytl pěkný výhled na okolní přírodu. Bylo vidět i moře. Potom jsme se vydali do okolní přírody. Byla zde spousta rostlin a stromů. Mezi nimi jsme viděli zbytky kolostavu. Narazili jsme na stezku, která nás zavedla do údolí. Mikel nám vyhledal místo, kde jsme se mohli vykoupat. Potom jsme se vydali na cestu domů. Cestou jsme se zastavili u jezírka a chytali ryby. Večer jsme se sešli u ohně a zpívali jsme různé písničky. Pak jsme se rozdělili do stanů a šli spát.

Ráno v 7 jsme všichni připraveni a vyrážíme na brody odsud se dvě my jsme si koupali, lítáme tak do vlaku jaksi nasíráme za jízdy co se zakázáno no a tak konečně po dlouhých ... ráno jedeme Midžího posádka se spojila s Andullanou posádkou a jedeme se podívat do Ordi. Klientovic chajdy.

Po cestě hrajeme mr... také morseo... ká hra je tak... jsme sem kvůli hrám... tarotou podivnou... vichřice, která bourá... a smrků, žízeň, která... a potraviny dochází... nějaká nemoc - epidemie, cholera. Hry jako ... vku nu a na bych cost nějaké... nadr, ale nepřijeli ... ale přírodě nu a tak i slanovisem ... rokli cestou na zmahá ... ve korunách košatých borovic ... nás nutí nárazem kroku ... bojíme se že nemůže vzniknout ale naše odolná těla se nedají a tak zastavujem v hostinci kde doplníme zásoby pití a vracíme se na vl... k. Fin /Žorž/

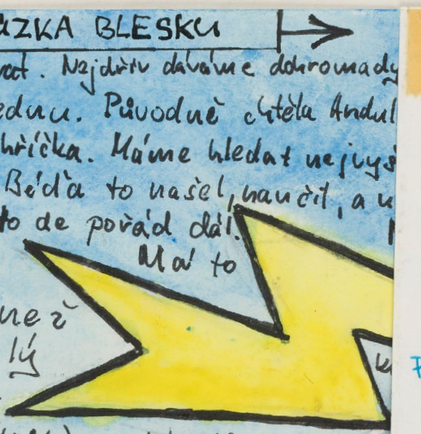

3. POSÁDKOVÉ SCHŮZKY

23. 10. 1999 - SCHŮZKA BLESKU

začíná komandovat. Najdou dáváme dohromady to makárna na bedra. Původně chtěla Andul zvrtlo, a tak je tu hříčka. Máme hledat nejvy ny po klubovně. Bidla to našel, naučil, a u dalsí číslo, a tak to de pořád dál. Má to Je to makačka taky vrcholy, ale než vyšlapala na malý Když jsme se vrá- roztrhaný sešky (lístky), na kterých jsou ... svůj, pak je Dag, Fletcher, Socmanis a ten zbytek. Lístků je škoda, a tak je dáváme do další hry: Všechny jsou na stole, a každá jeden vytáhla. Jde o to, poznat, který to byl. Hrajeme to několikrát. Pak ještě Anek ... z Martánské kroniky.

Úkol pro Blesk během posádkové schůzky:

Rozestav (samozřejmě jenom na papíře) 10 křesel po čtvercové místnosti tak, aby u každé stěny stálo stejný počet křesel.

POZOR! Hlídej ostatní, kteří by byli nepatrní a úkol by tě odvedli před tulma oči ma! Awita sdm nesmíš být spatřen!

3. Posádková schůzka Nautila

Posádka dnes regelovala v hodinu. Mikel schůzku úplně jinak než obvykle, přikázal nám morseovku, kterou skáčo, aby každý z nás během půlhodiny kapitánka. Hned jsme se dali do práce. Do chvíle se pustil do nedostatečných draků. Kvaki nebo dráka ale, jelikož jsme mu nařídil Mikel, že do má být schůzky byl vyhozen žížin jelikož jeho smích nemě konce.

Midži přečetl povídku „Jsem Skaut" a dal nám z ní TON.ka. Pak jel Žorže se skandrou protože, kteří stejně nesehnali a zbytek posádky dělal draka. To všechno není tak strašné, akorát tu dožm se s Midžim pohádalo několik lidí!

SKONDRA

VÝPRAVA DO BOJANOVIC

Vstávali jsme v půl sedmé a asi v půl osmé jsme vyráželi z klubovny. Tramvají jsme jeli na konečnou, kde jsme nastupovali do vlaku, který nám malem ujel. Jeli jsme do Bojanovic, kde jsme šli do kopce a cestou jsme hráli různé hříčky. Cestou jsme našli místo, kde se dalo slaňovat. Na zpáteční cestě ve vlaku se známkovali lidi a dávala se známka dne. Když jsme přijeli ke klubovně nikde v ní nebyl a byla zamknutá.

Jalim

NAUTILUS

MĚSÍČNÍ SKÁLA

Do lí do pivovaru. Když jsme se nějakou dobu vraceli zpátky jsme se ocitli na úbočí. Skoli dolů nám vyhlédl přímý terén, jsme sklonovali. Měli jsme jíst hodně hlen a plodů, ale pomalu se přiblížil a už jsme šli strmě dolů. Mikel se dolů. Mikel se dolů. Mikel se

VÝPRAVA DO BOJANOVIC

Vstávali jsme v půl sedmé a asi v půl osmé jsme vyráželi z klubovny. Tramvají jsme jeli na konečnou, kde jsme nastupovali do vlaku, který nám málem ujel. Jeli jsme do Bojanovic, kde jsme šli do kopce a cestou jsme hráli různé hříčky. Cestou jsme našli místo, kde se dalo slaňovat. Na zpáteční cestě ve vlaku se známkovali lidi a dávala se známka dne. Když jsme přijeli ke klubovně, nikdo v ní nebyl a byla zamknutá.

Jalim

NAUTILUS

MĚSÍČNÍ SKÁLA

Do lesa do pivovaru. Když jsme se nějakou dobu ~~na~~ procházeli, ~~jsme~~ ~~vyhlídku~~ jsme ~~na~~ vrchol ~~kopce~~ se ~~nějakou~~ ~~vyhlídkou~~ na okolí. Skoro celou dobu jsme šli lesem. Na špičkách jsme

TELÁRNA

25. října 1979

Konečně tu máme čas se telecvičíme se zase sdružíme se jako kdysi v 8. třídě. Sešel se Slon se Žebrácká. Pod vedením Mikla si zpříjemníme sraz kosbičky malou rozcvičkou (nebo spíš malým maratónem?) Pomůcek jsme nepotřebovali, ani žíněnku. Po dlouhém nalidnování nám Mikl za odměnu ukázal, že někdy i dáme. Nikdy. A tak se dlouhé hodiny (Beka x Jirka) hrozy jsme museli do dvou skrčkem provádět původní pravidla nebo ani trochu upravit, nedokázala průhledná mříž 3x pás šířka slupka, nedokázala průhledná mříž 3x pás jedna slupka. Konečný stav dvou zápasů je 1:1. Jako přátelé. Konečný stav dvou zápasů je 1:1. Jako přátelé. Skončila se Lojzíková, která se chvástavými (Dvořák x Maál). nakonec kvůli kterým již nic nezbylo na manželství kvůli kterým a jelikož je již šlechtickým konci. Jak tak na dálku ne-

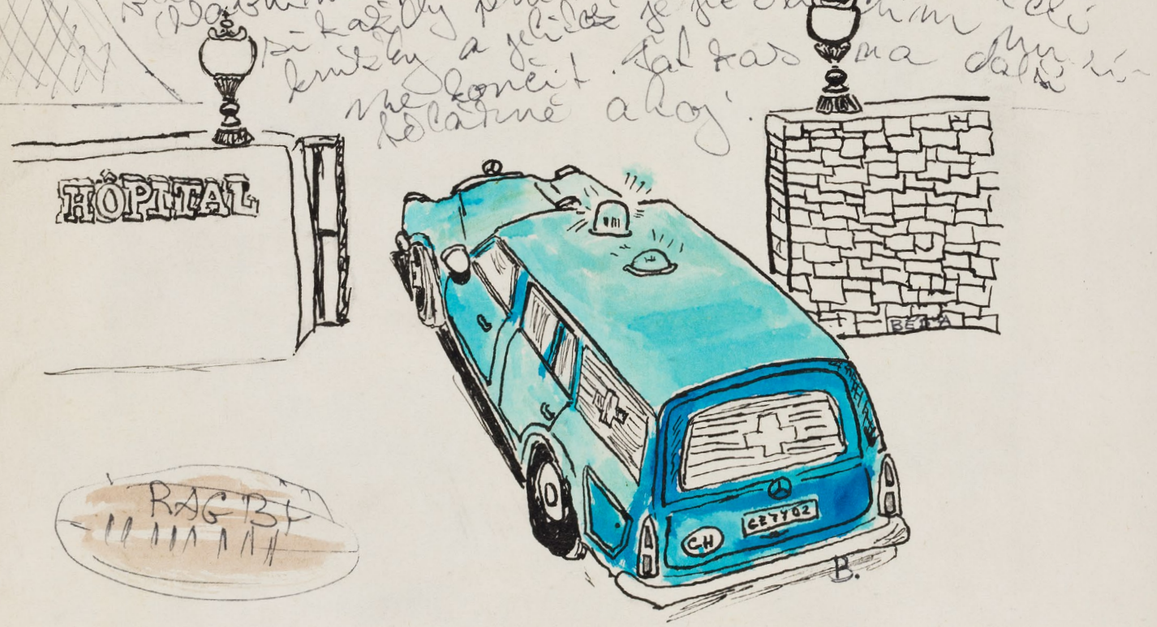

Zamykání Ústavy 30.10.

Tentokrát byli všichni v hodinici dlouho před začátkem schůzky. Proč? Protože na zamykání Ústavy měla mít každá posádka slavnostně vyzdobenou pramici a každá chtěla mít ta nejhezčí. Těžko říct, která to nakonec byla. Kantilus měl vlajkovou abecedu a konín, Blesk talónky a serpentiny, Kon-Tiki měla vyzdobu v lodním stylu - místo tyčí páda a na mid lana... A všechny snily sponsoru tajemných lampionů. Bylo kolem toho shonu - a Fletcher smutně podotkl - prý, při takovéhle práci dílají všichni, bez řečí a nejdřív... Konečně vyjíždíme. Vpředu Fletcher s kužou a jedním lampionkem, a za nim náš konvoj nahoru na čtyřku, pak zpět a k drakónu. Břehu. Na pohled je to krása, zvláštní a slavnostní, romantická až exotická. Až na to, že je neumíme vychutnat tiše, ale pořád někdo pořídá. Až na to, že je neumíme vychutnat tichou chvíli - vždyť se koncem! pokřikují, jako by neminul slavnostní U hodinice konečně chvilka ticha, s vodou zas asi na půl roku! Vylodit, odstrojit lodě, a konem nahoru, kde čeká horký čaj. Zbývá ještě spousta času, a tak je tu čtení Dětských úsudků Askenazyho, organizační věcí, kde se dozvídáme, co nás čeká, mezi jiným i to, že vánoční výprava asi stráníme v tiberci, a TON na téma oddílová knihovna aneb kolik čtou a jak je znáš, příští výjezdový tonik.

A pak má je tu závěrečná zpívanda, jako vždycky je to to nejhezčí z celé akce, zůstává nás už jen pár, jen ti, co v ní mají zájem, a tentokrát protínáme se těmi nejméně zpívavými písničkami. Tepve při zpívandách se ukazuje, že snad jsme si přeci jen nějak blízcí, tvoříme jakousi jednotu, která nás spojuje. Škoda jen, že to nelze vyčíst vždy i z jiných našich konotací. Ale to odbrzdí, protože tady už byl vlastně konec této slavnostní schůzky.

Jistě na ni budou všichni rádi vzpomínat, nejen pro tu slavnostnost, ale taky proto, že se, myslím, od začátku oddílového roku vzpomínka nejlíp.

Bodování

říjen

1.	Béďa	B	208
2.	Midži	K	198
3.	Standa	B	182
4.	Skandra	K	171
5.	Kosmas	K	162
6.	Macek	N	158
7.	Jumbo	B	150
8.	Žorž	K	143
9.	Stopák	N	137
10.	Šolim	B	125
11.	Mikel	N	122
12.	Kwaki	N	111
13.	Martin	K	105
14.	Jana	N	102
15.	Jožin	N	67
16	Mlhoš	K	58

1	BLESK	ø 166,25
2	KON-TIKI	ø 138,8
3	NAUTILUS	ø 116,1

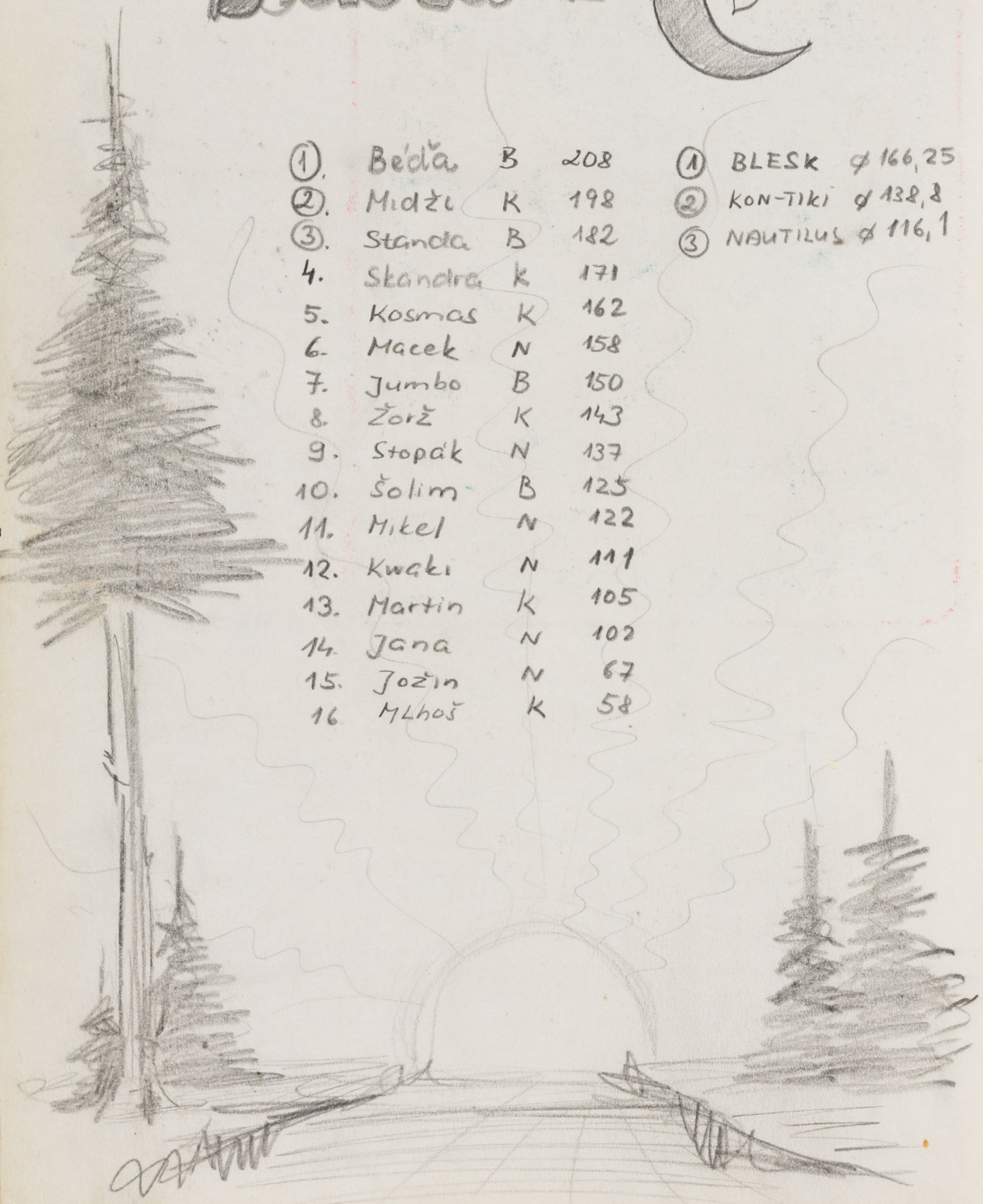

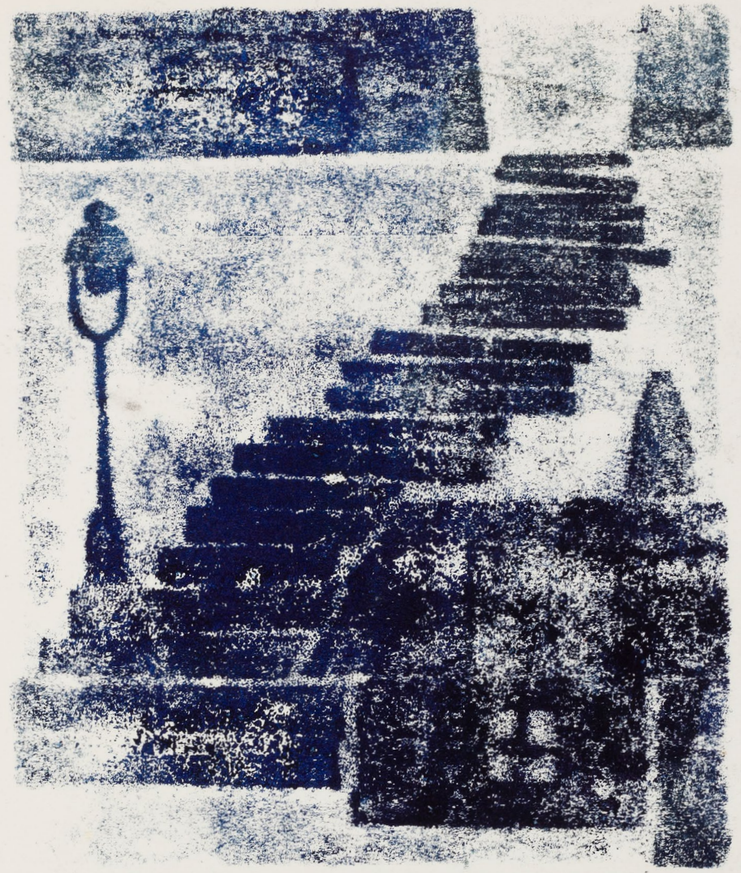

TERASY 3.11.1979

Na tento tradiční podnik jsme se sešli v dosti hojném počtu, dokonce včetně doprovodné posádky Kalypso. Do schodů se běhalo tentokrát v romantickém prostředí Nového Světa, za poněkud pochmurného počasí. Na této akci bylo vyhlášeno bodování za říjen a rozdány nové Brouskovy foto-bodo-kartičky.

Výsledky Kalypso

Žorž	-	33,6 s
Martin		38 –
Standa		38,7
Kwaki		39,4
Míla		40,8
Jumbo		42 –
Béďa		42,3
Mikel		44 –
Šolim		44,2
Kosma		44,5
Stopák		45,2
Andula		50,2
Jožin		51,1
Skandra		51,2
Mlhoš		51,8
Marcela		54,6

běh nahoru a dolů

Martin		31,5 s
Standa		33,2
Kwaki		34,1
Žorž		34,3
Béďa		35 –
Jumbo		35,8
Kosma		35,8
Míla		36,2
Stopák		38,5
Mikel		39,2
Šolim		39,4
Marcela		43,5
Mlhoš		43,5
Skandra		43,6
Andula		49,2
Jožin		50,–

běh, skákání jednonož, sounož, běh poradu

Kon-Tiki	3.	33,5 s
Nautilus	1.	30,2
Blesk	2.	31

doprava míče nahoru a dolů

Barakuda	1.
Ježek	
Rýša	
Dicky	
Zrzek	2.
Mates	
Lucka	
Aleš	
Henry	3.
Lik	
Jony	
Martina	

běh nahoru

běh na 4 způsoby

doprava míče

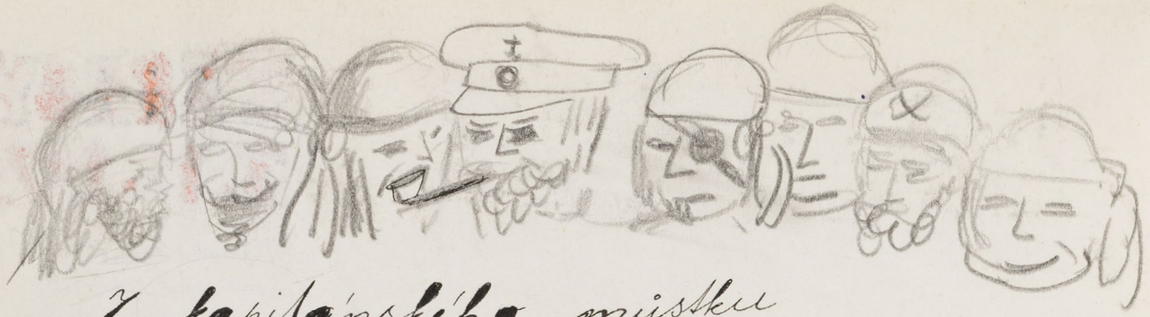

Z kapitánského můstku

* Mimořádnost posádek byly tyto: sbírka listů a výzdoba lodí k uzamykání vitríny. Skutečně nejlepší sbírku měla posádka Blesku, chybělo dvě až málo k dokonalé a nesvědčily o zájmu posádky. Zato výzdoba lodí měla skutečně „šmrnc"!

* Pokud se týká mimořádnosti jednotlivců:
  - postavit draka
  - splnit 2 body do námořní kuličky (kapitánské)
  - 2 výrobky z přírod. materiálu
  nesvědčí o přísném zájmu. 2 draků do vzduchu vzlétly asi tři, 2 body si splnil málokdo, a 2 pěkné kapitánské kuličky snad neodvezl nikdo.

* Od začátku měsíce týdně písemné kormidelníky posádek na bedrnech.

* Dne 2.10. na schůzce oddílu byl do posádky přijmut Šolim a Martin.

* V průběhu měsíce se uskutečnila dvě Disco
  I - 5.10. Vivaldi - Čtyři ročních období.
  II - 19.10. Toccata fuga - dmoll, Braun ovo odpoledne.
  Na druhé Disco přišel pouze Mikel.

* Petr Liebeur je na kormase. přijmenováno

* Kontrole pokrčku pokrčky pro oddíl že se oddílu nebyl pro nedbalost uznán v případě to, pokrčku vedoucí.

* V říjnu uskutečnil kurz, který úspěšně absolvoval 3 posádkami. vedlo Gemini kadeřický vedl. Venera. vedli kurz

Fl.

Fl.

3. LISTOPADU Kila Rimě 1979

KONCERT?!

Jako doplňující akci obřadního charakteru je kulturní akce. Brát nám byl v 13^{30}, ale v klubovně však pobýváme ještě několik málo chvil, neboť musíme doprávit na břeh tři pramice. A aby se nelišilo pracujeme všichni ve společenském oblečení. „Uf", konečně tam můžeme zase sebou a můžeme vyrazit. Před vstupem kupuji Táňa (pakáči zadarmo! lístky! lístky na schody. Ve volném čase před započetím vystoupení pražských madrigalistů, kteří každý posezením několik skladeb ze kancionálu. Z řečiště nás vyrazil teprve úvodní křik, který rychlostí nezmámo odlet. A tak takové kancionály a písničky se hudbě. Po krátkém vystoupení, které se mnohým moc nelíbilo odcházíme z prostor národního muzea. Venku Táňa vyhlíží chvíli, některých členů a dnešní program.

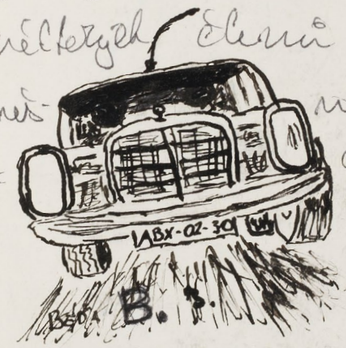

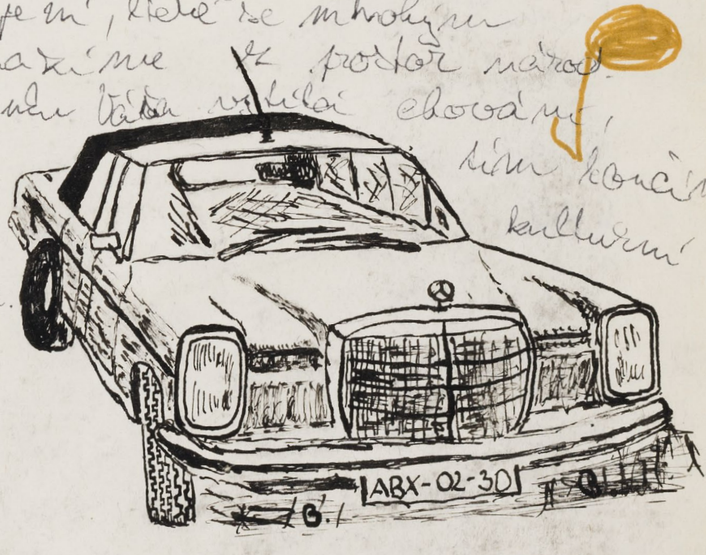

tímto končíme kulturní

4. LISTOPADU L. P. 1949

DRAKIÁDA

Okolo 9³⁰ se slejžáme na Typichu abychom zde strávili své dodpoledne pouštěním draků. Ještě před příchodem Váši se Stopálovi podařilo svého drátka zničit. Konečně jeho [illegible] mužeme vy- [illegible] cha a le- [illegible] razit na a hned [illegible] tečkou plochu několik drač- [illegible] úvodem se rozbijí Jimbo tím, že [illegible] ků. Se žijí rozbíjení začal se mu u jeho hvězdy protrhl papír a zlomilo několik špejlí. Dále následuje vícení jednoho draka za druhým tak rychle, že to není vůbec možno sledovat. Za zmínku snad stojí jen to, že drak vzlétl jen Ćrovi a Mlhošovi. Okolo 11 hodiny přicházejí na typich také pidálky z Calypsa. Zpáteční cestu absoluje každý zajisté bez problémů neboť trosky byly ihned vyloženy do košů a popelnic. Okolo poledne se zastavuje ještě několik lidí na teplém čaji a několika málo sušenkách.

SCHŮSKA

N

Tato posadková schůska byla společná pro Nautilus a Blesk. Konala se v uličkách a průchodech starého města a vedla jí Andula. Na začátku schůzky nás káča vodila všemi možnými průchody a zapadlými uličkami Andula tu a tam utrousila obálčičku s lístečky, na kterých byla napsána slova. My je hledali (a bloudili) a Káča s Andulou vybíjeli. Hra trvala 1 hodinu. Pak jsme se sešli a skládali lístečky. Dávaly dohromady větu člověk umírá tolikrát, kolikrát stratí příteli. Pak jsme šli do klubovny a domů.

člověk | umírá | tolikrát | stratí

Stop.

23.11 1979

Tělocvična

Tak tělocvična začala v 18⁰⁰ a skončila v 19⁰⁰

Rozcvičku vzal do rukou Fletcher
Po skončení rozcvičky jsme hrály hru, kterou před náma hrály Pidi.
Účel hry byl takový že míč se musel dostat na žíněnku kterou má protihráč. Byl za každý umístnění míč 1 bod.
Druhou hru jsme hraly Džungli.

Pak si každý plnil do mámořnické knížky.

A pak hůrá domů.

27.11.1979

ODÍLOVKA

Oddílová schůzka začala v 17⁰⁰ hod.
Fletcher si zavolal všechny
3 posádky a řek
že se skákalo pře snihadla
hledaly je nejmenší a největší
list od javoru Výhrala posádka
Kon-tiky poslední hru si tlt
Fletcher připravil s bystřičkama
které rozvěsil všude i s ukázanými
Sístěčky měly význam tím se všechny
byly popsány úkoly
Byla zpívanda a pak hůrá
domu.

MLHOŠ

Bodování Listopadu

1. Béďa 188
2. Marcela 168
3. Kwaki 159
4. Standa 156
5. Skandra 153
6. Mikel 140
7. Žorž 133
8. Stopák 120
9. Jana 117
10. Midži 111
11. Kosmas 106
12. Šolim 100
13. Andula 96
14. Mehoš 90
15. Martin 86
16. Jumbo 74

1.	Nautilus	140,8
2.	Blesk	122,8
3.	Kon-T.ki	113,1

KARTIČKY VYROBENÉ BRUCEM

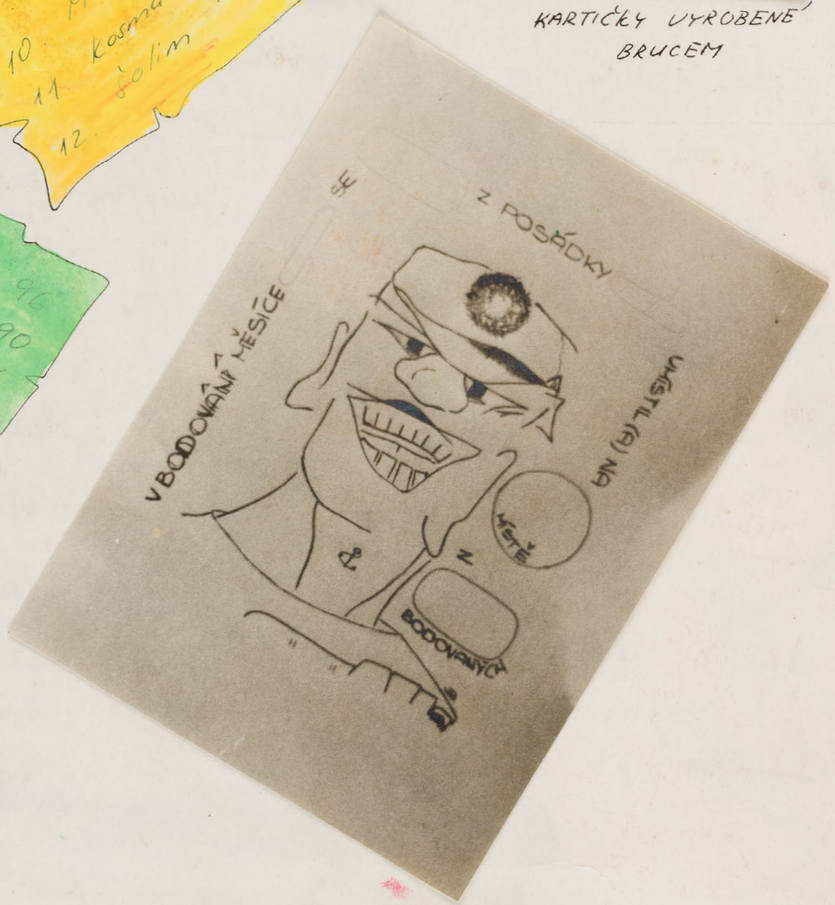

FC

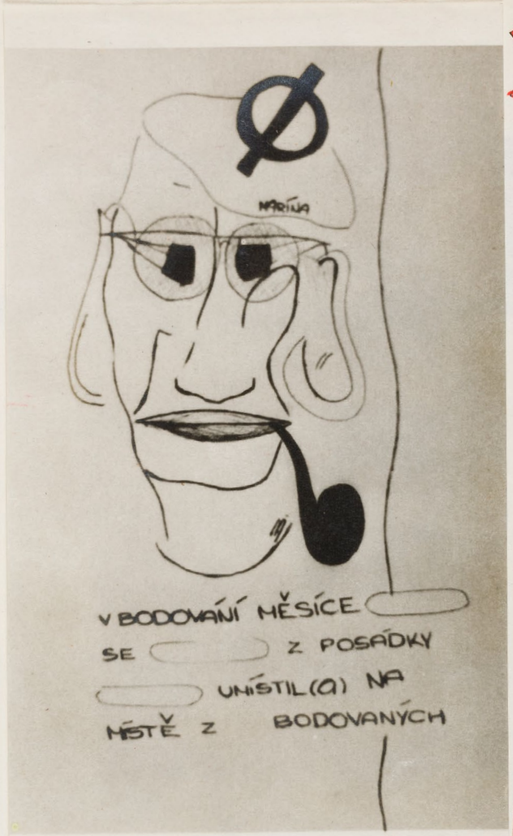

Z KAPITÁNSKÉHO MŮSTKU

Na začátku měsíce se loučíme s Milou Špačkem, kterého přivedl Béďa a jehož zájem o činnost oddílu byl dost prapodivný.

Admiralita na svém sezení 9. 11. schválila káču jako kadeta Poseidónu.

V průběhu prosince nás dobrovolně opouští Jožin. Jeho plnění se příliš protahovalo a nesplnění řady oddílových povinností mu však naznačovalo stejný konec.

O činnost oddílu se zajímá Staronový člen Mak, který má přímluvce v osobách Jumba a káči. Po reálném zhodnocení situace v oddíle ho prozatím odmítám.

FC.

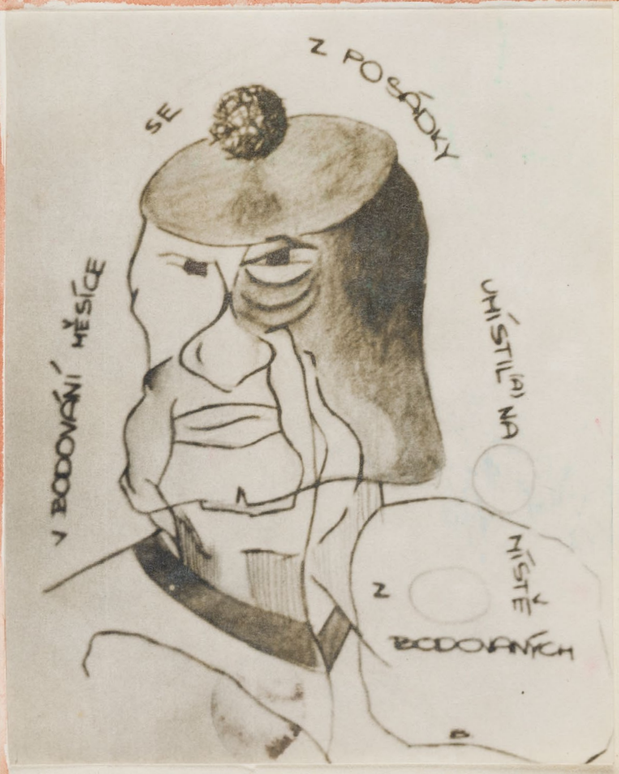

30-2.12

GIZELÁRN

A

První lyžařská výprava jako obyčejně ke Gizelovi a jeho přátelským kočkám nedopadla zřejmě tak, jak si kdo představoval. A to jak po skránce lyžařské, tak po té druhé důležitější → oddílové. Po příjezdu v Pátek večer totiž nebyl sníh, a nikdo již nevěřil Křemsovým předpovědím. Pose. jako obvykle zabírá svůj pokojík a ubytovávává se. Zima není příliš moc veliká, a tak se topení (naneštěstí) nechává až na další den. Ginclovi přibila nová sprcha, a tak Mikel usíná pevně rozhodnut vyzkoušet si ji. Ráno je budíček o něco posunut (kupodivu dopředu), Poseidon si opět neodpustil své ranní drby, a rozvička je zcela individ. ⇒ každý si doběhl k vozcestníku a tím to pro něj končilo. Kde jsou ty doby, kdy Ginclova koupelna byla trvale obsazená, asi jediný, kdo se sprchoval celý byl Mikel. Ak je to strašně bezva pocit (To sprchování) Nastala Monumentální snídaně. Jediná karbuchová posádka Nautilus navařila kotel mysliku a nakrmila celý Poseidon. Což se také projevilo na duševní rozevíčce ⇒ kdo jedl,

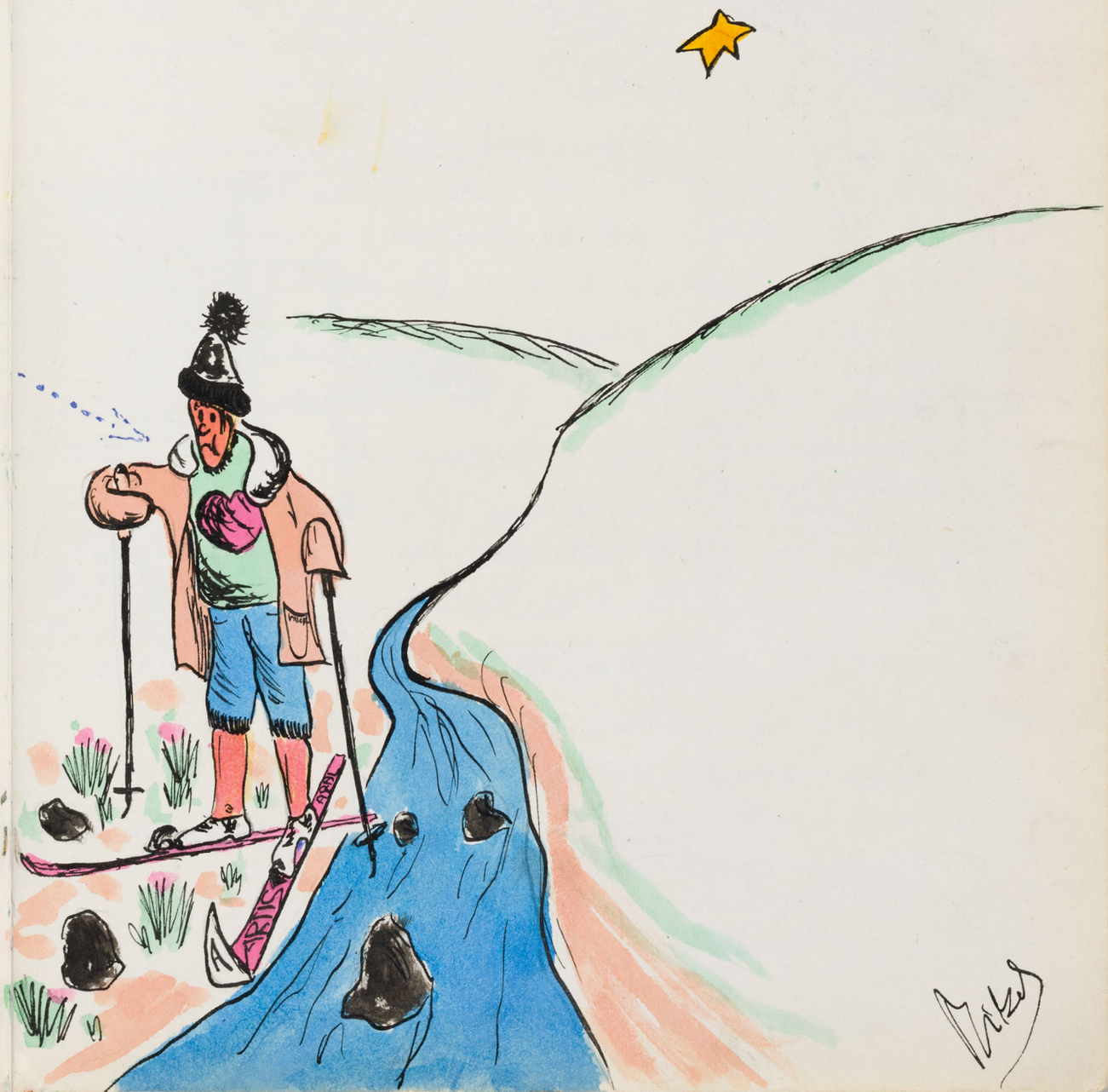

ten myslel. Vydáváme se na

Bažináte- Prvolhcenan Vyprava zapoznámim.
Vydráváme z Dolpete a pleu cestou, ti
spíše potokem směrem k Pythiadoju
kamenim. Tady se SLAP dle jeste
Evzenovi Faju.
Sutrakú to stezeni
bazind pleu Ginclaju
udiv a Evzen dostává
novou přezdívku
SBOIN z BAGINS. Svými skoky
zavazi repen El., ale i Nikolaj, kterého
po kolena do kotálu. Slapavé
po lesnu pěstikach a dodivujeme
se lesu a jeho tichu. (kupodivu, hodne
dneska bylo) Po chvili přicházíme ke
mistu M. Stavení Pvehrad se oddhvárá
ten. Nejvedoucnější prehradu postavili
TRI VETERANI (Evzen, Vanga a Bruce). Jejim
protrzenim jiste stoupla voda v jezere.
A Pepe dal. Po kladaich atych
v Bažinach přicházíme k jezeru a
varime caj. Prsi, baleje. Na zpatecni
ceste se strhaci bouri a tak opet
dalsich 30 minut cekáme v desti. Pepe
se s vlhkem a nepohodou a kdyz
konecne přicházíme do Chalupy,
mam strasne fam pocit. Pokazal jsem
, premohl jsem se, Vydrzel jsem.

A Evzen dostává druhou přezdívku
vypravy => Antonin topič Elektrárenský.
Nevim, jak topí v Elektrárne, ale jestli tak
jako u nás, pak tedy .... No nic,
kavove spiqualky z kaven mají
Gustav, zavzetim dna. (jak jednoduché,
ze?) a vecer je zpivanda. A Nikol
ma dvapat, a Nikol nezpívá a Nikolovi
je to strasne lito. Zato zpívá Gincl.
Vecerní povidanda se smrskla na
jednotlive potrusky o rozjetí a konec
velice brzo Chrumkam. (jak jednotvárné
ze)

3.

CHCEM OLDŘICHA JAK JSLO WHITE V TÁBOŘE ODYSSEI:

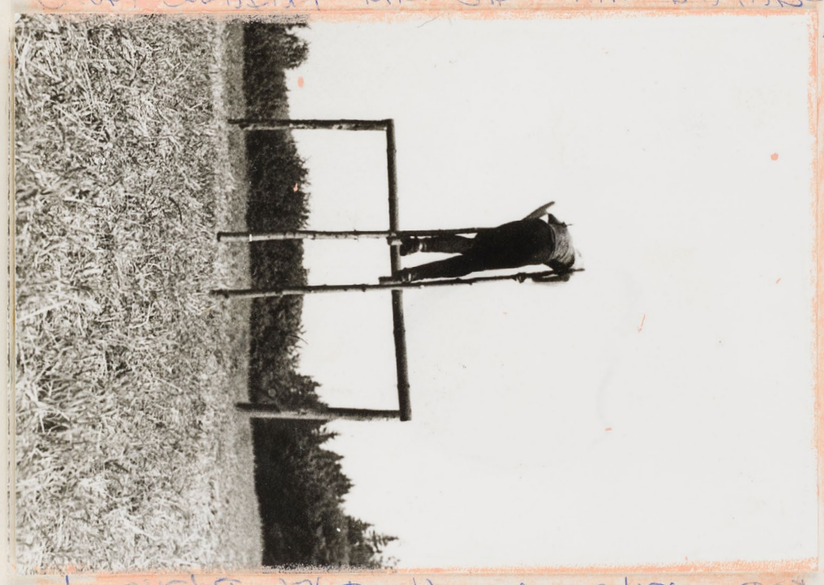

ZEBOVOU, ale Beuty, ZDAL, BYSTE TY

DRUHÝ DEN PO USUSENI SE VYDÁVÁME NA LOU SIZERINU. Vyprava vsak skoncila velice brzo, jelikoz vetsina zucastnenych vaskakala do ledovych

vln vody řicky. Vracime se tedy do
chaty a až do oběda vlastně nic
nedelame. (par vyjimek si sice neco pralo,
ale ostatni to vubec nezajimalo). A tak
vyprava nakonec končí kradem a
El. dijede do Prahy s umyslem
rozpustit oddil.
--) a SBOHEM?

ODDÍLOVKA

Zal jako každé druhé úterý i dnes se ocháme na další oddílovku. V úvodu má pro nás [illegible] připravenou [illegible] vypečenou [illegible] Zahájení štafety je ve znamení přenešení míčku za ping-pongové pálky [illegible] po ní následují [illegible] pinkání míčku [illegible] Na [illegible] každý projde trať se poněkud nevydařil nebo [illegible] konec byl zraněn a tak se [illegible] Standa [illegible] uchybujeme do klubovny [illegible] hrajeme. A to sice hru ve které [illegible] má [illegible] druhý [illegible] Po chvilce zábavě nakonec usedáme abychom vyslechli něco málo org. věcí ve směru; plán leden, únor, Ginklárna, věci na hry atd. Ve chvilce [illegible] dáváme [illegible] během které nás [illegible] Dag. Ještě [illegible] Nikdy znamuje co na barmanském výprasu. [illegible] klubovny se posadili Béda, Standa [illegible]

BÉDA

Posádková schůzka 20.11.1979

Zase po 14ti dnech se posádka sešla (tentoknát v plném počtu) a usadila se v podpalubí. Na začátku Mihel uhlásil posádkové mimořádnosti. Potom jsme se domlouvali o tajné činnosti, kterou jsme dnes také začali a na závěr schůzky nám Mihel četl Houpačku pro 17. V ½8 hod nám nic jiného nezbývalo než uhlídit a jít domů.

Morela

Schůzka 20.11.

Sraz posádkových schůzek byl povinně v klubovně, kde nám bylo řečeno že se máme vrátit nejpozději v 19.30. V 17 hodin jsme se odebrali ke Skandře. U Skandry si vzal slovo Kosma, který nás obeznámil s některými částmi Kosmovy kroniky a pod jehož vedením jsme absolvovali kvízy, až do 19. hodiny. V 19 hodin jsme jeli do klubovny, kde jsme dali Elecrovi každý 100 Kčs na Ginclárnu. Na této schůzce měl absenci Madzi a Zorž.

Martin

20.11.

Posádkovka.

Pomalu jsme se scházeli v klubovně. Andula nepřišla a tak schůzku vedl Béda. Nejdřív jsme cvičili otvazovat ni. Pak nám Béda dal 2 fechty. Standa připravil také 1 hříčku. Srovnávali se vedle sebe cedulky na jedné byl stát, na druhé hlavní město. Vybral Béda dvacky byl Standa, tři jambo. Během schůzky přišel mezi. Dal si s námi pár hříček. Po schůzce přišli nám Blecha promluvil a vzal ho do Poseidonu. Je v Blesku. Nakonec jsme si zatlouvali o fanty. Můj úkol byl napsat zprávu z této posádkovky a tak jí píšu.

TÉLOVÝCHOVA

6.12 1979

Jako obvykle je srat na dnešní tělovičku v 9:00 hod a vedle jí Fl. Měl však skvělý nápad jak oklovat a tak začíná prosluhovat Ribelova vozička naváthán. Unavené a určitě si nás beve opět do práce Fl a hrajeme oblíbenou Posádkovou košíkovou. Poskočí přichází se svojí oblíbenou hrou slon Andula. Ale nevyspěla: vrchním slovem se stává marcela. Na opakování již nikdo nemá chuť, a tak opět Fl. hra - prosluhá JUNGLE a pak - GO HOME

→ opět navýprem do Posádkové kantýnky →
→ kvalitního hamburgera

Předpak asi chvíli tělovýchova bude stejná jako předtím

4.12

POSÁDKOVKA 4

Na dnešní schůzce jsme měli být nejdřív, ale uhnízdili jsme se až o půlhodiny později. A už to začalo!

Na rozcvičce mám Andula dala hrůzu na muzikanti. Potom mě hrudala do prdýlek a dlouho dlouho.

Tam bylo hůlkování a nohejbal. Odtud jsme se vrátili nejdřív na nádraží mezinárodní. A dalším nejdůležitějším momentem byla návštěva Tě Mánové Míčové Ivěny

Mánů - Štěpánovi Ivěnovi bylo 20 let. Měli hudbu, muziku, dobré nápoje a dobrou náladu. Mám se Mánů Ivěnou moc rád. Přišel i Mánů Ivěnin manžel Jaroušek. Měl přijet dřív než Mánů Ivěna. Přišla i Ivěnina kolegyně Mánů Ivěnina. Ta Ivěnu moc nemá ráda. Ale to je jiná věc.

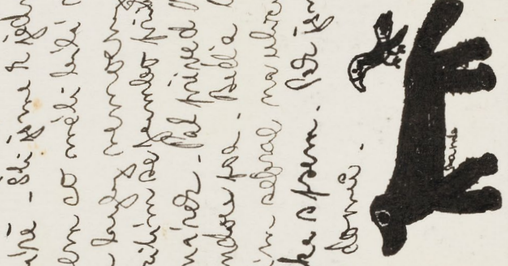

6. POSÁDKOVKA v historii NAUTILA

Byla zaměřena (z pochopitelných důvodů) na akci Kerberos. Probíhala celkem nerušeně až na nějaké tyrpády cizích lidí (Hlavně hulvátů žárce) Příště se asi bude Nautilus uklubovně zabíjet (Hřebíkama do dveří) A závěr schůzky stejně trochou Byla na programu beseda nad knihou ale přiletěl žádné knihy nebyly.....

Posádkovka

4. 12. 1979

Již začátek nenasvědčoval dobrému konci. Akce Kerberos se nezdařila již druhý raz. No nic naplat, zřejmě Konstika nedohotoví T.Č. Začal tedy náhradní program. Oršem zkrachoval na celé čáře. Každý mlčel, a čekal až se znovu zapne obrazovka. Smůla. Konec je v 18:00 h

Míša

Klubovna

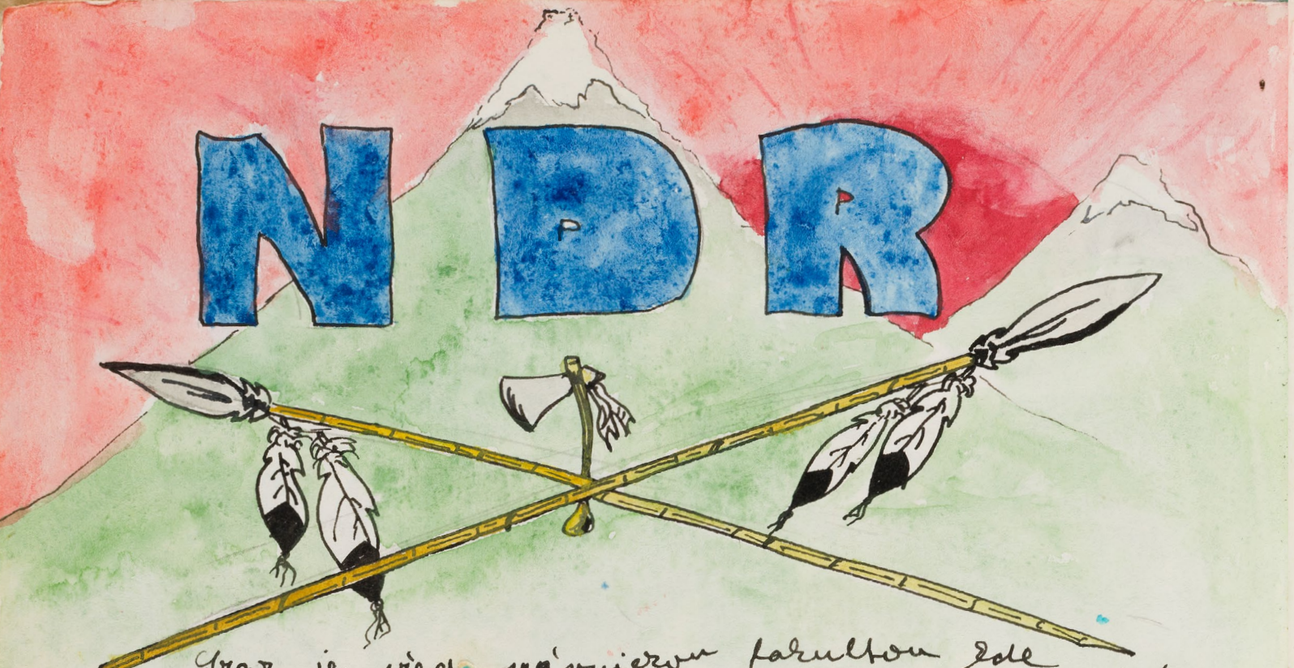

Brzy je před právnickou fakultou Zde
leží přistaven autobus. Vyjíždíme v 6:00 ráno a je velká
zima. Cesta v autobuse probíhá buď dozpáváním a nebo v
dmýchl rozhovorech. V autobuse nejde jenom posedět, ale
také členi různých PO. No a tak se budě seznamujem jako
Běčka a nebo jako Standa, který jede přes celý autobus ob
FL. značně podráždilo a tak se do znoci nelíbilo.
Přijíždíme k hranicím a vše se vyjasnilo a je vidět:
Navštěvujeme DRÁŽĎANY KDE JSOU MUZEUM KARLA
MAYE což nadchlo všechny členy výpravy. Pokračujeme
dále do příjemného městečka MIŠNĚ Zde se koná
nákup. Mnozí lidé kupují zcela nezmyslný a nelo
dobří věci a tam se stomarkovou a neví co koupil.
Navštěvujeme pak Dráždy a manufakturní porcelánku
která je zavřená a tak nic nenavštěvujeme. Nakonec je na
Saxonská poušť Zde se pokoušíme o své štěstí a snaží
me se něco získat v tombole což se nějak povedlo.
No a tak od tomboly jdeme v pohodě dobré náladě.
Ve přístavě na nás je vrah u autobusu zde vi
dyluš jen FL + L. a tak všemožně jsme
bylo příjemné je tu nechat no a konečně se
vracíme no a tak se konečně všichni šťastně vrátil
do vlasti. Cestou domů jsme přišli na to že Standa
převáží rozličné věci a tak málem se nevrátil. Konec

Pišťu - cha cha cha cha cha . . .

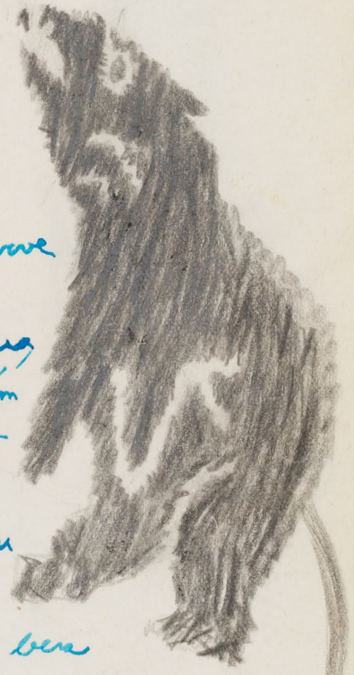

Dnes, když jsem přišla do klubovny
byl Fleischa různej nastavenej. „No, no!
co je? kvůli té besedě? To je divný!" Teprve
později jsem se dozvěděla, že měl Flei-
cher na dnešek připraveno promítačku
a že... že mu ji Bronek odnesl (škoda mám
ji odnesl). a tak nadšen co nás v podpa-
lubí Michal s Miroškem seznamovali s tím
co na vánoční nadílku a na vánoční výpravu
schářel Fleischer, Běčka a Zoru promítačku.
ale všechny znalý mocný beseda začala bez
promítačky. a však slovo beseda se mi pro toto povídání
velice nelíbí, protože to bylo moc hezké a zajímavé a vlast-
ně málo takový slov. Po chvíli vyprávění přišel Bronek s pro-
mítačkou. (myslím, že šel Arnol na kobercích, ale nevím to
jistě protože) se Arnol začalo promítat. asi 5 minut po
Bronkovi se přiřítil Běčka a Bras dostal smrtonu (den-
sobrázek od Běčků), nakonec, když jsme se mohli plát,
zapsala jsem se mimo jiné také na to, jaká
zvířata v Mongolsku žijí. Dozvěděli, že velbloudové
(velcí asi jako dvě vrány) a ptáčky (něco
jako polní myši) Andulka a pozdější
i Masha také rozesmálo,
že to s nimi mlátilo

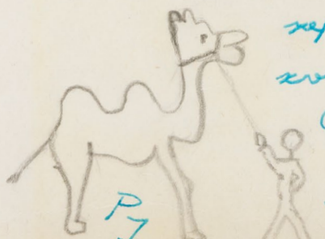

P 7

div ne, že jsem se Fleischa
musel vyhodit
za dveře.

SKANDRA

TĚLOCVIČNA

20.12.

Lešli jsme se před tělocvičnou. V 18ti jsme již definitivně začali poněvadž nikdo již nešel. Dnes nás vedl vzdělí. Začali jsme rozcvičkou. Běh, skoky přes švihadlo, kotrmelce, to všechno se závratnou rychlostí střídalo. Během rozcvičky přišli další osoby jako Šolda, Žorž, Skandta a ještě později Flécha. Pak se již rozproudila zábava. Jako první to byla jako obvykle „JUNGLE". Pak se přihrávalo na body a úplně nakonec vrcholné číslo programu FOTBAL. I když se to místy podobalo ragby, házené a jiným sportem, dobře jsme si zahráli. Po celou dobu hry se ozývaly vykřiky bolesti jako „Au, au moje noha" a podobně. Pak již Flécha zapískal nástup a za chvíli jsme se již oblečeni trousili domů.

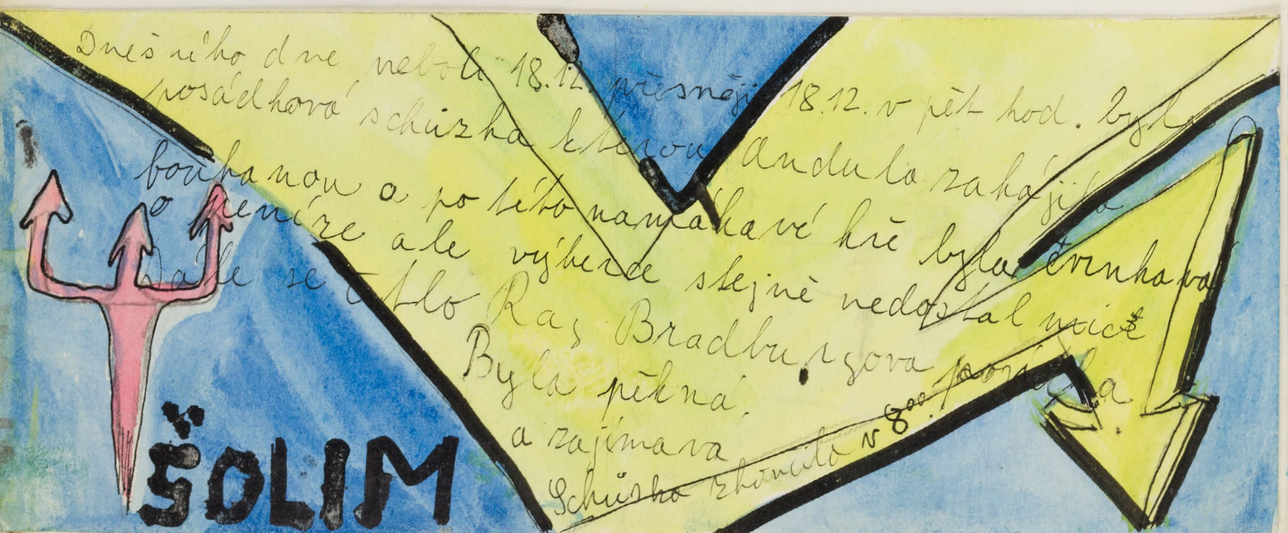

22.12.

Nadílka

Sešli jsme se v klubovně velmi hod. Midži s Mackek nebyli ještě hotovi a tak jsme začli až v 14 hod. Zazpívali jsme si „Mery Christmas" a pak následoval program posádek. Mikelovci složili pokračování balady o neobyčejně obyčejných lidech, Stopák předvedl cvičené myši a Standa kapesník který neshoří. Pak byla vyhlášena T.Č. posádek. A už je tu rejže a ukažte, jak umíte papat tyčinka ma. Když jsme dojedli (někteří si i přidali, jiní měli co dělat aby snědli svou porci) byli zapáleny svíčky na stromečku (každý jednu) a málo se přikročit k rozdávání dárků, otevřeli se dveře a v nich děda Mráz alias Midži. Někteří ne nechavci (nebudu jmenovat) hohbitě oškubali o jeho krásný vous, takže vypadal jako špatně oškubená slepice. První dárek byl pro kaču a byla to od Stopáka. Každý si ji chtěl pohladit. Každý dostal dárky od svých bližních a doufám, že se mulíbily a udělali mu radost. Také bych rád, kdybychom se na příští nadílku sešli v takové sestavě jako jsme teď a oddíl se nerozpadl na malé hrobečky jeho členů. Doufám že se nepletu a sejdeme se příští rok všichni.

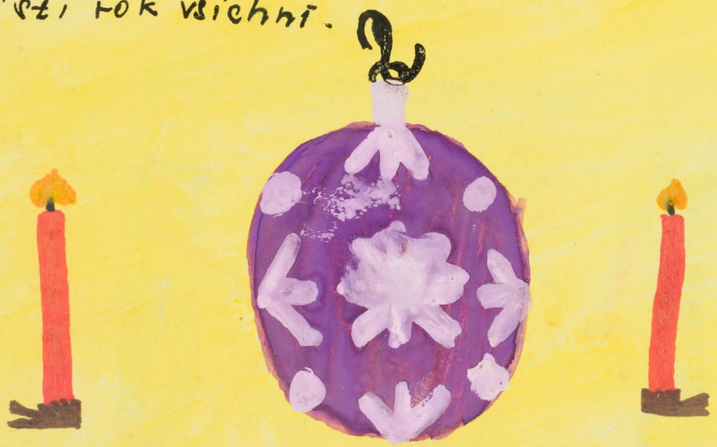

ONE DAY

26.12. 1979

První den vánočních výprav začal jako půl devátá
hry se začali sklárat členi Posádkóvu + kapitán.
Po štědré době příjemné vánoční, autobus na který
čekáme asi ve hodinu ve vánoční nakládáme
naplněné tornu a hledáme si svá místa pod
mistrovské. Táta dozem tu z nich musel jíti
prohodit nebo nějaký členové schválili ne tak se se dá
dělati. Autobus se pomalu, ale jistě rozjíždí.
Já nevím, ale je pomalu, ale jistě před
koncem odd. a tak by se měl bavit a tam
jak oktěj obrátit Siberta, ale nejen on
to celou výpravu mrzí, že jim je to
nesmyslné lašování příjemné, ale
vše s mírou a tak si myslím,
že jednych se těšil lidí repal!
dělat něco vřeteničejšího
ale já nechám nebo něco takového
je to brosně bavil. A zase HA
tak tazová byla
v autobus veselo

ale jako
nějaký
nebo, že
HA. Na a
Siberta

po celou dobu. Já jsem
od JACHA LONDNA
ALASKU. Náš sladký
Siberek byl nás
ve přední a tak jsme
se s ním nerapejil
do rozhovoru.
No tak se pomalu blížíme k
Siberci. Asi několika minut se
dáme na Siberci, Restaurační
Na konečné stanici vybalo
autobusu čekáme zlaboa půl hodinka na Saplekala,
který nás má navézt do jejich klubovny kde máme
strávit krásné vánoční svátky. Jejich klubovna mě vroku
zklamala neb jsem si myslel, že bude trochu lepší
V klubovně je trošku zimy a tak se jdeme prohřát
ven. Pak se dozvídáme, že téměř nikde není stále což
nás tak trošku zklamalo. Jedeme tedy pravým směr
na Siberec do kterého bude je stala docela krajinavá
přírodo a to, že jsme si tam vyberli na jednu stranu,
a které jsme se pokusili vrátit na bližší místo tak
to zmrzlo i ten, který se jí chytil a tak byl mezi skálou
a břehem a nemohl se přetrhnat aby zrušil své natažené
chvíli i Standa, ale jako první. Pobavení jsme pomalu dále
nikoliv lidem se to moc nelíbilo a tak neměli
vůbec náladu mezi nimi jsem byl i já zoufalý a tak
jsem se musel rozprávat s Fl no a pak se to a mě
klejilo domů jsme přišli asi asi tak pěti hodin. Večer jsme
si nabrali rajímavou hru DIPLOMACII. Večer byla
z nich nejstarší rásob. Nejdříve po nějaký jsme si vyzkoušeli
pravidla hry což nabrali asi tak 60 min. a samotná hra asi
půlnoc tak pár lidí se přestalo bavit a tedy toho nechali

no a tak si začali dělat svoje věci opisovat písničky atd.
Samotná bra spočívala asi v tom, že byla nakreslena
mapka na které byly nakresleny státy z roku 1900 no a tyto
státy mezi sebou bojovaly, měly své bodstvo a svoje vojsko byli
věci bojovaly mezi sebou. Rozdrceno bylo úplně NĚMECKO
a opakem bylo Rusko. Po této hře jsme se všichni
začali ukládat ke spánku.

THE SECOND DAY

Záno Fletcher nemilosrdně vstal přesně v 9.00
službička namakala nakoupit a ostatní
na finňáka. Zřejmě se jim líbila. Po snídani,
kterou služba bleskurychle připravila (vždyť
tam zaky byla Stopák, Macek a Andula)
se nikdo nemohl vypravit. Šli jsme k Ještědské
lanovce, ~~tam~~ avšak šílenci Fletcher, Kvaki,
Mikel, Skandin, Midži, Standa sotva uzřeli
umělý lyžařský svah, našupali zpět do Liberce
pro sjezdovky. Druhá skupina v ~~[illegible]~~ osazení
Káča, Jana, Marcela, Stopák, Žorž, Jumbo a Andula
si vyšlápla sjezdovku na Ještěd. Ve svém postupu
byla zastavována ohromnými lavinami sněhu a ledu,
které pouštěli Žorž a Stopák. Na ochozu
Ještědské restaurace nás div neodfoukl vichr.
Chtěli jsme se naobědvat ale na lístek jsme
čekali hodinku, na jídlo o trochu více.
Míša, Káča si počkala po důležité úvaze na číš-
níka, aby jí přinesl Knihu přání a stížností.
Zatím všichni až na Jumba vyzkoušeli
venku rychlost vichru za výskotu a uhybání
jedoucím autům slapeme dolů do Liberce,
kousek po silnici, kousek po cestě, kde jsme si zahráli
na Indiány s šátky. S Naprostou převahou
vyhrála skupina Míši-Káči nad skupinou
Jumbovou.

Pozdě Odpoledne nám Fletcher oznámil, že musíme sehrát každý s každým jednu partii žravé dámy (žravky). Prvních pár partií bylo sehráno a najednou po večeři (lunch+chléb) a když služba konečně uklidila a umyla nádobí, začala Andula kreslit po podlaze jakési klikyháky. Brzo se všichni dověděli, že to je na závod plachetnic - foukáním se posouvala lodička z popírku po dráze. Zvítězil Macík, poslední - držte se byl Žorž. Potom se Míša-káča vytasila s různými hříčkami na způsob hlavolamu. První byl Macík, druhá Andula a tak nějak dál. Fletcherův obrázek nikdo nevyluštil. Míša si připravila za svého pobytu v nemocnici KVH (krátko dobá vánoční hra), jejím námětem byla povídka od Jacka Londona láska k životu. Dnes večer nám ji přečetla - setkala se s úspěchem. Ahorat Marcelka mohla smíchy puknout. Poté byla myťba a spaťba jak by řekl Mikel. Ovšem našly se výjimky jako Míša-káča, Žorž, Jana a Standa a na nějaký čásek i Andulka, kteří se snažili o něco, co se dalo nazvat projevem (neartikulovaným). Poté se rozšířila mánie o „comandos", ale naštěstí byl planý (protože jeho zakladatelé usnuli dřív než ostatní. Finn.

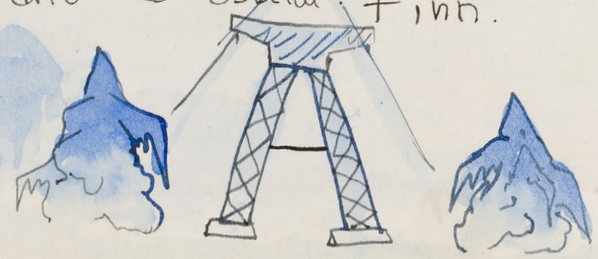

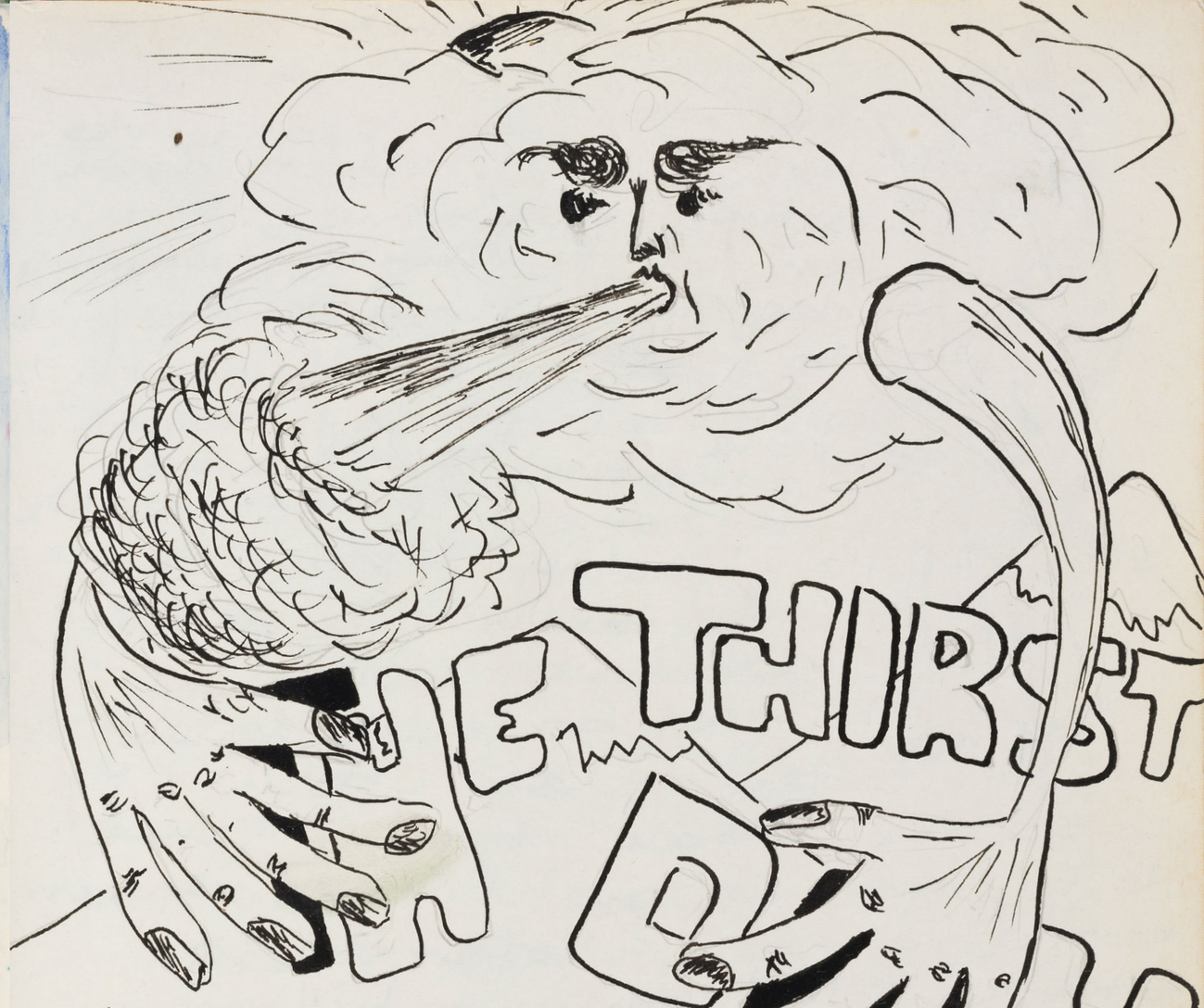

Ráno Fl. nemilosrdně a neúprosně počkal až se všichni sami od sebe vzbudej a nedal Fiňáka. dopoledne byl program z vlastních zdrojů a si tak v 11⁰⁰ jsme měli provést srazby v nádraží. Rikleš s Georgem si stačili dojít i k holiči, ovšem pouze mnýt (na rozdíl od Marcely a Jana) a v 11⁰⁰ se projevila tatarkost i u Fl. a tak vlakem nejedem. Fofrujeme autobem a tak Borisek málem opět provedl vrhbu šavle.

Naštěstí (pro vás i pro mě) vcelku již vystupujeme a s výkřikem „vzhůru do údolí" se vrháme do blízkých skal. Po obrovském výstupu přicházíme k platu hor. Zde tvoříme hru → vydáváme hlasy jako trumbami z jericha Je sice trošku nedomyšlena - ale přece ji hrajeme s zaujetím. Poté trošku horolezeme a El. opět (po kolikáté již?) sedíme. a jdeme dál. Fouká takový vítr že kvaky spadl ze svahu sdobomoc. Náhrad se tedíž nedostávalo. Mezi mužstvem dochází k hádce a tak se odtrháme a vrháme vděčně přijemné do Frýdlantu. Cestou obíváme všemožné kavárny a medy, a lovíme vlaštovičky. Ve Frýdlantu máme čtvrtlouskem kostým („pane vrchní, já jsem si objednal řízek?" „oujl, pane, oujl, račte nadzvihnout ten citrónek?") vlakem pak usínáme do Liberce. Na večer byla naplánována zpívanda. Bekéss začala uskutečňovat, ale bohužel se zdálo že se začala rozbouřit, El. ji odvl. Asi jsem subjektivní vůči nám, protože se mi to zdálo proto, že jsem se sám rozjel, ale myslím, že to opravdu tak zlé nebylo. Večer ustínáme slávou Ivan posléze.

THE 4th Peak

Ráno jsme byli vzbuzeni rytím volů, a ukázali před nimi. Kdosi nám KVH prohrál Chopók, který si v klubovně nechal asi 10 věcí. Po lávaci-bóck a zpěvech, se nakonec rozdělili na sjezdaře a ~~turisty~~ chodce. Sjezdaři jeli na ~~kopec~~ Chopok, a pak na Ďumbier. Na sněhu bylo padní sněhu, a sjezdovky byly perfektní. Sjezdili nahoru (lanovkou) a dolů, ať si udolal hlad a únava (a strach z lavinky). Po čtyřech perfektních jízdách se dali na ústup do kempu. ~~Do návratu~~

Druhá skupina čítající čtyři směr kanadské jezero u Betlémova. Avšak po chvíli cestování unavilo a začli dělat na cestě rešpektě napadané sněhem dělat kade, zakutali si hlavičkou v uličkách. Potom byli vyhlazeni v hotelu, do kterého vědomky vlezli a chvilku dal byli nuceni se odstěhovat. Druhá skupina obsahovala tyčinku kačku, Jumbo a Zorro, druhá pak Lubu, Evžu, Jana, Marcelu a Jolu, kdo bude dále. Druhá skupina ubytovala se v jeskyni nad Libercem, kde se jezdilo na lyžích do Liberce, kde se pak jezdilo na lyžích do Liberce, kde se pak jezdilo na lyžích do Liberce, kde se pak

Soukromá výprava k Jezírku (alias na Černou Niwu).

Konečně jsme se sešli ve sraz jednou ráno a vydali se společnou volnou cestou. (Edu & spol)
Káča celou cestu hučí "you, he.... Konečně se před námi objeví něco, co by se při trošce fantazie dalo zjistit jako přehrada. Zatím to vypadalo, jako neuvěřitelně vonná louka. Avšak základ byla opravdu asi voda. Hned uhráze je krásná klouzačka, a tak se to musí využít. Nicméně náš Honza se sešel s celou hodinku, a podle toho, co Erika Zapletal, že v 1/2 je tu tma, tak mu dne co dělat. A tak jsme se vrátili domů po ztrezec, takže ka vodovodní, která stojí v Bedřichově. Tam ovšem auto sem pojede tak upří- mo, a tak já s Ozorem jedeme jedním, a Káča druhým povozem.

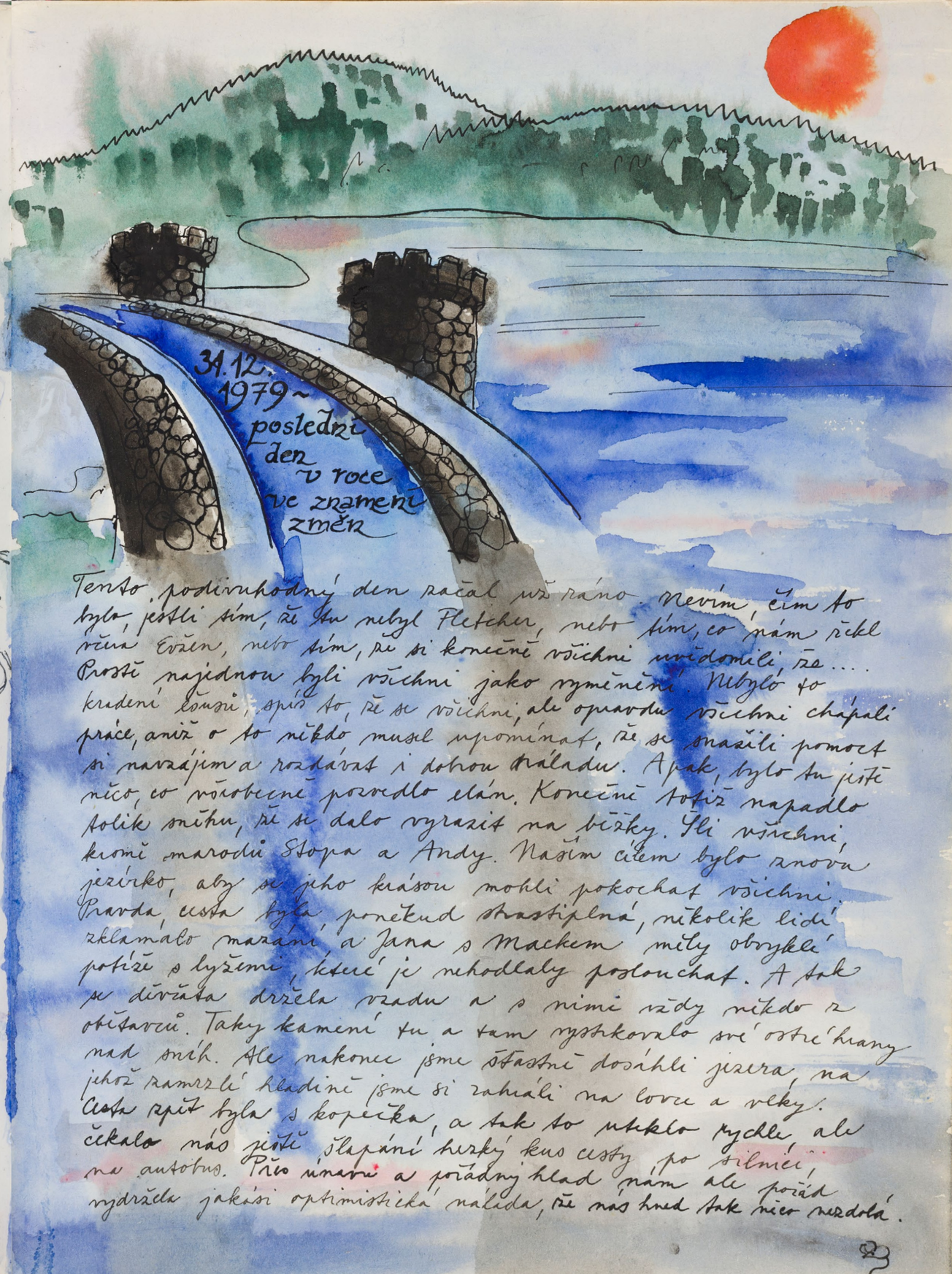

Tento podivuhodný den začal už ráno. Nevím, čím to bylo, jestli tím, že tu nebyl Fletcher, nebo tím, co nám řekl Evžen, nebo tím, že si konečně všichni uvědomili, že... Prostě najednou byli všichni jako vyměněni. Nebylo to krédení ošuštění, spíš to, že se všichni, ale opravdu všichni chápali práce, aniž o to někdo musel upomínat, že se snažili pomoct si navzájem a rozdávat i dobrou náladu. Apak, bylo tu ještě něco, co všeobecně pozvedlo elán. Konečně totiž napadlo tolik sněhu, že se dalo vyrazit na běžky. Šli všichni, kromě marodů Stopa a Andy. Naším cílem bylo znova jezírko, aby se jeho krásou mohli pokochat všichni. Pravda, cesta byla ponětud strastiplná, několik lidí zklamalo mazání, a Jana s Mackem měly obrýklé potíže s lyžemi, které je nechtěly poslouchat. A tak se dívčata držela vzadu a s nimi vždy někdo z obětavců. Taky kamení tu a tam vystrkovalo své ostré hrany nad sníh. Ale nakonec jsme šťastně dosáhli jezera, na jehož zamrzlé hladině jsme si zahráli na lovce a vlky. Cesta zpět byla s kopečka, a tak to utíkalo rychle, ale čekalo nás ještě šlapání hrozný kus cesty po silnici na autobus. Přes únavu a pořádný hlad nám ale pořád vydržela jakási optimistická nálada, že nás hned tak nic nezdolá.

Jakmile jsme se vrátili do klubovny, všichni notně mokří a zmrzlí, začala se příprava velkolepého Silvestrovského programu. Ale nejdřív jsme se s Žoržem, Kwakim a Andulkou vrhli na opékání topinek pro hladové mužstvo. K večeři pak byly špagáty a následovala výzdoba klubovny malůvkami, papírovými třásněmi, šátky a prskavkami; a příprava mírně alkoholické ovocné bowle na půlnoční přípitek. Když bylo tohle všechno hotovo, stůl vyzdoben, mužstvo v krojích a slavnostně naladěno, začal ve 20°° hlavní program, který byl sestaven podle návrhů z lidu.

Na začátek jsme zanotovali Dál, dál ton vodou – i když poněkud falešně. Poté zaprskaly prskavky a usedli jsme k několika hříčkám. První byla makačka na postich, „klíče versus panna-orel"; pak úsek VKVH (Velmi Krátká Vánoční Hra) Klondyku – hledání ukrytých pokladů lovci, oslepenými arktickým sluncem, a ještě jednu hru potmě – seřazování podle velikosti do posádek a nakonec celý oddíl. A při tom jsme – vlastně Macík – dali dohromady uvítací pokřik pro Fletchera: Džimboraso, habanero, džugo, džugo, džugo, ry – vítáme Tě na hory!

Pak přišly na řadu staročeské vánoční zvyky – krájení jablek – hvězdičku měli všichni – a házení pantoflem, přičemž se ukázalo, že Andulka, Žorž, Macík a ještě pár dalších se budou v tomto roce toulat po světě.

Pak se četla poslední, sice dlouhá, ale pěkná a trochu optimističtější než obvykle povídka J. Londona – Jako staří Argonauti. A do půlnoci už zbývá jen půlhodinka, a tak zahajujeme tradiční pudinkádu. Kotlíky se nejčastěji srážejí u Žorže, a tak musí za trest umýt zapudinkovanou podlahu.

Starý rok se chýlí ke konci a všichni si ho pro sebe hodnotí a poslední minuty přemýšlejí o tom, co přijde dál.

Úderem dvanácté vykračujeme pravou nohou ze dveří, a umiňujeme si ... no každý něco. Na hřišti před domečkem nastupujeme a je slyšet kostelní zvony a odněkud z oken i státní hymnu. Nový rok tedy vítáme minutou ticha, při níž vzpomeneme na všechny bližní, rodinu, známé i členy oddílu, kteří tu nejsou s námi. Tiše, a kupodivu harmonicky, zpíváme slavnostní We shall overcome se všemi slokami, a nakonec zkřížíme zapálené prskavky...

Vracíme se do vyhřáté místnosti a kolem stolu nad bowlí pronášíme slavnostní přípitky – na lidskost, přátelství a lásku, na lepší oddíl, i na to – a to si přáli úplně všichni – aby oddíl zůstal a lidé v něm se chovali aspoň tak pěkně, jako celý dnešní den... A pak každý každému přeje to nejhezčí, co jen lze, splnění i těch nejtajnějších tužeb nebo víc odvahy a upřímnosti, prostě vše to, co kdo by právě potřeboval. Všichni si tisknou pravice a kdyby se nestyděli, jistě by přiznali, jak jsou dojati...

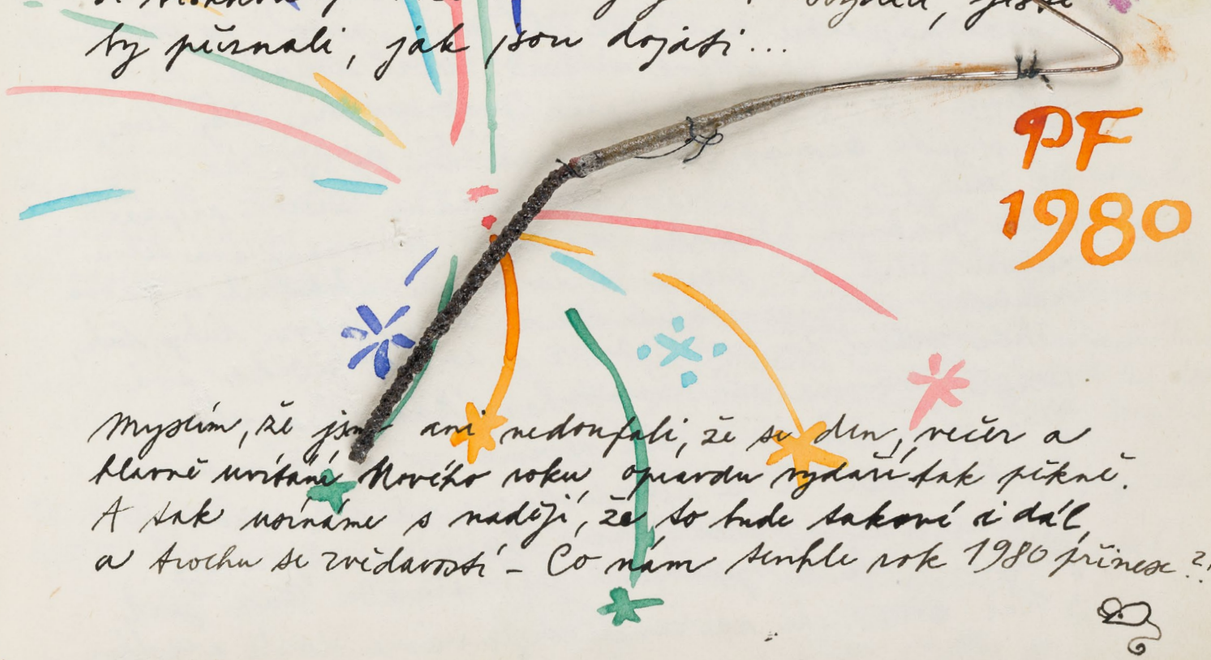

Myslím, že jsme ani nedoufali, že se den, večer a hlavně uvítání Nového roku opravdu vydaří tak pěkně. A tak usínáme s nadějí, že to bude takové i dál a trochu se zvědavostí – Co nám tenhle rok 1980 přinese?!...

rcky ráno, asi v půl desáté vyhrkáváme z pelechů. Všude najednou zavládl čilý ruch, neboť po včerejším Silvestru si zřejmě většina tvorů uvědomila, že se pobeží, a vrkulku se lepší. Je to možná taky tím, že přijede kaplan Fletcher a všichni by byli rádi, aby se mu to zde líbilo. Po snídani, kterou připravila Jumbova skupinka maniků, se rozpoutává bitva ražení cestiček. Po přesto se to podaří uklidnit a znova nastává velký generální úklid. Když v tom, buky, buk, někdo vchází do dveří. A už je tu a valí očka svá. Bohužel zrovna někteří odcházejí na sjezdovku, jiní jdou běhat. A tak nevíme, co se dělo uvnitř. V počtu pěti a se sjezdovkama na ramenou vyrážíme směr ještěd. Tam objevujeme lyžařský sjezdící vlek a využíváme jeho služeb. Cena jest 3 Kčs. Přes husté sněžení zdoláváme dosti prudkou sjezdovku a porůzu se rozdělujeme. Zorič odchází domů, Kvaki a Klopák jezdí na mírnější svahu, Skandra lanovkou a Midi s Mikelem všude kde se dá. Ve čtyři hodiny končíme a po několika malých nemáscích se dostáváme do kluboovny či spíše skladu.

Druhá půlka lidiček šla na běžky, s Fletcherem v čele. Sněžilo a sněžilo, a Fletcher byl odpočatý a tak se pochopitelně odpojil a ujel až k jezírku, zatímco my jsme se pomalu plahočili na oběd k „České chalupě" (v sestavě Jumbo, Marcelka, Jana, Žáča). Po dobrém obědě, kamž se dostavil i Fletcher na své zpáteční cestě od jezera, jsme se znova rozdělili; Jumbo s Fletcherem jeli zpět lyžemi, kdežto my autobusem. Fletcher nás ovšem opět zrádně opouští a hledá své známé po Liberci, a když s námi není, těžko může posoudit jakékoli změny po nápravě, jak se přesvědčíme ve večerní diskusi.

K večeři je rizoto i když má několik rad není příliš se o nich zmiňoval. Několik jedinců bouřlivě očekává až Fletcher dojí a nedočkavě posedávají. Ale smůla, talířek Skandra vše zkazila a tak dochází ke rvačce. Co ní se přece jenom Mikelovi podařilo skočnout Flíčkovi víčko. Co večeři následuje program Kvakiho a Skandry, který se skládá jen ze samých her. Kvaki se ho ale moc nezúčastní a ve své duši stále říká „to je hrozný, ach jo. K závěru zde Mikel knížku Ztracená tvář a Macek oblíbené pohádky bratří Grimmů, asi polovina už hází chrupu, jen pár nedočkavců čeká na Fletchera, který odešel po svých známých. Konečně se dočkává. Co několika našich projevech a názorech o oddíle se dává do světa povídání, kterému dospěl ve svém přemýšlení a vnější asi takto:

Kdo si nás vezme s Fletcherem
budeme oddílem zdravějším - Skadelhou
rovářci budou ve věku od 14 let, hochy
ze svých řad vyloučíme Klopa, Skandu,
Mikeše, Toldu a Petra,
no a jinak budeme pomalu nový oddíl.

Kvajá kvajá

Ve dvě hodiny jsme jali kázeň chrupu, nebo plnit bdění, jak kdo. Po půlnoci Dávno již, se koliž herky chrupí.

Posledních pár minut zbejvá jen

Zase to hrozné ráno. Ze spacáků se vynořují kyselé obličeje s výrazem ve tváři – dnes už se jede domů?! „Poslušná" služba Knakiho naklusala pro gáblík a ostatní si začali balit svou výbavu. Poslední snídaně, která se skládala z housky (se syrem nebo marmeládou), přišla všem vhod, protože se všichni právem nasystovali na cestu. Začal generální úklid, když Kačena s hrůzou Fl. zdělila, že neteče voda, že zamrla. (To je humor). Služba si dá. Naplnil kotlíky sněhem a hodil na vařič, řekl nervózně Fletcher. Umil ty kotlíky potom rizolu (no to bylo). Stolý, židle naspátek – zamil, a sbohem klubovno. Ještě se chvílema ozýva, čí je ta zelená a modrá ponožka, čí je to bílé tričko ap. Všichni se smutným pohledem podívají na klubovnu (Sporhopalác) a Fl. zamyká dveře. Kráčíme zamyšleni ke stanici autobusu. Ještě 10 minut 5 minut, a přichází p. Zapletal. (Důvěrně – osobně hovoří s Fléchou a my řádně sežaleni a nervózně čekáme až Váša domluví (Teď – teď). Dzimboraso, habanero, džugo, džugo džugo ry – vzveme vás knám do Prahy. (Náš, nový pokřik,

A naslupovat (~~[illegible]~~)...

Na ~~daro~~ nádraží, kde na nás čeká autobus, ~~[illegible]~~ stojíme všichni ~~[illegible]~~ – s místenkou v ruce.

Zaujmout svá místa – (To byl binec). Samozřejmě Mikel a spol v zádu. Autobus se pomalu, ale jistě rozjíždí. Každý se ještě podívá kolem, ~~pos~~ posledně na Jeřed a vzpomíná na své 1 zážitky v roce 1980.

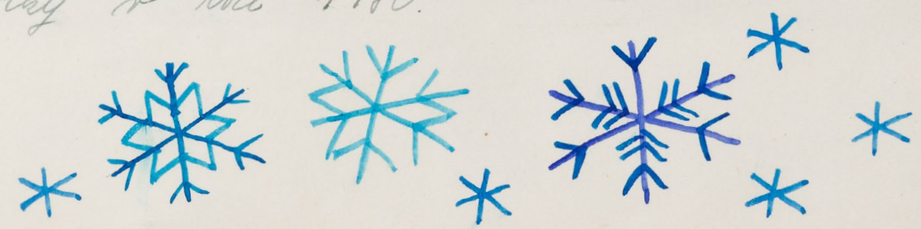

Jana

	27. 12. zn.	muž	28. 12. zn.	muž	29. 12.	30. 12.	31. 12.	1. 1.	průměr: koho volil	sám sebe
Andula	1	Jana	2	Standa	4	Káča	2 Standa	3 —	3 —	Standa / 3×
Jumbo	2	Káča	2	Midži	2	Macek	1 Žorž	1 Káča	1 Macík	Macík, Káča / 1×
Standa	2	Skandra	1	Mikel	2	Žorž	1 Midži	1 Midži	1 Skandra	Midži, Skandra / 7×
Midži	2	Standa	3	Jana	3	Andula	2 Stopák	1 Stop	3 Mikel	Stop / 9×
Žorž	2	Káča	2	Midži	2	Káča	2 Macek	1 Jumbo	2 Standa	Káča / 10×
Skandra	2	Káča	2	Stopa	3	Jana	1 Mikel	1 Mikel	2 Stop	Stopák, Mikel / 2×
Mikel	3	F.	2	Macek	2	Macek	2 Eva	1 anča	2 Kwaki	Macík / 8×
Marcela	3	Žorž	2	Mikel	2	Mikel	2 Eva	1 Eva	2 Káča	Eva, Mikel / 6×
Jana	1	Káča	2	Midži	2	Žorž	2 Eva	1 Eva	2 apča	Eva / 4×
Kwaki	3	Standa	2	Káča	2	Žorž	2 Žorž	1 Eva	2 Mikel	Žorž / 1×
Stopák	2	Káča	2	Standa	2	Káča	1 Mikel	1 Midži	3 Midži	Káča, Midži / 4×
Káča	2	Žorž	2	Standa	2	Jana	1 Žorž	1 Žorž, Eva, Midži	2 Máca	Žorž / 11×
Fletcher	3	Midži	4	—			2 Žorž	—	1	/ 1×
zn.+muž dne	2,15	Káča	2,15	Midži, Standa	2,15	Káča, Žorž	1,62 Žorž	1,18 Eva	2,08 Macík, Mikel	Eva 7×

známka výpravy

1,885

člen

ŽORŽ

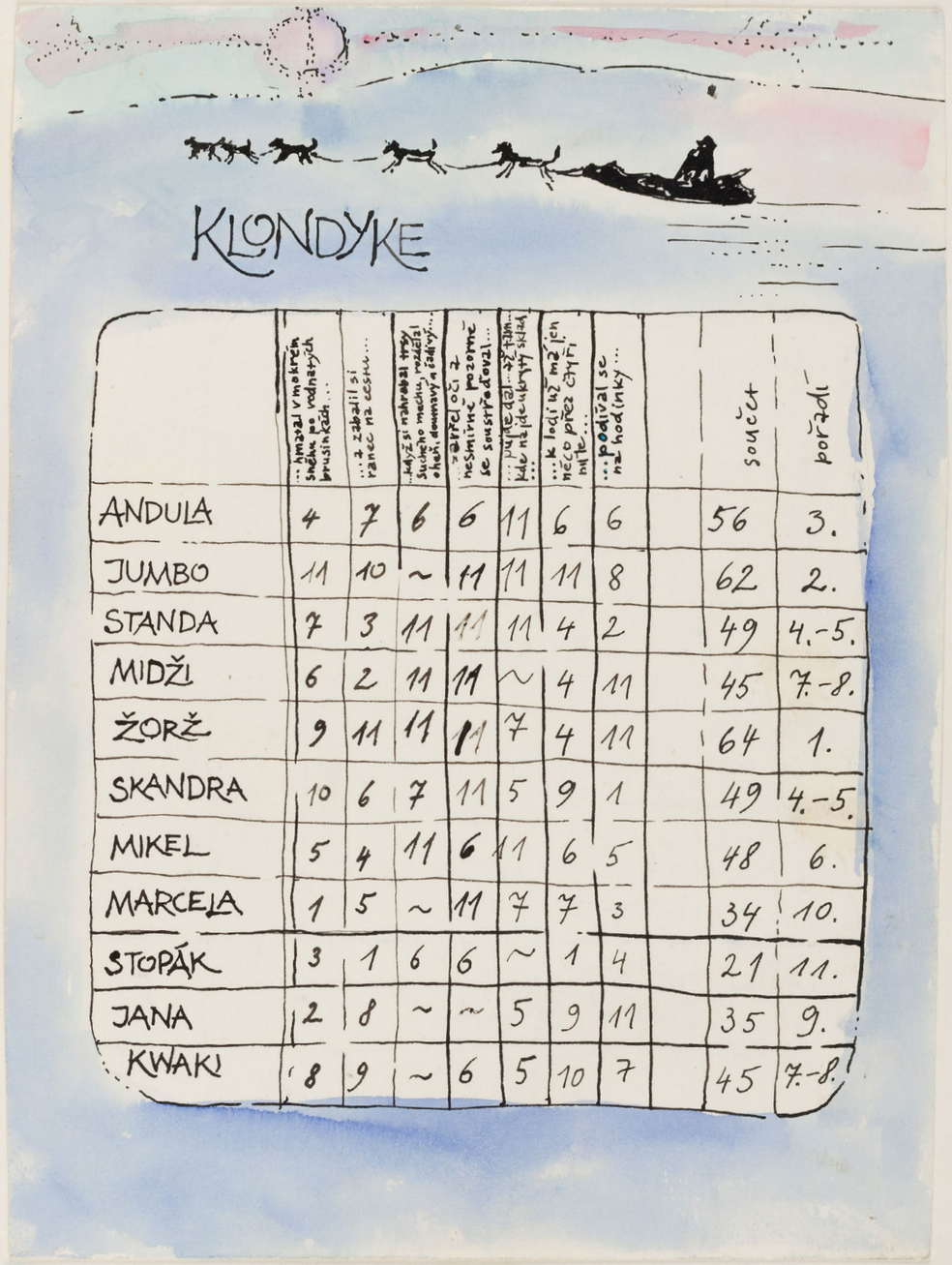

	...hnízdil v mokrém sněhu po vodnatých brusinkách...	...z zábalil si ranec na cestu...	...nejvíc nahrabal trsy šustícího machu, rozdělal oheň, dommyvá a sušil...	...zalétl očí z nesmírné pozorné se soustředěvzl...	...pufetedal... zpětným...	...k lodi už mě jen něco přes čtyři mile...	...podíval se na hodinky...		součet	pořadí
ANDULA	4	7	6	6	11	6	6		56	3.
JUMBO	11	10	~	11	11	11	8		62	2.
STANDA	7	3	11	11	11	4	2		49	4.-5.
MIDŽI	6	2	11	11	~	4	11		45	7.-8.
ŽORŽ	9	11	11	11	7	4	11		64	1.
SKANDRA	10	6	7	11	5	9	1		49	4.-5.
MIKEL	5	4	11	6	11	6	5		48	6.
MARCELA	1	5	~	11	7	7	3		34	10.
STOPÁK	3	1	6	6	~	1	4		21	11.
JANA	2	8	~	~	5	9	11		35	9.
KWAKI	8	9	~	6	5	10	7		45	7.-8.

	Andu	Jarmila	Standa	Mikeš	Kwaki	Macek	Jana	Šolc	Míša	Skandra	Honza	Kája	Fleky
Andu		0:2				0:1	0:3				0:4		1:0
Jarmila	2:0		0:1	0:2	0:4		0:2	2:0	0:1	2:0		5:0	0:0
Standa	4:0	1:0			0:3			1:0					4:0
Mikeš		2:0					7:0	4:0		0:2			1:0
Kwaki		4:0	3:0					1:0					
Macek	1:0												
Jana	2:0	2:0		0:7									2:0
Šolc		0:2	0:1	0:4	0:1				0:2	1:0	0:7	0:1	1:0
Míša		1:0						2:0		1:0			1:0
Skandra		0:2		2:0				0:1	0:1				0:0
Honza	4:0							7:0				0:7	0:1
Kája		0:5						1:0			7:0		
Fleky	0:1	0:0	0:4	0:1			0:2	0:1	0:1	0:0	1:0		

Mimořádnosti

Nauč se lodní hodiny!

0 - 4	noční hlídka
4 - 8	ranní — " —
8 - 12	dopoledni — " —
12 - 16	odpoledni — " —
16 - 18	I. psí,
18 - 20	II. psí
20 - 24	večerní

zvoní se každou půlhodinu.

ohodnocení 5b. (6)

Mimořádnosti!

Udělej zápis do Lodního deníku Poseidonu, dopiš si svůj loďák.

Splň si dvě věci do nám. knížky.

(2)

Max. ohodnocení - 15B

Bodání výpravy za Sluncem do 1/1980

26.12.-1.1.	27. 12.	28. 12.	29. 12.	30. 12.	31. 12.	1.1. 1980	celkem	POŘADÍ
Andula	16	14	34	19	12	15	110	5
Šolim							nepřítomen	
Bédă							nepřítomen	
Jumbo	18	11	26	23	11	23	112	4
Standa	17	11	21	14	11	19	109	6
Mikeš							nebodován	
Kwaki	14	16	13	26	6	17	92	8
Marcela	21	8	40	22	10	26	127	2-3
Jana	10	10	36	35	11	23	127	2-3
Stopák	10	11	18	18	5	13	75	9
Mirči							nebodován	
Skandra	10	12	14	17	~~17~~	17	99	7
Zorro	17	17	~~42~~	~~44~~	~~24~~	18	145	1
Petr							nepřítomen	
Miloš							nepřítomen	

vánoční výprava

LIBEREC 1979

A máme tu po měsíční pauze další kapitolu z oddílového deníku. V klubovně je vidět spousty nových tváří (např Dag), které se zajímají o místo v oddíle. Hlavním kapitánem zůstává i nadále Fletcher (všechny prosíme a pomluvy na něj), ale přidružuje se k němu Dago.

Vltava je plná ker a ostatních ledovin, a tak první věcí je odklízení těchto. Béďa & Fletcher si vzali krumpáče a gigantholiny, a jali se cyklo pařátky na molo. Lumsák & Skandra je kopajícím pohybem přemisťují na opačný konec mola, kde je proud. Když už byla předmolem metrová vrstva a za molem metrová mohla, řekl Fletcher „Dost“!! No už se přidružil taky Dag a můžem začít. Ze starých Poseidonců je tu zastoupena valná většina, díky Andulce, která je nadmrzlá, a nie nikomu nevyřídila. Hodiž to každá oslovila až z metra, a Dag si začíná dělat přehled o nepřítomnosti lidí z Poseidona. V klubovně visí každý na stole 10 sirek zápalkových. Na tři zdvihá první ruku. Její princip jest asi tom, že si, že si všichni mezi sebou podávají více, načež [illegible] dá počítat podávky. Při desátém podávku dá to [illegible] dotyčné mu podávaným sirkám. Kdo nemá žádnou sirku je eso. Další hra je trochu jiného ražení. Dvě dámy přečtou kaby nějaký svůj výtvor, načež náš úkol je odpovídat podle jejich dohadování na jisté otázky. Také jsme dostali Výzvědné lístky, ve kterém se Fletcher & Dag ptají na některé věci, jako jak se snášíme s vodiči apod. Strýcu pořád kácní o nějaké demokracii, a tak jsme vždy zvědavi, jak to všechno bude. Máme tu ještě celé odpoledne. Losnim? Jde se do divadla, a to na Zátiší a to na Svatou Kašalu. Před večerem to sice vypadá podle lidí na soukromou [illegible] za to stojí to středisko Semmy, ale pak se ukázalo, že tam jsou i jiné civilizace. Divadlo [illegible] praskají žárovky a letají [illegible] jsme odpoledne [illegible]

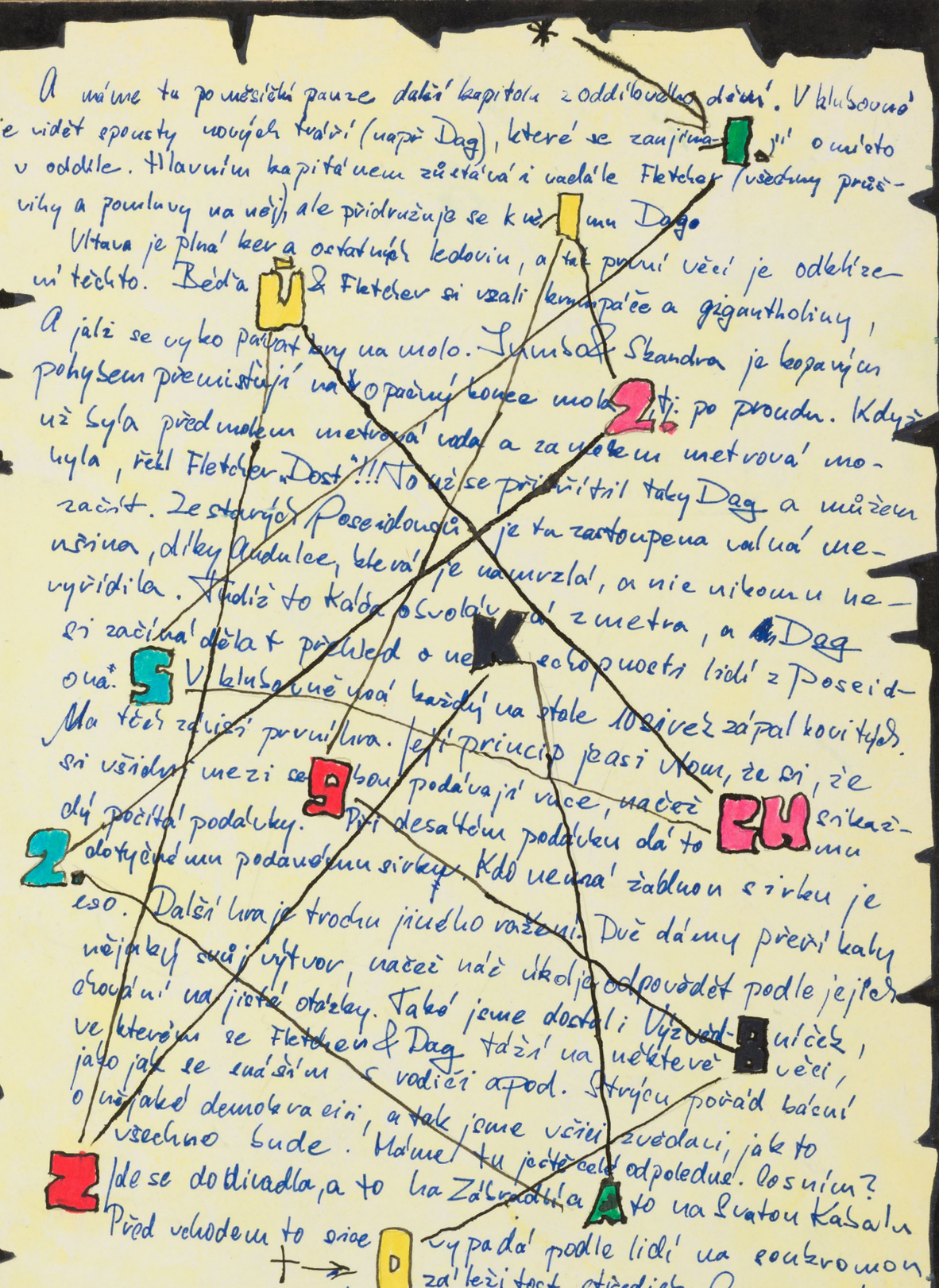

Schůzka

Schůzka začíná v 17 [illegible] Jinovačku je tady jen Radka, Špalek a Hele, jinak je tu zbytek z Poseidonu Fl a Pas. Na této schůzce se zaměřujeme především na povinné věci na funkce v oddíle na další výpravu – na výpravu do hor, zde je dáno:

Lodní deník – dobrovolný
Námořnická – na čas odloženo
Knihovna – Mudrží
Kasa – Chandra
Lod. deník Pos. – ŽORŽ
Oznamovatel – Malka, Bédá
Foto – JUMBO
Kroj – tričko, čepička
Černá deska – 3x max.
Povinné věci – zápis. tužka, co každý uzná za vhodné
Lodní řád – zůstává

Dále se domlouváme o čem bychom se mohli bavit na horách co nás zajímá zde se nabízí Špalík, že by nás seznámil něco málo s astronomií, sny ne výborně co sny znamenají lze si sny naprogramovat zavezí na tom co se nám stalo před usnutím?

Zde se dovídáme plánovaný odjezd na hory, který je v pátek v 15⁴⁵ h Florence směr Rokytnice nad Jizerou Vracet se budeme v neděli okolo 18 h večer.

POKEJ sebou!

Okolo půl osmé nás Pag upozorňuje, že s čas jíti domů.

Závěrem doni zajímavou věc, že dnes každý poví něco o sobě ovšem něco důležitého a ne, že se narodil jako každý druhý, ale zajímavá bakta podle kterých bychom toho člověka poznali.

ŽORŽ

HORY

Konečně je tu den „D" (pátek) a hodina H (15⁴⁵). A čekáme na Daga, abychom pod jeho vedením vyrazili na první NOVO POSEIDONSKOU (STARO) výpravu. No sláva už je tu a má s sebou ještě 4 mimozy. Chvilku čekáme ale když se nikdo další neobjevuje začínáme nervózně přešlapovat, jestli nám ten autobus náhodou nejel dlouhou nad jezerem - „a bele von sam jede". Cítíme se sirotci na mrazivém místě a s chladem analyzujeme naše nákladní auto a brodivý žábu v autobusu nebyla valná (asi jako v rodinné hrobce). Cestou zastavujeme, aby si řidič vodvážek mohl zakoupit nějaký vyvažovací a doplňující nákupům. Ani nevíme jak to, že už zase jedeme. A tak znovu spokojeně rachotíme, když tu nás řidič upozorní, že jsme na konečné, (konečné, po 3½ hodinové cestě). Zoufale hledáme všechno do blátivé silnice. Tato vyhlídka měla na svědomí to, že nám trvalo něco kolem 10 minut než si Zdeněk našel svoji dvorany (vždyť vony jsou skoro všechny stejně oranžové, že jo ...!). Dag prý má znamenitý plánek a tak se necháme chvilku vést, to je ovšem chyba neboť jak se dovídáme od místních domorodců, cesta na kterou jedeme je broskem (nebo brochem ?) jiným směrem měníme směr, a už jsem zpocenej! Další domorodci nám radí, že jako se chodí pro vodu, když teče. A když ne tak do její chýše (na druhý konec, prej tam určitě nějaký pitný kohy), tak a jsme na místě. Já a Zdeněk poctivě vybalujem, a bychom mohli k (bahně) domorodkyni pro vodu (ale nejsme pro vodu). Přibližně 30 minut trvá nám než mizerný pramínek vody začne nezadržitelně hlubočetou nádrží na vodu. Chopím se mačkadla, mačkám, ale ouha to je síla a tak to zkoušíme střídavě, já z kopečka to sice kutálíme a co do kopečka (spíš makačenka) to se boříme po kolena do sněhu. Tu nám přichází

Mařík, a co nese, lokatin. A tak je hbitě provlékáme oběma očky a jdeme. Mařík vpředu a já zamím, ale jak je to do kopce přenáší se všechna váha na mně a tak to jako per. Zkoušíme dobrý vzhled tak, že bandu táhnem a v tom se ozve „kňup" a mámě se nechce (ač jsem předtím hrozil, že se nikdo nevrátí), a tak je důvod, aby se Mařík a Zdeněk vrátili pro zemi. Když je trochu příkladně jí pozdáme se opět o metodu tahání vpřed, ale ta nevyhovuje je na dlouhých konečně úspěch se dostavil (mačel Zdeněk). Kopec je tomu všeho všudy. Co my tahli nashípali trochu všeho dřeva a tak. Ostatní místo aby hořel, nehoří. Ještě, že tu jsou el. kamínka. Po chvilce odpočinku (a uklidnění, že jsme neobjevili žádné divy) se pouštíme na Zdeňkem do hledání silnice (cesty). Zásem se přidal i Kvakoš. Dag a Káťa se snaží rozdělat oheň, dřevo je z dobra co bylo vysušené než nikdy dřív. Kolem 9-9³⁰h hážeme gáblí a začínáme se zabydlovat (to je ale lidí u těch kamínek). Když Zdeněk přichází s dobrou zprávou, že silnice je kousek

Příhodinové čekání si zbrzdujeme tím, že různě pobíháme po okolí a užijeme zde naše bordýně a můžeme neslavně se plouzat dál. Původním plánem bylo, že pojedem vlekem a dále pojedem ale sotva byl spatřen vlek šlo jasně hodně lidí do vleku, nebot situace vypadala asi následovně: na sjezdovce skoro nikdo, na vleku však asi tak 600-800 lidí. A tak místo vlekem se muselo pěšky, a že to bylo docela ostré stoupání tak všichni trochu zamakli. Ale to stejnak nebylo nic platný, nebot teplota byla kolem +5°C a ne by prosíchlo (ale oprávněné malinko) šlo červeným sněhem. Krátké stoupání odradilo mnohé, že sundali běžky a šlapali. Favorit Macek na běžkách a Bronka jsou pěšky asi tak 2/3 cesty zadavujem a mažem, ale to opět nepomáhá a přitom stoupání stále bylo. Po značné vyčerpávajícím asi tak 1 hodinovém pochodu konečně stojíme na vrcholu. První jsou běžkaři a nacházíme po naší chodci pod velkým vlekem. V místním značně nabitém restauranu Dvořáčky čekáme nekonečnou frontu na linačku. Po dlouhém odpočinku (asi 20 minut) nás Blecha žene dál na další běžeckou, a tak stoupáme a mezi námi klesají sjezdaři. Konečně se napojujeme na turistickou cestu a řadíme se za zástup běžkařů. Ač dáme jen malý tempo Macek a Jana mají opět velikou chuť a znovu na ně čekáme. Ale se stoupáním cesta svažuje a tak zrychlujeme sjezdovací a rozestupy opět prodlužujeme po klesající cestě. Další rozcestník nás navádí na rovinku a pak začíná kopec který připomíná jako sjezd náš trvající hodinu, během níž spadl každý nepočítané. Po dojití Macka pokračujeme do kopce, na kterém se opět značně unavujeme. Čekání na vrcholu probíhá ve znamení představ o teplém jídle a ..... Po dalším stoupání opět sjíždíme ale tentokrát jen pomalu, rozvinutá a opět sjedl zde nás Vašek pouští na vlastní pěst dolů a do chaty, sám čeká na Macka a Janu aby i jim zdělil toto oznámení. Sjezd probíhá ve znamení pohody nebot jedeme po vrstevnici. A tak jedu a vzpomínám (skoro) celý ten předtím a všichni jak kozy v dálce předemnou leží za takovou malou nerovností na zemi u něho společ, dojedu a vím kolik uhodilo, pomáhám společ-kovi s obvázáním. Během toho Sandra jede na bondu pro horskou službu. A to už tu je i Blecha ten jde za Sandrou a všichni se vrátili zpátky místo nehody. To už je tady Kabalen do nějakého svetru a bundy, snažíme se o uklidnění toho. Vracejí se Vašek nadávka, nebot, rolba je na nedaleké rozjezdovce a nám nezbývá než odvrtat kozy na saních do bondy, která je trochu do kopce. Značně zesláblemi sami přece jen dokážeme. Odvrtat odvážíme kozy přivolaná rolba nás hlasitě zvučná žíže jako se kozy jak i Vašek. Před odjezdem vydal Vašek pouští lyžení a tak schůpli jedeme po rozjezdovce do města. Nudného a kvalitního ovšem nenapadlo nic chytřejšího než to že dnes nemohou mít běžky na nohou tak se alespoň

na ně sednou, ale když tu dostatek vrátce rozjelo se všech 6 bříz
po sjezdovce a jelikož se stmívalo nebylo žádnou legraci se najít.
Naštěstí se ovšem všechny naši přes cestu k chatě jsme se jíšle
zastavili na dřevěném bílém kole Dagžou mohou ovládat a
pustilo, aby šel s námi. A tak já a Špalíř po vzali na sebe
a šlose a nebose skalalo. Po cestě plné nábytku nás čekala příjemná
vybrala chaloupka a teplý čaj. Ihned po příchodu se všichni pus-
li do převlékání. Tenkých věcech se pak lidi pustilo do zá-
pání zbytku dříví a poté nás sledoval gabiden pozvolna
přišel v kočtování čímž se zabilo dosti času. Mohou
zpívanda (značně podivnou) přinutil Dag mne, že se hádal
vytahat Špalíř na výsnam jedné marší písničky. Zvelíjm
zápalem se odsouhlasilo, že dále bude nakládovat přechatích
o kvízdách. Začal se však pozdějším dobou poněkud stmívat a
tak Dag radil, rozhovoru mezi mnou a Špalíř, příští
nikdy asi do 0[30] h. Noc pobíhala ve znamení staré Dagových.
Dobrou noc!

Budíček jalsi odpad a tak se popolíhalo až do 10 hodin. Jo
náš totiž vytrhl Dag svou dětbou z Čapkovy Emily .....
Otrávení se pouštíme do zhotovování svačin (snídaní).
Po nich demokraticky se dohodneme s Dagem na
Plánu měsíce Března. Ovšem když se málo kdo ozval
? co a jak ! Dagoň se mírně naštval (mlč prase) a kasedání
malončil. Zbytek dopoledne zásady tak vesele pozdržel
a tak až když byl čas oběda začalo se něco dít. Balení
bosen probíhalo značně rychle i nělid byl dosti blešivý
zvládlo trochu vrátil se chopil slova Dag, aby se vyjádřil
dosti zaporně vůči této výpravě. Dvě hodiny a my se
začali odebírat na autobus. Společně se Špalíř a Tišou
jsme se jisto vzdáli pro Rozi a odnesli 20 na zastávku.
Na stanici Kolín panovala jalsi divoká nálada, neboť
se zde obejvilo asi 5 autobusů najednou. Po zakoupení
lístků jsme zvolili třetí autobus cesta opět probíhala poměrně
chabě. Na zastávce v Jáně se všichni rozešli co si koupit.
Cesta zbytek jako na ozvy trvala 3½ hodiny a ani se
moc nevyvrátili. V Praze jsem společně s Tišou začal na Pana
Otce (Vršíčku) ten se po půl hodince dostavil i se svým fárem
a každý jeden z nás vzal s sebe. Tak nějak vypadala první
NOVOPOSEIDONSKÁ výprava (stabilita vrací vždy něco jen dvou nováčků).
Tak: ahoj (kdo se nějaké NOVOPOSEIDONSKÉ výpravě).
Běla

6. únor

V tomto měsíci již podruhé se schůzíme o ½ na 3 hod na Anenském nám
před vlakem na Zábradlí. Dnes tu sice předvádí civilizace nežli středisko
gemíny. Zakupujeme si lístky u Miriela, odkládáme si svoje svršky v
šatně na poukjel a vyrohal potom tiše usedáme a čekáme, až se objeví pan
herec na jevišti.

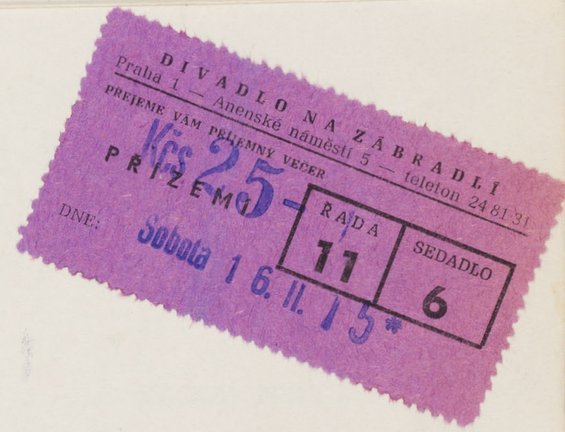

BOHUMIL HRABAL
BAMBINI DI PRAGA
DIVADLO
NA ZÁBRADLÍ

Po divadle jdeme skoro všichni do Kmotovy. Debatíme o divadle, potom
přenášíme řeč k programu na schůzku 19. 2. Chtíli se dohodnout nakonec jsme
schválili návrh Andrušky, která se bohužel na náš příští podnik. Tak tedy tímo schůzky.
Fotografování. Po všech půjdeme Kmotovou kolapsou a my pomalu jdeme domů.

na ně sednou, ale když tu dostala vrátce rozsílo se všech 6 bříšť
po sjezdovce a jelikož se stmívalo nebylo žádnou legrací se najít.
Nakonec se ovšem všechny našly, proč asi? Když jsme se jeli
zastavili na otevřeném bříšť kole Jožky nohu ovázali a
posadili, aby šel s námi. A tak já a Lydie po vzali na sebe
a šlapeme a nebo se snažíme. Po cestě nám vstříc přijíždí
vybrání chalupníka a teplý čaj. Hned po příchodu se všichni pus-
tili do převlékání. Z mokrých věcí se pak lidi pustili do ští-
páni zbylo dříví a pak následoval gabelíčen pozvolna
přišel v kočárovém čase se zrabilo dosti času. Mahen
Vánoce (značně podzimní) přinesl dlag tam, kde se hrálo

a kdyby ještě kočár vzal s mně. Tak nějak vypadala první
NOVOPOSEIDONSKÁ výprava (zakládající vrací všech nejen dvou nováčků).
Jak: ale (kam na nějaké NOVOPOSEIDONSKÁ výpravě).
Béla

6. únor

V tomto měsíci již podruhé se scházíme o ½ na 3 hod na Arenském nám
před nádražím na Zábradlí. Dnes tu sice přeložila civilizace nežli středisko
gemingu. Zakoupíme si lístky u Moskala, odkládáme si svoje svršky v
šatně za poplatek 0,40 Kčs a potom tiše usedáme a čekáme, až se objeví opo
temnec na jevišti.

BOHUMIL HRABAL
BAMBINI DI PRAGA

Divadelní úprava . . . . . VÁCLAV NÝVLT

Režie . . . . . EVALD SCHORM
Scéna a kostýmy . . . . . JAN DUŠEK
Pohybová režie . . . . . zasl. umělec LADISLAV FIALKA
Asistent režie . . . . . JIŘÍ OPŘÁTKO

Bucifal . . . . . KAREL AUGUSTA
Dirigent . . . . . BOŘÍK PROCHÁZKA
Uhde . . . . . JAN PŘEUČIL
Viktor . . . . . PAVEL ZEDNÍČEK
Nadja . . . . . LIBUŠE GEPRTOVÁ
Uršula a pianistka . . . . . MILENA STEINMASSLOVÁ

Krause, manželka a slečna Hroudová . . . HELENA LEHKÁ
Řeznice, holič a Bloudek . . . . . VLASTIMIL BEDRNA
Řezník a taneční mistr . . . . . JIŘÍ OPŘÁTKO
Nulíček a lakýrník . . . . . OLDŘICH VLACH
Matka a slepá dívka . . . . . INKA ČEKANOVÁ
Drogista a Cuc . . . . . PETR POSPÍCHAL

Světla: JAN KLOZAR. Šéf výroby: PAVEL ŠTARAL. Kostýmy vyrobila dílna Divadla Na zábradlí pod vedením SLÁVKY PAVLÍČKOVÉ.

Po divadle jdeme všichni do kluboven. Debatujeme o divadle, potom přenášíme řeč k programu na schůzce 19.2. Chtěli se dohodnout nakonec jsme schůzku nějak Andulky, která se konečně na nás přišla podívat. Tak tedy tuto schůzku Fotografování. Po návštěvě půjdeme klubovou kolapsu a my pomalu jdeme domů.

na ně sednou, ale když tu dostojka vrátce rozjelo se všech 6 kilek
to sjezdovce a jelikož se stmívalo nebylo žádnou legrací se nejít.
Nasedli se ovšem všichni naši, při cestě k chatě jsme se ještě
zastavili na otevřeném bříšku kde Dorotka nohu ovázala a
pustilo, aby šel s námi. A tak já a Lydie po vzali na kolka
a šlapse a nebo se skalalo. Po cestě plné nábytku nás čekala příjemná
vybrala chalupka a teplý čaj. Hned po příchodu se všichni pus-
li do převlékání. V suchých věcech se pak hráli pustilo do ší-
pání, zbylo dříví a pak následoval gabiten pozvolna
přišel v kostování čímž se strávilo dobrý čas. Mahoš
Miranda (kmotr podzimní) přinesl dlag kmotřičku, že se hrálo

6. únor

V tomto měsíci již podruhé se schůzíme o ½ na 3 hod na Arenském nám
před vlakem na Zátonadlí. Dnes tu sice přeplácá civilizace nežli středisko
gemíny. Zakupujeme si lístky u Maselů, odkládáme si svoje svršky v
šatně na poukých 0,40 hal potom tiše usedáme a čekáme, až se objeví pan
herec na jevišti.

BOHUMIL HRABAL RUKOVĚŤ PÁBITELSKÉHO UČNĚ

Jsem ctitel slunce v zahradních restauracích, piják luny zrcadlící se ve vlhké dlažbě, kráčím zpříma a rovně, zatímco moje manželka doma, ač střízlivá, dělá chybné výkony a vrávorá, humorný výklad herakleitovské panta rei mi protéká hrdlem a každé pohostinství na světě je skupina jelenů do sebe zaháknutá parožím hovoru, velký nápis Memento mori čišící z věcí a lidských osudů, to je důvod k napití sub speciae aeternitatis, jsem proto dogmatik alergie ve stavu fluidním, teorie rákosu a dubu je mi hybnou silou, jsem polekaný lidský výkřik, který se hroutí vločkou sněhu, neustále pospíchám, abych mohl dvě tři hodiny denně nečinně činně snít, protože dobře vím, že lidský život plyne, jako se míchají karty, že by bylo možná líp, kdybych byl vyprán, pohozen v kapesníčku, tvářím se někdy, jako bych nadějně čichal k miliónu, ač dobře vím, že nakonec vyhraju smějící se nulu, že všechna ta paráda začala krůpějí semene a skončí v praskotu ohně, z tak krásných začátků tak krásné konce, za fešnou tvářičkou lze pomilovat veselou kmotřičku Smrt, zalívám květiny, když prší, v parném červenci táhnu za sebou prosincové sáňky, za horkých letních dní, abych se zchladil, propíjím peníze, které mám na uhlí, abych se v zimě ohřál, neustále trnu, že lidé netrnou, jak je ten život krátký, tak málo času na bláznění a opilosti, dokud je na ně času dost, dopolední kocovinu prožívám jako vzorek nikoliv bez ceny, ale jako absolutní hodnotu poetického traumatu s nádechem discordance, kterou nutno vychutnat jak svatý žlučníkový záchvat, jsem košatý strom plný pozorných a usměvavých očí, které jsou pořád ve stavu milosti a spřažených náprav náhod a nehod, jaká to rozkoš na starém kmeni mladé proutí, jaká to rozkoš na mladém proutí smích listí sotva zrozených, mé klima je proměnlivé aprílové počasí, politý ubrus je můj prapor, v jehož vlnitém stínu zažívám nejen tu veselou euforii, ale i ten skluz a zmrtvýchvstávání, tu tupou bolest v týlu, ten hrozný ruky třes, vlastníma zubama si vytahuji z pracek rozbité střepinky a ostatky včerejší bujné noci, každé ráno se divím, že jsem dosud neumřel, pořád jsem v prodlení, že zhebnu dřív, než si zablázním podle svého gusta, nepovažuji sebe za růženec, ale za článek přetrženého řetězu smíchu, nejkřehčí klokočí určuje sílu mé marnotratné imaginace, je něco ve mně vykastrovaného, něco, co současně je a současně couvá do minulosti, aby to obloukem bylo katapultováno do budoucnosti, která mi pak napořád ucukává od lačných rtů a očí, že z toho šilhám dvojitým viděním islandského vápence, dneska je včera a především je pozítří, jsem proto výrobce ukvapených syntetických soudů, ochutnávač a koštýř zpančovaného prostoru, sklerózu i demenci i dětské švitoření považuji za počátek možných objevů, hravostí a hrou měním slzavé údolí v smích, zaklínám skutečnost a ona mi ne vždycky dává znamení, jsem plachý srnec na mýtince drzého očekávání, jsem pevný zvon naprasklý bleskem poznání, objektivita přírody i společenských věd, jsem negativní génius, pytlák v oborách jazyka, jsem hajný humorné inspirace, přísežný strážný na polích anonymních anekdot, mordýř dobrých nápadů, porybný pochybných haltýřů spontánnosti, heroi myslícího nerozumu, ukvapený a předčasný křižovník rovnoběžek, který chce jíst krajíc namazaný máslem nekonečna, který chce pít z půllitru smetanu věčnosti hned teď a teď a nikdy jindy a tedy nikdy, chybný výklad Kristových slov shledávám půvabem apoštolských textů, bruselská krajka namočená do slin epileptika, ledová tříšť na březích zimního potoka, o kterou se lze zranit, je moje ozdoba, jsem deprese a chandra a daun, příprava na skok hlavou proti zdi je stále odkládaný pokus, zda lze žít jinak, než jsem žil dosud, jsem neurastenik těšící se ohromnému zdraví, nespavka, která tvrdě usne jedině v tramvaji a nechá se tak vézt až na konečnou stanici, jsem velká přítomnost malých očekávání a očekávaných velkých kraksen a kiksů, na groteskním obzoru mi blikotají další horizonty malinkých provokací a miniaturních skandálů, jsem proto klaunem animovatelem, vypravěčem a domácím učitelem zrovna tak, jako sebe sama velkým shazovačem, udavačem, pisatelem výhružných anonymních dopisů, bezcenné zprávy považuji za možný preambul ke své ústavě, kterou neustále měním, se kterou nemohu být nikdy hotov, v plánu lehce načrtnutého stínu spatřuji gigantickou stavbu, ač je to dávno už propadlý dětský hrobeček, jsem mládím těhotný stárnoucí plán, mimika a jazyk je pohybující se gramatika vnitřního žargonu, teplá sekaná a sklenice studeného ležáku mi za půl hodiny dokazují transsubstanciaci hmoty v dobrou náladu, laciná metamorfóza první zázrak na světě, ruka položená na přátelské rameno je mi klikou, kterou se otevírají dveře k blaženství, ve kterém každý milovaný předmět je středem rajské zahrady, kanibalismus suchou cestou bez kněze a maturity, kravské smutné oči vzdouvající se zvědavě nad sajtnami nákladáků, to jsou moje oči, nezletilá jalovička, na kterou čekají řezníci s blýskavými noži, to jsem já, sýkorka za mrazivého podvečera vypumpovaná s vyvrácenými křídly do kbelíku se studenou vodou, to jsem já, plamen, plamen, do kterého se vracejí věrné vosy, aby uhořely i s ostatními v hořícím hnízdě, to mi načrtává sdostatek přesnou ideu hořící plástve medu, který je připraven jen pro mne, jsem tedy dopisujícím členem Akademie pábení, posluchačem katedry euforie, mým bohem je Dionýsos, opilý líbezný mladík, Veselost, která se stala člověkem, církevním otcem je ironický Sokrates, který se trpělivě dává do rozhovoru s každým, aby jej jazykem a za jazyk přivedl až na samý práh nevědění, prvorozeným synem je Jaroslav Hašek, vynálezce hospodské historky a geniální živec a písař, který polidštil prozaická nebesa člověčinou a zanechal psaní těm ostatním, nemrkajícími řasami zírám do modrých panenek této Svaté Trojice, aniž bych dosáhl vrcholu prázdnoty, opojení bez alkoholu, vzdělání bez vědění, jsem smíchem odkrvený býk, kterému kdosi jí lžičkou mozek jako zmrzlinu.

Pane vrchní, nebyl by tam ještě jeden gulášek?

P. S. Když analyzuji tento text, který má býti předmluvou k výboru povídek z mých knížek, text, který jsem napsal za pět hodin v nepravidelných pauzách mezi štípáním dříví a sekáním trávy, text, který má zvolněný tep vertikální sekyry a horizontální sečení rakouské kosy, musím rozlišit mezi větami, které vyplynuly jako úhrn vnitřní zkušenosti, od vět, které jsem získal četbou. Musím vyjmenovat autory a jejich věty, které mne od té doby, kdy jsem je přečetl, fascinují natolik, že lituji, že jsem je nevymyslel sám. „Nepovažuji sebe za růženec, ale za článek přetrženého řetězu", je obrácená variace Nietzscheho „Nejsem článek řetězu, ale řetěz sám". „Každý milovaný předmět je centrem rajské zahrady", je přesný Novalis. „Dionýsos, veselost, která se stala člověkem", je Herder. A toť vše. (Tvorba, č. 2 — 8. 1. 1975)

a každý z jedlíků mi vzal a mne. Tak nějak by zadala první
NOVOPOSEIDONSKÁ výkravda (zkalibila uvadí vždy nějaký jen dvou nováčků).
Jak: ale (kaše na nějaké NOVOPOSEIDONSKÉ
Bóka

Po divadle jdeme skoro všichni do Lehtbary. Debatíme o divadle, potom
přenášíme řeč k programu na schůzku 19. 2. Chtěli se dohodnout nakonec jsme
schválili návrh Andulky, kterou se bohužel na náš večer podivat. Tak tedy tímto schůzky:
Fotografování. Po schůzce půjdeme Lehtbarou kolapsu a my pomalu jdeme domů.

na ně sednou, ale když tu dostojka vrátce rozjelo se všech 6 bříšek po sjezdovce a jelikož se stmívalo nebylo žádnou legrace se najíl. Nadšeli se ovšem všechny naši, při cestě k chatě jsme se ještě zastavili na dřevěnému bříšku kde Zdeněk Zmrzlík nohu ovázal a pustilo, aby šel s námi. A tak já a Zdeněk po vzali na sebe a šlose a nebose skalako. Po cestě plné nábřeží nás čekala příjemná vybrání chalupka a teplý čaj. Hned po příchodu se všichni pustili do přeoblékání. Těch věcech se pak hodí pustilo do tří - jání zbytku dříví a poté následoval gabilek pozvolna přišel v kočárovém čísle se zrabilo dosti časem. Mohou Zdeněk (kvačně odlivovou) přinesl dlag kde, že se hrálo

6. únor

V tomto měsíci již podruhé se schůzíme o 9 hod na Arenském nám před vadkem na Zábradlí. Dnes tu sice předdá civilizace nežli středisko gemíny. Zakupujeme si lístky u Mabela, odkládáme si svoje svršky v šatně na poukjel 0,40 hal potom tiše usedáme a čekáme, at se objeví první herec na jevišti.

SVĚT BOHUMILA HRABALA

Protože Jaroslav Hašek má v české literatuře už jaksi nespornou definitivu, bývá někdy snaha o neméně definitivní „ubydlení" Bohumila Hrabala v naší literatuře zakládána na tvrzení, že Hrabal je zkrátka něco jako pokračovatel Haškův. Přičemž, aby to bylo zajištěno na všechny strany, jsou oba, mistr i jeho „následník", interpretováni jako bodří lidoví vypravěči, povedené kopy, četba přímo pro čítanky.

Přesto, že Hrabalovo vypravěčské umění opravdu není bez přímého vztahu k umění Haškovu, přesto, že je zaručeně lidový a chvílemi i bodrý a přesto, že se jednou dostane třeba i do těch čítanek, je to s ním všechno přece jen o hodně složitější — stejně jako je to setsakramentsky složitější s Haškem. Hrabal — kromě obdob vypravěčské faktury, která roste z lidového vypravěčství, hospodské anekdoty, „pábení", mystifikace i mýtizace — se nejvíc podobá Haškovi hlavně v tom, že oba mají stejně silný smysl pro komiku jako pro tragiku světa takzvaného „malého člověka", že se u obou někdy směšnost stýká s hrůzou a velmi často s absurditou života. Daleko víc místa by však potřebovalo vysvětlení, co společného nemají; v čem je Hrabal stručně řečeno jaksi bezbrannější, „subtilnější" a fragmentárnější ve svém pohledu na skutečnost, a zároveň v čem je literárně rafinovanější — ne nadarmo patří ke generaci, či té její části, která prošla výrazným vlivem surrealismu.

Hrabal je prostě — Hrabal: co ho mimo veškerou pochybnost přiřazuje k základnímu proudu naší socialistické literatury, je jeho spontánní humanismus, jeho vroucí sympatie k obyčejným lidičkám pražského předměstí, jeho touha po nejzákladnějších životních hodnotách. Svět jeho velmi obyčejných, nehrdinských spíš směšných nebo tragikomických „hrdinů" je podmiňován tragikou, otevírají se v něm co chvíli temné víry absurdity, je v něm i mnoho banální, ubíjející všednosti. Ale v Hrabalových postavách a postavičkách je vždycky tolik spontánní vitality, radosti z pohybu i z pouhého zdání pohybu, že vše je dostatečným účelem samo sobě. Život je u Hrabala velmi často dost bláznivá maškaráda; lidská sympatie však bývá mocnější než jeho bláznivosti, špína i tragika. Objevit Hrabalův zvláštní svět současnému divadlu pokládám za velmi podnětnou, avšak nepochybně odvážnou myšlenku. Hrabalova epika se tak dokonale vymyká všem pravidlům epičnosti, dějové výstavby, gradace, pointování a všemu „pravidelnému", že se zdá nepřevoditelná i do té nejvolnější formy „epického divadla". Proto je nepochybně třeba dopřát těm, kdo se o to pokusí, co nejvíc volnosti.

Na jedné z nejrozsáhlejších a zároveň tvarově nejnepravidelnějších Hrabalových próz „Bambini di Praga" se především bavíme nesmyslným hemžením příživnických existencí, podvodných pojišťovacích agentů, kteří se bezostyšně živí prodejem iluzí. Jejich všechny lidské vztahy, myšlení i city jsou jen směšně ochotnickou nápodobou skutečné lidské existence. A přece v sobě mají něco, aby se tak řeklo, „pravdivého": fantastickou chuť do hry, schopnost vyhrávat a ztrácet bez mrknutí oka, živit se banálními náhražkami života, ale spořádat jich s divoce žravým apetitem a drzostí neslýchané množství.

Dramatizátor tento velmi nepravidelný příběh celkem šťastně zasadil do konkrétní situace historického přelomu roku 1948, vybral z něho nejcharakterističtější epizody a dal jim pointu, která je v Hrabalově textu spíš naznačena než využita. Navíc důrazem na postavu Bucifala, který se k partě „dirigenta" Krahulíka přidá, aby pronikl do tajů jeho velmi zvláštního podnikání, dostal celý příběh jakési detektivní podbarvení i společenskou morálku, která mu dává zvlášť zřetelné dobové opodstatnění.

Je-li tento, pokud vím, první pokus o dramatizaci Hrabala umělecky odvážný, musíme si v zájmu látkového obohacení našeho současného divadla jen přát, aby se na prknech Divadla Na zábradlí vyplnilo co praví lidové pořekadlo o odvážných: to jak známo praví, že jim štěstí přeje. Tak at jim přeje!

JIŘÍ HÁJEK

Vydalo Divadlo Na zábradlí k premiéře 6. února 1978. Grafická úprava Jiří Sochovský. Vytiskla Svoboda, grafické závody, n. p., závod 2, Ostrovní 30, Praha 1. Cena programu Kčs 2.—.
VEŠKERÁ PRÁVA TOHOTO DÍLA ZASTUPUJE DILIA PRAHA

Ofice (Urbisek) ten se pes-pře [illegible] a když jeden k nám vzal a mne. Jak nějak vypadala první NOVOPOSEIDONSKÁ výprava (skatilka uradí vše nejlépe jen dvou nováčků). Fakt: alej (kaše na nějaké NOVOPOSEIDONSKÉ výpravě). Bédé

Po divadle jdeme skoro všichni do Lhotovy. Debatujeme o divadle, potom přenášíme řeč k programu na sobotu 11.2. Chtěli se dobodnout nakonec jsme schůzili nějaké Andulky, která se bonetně na nás přišla podívat. Tak tedy tímto schůzku Fotografovaného. Po všechno přidáváme Lhotovu kalypsu a my pomalu jdeme domů.

Manuela Jana

FOTO GRAFUJEM

Je úterý 19.2. 17⁰⁰ hodin a my zasedáme v malém počtu ke stolu a předáváme slovo Dagovi, který už začíná hovořit o fotografování. Každou chvíli se ukáže nějaký ten opozdilec. Day nám rozetíná svůj malý přístroj o kterém povídal přes hodinu. Potom jsme se dostali k zajímavější stránce fotografování a to k fotografům. Day a naši oddílové fotografové Andulka a Mikel nám přinesli ukázat svoje výtvory a mimo fotografii ještě přinesli knihy. Po dvouhodinné přednášce jsme se dostali k organizačním věcem. Nejdůležitější byl plán na jarní prázdniny, které nám dost komplikují život, protože jsou prázdniny na obvody. O jarních prázdninách jsme se nedomluvili, tak jsme tedy přešli ke kinu. Day nám nadiktoval něco nějaké filmy se slovy: „by bychom měli vidět". Stále jsme ještě přemýšleli o jarních prázdninách nakonec se Fl. ozval s nápadem: „co kdyby jsme měli oddílovou dovolenou". To byl hned odsamen. No a nakonec dohoda o tématu na schůzku, která je naobvyklá hned za týdnem.

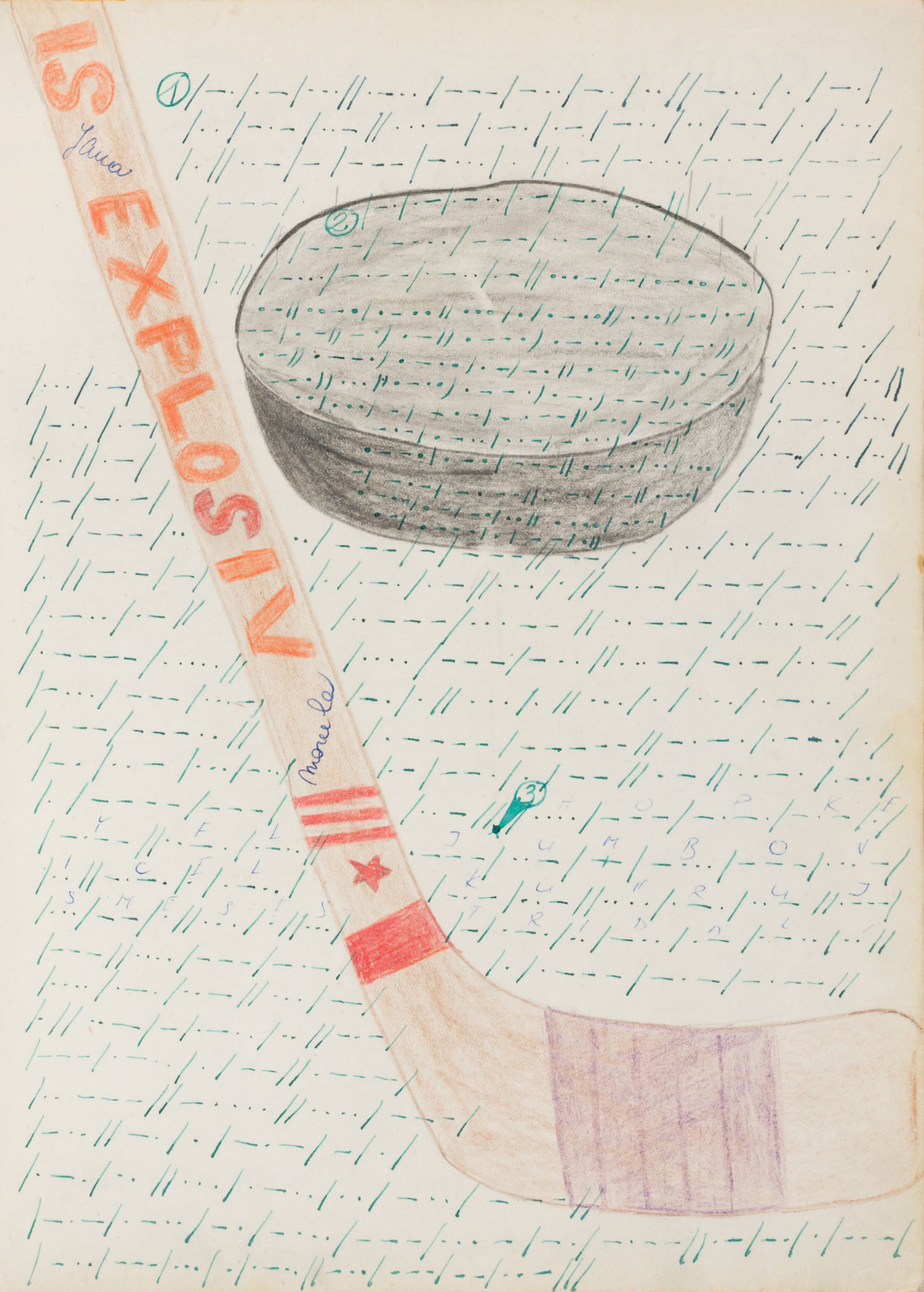

SCHŮZKA dne 26. února aneb „co kdo čte"

Dnes jsme se opět sešli v klubovně. K odpadlíkům, kteří se na schůzku nedostavili (aspoň ne v rozumnou dobu) patřil bohužel i náš kapitán Fletcher, jenž přece jenom dorazil, ale skoro až na konci schůzky. Nejdříve nám Dag (ostatně jako vždy) udělil malé kázání a potom nám začal vnucovat lístky do kina Klub, které jsme se „ochotně" u něj zamlouvali.

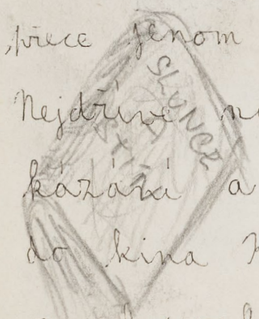

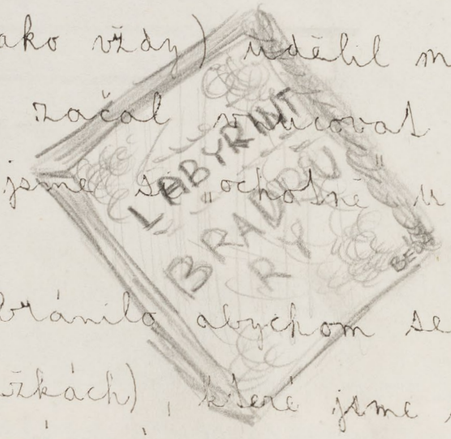

Potom nám už nic nebránilo abychom se rozhovořili o knížce (knížkách), které jsme si s sebou přinesli nebo, které nás zaujaly. Potíž byla jen v tom, že nechtěl nikdo začít, a tak jsem se ujmul slova sám. Povídal jsem o knížce amerického autora Raye Bradburyho „Marťanská kronika". Potom mluvili ostatní a střídali se zde dobří i horší autoři. Kuriozitou byla Jarmila která nám tvrdila, že nic nečte a Andula, která byla jejím pravým opakem, protože mluvila o 8 (osmi) knížkách.

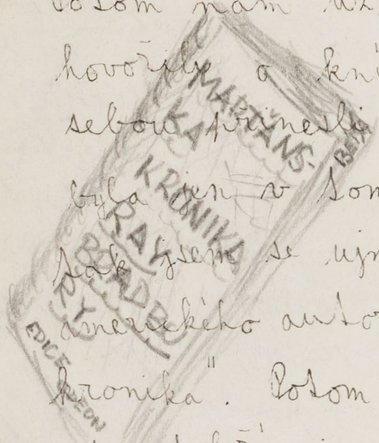

Na příští schůzku jsme se dohodli (na návrh Anduly), že budeme debatovat o tom „v co kdo věří" a začali jsme pomalu ale jistě „mizet" domů. Špalek

SCHŮZIČKA

A jelikož tu máme opět úterý, tak je klubovna!

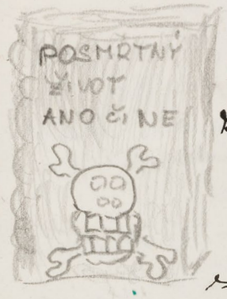

Ačkoli je už hodně po páté nejsme v kompletní sestavě, ale co naplat, začínáme. V úvodu dlouho probíráme organizační věci ohledně tábora, plánu na měsíc duben, ale i částečně na měsíc květen a červen (to se týká hlavně vody). Tak to bychom měli, ale ještě tu je Dag s lístkama do Klubu, Burepa.... po zajištění odkupu se ještě několika málo slovy vracíme k obsahu filmů, které jsme tento měsíc měli možnost schlédnout (Kdyby, Historie břichu, ... a mnoho dalších). Čas neúprosně ukazuje, že je již 19 hodin a to je signál, že je nejvyšší čas začít s tématem, které bylo minule vybráno a to „v co kdo věří". Hrobové ticho přeruší Špalek s tím, že začal mluvit o tom v co věří, (abych nezapomněl, na návštěvě na besedě byl Delf a Křemsa) a poněm to šlo už ráz na ráz. Svojí troškou přispěl i Delf a Křemsa, a závěr patřil Dagovi, který ohodnotil tuto besedu. Pozor, už tu máme 20 hodinu a to je čas k ukončení dnešní schůzky. Ještě uklidit a ČAU příště. (Ilustrace + scénář): Béďa

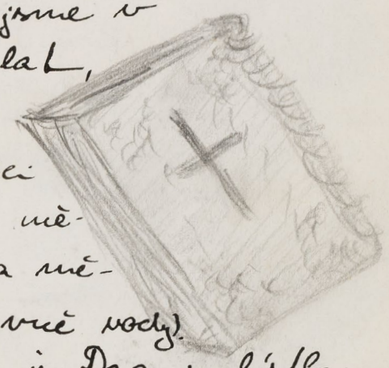

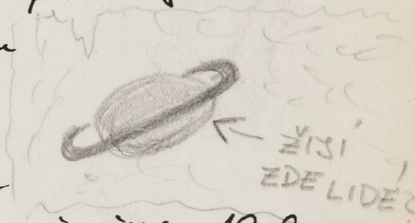

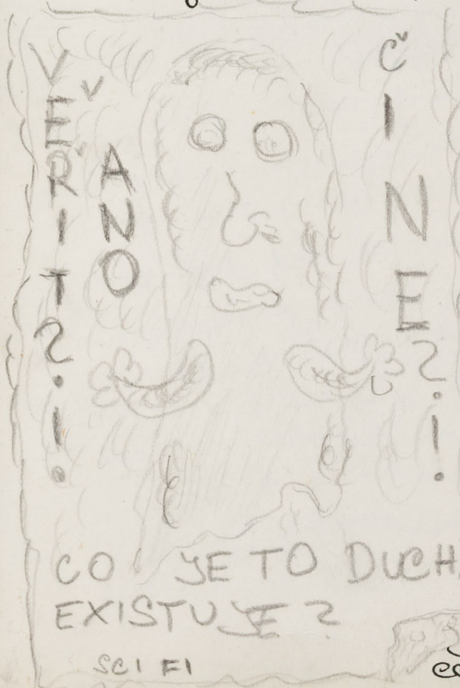

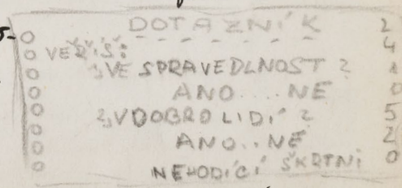

VODA

Konečně ubělo těch několik dnů a máme tu tak očekávanou schůzku, kde vyjedeme poprvé na vodu a tak odemkneme vlastně už starým rezavým klíčem vltavu a řádění na lodích po jezech.

Běžím do klubovny a všichni už jsou na vodě jediný Dag je v klubovně a tak vyjíždím za Poseidónem který se projel po Čertovce a zamířil k Karlovu mostu a různě tam kličkujeme. Nazpátek nás dokonale promočila spřka, která spadla z nebe. Téměř do každé lodě teče ne tím, že prší, ale tím, že jsou v nich díry. Pomalu přirážíme k molu, uklízíme lodě a jdeme se převléknout do suchých oděvů. V klubovně je příjemně, no teplo tu je, ale příjemně prostě tu zrovna není. Všichni tu nesedí tak uvolněně, ale asi to bude tím, že je tu málo místa. Většina lidí má zpěvníky a tak po několika organizačních věcech, ohledně „Vánočky" neboli «Robinsonády» to je vše a tak může pomalu začít zpívanda. Ale teď pozor! Musíme zpívat jinak nemá smysl provozovat zpívandu a tak zplných úměrně, plic a jedem. Co na začátek, no co něco abychom se rozezpívali. Ajá Marcela přináší sušenky a čaj a tak zpívanda hned tak asi nebude a tak nás Dag zase o něčem seznámí ohledně Mazurských jezer. Na a po dobrém čaji a sušence je zpívanda při které se aspoň doufám se všichni snažili zpívat i třebaže zrovna tu písničku neznali. A tak pomalu a rychle ubíhal čas a blížil se konec zpívandy. Venku nastal večer a na Vltavě se odrážely hvězdy.

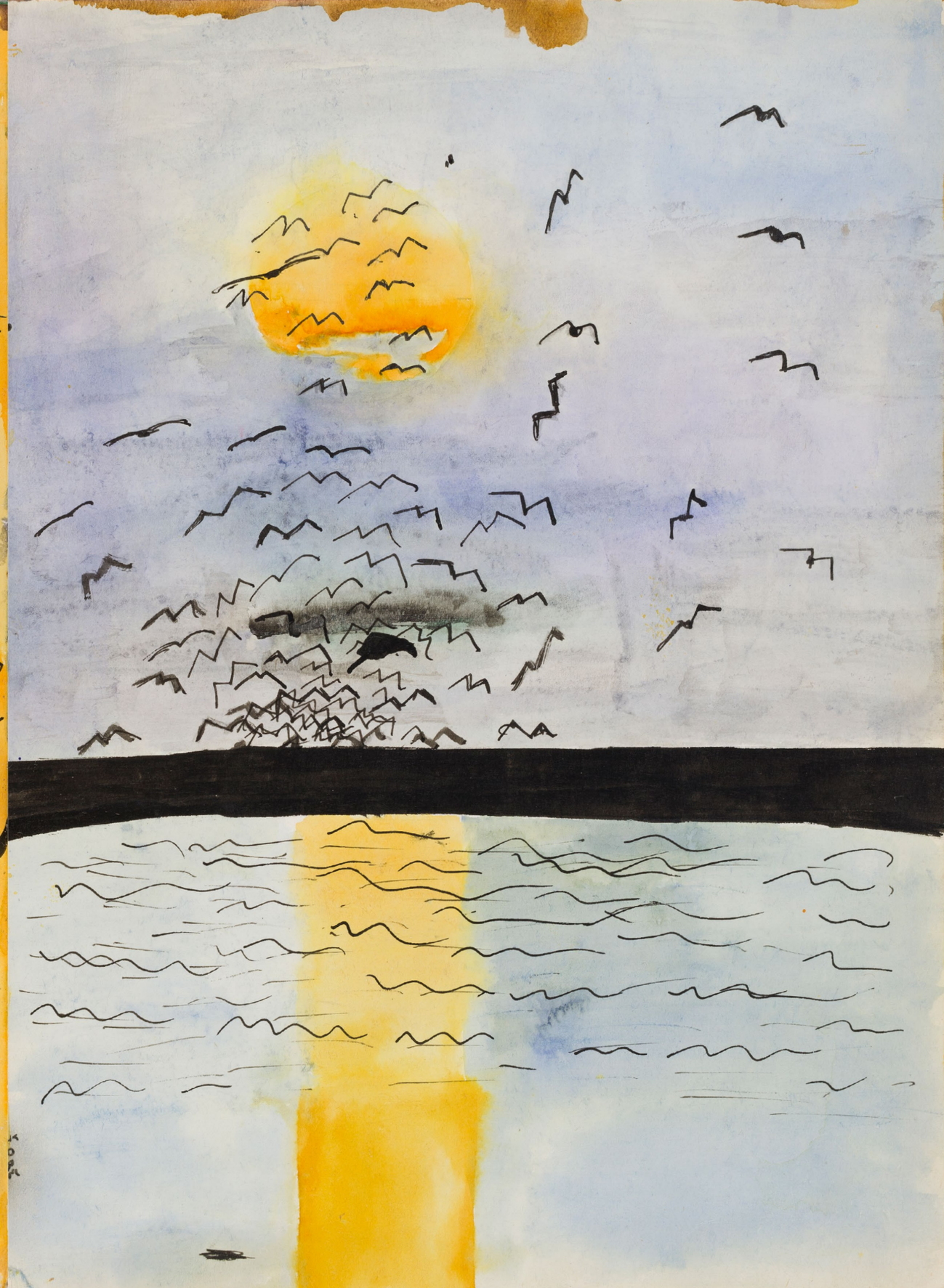

5.4.1930

SOBOTA + NEDĚLE + PONDĚ

PODIM ZNÁ BA

Snad chybou každé výpravy je to, že stráž je
dosti brzy a tak člověk se ani v clu volna nemůže
pořádně vyhrnout, ale kdo pak se šťastní může té výpra-
vy, pozdější chvilinky. Křtbas takové „robinsonáda", na níž se
sejdeme kolem 8^45 h na Vyšehradském nádraží. Je to
dlouhá, větší novoposeidonská výprava a tak je každý zvědavý,
jak se vyvine. Na nádraží sice trošku zachumlíme, ale
dost nacházíme, dokonce s přídrbkem. Hodinová zála-
va ve vlaku je náhle přerušena (jelikož v Roholanu přestu-
pujeme. Malé zastávky využíváme k nákupu, dopisování setká-
dávání. ..... Vybrčíme se na vlak" nás přivítá s tou, že eva-
kuujeme čekárnu a lezeme se do útrob bedny, zvané
motorák. SOBOTKA - vystupujem „Znalecký hledáme věci, vy-
lezáme s pacičkou a očekáváme se na malé (typické) nesklos
kém nádraží. Cestou do „centra" měšťáčka, se obdivu-
díváky jistého motoristického zápolení místních jezdců
F 11 (značky Hrabaně, škoda 9 .....) Na náměstí

se táhne hned na cestu na místní stadion, na který
se dostáváme zadem, tudíž musíme přelézat
ostnatý plot (objímnější mají jásavé pomůcky).
Tu přijíždí dvorním dodávkou stavení objednané
své ubytovací. Z počátku vznikají jásavé spory
o ubytovávání členů (Dag + Poseidon své děvy)
ale záhadně se jakési vychodisko nachází
konečně se místnosti najíst. Po zábavě však obcová-
ní k jídlu (mělo v ubytování nebrat) bří místnosti
pro (asi) 18 lidí je trochu moc, přesouvají se bychlíci
našeho pokoje do Dagonova, dva pokoje vyšší se
zase trochu málo tak nějak vměstnávají (mezi
než přeskočí jakýsi pokus, kdo se pokusí
do trochu disciplinárního „manévru", ale vyšechl se O.K.
Odpoledne vyrážíme do okolí na Humprecht, kde
za výkladu průvodce se dozvídáme, že na tomto
kopečku za mnoha let je děvčecí obchodická místnost
a to je příležitost, abychom si trochu zamy-
šlovali. Navečer onu známku končíme prohlídkou
exposice nakladatelství Albatros. Další naše
kroky směřují na hrad Host. Po ujití 4,5 km
zjišťujeme, že hrad je jakési zamčené, jsou zde
nároky na to, abychom se pokusili o jistá zisko-
vá výstupy ale nakonec dáváme přednost inchoi-
dnálnímu procházení do blízkého okolí. Přibližně
za hodinu se opět scházíme a společně se vracíme
do SOBOTKY. Večerní zpívanka by se dala nazvat -
zpívání na přání - neboť každý měl právo si
zvolit nějakou písničku a zazpívat. Po asi tak 18
písničce nám Al. sděluje, že se na jeho přehoz
objevily stíhačky a to znamená, že bechme zmizel.
Před spaním se ještě dohadujeme na příštím setkání
zde, ale zde nás dávám pověsí nálada panen chvrnadel.
(10 lidí na 4 postelích).

Díky tomu příjde jeden z dostávacím teorie: jedna hodina
spát, spíme až do ½10h letního času. Během snídaně
dochází k gaffy rozepření, kdo se je vlastně hodin.
Teprve až asten na Host se dozvídáme od jednoho
domorodce, že čas se posunul o 1 hodinu do předa.
Na hradě ještě s jednou skupinou turistů si prohlížíme docela zajímavou historickou památku. Zdejší
inicativy jdeme na oběd do nedalekého hostince,
na oběd a čaj. Naše další kroky směřují do
lesa a skal, chvíli lezeme po skalách, ale potom
dáváme jet Táňa přímo. Bude se brat kulečkou turistickou jeslě brojíme kulečkovou kolonou do sousedního
údolí. Zdolávání různé přírodní překážky, kdyže
na nacházíme pouhé věnovaný padlým v I. sv. válce
Sám se chvíli zdržujeme, ale brzy pokračujeme dál.
Dejmyna obehnáme se dostáváme do Srbska a
odtud zpět do lesů, tam se ztrácí mamě Maile
a Midži. Pišta Fl., pískání i odnikud zdali Maile,
bohužel trvá mohou chvíli než se objeví opět mezi
námi. Na další křižovatce se několik sou-
mení pokaždé o výsadek z 3 metrové skály (hodící
sal bam Bédi). Během další chůze dochází k bažová-
ní mezi Fl. a Věrou. To je také důvod proč
dochází k hodinové honičce mezi Fl. a spol. proti
Věrině dlouhé honič. Jako honička vždy Daga
moc nemachla a ladíš se vydává vpřed, bohužel
bláčným směrem a proto ho Táňa musí dohnat.
Brzy však otáčíme opět správně. V ne příliš vzdálené
vsi (od sobotky) pobíráme PÍDĚLY - CALYPSO.
Při pozdní večeři probíhají se znamení dosti
divného zápachu od lidí, kterým obdarováme

své skromné večeře. O program dnešního
večera se stará Dag, který je jednou
knihou „Běžkové tůry". Čeká ho ještě
do 11 hodin a jistě naše únava je dosti
silná konáme dnešní program. AT ZIJE
CHRUNDĚ.

DOBROU NOC

Ráno se nám nechce příliš stávat, ale
dívný řev Maška z vedlejšího pokoje vyžene
alespoň část jinochů vstávat a co to vidí,
Fl. pomalá „vaje voni jsou dnes velikonoce", úpěnlivě vyhlížíme na stachách. Na
jednou jeho konci objevujeme nějaké vzbité
vejce se pouštíme do pletby pomlázek.
První úlovky končíme na Maškovi a
na Janě, dále se přesouváme do vedlejší
pokoje a tam dáváme dosti silnou mlátbu
Tydlecké je prý nás dosti překvapující, neboť
každý utržil kolem 4 vajíček (máme různá)
Po této mlátbě a vajíčkové různání je vyrabována
do okolí spojena s orientací v terénu, a z toho
důvodu, že Táňa s 4 mámilama vyrazili pomalu
dráhnější a tím si zajistili asi tak 100 metrový
náskok, kterého využívají ke cestě ke škole na
zbývající, dokonale malou, čímž pomalu
pobíháme po vsi a hledáme kam zmizeli, až
nás napadá zdali nejdí ke Calypsu. Jsme
se jumbo mi u toho jsou ubytovaní. S
jejich obdivem, přece jen nalézáme chajdu
rodiny ZXTB². Shledání na Táňa je

A brzy je si dáma na kytáru.
Pomáháme Cabyrovi s balením a pomalu
Táňa začíná uvažovat o návratu.
Cesta zpět probíhá se zpěvem španělských
nálevů a zpěvu líčí hravých písní.
Na stadióně potkáváme Daga, který během
naší návštěvy navštívil místní běhátko.
vek. Po obědě pomalu začínáme balit
nehýříme tak obvyklé únavě. Na tribunách
lavičkách ještě chvíli vyčkáváme jarní
slunečko a v dobré náladě debatujeme
o posunutí času. V debatu nás vyrušuje
Táňa s oznámením, že za 10 minut
nám jede vlak a tak, aby chom sebou
trochu hnuli. Obuli jsme se bágly a
vyrážíme směr nádraží. Tam chvíli
čekáme na motorák a s malinkou
setkáváme se na prázdná místa
(Romeo než nám je někdo říkal) nástupiště
Esbon je docela turistické a
sem tam nic málo slov hovoříme
se Špalkem o výstroji elektrotechniky a to ji v podstatě
je vše. Na nádraží v Bohdalovi máme opět
volnou chvíli a tu využíváme k obědu, na
který čekáme 50 minut (a to jsme je u pekárny) a
na kontrolu máme zhruba 5 minut. V
plynulé řadě vybíráme z kostince a nastupujeme
do vlaku. Tam po vzoru cikánského
muzea (Los Romeros) dáváme kytarovou.
a to až je do Prahy. Na nádraží nás Edita
obstarajícího o příští výpravou a tak ahoj —

Kooperačionem: text + ilustrace Žorž a další spolupráci HUDBA!!

A máme tu opět DIVADLO HUDBY
a také je tu FLAMENCO NO, které
přišla volit lidí, že to snad není ani
možné je tu téměř prázdno a tak
se pověděl usadíme do sedadel
a téměř se nechováme vstat
vystavaný dnes můžeme
pozdních zpěvu,
který se jmenuje

LOS ROMEROS

Je to skupina - spíš rodina - je to
obec tří jejich zpěvů, kteří nám
přednášejí své umění na kytaru,
což je opravdové umění. Při tě
sledujeme také diapozitivy, které se
snaží přiblížit prostředí, ze se
flamenco hraje nebo i vznikalo
no, ale to jsme ještě není o flamenco
vě a tak snad zase zavítáme
opět do DIVADLA HUDBY na lekci
hudby FLAMENCA

Žorž

Šeli jsme se v 7^{15} na Smíchovském nádraží, ale odjeli jsme vlakem až v 9^{00} hodin, neboť se nedostavilo vedení. S Fleischerem jsme se minuli. Když jsme se šli podívat na autobusové nádraží, jestli něco nejde odtamtud. Po návratu jsme se na vyjádřením nádraží chvíli pohádali a pak se přemístili na nástupiště. Po hodině cesty, kdy se každý bavil se svými sousedy, jsme vystoupili v Srbsku u Berouna. Odtud jsme se vydali přes vesnici do lomu zvaného Chlum. Zde se někteří přezuli, jiní podcenili a zanedlouho pěšelitovali v plazivce Striptýzce. Pak následoval Tobogan, kde se téměř každý pomazal na kůži.

Po opuštění Srbské jeskyně následovala cesta lesem podle Bubovického potoka až ke Kubrychtově boudě. Zde se každý snažil umýt a občerstvit. A potom, hurá, na Malou Ameriku. K ní se dalo jít pouze dlouhými schody. Dole u vody se v mokrém zemi vyspával vodácký původ a snažil se plavit na chabém voru. To se však nikterým jedincům nevyplatilo a byli nuceni se potopit do chladné vody. Cestou zpět se kdosi snažil jít malá nápravna na vodopádu. Někteří se zaskočili na krásné travnaté louce. V Srbsku jsem byla společně s partou vykoupána v Berounce na „hájemníckého práva“. Cesta vlakem rychle utekla, a pak jsme následovali jen slzek rukou (tj. průvodci - odborníky). Cesta z nádraží domů se všem zdála nekonečná, ale nakonec se přece jen každý dočkal tak vytoužené koupele a večeře.

Alex Odik

Dnes jsme se sešli, abychom vyjeli prvně na Vltavu. Slunce svítilo, a tak jsme rozdělili všechnu lepkou nálepku, a šup do loďnice. Mezi prvními nadšenými nasedala Edita, ale loď se jí jaksi skrupla pod nohama, takže se ocitla v dosti studené vodě. Nicméně však pokračovala dále v nasazování. Vašta přinesl dva míče a začali jsme ihned na lodi. Dag sledoval hrady, hrady a zase hrady, dokud se nakonec nezdala v plánování jedné skrývající nosáčky dravou a samorostlou sucharku. Bylo jen pár jezírek. Večer zamířili se dokonce vyspovídat s Middim. U mola se vyskupalo ještě více osob (i já). Pak jsme se šli převlékat do suchého a po krátkých organizačních zařízeních jsme konečně vyjeli... - ale o tom více až příště!

SPIRITUÁL KVINTET

15.4. jsme hned po schůzce šli na koncert Spirituál Kvintet do Divadla hudby.

Pi[illegible]ničky se nám moc líbily, jinak tomu snad u této skupiny nemůže být. Na konci si publikum mohutným potleskem

vynutilo několik přídavků

HVĚZDÁRNA

22.4.1980

Ahoj lodní deníku.

Přestože jsme odcíl vodácký (nebo snad právě proto), nepatříme mezi nevzdělance a dnešní večer byl zasvěcen vědě. Špalek, stálý člen astronomického kroužku, nás zavedl na Petřínskou hvězdárnu. Tam si nás seřadil v hlavní kopuli u velikého dalekohledu a začal povídat.

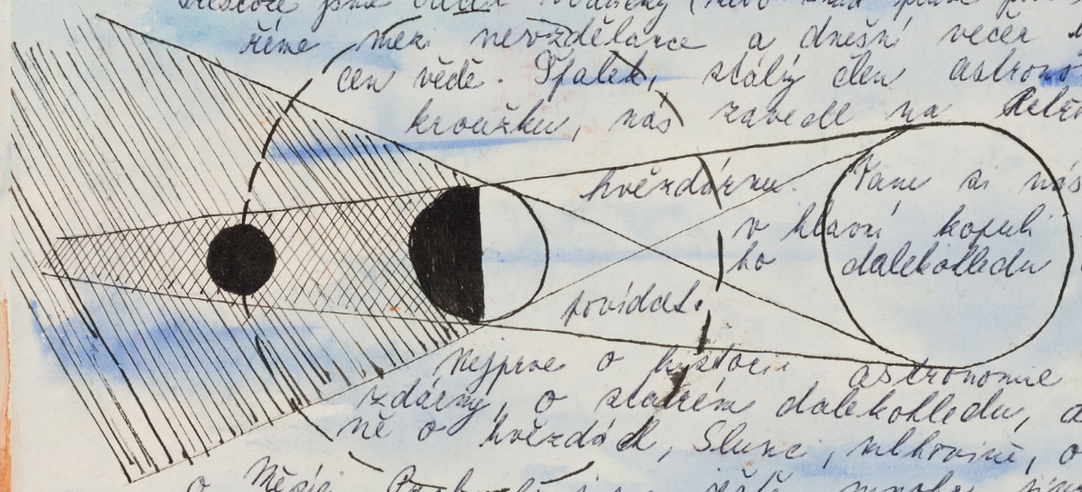

Nejprve o historii astronomie i hvězdárny, o starém dalekohledu, ale hlavně o hvězdách, Slunci, mlhovině, o Zemi i o Měsíci. Probrali jsme ještě mnoho jiných zajímavých věcí ze Špalkova oboru, ale protože pršelo (bohužel), nemohli jsme se na hvězdy podívat. Shlédli jsme alespoň několik filmů z vodáckého prostředí. Na autobus jsme prchali opět v notném lijáku a ještě k tomu v půl dvanácté!

Ti rodiče ale mají trpělivost!

Tak skončila naše exkurse na hvězdárnu.

PS Později jsem se tam dostala, na hvězdičky jsem se podívala a můžu všem návštěvu doporučit.

Jarka

LEHKOATLETICKÁ LIGA

EMINI 80

27. Duben

Neobvykle se sejdeme o ½ desáté na hřišti gymnázia na letné. Setošní prvo(arní liga je pod vedením našim. Připravujeme nyeblo to, co je dnes potřeba. Po malém úprave hřiště je pískán nástup a Fletcher seznamuje účastníky s průběhem ligy. Konečně bylo rozdělování do kategorií (byl. tři). Potom následuje jednotlivé disciplíny a může se začít. Mezitím hraje na účastníka a macek mu v tom pomáhá. Jinak je Poseidon nastrojen k disciplíně, kde si počíná docela dobře. (Málo mužstva bylo v běhu.) Každý bojuje o co nejlepší umístění. Po dvanácté hodině jsou už všechny oddíly vystřídány až na Poseidon, který namyslo hází kouli a skáče do dálky a výšky. Mezitím už byly vyplněny diplomy. A už dnes podruhé je pískán nástup, nyní je slavnostnější. Uprostřed stojí stupně pro vítěze a může se začít vyhodnocovat. Nejlépe na tom byl Theseus a Argonauti. Závěr patřil pořádání hřiště.

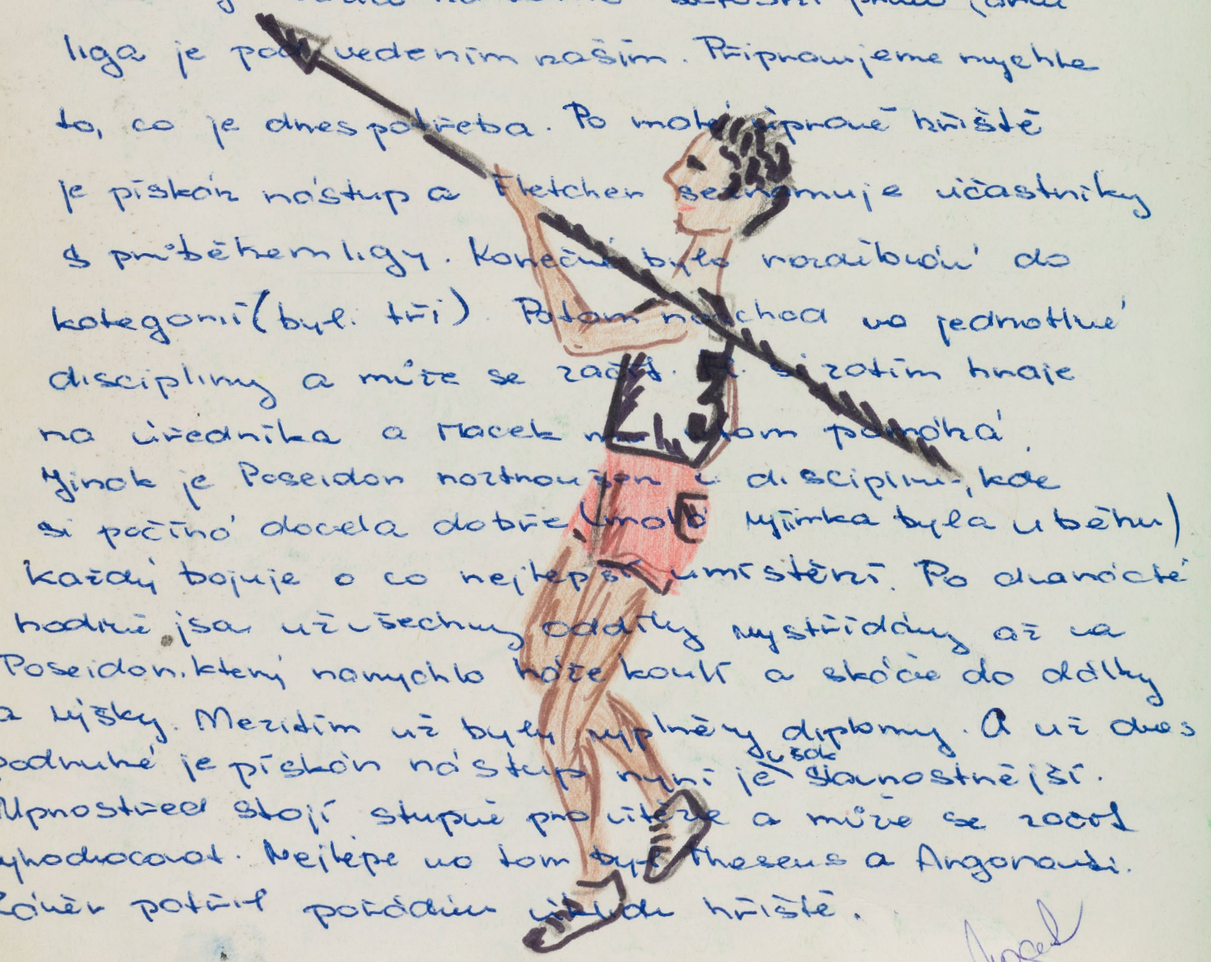

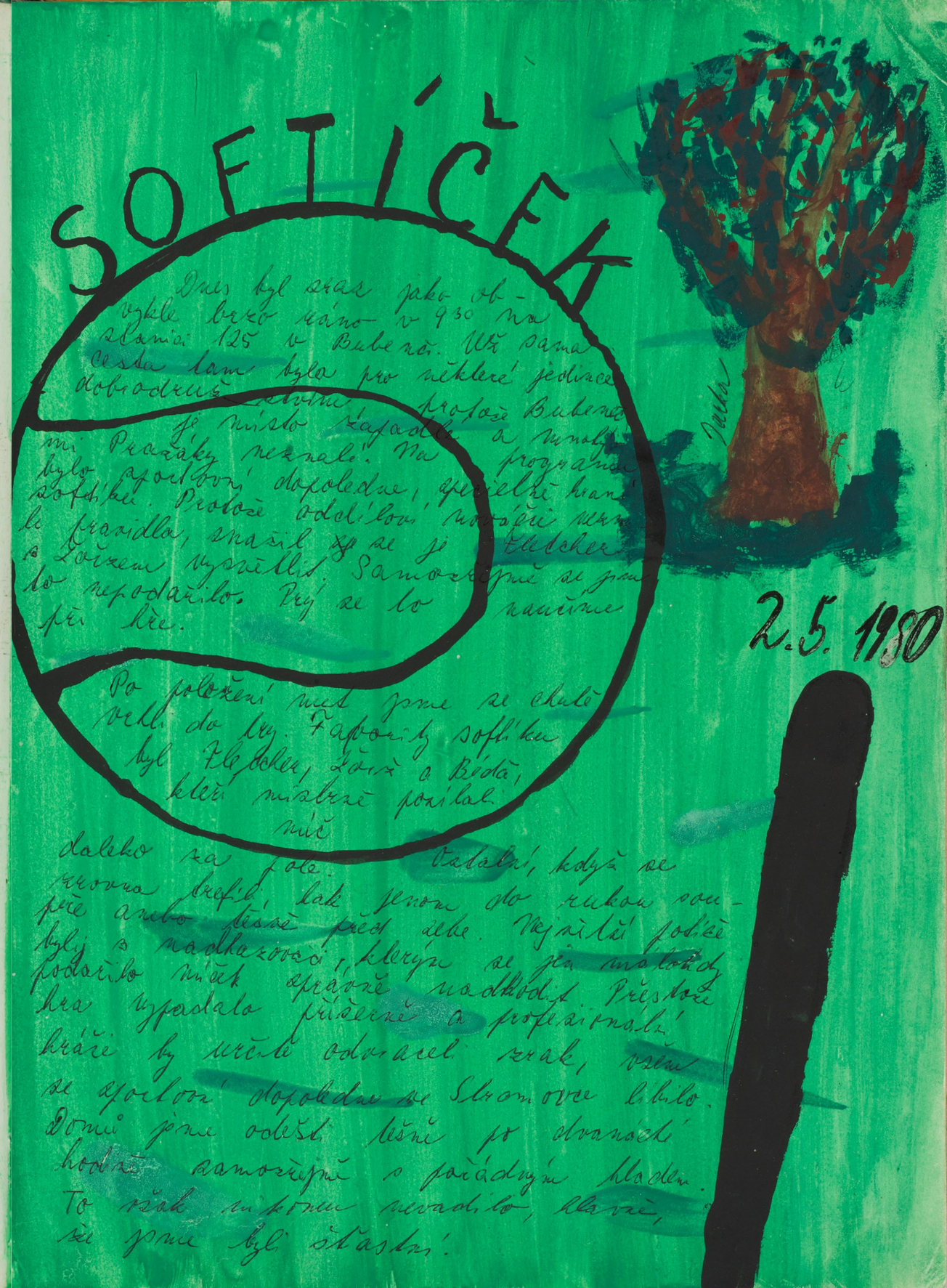

Dnes byl zase jako obvykle brzo ráno – v 930 na zlámání 125 v Bubenči. Už samá cesta tam byla pro některé jedinec dobrodružstvím. Je místo západně od Prahy, kde prostě Bubeneč mi Pražáky neznalé. Na programu dylo sportovní dopoledne, speciálně hanbě Softbal. Protože oddílová mužstva le pravidla, snažil se je Fletcher s Dvořem vysvětlit. Samozřejmě se pro to nepodařilo. Prý se to naučíme při hře.

Po položení věcí jsme se chlapci vydali do lesa. Tábořiště byl Fletcher, Dvoř a Béďa, kteří mistrně pozdvihali míč daleko za pole. Večer, když se trochu setmělo, lak jsem do ruky vzal pero a začal psát. Vzpomínal jsem na podařilo míček opravdu nadhodit. Přístroj hra vypadala příšerně a profesionálně. Hráče by určitě odradil zrak, všem se sportovní dopoledne ve Stromovce líbilo. Domů jsme odešli těsně po dvanácté hodině samozřejmě s párádním hladem. To však nikomu nevadilo, hlavně, že jsme byli účastni.

SPZRAVA

Onehdy dne jsme se sešli už v ½7. Po odbavených příměrách jsme v 8 hodin vyjeli. Cesta probíhala celkem dobře, až na jednu maličkost a to, že řidič neměl cestu do Týnce, odkud jsme měli vyjíždět. Po dvou hodinách jsme na stanovené místo přece jen dorazili. Spustili jsme lodě na vodu a čekali jsme na veslaře a pěšáky, kteří jeli vyzvednout zbytky lodí a přidělené výpravy. Vlastní se plavba probíhla bez nějakých závad jen několik svědavců okusilo jarní koupele. Cílem naší výpravy byly Pískovice, ale na dané místo jsme nedojeli. Opět z technických důvodů jsme spatřili terajší cestu lodí s velkým spěchem jsme upevnili naše plavidla na vlek, protože autobus byl zaplacen jen do 17 hodin a řidič nám připomínal, že zaplatíme i další objednávku když přelámeme limit. Výprava se všem velmi líbila a už se těšíme na další příjemný sluníčkový na vodě. Ahoj!

3.5.
Jarmila

6. května 1980

HRY NA LETNÉ

Dnešní sraz na hry by se dal spíše nazvat „jak se svědi slejzali na pivo", ovšem jsme hodní a ještě bezdomovci se nesejzdáme na pivo, no zkrátka, ačkoliv čas ubíhal již ze šesté hodiny, se hry nebyly v plném počtu. Jenže fakt Fl. nejdřív řekl sraz, že kdo přijde později musí dát na Letné „hledání nejdelšího" pěkného piva a tak jsme zahájili zkrátka 1/2 hodiny, kdy jsme domácí hodiny, že začínáme v 1400. Dění probíhalo na družstva Evy a Jarmily I a pokračovalo dál hry, první minuty probíhají ve znamení slepých sběrů obou manšaftů a naše dámy sice zpočátku „kecaly" a měly dohánění jakousi brou.) A jako jak to nevidíme, Eva přidává, ale nebojte se, zabrání si nezdá, ale rozhodí Táňu. Jana zvedla citelná zkrátka jsme umístěna a druhé jako vyrušená Líbu, že nám dává dva góly. Náš hym je popřen a naše dohánění 2:1. Po tomto góle se objevují nějaké brusky a žádají polovinu, dobrá (a během něho se ovšem nedopívá ale zatěrání časný. Navrhujeme další hry mobilní (ach jo), basket (no tak). A konec se objevuje Dag > Fl. bez kterého nám nabízí kiskky do Klubu zapomněl volové, ale jak to dělejí oblaku se skládáme na film Svíčí, poté vše kvízdo, skončíme prodejí se odebíráme zpět do Klubovny (to jsme si zabrali co) zmrd přišlo to bude lepší.

FIN.

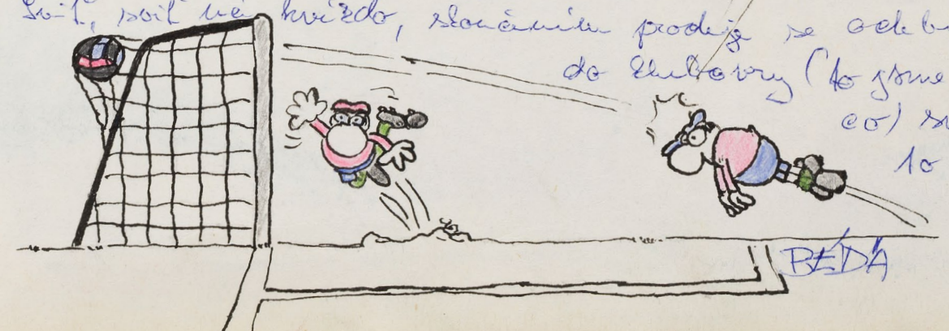

16-18.5.1980

UŽNICE

Letošní druhá výprava na vodu. Sraz byl v určený čas v pátek odpoledne na tělocvičně nádražní. Někteří pandrhálci, dali na sobě ovšem nejvíc jedenáct-li s Tritony (nebo oni s námi - kvůli zdravotnímu dohledu) jede s námi tobě Delf a Dag myslím (k radostnému) Cestou jedeme spokojeně vlakem - ale s bagáží. Kromě nad Táborem pomýšlíme nakládat. Jede do Nákla - dák, který je odvezeme na místo určení - putovní se vůzem na kolech i naše Čoudíky a pravda. rozhodneme se vůz nenakládat a hrajeme na louce u červené a žluté, odkdy hra se velice líbila Nerychorovi, který mohl uplatnit svůj zpěvácký talent. Nerychorovi Jarmila, Eva a Andula míčí - kozlíčem přehozený klobouk a dělají s něho odporným hlasem. Klesáme se přitáhne k vlaku, který nás odveze do blanné v Českém. Do postavení stáhnu se pěšky projdeme rozhalovat jídelního a oliné, který se ihned obětavý Delf (rozdělí ale nemusel starat s tím) Specialitou měla Andula, která se zde nakládala s masem (po šelecím - pozn. protože) a opékala ho na ohni. Staří nátury sedají do spacáků a spaly, silnější ležící u ohně dlouho do noci a povídali si a nenechávky byl. Jarmile a Evě papám.

Druhý den nás ráno vzbudil na nosničku a musíl nás dělat po mokré louce kotrmelce, což pro některé byla nepříjemná. Po snídani čekáme na Fletchera, ale naši ústí se dozvídají zprávu - Fletcher přistoupí u 1. jezu. Stalemo je nepodivný celkem zchla, nastěhujeme se a opouštíme Planou. Proud jde přetahujem a pak už nás každý jeden za druhým - takže jsme vlastně nemůžeme sledovat. Pochoutkou byl jíz u mlýna, který se s kočičkami nechal o skalku. Jednou byl krátký, který byl tento jíz bez úhony pospatkem (nechtě) a dal jednět s tím, aby se jíl hromadně. Pro blíže nastalo pod tím to jídlem hromadné - odebrání; dačeš byla různě hygiena a stížích, u některých jídel a skupinách sušů. Všichni na toužili přístat a jíst a spát, protože byli unavení. U jednoho tábora - vedle byl nám Delf slíbil, že už brzo přistaneme. Skandál s toho měla tak velikou radost, až se ji Eva udělalo, kámoš vyjela pod kterým a měla zpáchnou. Nechme Fletcherovi a Delfovi, který se s nám takal pomohl pan Spěvec Gasíčkem. Spustil se déšť a tak pršela a pršela a bylo mokro a pršma nedělo jíště. Po večeři - byl tu dva oliny jídelní se dřívím a dvě byl na přírodním vaření. Nerychorovi chodil po stanech, v kterých ležely zatlačené unavení hosty a natíšel hrubou, tak hrachovou polévku s párky. Všude se sice nedařilo pochodit. až ovšem na některé zavilým hoch, který chodil vzýhodný se stanu, kde chtěl suché, místo se slovy: „Jdeš, vaří zrovna sady bylo a zavři za sebou." Sotva byl venku pozdali za sádý schovanou bouchnutí maminky a dal se nemotorně do hodování. Sobci byl usíl ještě nezmizel!

Ráno, ranního pěnou vstala, prádlo si v ústí sprchla...

Tak nějak. Ustárala se po stupních - bosou, hosmi topla - prodě. Za chvíli Fletcher objížděl nástup, na kterém Fletcher okamžitě zmizel, aby jsme se vrátili zpět ke stanu. Slunečníma jsou, kde nechalme hodě a s hoglama dohlušeně na šelesnici.

Všichni se vrátili a pomodli jsme se s hoglama balbu a pak prádlbu nahou.

Pan správce byl docela laskar a tak jsme šli 6 kilometrů za 45 minut bez bodatků. Ztra mich jsme to ho mětidost. Vlak nás odvezl do nejbližšího železničního uzlu a tam odtud jedeme vlakem rovnou do Prahy. Cesta utíhla rezmítka a mi jsme nekteří lidi vyslechli a jejich zhnilých ideálů, konečně se dočkáme tolik vytoužených stylových domácích kachen, komparčího kresla, přes nohy si přehodíme hostinskou deku, posloupneme se ke kamnům, pustíme si nějakou hudbu (třeba Moravanku) a budeme dumat. Nezapomenout na Dudlíka!

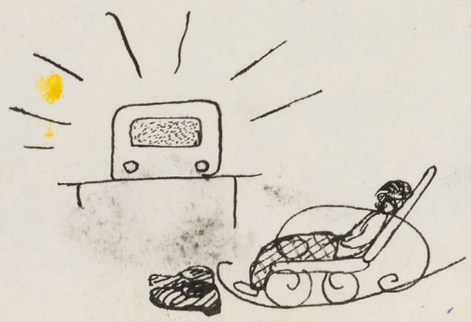

© AUTOR: NEZNÁMÝ VOJÍN

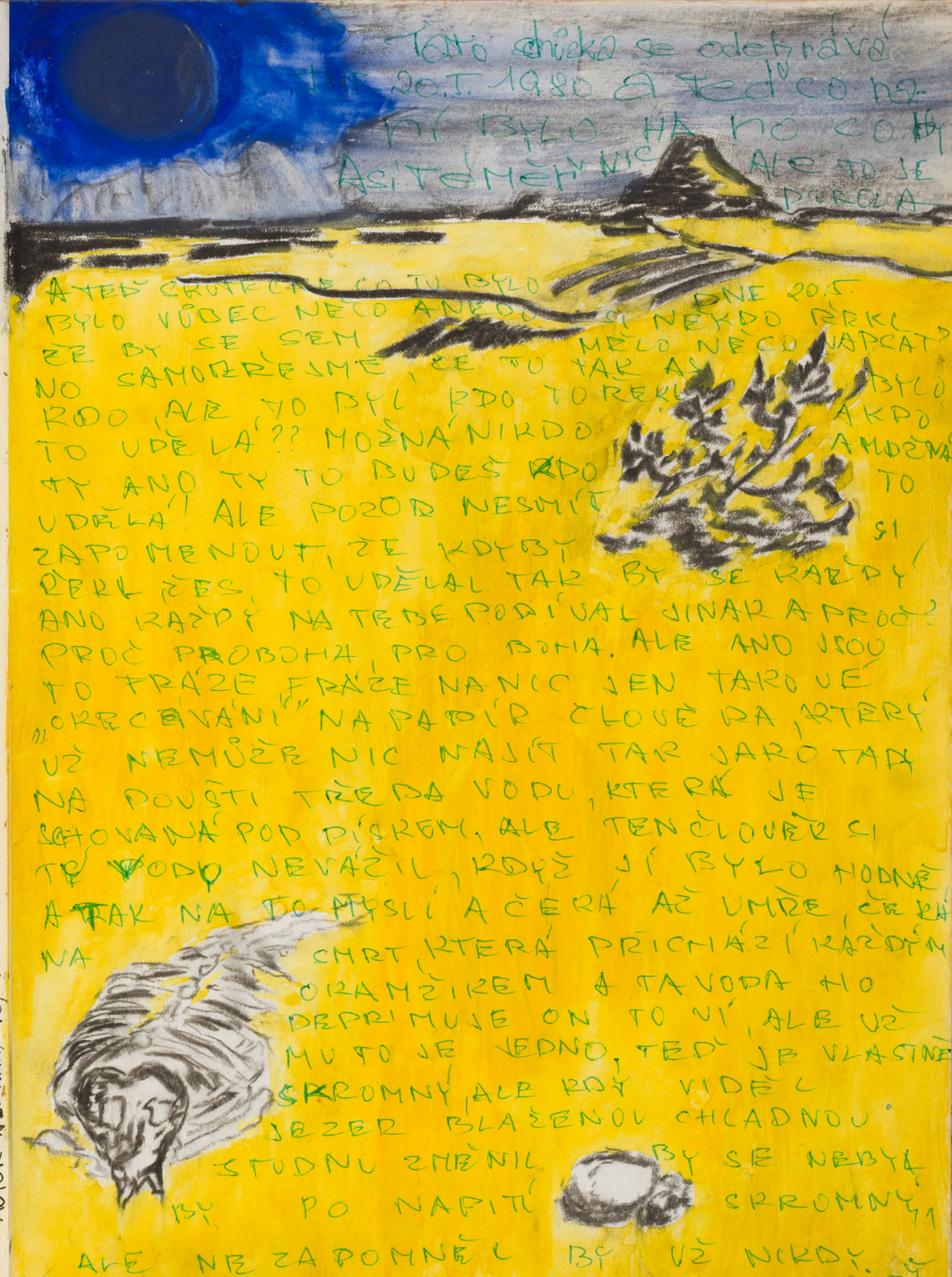

Ale pěšinou je dlouhá cesta a ke všemu
pršíme jít hlavně po lodi na dálnici
a pak teprve na Lumaru. Cesta probíhá
asi tak, že nejdříve [illegible] a pozdě-
ne si pak někdo lidí uvidí na nádraží
autobusem a ostatní se berou spolu s Bagem
přes pozdě a jednou táborů dost pozdě táborů
pak lidí se probudilo a poslouchá, ale nejde
jen a poslouchání Bagous nám dává kádelka.
Na kterou se většina lidí vrhla ten par
lidí dělalo zpáče a tak to stejně nikdo
nestálo. Byla to hlavně vlastně kádelka
ze života na táboře nu a tak jsme
se zas dozvěděli něco nového. A tak se
blížíme na Lužnici. Tam z jednou táborů
vystupujeme lodí na autobus a vyráží
na Lumaraič z autobusu je děsná kosa
dělal člověk co dělal nemohl se
to je prostě lidem nebo černou jo
a kosa tak na Lumaraču klesla
všechny věci aneb zima jde
do vlaku a tak je ne trochu
tak udělat oheň spolu o večer
a konečně chundu - kosa
potom byla hrozná zima
Ráno je už teplo asi tak
jsme na Lumaraču byli rozlé
a tak vykázáme zingl ani
nedolehl [illegible] jo Vltavě
[illegible] nám nadá se stalují a vy
na lodi hlavně.

Kluci na vrcholu tak
ne ale my se tak na plavbě
lidi jsme a tak

si vzpomínáte vždycky dlouhé cesty i přes nepříjemnosti
počasí, které vždy přinášejí nebo vlastně přivolávají
dobrou náladu, která potom vydrží do té doby
dokud nepřijmeme skutečnost možná. Ale náš cíl
tak moc dlouhá cesta plavba po rozbouřené
hladině Lipna, které nejsme zvyklí abychom
přes něj plulí a tak i přes velký příkop
plejme dále, ale také přesvědčíme vždy živé
i nezávislé rolem zde vidět je to nádherné...
A ten nebe vlny protože přímá bouře na tomto
dávají to pěkně jde to krásně. Ale také nádherné
skutečně pořádně přísně ani to není krásné a tak
musíme odjet do Prahy díky tomuto proměnlivému
počasí, a tak pak jednotlivě nastavují tady na
vlnách lodí a většina jede do Prahy večerním
vlakem a Praha. Do Prahy jsme přijeli
hodně rádi dobří ranní a díky tomu
brzké hodině než ranní všichni nebojí
v klidu jsme ještě zůstali na čaj a
zůstaly a ne [illegible] varhan mnohem
více [illegible] ve které nebyl tak no ale mnohem
Ráno se všichni vytrácejí pryč ještě dojídí
nebyly zůstaly a měli v neděli ráno.
Vrátí slunečku a je hezky no ale to
jsme přeci v Praze.

KLID

Jako akce byla věnována atletice klubovny a okolí. Z horkého uklízení náš „nadšení vyrušuje Fl., neboť se chce s námi dohodnout na příštích málo org. věcí. První problém bylo vyložení Zwakého z oddílu. Vaša chtěl slyšet naše názory na Zwakošovu absenci, jelikož podle naše schválení se po všech č. oddílech vyhazuje z oddílu. Tento problém byl poměrně kapelitý a to proto, že Zw. měl ješí jednou 3 černé d. a tehdy to Fl. rozhodl sám, aby Zw. zůstal. Za tuto „chybu se schovávali nějakí jedinci a řádali o prominutí trestu. Proti nim však vystupovali jiní jedinci, kteří ač nerádi, hrvali na pobřeží. Všemi 2 hodiny se projednávala otázka byl/a nebyl. Jak čas kvapil a my měli ještě jiné věci na vyřízení rozodel byl usnesen dost rychle „ne-"! Po té se s námi Zw. rozloučil a odešel. My rychle a průběžně přečítli zbývající otázky a pak hurá do SEMAFORU na „Smutek blázniných panen". Trasa před divadlem byl v 12 hod (naši se i tabáni co zapomněli lístky a nebo je zbrachili by jsme unesli „nenápadně" propašovat v dlani). Představení mělo znamený úspěch, a velký úspěch (domníváme, že příštího opět navštívíme divadlo semafor). AŤ ŽIJE KULTURA A ROZVOJ DUCHA.

BEDA

REGATA

Dnes vyplujeme ke břehu a čeká nás vyrážíme od řeči rozdělí na dvě skupiny. Jedna skupina se vydá po levém břehu směr most

Jakmile dojdeme k bóji relaťáka páčidla

Jakmile dojdeme k bóji, vydáme se zpět a

Jakmile dojdeme k bóji, vydáme se zpět a

Jakmile dojdeme k bóji, vydáme se zpět a

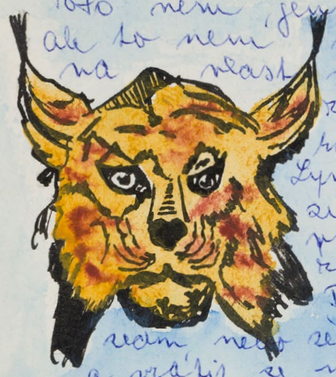

Toto není jen tak obyčejná výprava je zároveň naň
ale to není vše protože každý člen se má dostavit
na vlastní pěst na určené místo, které bylo
za obcí Lipnice od 12-14 hodin a tak se
každý s režimem dominul a rozjel se směr
Lipnice. Nikdo dorazil ve v pátek večer a tak
zi mohl lépe prohlédnout okolí co bylo skvělé
panenské. Ráno v sobotu jsme si rozdělali
rajnamovou hru, kterou jsme pomalu obcházeli.
Tato hra spočívala asi v tomto: každý měl
svém necem sešit úkolů které samozřejmě se snažil splnit
a vrátit se nazpět lavičky do půl jedné. A tedy z úkoly tak
1. cestovat dané území, 2. najít mraveniště a pozorat co se
v něm děje 3. najít nějakou zvláštní přírodninu a přinést
4. rozeznat něco rajímavého, 5. najít čtyřlístek, 6 přinést
něco živého, 7 napsat úvahu původa a já, ale pozor
to není vše! Nikdo se nesmí vidět a ty nesmíš promluvit
ani slova a tedy ukončí v 12,5h se vracíme a zjistíme,
že vše tu je dost lidí a tak se pomalu blíží taboře
s těmi lidmi oblast. Pitná voda nikde není a tak
používáme z potoka. Po obědě najednou Táňa mizí
a Bag nám oznamuje další hru, ale není to divné
vždyť my jsme si měli udělat hru, ale je pravda
že to Bag neznáme a tak je skutečně lepší když
Tato hra spočívá v něčem podobném
ale my zjišťujeme se něčem jiném
si a máme zrádný přírody zem
Jiště nerozsáhlá civilizace. Sebou
musíme vzít co chceme ale
při prvním dopise zjistíme
že je toho tedy dohromady
bude provázet až k cíli
zvolí trasu kudy má jít
zvolí trasu a jde
tábora. Tábora nás čeká
přátelství

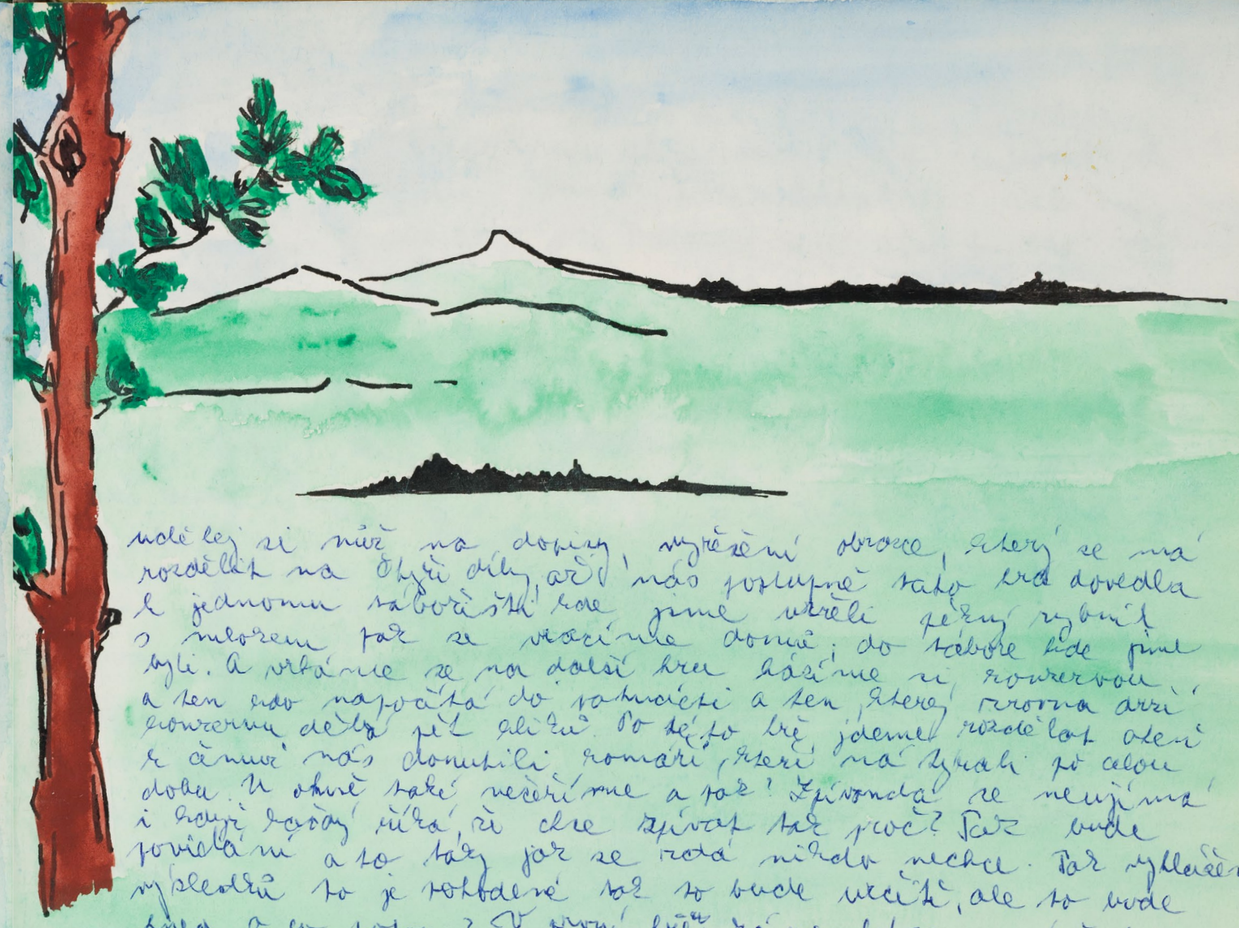

nadělej si níže na dopisy, vyřešení úkolce, který se má
rozdělit na čtyři díly, ale nás postupně taky trochu dovedla
k jednomu táborišti kde jsme určili pěkný rybník
s nulovem tak se vracíme domů do tábora kde jsme
byli. A vrátíme se na další hru sázíme se rozvrhou
a ten nás napovídá do pohádky a ten který rozvrhu asi
rozvrhu dělá pět dní. Po čtyřech jdeme rozdělat oheň
a činí nás domnělí románi, kteří na zkoušku po celou
dobu. A ohně také nečekáme a tak? Zpívnout se nejímá
i dnes každý říká, že chce zpívat tak proč? Tak bude
povídání a to tak jak se rodá nikdo nechce. Tak vyběhnem
myslenka to je pohádka tak to bude učit, ale to bude
hra a co potom? V první hře ráno byl-a první Zorka a Andula
tak byl druh, nevím a v druhé hře tak byl-a první Zorka a Andula
No a tak si dáme rady povídání. Nyní se vaříme jen tak
není zbor, ale protože to je spíš taková povídání
tak to bere do rytí uroní Bag a Bag povídal bylo velmi dobré
a určitě pak zem co půjčal hemá empil, ale aby si to
hrály dobře zapamatoval. Tak nás přicházejí návštěvníci
hrálí asi manželé při, kterých jsme rádi kecali zpívat a nevzpí
že to byl lepší z obou stran. Tak nám dali návrh abychom
se půjčili podívat na je jejich KANADSKÝ STATB do Vali nad Labem
což jsme si řekli, že určitě přijedem. Po táborák jsme jdeme
chvíli protože nás čeká dlouhá cesta, ale najdou
se jdoucí... u který je něco zlého, řekl, že osoba
Pány vyrážíme stopem směr jindřichův Hradec a Praha
protože nás od 20h v Domaci čeká zbytky filmu (Bonie and Clain).
Do Prahy se většina lidí nedostala právě ani tak
rychle protože jim vjel vlak z Jindřichova Hradce a tak
nikdo skončil až do Tábělsavi nebo až do Tábora pěšky
Tábora tam můžeme cesta tak vedla kolem
a jinak pádit do Pon

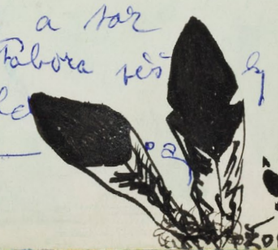

vyhotoví Káča po tábru podle názvu

4.7.1980

Slává konečně tábor a s ním spousta legrace, ale nejenom to. Graz si dáváme v klubovně od které vyráží me směr Hl. nádraží se svými narvanými bágly. Nakonec se cpeme do mírně navaného vlaku, který nás měl kávést až do Varšavy a pak směr Mazury na které se každý těšil. Vlak se konečně dává do pohybu a všichni se mezitím uvelebují pár jich hned hází chrundu a většina dává zpívanku ne, které se moc valně nezpívala. Přišli nás vyrušit nějací cikáni a po nich len se slovy... A cesta zatím ubíhala. Většina si mezitím schovávala po vlaku české mamy. Pak nás na hranicích začali otravovat celníci, kterých bylo asi deset. Na české mamy se nepřišlo a tak se v klidu pokračovalo dál. Naše kupé se rozhodlo že nebude spát a tak se rozbhnila diskuze o tom v co věřím a o náboženství. Nakonec jsme uznali za vhodné to že bychom mohli jít spát až jsme také učinili. A tak za dunění kol po kolejích užíváme na nepohodlných sedadlech.

5.7.1980

2. den cestování

Ráno nás našlo patřičně nevyspalé a vytřesené z vlaku ve Varšavě, na novém, moderním nádraží. Měli jsme skoro dvě hodiny času, které jsme strávili prohlídkou centra města. Poté jsme se nacpali na chodbičku vláčku směr Olštýn, kde jsme vstoje strávili šest příjemných hodin, část z toho zpívaudou, kde jsme se skoro neslyšeli z jednoho konce vagónu na druhý. Pak fofrem další přestup do dooupatráčku na Sorkwitu, kde způsobil ožívení vlakvedoucí, jenž nám udělil pokutu za přeměru tapáře.

V Sorkwitech se čekalo na Daga & co. a po jejich příjezdu jsme se přesunuli na jedno poklidné (bylo, než jsme tam přišli) místečko na břehu jezera. Vybudovali jsme tábor, vykoupali se, vyprali prádlo a šlo se do hajan s nadějí, že další dny nás čeká lepší počasí, herka příroda, a co víc? Čtěte dál!

Probudili jsme se do krásného, skoro letního počasí. Každý pomáhal z vlastních zásob a to se lyžo a čaem a hned ráno vyrazili. Edita s Kačou hlídaly tábor a my ostatní jsme se vydali na cestu k Vlčímu dolu, místu, kde byl spáchán atentát na Hitlera (neúspěšně). V Mragowu, vzdáleném asi 13 km od našeho tábořiště jsme se sešli asi na nějaké výjimky téměř všichni většinou stopem, ale většinou dovozem Dagovou oranžovou Ladou. Po 15 km dál jsme si vytyčili další stanoviště, místo kterého a pak už zbývalo jen 7 km do cíle. Prohlídka Vlčího doupěte v Gerlosi byla zajímavá, ale myslím, že u nás nesplnila očekávání. Po zpáteční cestě nejprve narazíme, pak ně- ně narazíme autobusem a pak stopem jsme [illegible] první společné jídlo [illegible] a [illegible] přemýšlet o večerním [illegible] Lelkova a Bebrově jsme dostali [illegible] jídle, takhle [illegible] pár obětavců [illegible] připravilo jedenáctipatrové [illegible] stanovištěm oběd. [illegible] Dagem odešli [illegible] [illegible] [illegible]

Když jsme [illegible] ráno probudili, spěl se na nás nanášelo
šlesli a [illegible]ečko. Stěžil jsme, že se nám přes noc nic
nestalo. Po [illegible] snídani (přesloze byla krupicová kaše) - vlastně polévka.
jsme [illegible] rozhodli rozdělat svůj [illegible] a tak jsme si ra-
dili softball. Kromě toho, že jsme [illegible] chtěli rozlučeli
se [illegible] a spálili se od kopce, ho bylo fajn.
K obědu byly [illegible] s párky, na kterých jsme si
[illegible] opekli. Po poledním [illegible] a [illegible] „úklidu"
se [illegible] do Sorkvit pro lajaky. Skandra a já jsme
zůstaly v táboře [illegible]dal. Neustále jsme [illegible] očima po
vodní hladině a nebeplišti jsme [illegible], [illegible] v dálce
nějaké lečky. Než jsme se však nadály, [illegible] všichni
z druhé strany, po silnici. Samozřejmě bez [illegible]. Spěvce
jsme [illegible] nebyl, až večer. Po večeři, [illegible] byl porridge,
se sjedal Fletcher a Lelen [illegible] se správcem a přijeli
s [illegible], že [illegible] si můžeme [illegible] [illegible] [illegible]. Tak jsme
si ještě chvíli povídali a [illegible] jsme se [illegible]
k spánku. Hlídat měla [illegible] skupina, ale dopadlo
to [illegible], že hlídal [illegible] sám až do půlnoci.

Fletcher asi celou noc [illegible], jestli přijde [illegible] otevřený [illegible]
co nám skřítkové [illegible]. Nepřišel. Něco okolo 3. hodiny
probudil [illegible] po [illegible]. Zatímco ostatní
[illegible] [illegible], Marcela, Kajka a Edita [illegible]
snídani - [illegible] [illegible] s [illegible]. Po [illegible]
[illegible] Dag odjel s [illegible] a [illegible] jsme [illegible]
[illegible] a [illegible] a [illegible] po [illegible].
Dag se nenacálla tak kuchařky [illegible] oběd - chleba
s [illegible] a cibulkou. Konečně se [illegible]
a jiný chod [illegible] a [illegible] se [illegible] Dagovo
[illegible]. Tak jsme [illegible], že jsou 2 hodiny
a [illegible] 22 km po [illegible] a [illegible].
Jeli jsme celou dobu [illegible] krajinou, ale po 15 kilo-
metrech se [illegible] být jízda [illegible] a krajina
díky tomu [illegible] [illegible] (i když byla [illegible]).
Čím dolejc po [illegible] tím byla krajina civilizovanější.
a my [illegible]. Konečně se objevila na obzoru
most a za ním Skandra [illegible] se [illegible].
Stany byly [illegible], my jsme se do nich [illegible]
[illegible]. Vadilo mně, že nikdo Skandru [illegible],
že [illegible] [illegible] stany - přitom ona [illegible]
[illegible] celé [illegible] a byla tam celý den na to [illegible].
Po [illegible] [illegible] se [illegible] do stanů (i ji již
[illegible] - boji [illegible]) a [illegible]
Ale Lelenovi, Kaje a Editě se [illegible],
a tak nás [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] je [illegible].

7. den [3. den plavby] 10. 7. 1980

Dneska nám obvykle zachutnala snídaně, neboť
Jag přinesl čerstvé mléko, chléb, sýr a mrkvičku.
S radostí jsme uvítali výběr ve směru půlnoc, plachty
a začali vymýšlet různá plachtařská nařízení.
Jakmile jsme však naložili vyrazili na cestu, vítr
selhal a opět jsme se všichni chopili pádel. Začalo
začalo drobně a vytrvale pršet. Čekala nás cesta
přes dlouhatánské jezero. Uprostřed se
rozkládaly dva ostrovy a my jsme se rozhodli
na jednom z nich poobědvat. Zanedlouho jsme
již přistávali, ale mikoli v všichni: Tři nejrychlejší
obr loodí vyšly tak daleko, že ani nepasbuchli rozsáhlou.
Po obědě (ve 3 hodiny) jsme opět „napnuli" plachty.
Tentokrát úspěšně. Déšť však zase zesílil a zanedlou-
ho přišel v liják. Úplně mokrý jsme dorazili ke
stanovišti. Uvnitř přivítali lodi a opět
nasedli. Asi o sto metrů dál jsme už viděli
náš stan a Andulu. O chvíli později následovalo
vzkázání, protože ještě nepřijel Fletcher
se zbylými stany. Nezbylo mi jiného než čekat
a tak se jeden vrátil do stanu a druzí začali
pobíhat po lese, aby se
zahřáli. Nic na tom
však nezměnilo a tak
zanedlouho přijíždí
očekávané auto a s ním
Fletcher, stany, večeře,
teplo...
Brzy usínáme a zmizí
ulehame.

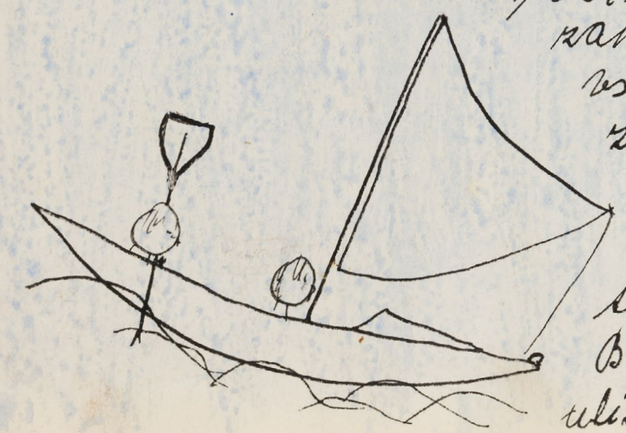

od

Do jemně příjemného rána se probouzíme různě. Ta z nás vítá myslík, chlad a smutná zpráva, která
nám říká: Belzani odjel na promoc. Déšť přestává a začíná
provětrávat stanko, a tak nevstáváme a lenošíme se rozvažovat co
půjde možné a nemožné, takže to v táboře vypadá jak v cikán-
ském ležení. Odpolední vycházky či výjezdky zanedbali následky
ať na rezumé či na duši. Něco málo manéků se snažilo předvést
něco jako bramborák, avšak udělali z toho něco jako drolení
přes drobné plachno, jeni lovili různou havěť na jezeře, někde
hráli kopel (pod dalekohledem péče vášnivého Fletchera) a žralda
s kálem jak se plachtil na jezero. Mokré. Večerem jsme přežily
a pozdě přepadení zbraňným dědulou, který nám kalil ám
vyhrožoval, a tak jsme se ihned maskovali sladkým spánkem.

Ráno bylo kupodivu hezky a tak jsme alkem v pohodě sbalili a vzjeli. Naše dnešní byla dlouhá asi 25 km a nejdříve vedla po Kruťyňském jezeře a potom po řece Kruťyňce. Na oběd jsme se zastavili v obci Kruťyň, kde jsme strávili asi hodinu na různých nákupech. Potom jsme pokračovali dále a zastavili jsme pouze při přenášení přes řeku Kruťyňu a při zastávce na oběd. Jelikož řeka Kruťyň oproti jezerům trochu „lekla" někteří lidé se rozhodli, že loďoto proudu využijí a nebudou se namáhat a tak se naše cesta dodle mého odhadu prodlouží na dvojnásobek „rozumné" doby. Když jsme dorazili na tábořiště, kde na nás čekala jedna kráva a Edita jako vždy jsme postavili stany navečeři jsme se a potom se ještě někteří z nás v čele s Lelkem probětnout. Večer byla „zpívanda" u ohně dvou německých přátel, kteří táborili kousek od nás. Spát jsme šli asi v 0,00 LČ s tím, že budeme ráno brzo vstávat

Špalek

Ráno se probouzíme a s hrůzou zjišťujeme, že za noc prší a za hrs je dosti pozdě a z toho vyplývá, že asi nestihneme film v Ruciane „Válka hvězd". Okolo 11°° hodinou dopálo několik maníků s nápadem, že by tam mohlo jít s přívěsem až je to zpátky 20 km a to jen tam. Po malé poradě s Táborem je podán návrh vyjet dál a tak balíme a připravujeme se k odjezdu s nadějí, že film stihnem neboť ho promítají od 17°° h a Andrš na to máme 3½ hodiny. Vždanak nabalujeme dosti ostré tempo a ti největší maníci zůstávají nějakou chvíli stát nebo Zapršelo až na jezeře Baldamy nás zastavil déšť. První tři lodi čekali zhruba 20 minut než dojely i další lodě (to už přestalo pršet). Jedeme chvíli na čtyři a nejíždíme a hlemýždím tempem se rozhodneme na oběd, který zná je na dlaň (a který ho nemí) a Zdraba a ten je dosti nesplavný, jen díky únavě nacházíme tábořiště (to proto, že Zdraba hrozil, že pojedem ještě 5 km a my řekli únavou se jel podívat ještě tak kdo ho nemí ona.) Zde již čeká Dag stojí 3 stany. Spěšně vykládáme bagáž a ostatní zbytek stane. Počasí se zatím zlepšilo a tak sem tam vysvitne sluníčko a jelikož je teprve 19 h. je tu nápad dát softík. Po něm je opět volno a tak každý jde do lesa si udělat na zítra barbecue (zítra je totiž volno a tak dáme barbecue). Ostatní se poflakujou nebo šli do hospody. Večer za zpěvu našich songů usínáme a čas utíká 24°° – 00°° hodin.

Běda

14. 7.

Kracime LODĚ a hrajeme Barvičky

Brzy ráno vstáváme pozdě, ale s tím rozdílem, že dnes máme finišovou etapu. Vadí jí Běda a bylo chvilku prima, ale byla zase na řadě. Nejskalo se jí. Tak co, dáme barvičky? Ne, až odpoledne, až odvezeme lodě. „Jen 7 km, to je dobrý!" Ale smíla, oni se prohádaly na 14 km. A cestou se Mistři s Evou málem nedělali ve zdymadle. Pak jsme si prohlídli město šli spálky do tábora - pěšom. A co v táboře? Kampaň a barvičky. Macík dělá pro výrobu pudink místo hvozd. Ale to si asi 5 min. zahrála a mnáčem přerazila Evě ruku. Pak se tam nějaká „babka" snažila vyhodit Poláčky stanující na její louce a tak jsme hezky přemluvili, my na té louce hrály. a ve tmě se pobrečela. Chudák Evička. Ta a Mistři to odnesli nejvíc. Evičě se hradla jak půl tuba a špatně a tak Lolo moc nenarubala. Pak jsme se šli vykoupat a Lolem si vymyslel, že se otřikrát nejdem a pujdem za vodě a... a já tam šla (v lodním tvaru)... a nějs mě dítě a nad vodou, a kolik mi prý je. a tak jsem se 14 x kon-pala. Pak jsem přijímala od každého gratulaci (prý ještí 14 let - pěkně děkuju) a pusu.

Večer se šlo na procházku - nebo spíš v noci

Sk. 17

15.7. CESTA OD JEZER DO WARSZAWY

Probouzíme se do krásného, slunečného rána a na nástupu, který je již v ½ 10 se dozvídáme, že dnes pojedeme individuálně stopem do Sorkwit. Vaše máš stále popolání do babiní jelidoi v Sorkwitech máme být již v 14 35 h. A tak do zbabiní vyrážíme po dvojicích na trasu ŁUCIANA - UTKA - TRAGOWO - SORKWITY. První dvojice je na místě již v 13 hodin a hledá bagáž. Do 14 30 h jsme konečně byli všichni a dali jsme si oběd sběrný mytí.

Cesta vlakem probí-hla se znamení dnešby čekat a Poláčci. V Olsztynie je dáno volno a sraz v 23 h na nádraží. K večeři je lančí chleba. Ve mís-tě se různě potloukáme po nádraží, hledáme banku, hledáme lodě, hledáme hamburgra ..!... K nádraží přicházíme trochu rozladěni neboť se nezdařilo nikde nic pohádalo, nedělal si nemdílal Epizodu na platan před nádražím. V 23 hodin se sbližu-jeme na nádraží a vyčkáváme vlak jedoucí do hl. města Polska = WARSZAWY =. V 23 50 h nalézáme do přeplněné vozového vlaku a pokoušíme se vsnout, alespoň na chvilku, proto budeme vystupovat dodo 4 hodiny ráno na CENTRÁLNÝM DWORSZCU = WARSZAWA =.

Běda

WARSZAVA 16.-17.7.

Středeční ráno pro nás začalo na Varšavském nádraží asi ve čtyři hodiny. Hned na místě jsme se nastěhovali do spacáků a dospávali cestu z Olsztyna. Když jsme se znovu probudili byl už kolem nás čilý ruch. Najedli jsme se, a pak jsme měli až do dvanácti rozchod. Šli jsme do Starého Města, kde jsme viděli několik kostelů, a hlavně staré náměstí, které bylo dokola ověšené různými obrazy. Uprostřed stálo několik kočárů (samozřejmě za náležitou sumu). Při návratu jsme zašli do malých krámků nedaleko nádraží. Tam jsme potkali první vexláky. Chtěli jsme také něco vyměnit, a tak se Helena a Evča seznámily s jedním, který měnil 1:4. Měl ale podmínku, že vyměníme nejmíň 1000 korun. Holky se s ním domluvily, že v jednu hodinu peníze přinesou. Když jsme přišli na nádraží, byl tam už „Oranžový anděl", a tak jsme hned naložili bagáž, aby ji odvezl do kempu. Několik lidí se vydalo na místo srazu s vexlákem s šestnácti stovkami u Špalka v kapse. Vexlák je zavedl do průjezdu, a když holky odešly, utekl Špalkovi se čtyřmi tisíci zlotých. Šťastnější vyměnili tím pádem 1:2, méně šťastní 4:3. Když se všichni dost nasmáli, přesunuli jsme se autobusem do kempu a konečně se umyli v teplé vodě. Pak jsme se šli podívat do jednoho akvajového kina na film Miloše Formana „Let nad kukaččím hnízdem", který se všem moc líbil. Po večeři jsme se opět rozešli, tentokrát po skupinách, a po všelijakém honění autobusů a tramvají se dostali do centra. Den skončil toulánim po noční Varšavě, ze kterého se mnozí vrátili až po půlnoci.

Pepe.

Ráno dospáváme včerejší plám a tak budíček je až kolem 10 hodin. Balíme a vyrážíme zpět do centra Warszawy (na naše oblíbené místo) na nádraží. Zde se dohadujeme o plánu: je dán rozchod až do ½ 22 hodin. Rozbíháme se do města a to jak za nákupem tak za prohlídkou Starého města. Okolo stanoveného limitu se slejzáme do haly nádraží a zdobujeme si zážit z prožitého dne popřípadě obsah nějakého filmu na kterém jsme mohli jít. Jako typ byl dán film: „Král cikanů" ale jelikož kino bylo daleko od centra a špatně označené viděl ho pouze Lelen s Editou. Ale to už je 12⁰⁰ a tak se pomalu odsouváme na perón a čekáme na vlak do Krakowa. Ten je však, poněkud více obsazen a tak na spaní nemůže být ani pomyšlení a tak snad se vyspíme někde v Krakově.

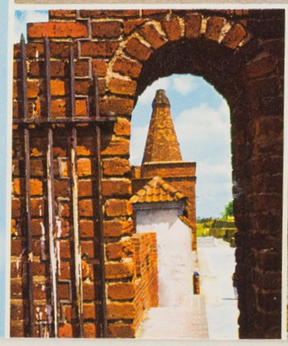

BÉDA

rálovské město KRAKÓW nás přivítalo za rozbřesku dne 18. měsíce července 1980 dosti nevlídně. Nádražíčko jsme shledali ke spaní nevhodným a jediné místečko k dospání a nablízku byla zarostlá ohrada se starými podvozky vagónků. A tak část lidí se uložila, a pár nezmarů se vypravilo do města. Kdo zaváhal, měl smůlu, protože stará část Krakova za to opravdu stojí. Je to jedno z mála Polských měst, které nebylo do základů zničeno a trochu připomíná Prahu. Úzké, křivolaké uličky Starého města, na každém rohu kostel – a ne ledajaký, několik jich je z 11.–12. století; celkem jich je prý 51 a za zmínku stojí kostel Mariacki na Hlavním náměstí, z jehož věže se každou hodinu ozývá „hejnal" (fanfára, které chybí konec, protože podle legendy kdysi za války s Turky byl trubač náhle zastřelen) a katedrála na hradě Wawelu, kde jsou hrobky polských králů. Staré město má v půdorysu tvar hrušky, jejíž obrys je tvořen městskými hradbami a příkopy (jejich zbytky); na místě stopky ční na kopci Wawel a na konci opačném je Barbakan, stará brána, kolem níž prodávají své obrázky studenti Akademie, a kde je muzeum sbírek rodu Czartoryskich se slavným Leonardovým dílem „Dáma s hranostajem." Uprostřed města je velký Rynek s podlouhlou tržnicí v jejíchž loubích se dnes prodává povětšině nevkus, ale podle dřívějšího sortimentu se jí říká Sukiennica (sukno, plátno ap.). Okolo Sukiennice je denodenně ještě velký květinový trh, a člověku je někdy líto, že se tak pěkně vázané barevné kytičky neprodávají i v Praze. Na rynku stojí ještě pomník největšího básníka Adama Mickiewicze, který stojí za zmínku hlavně proto, že jsme se na jeho stupních v poledne sešli, abychom se dohodli, co dál. A tak je odpoledne volno a večer se jde do kina na nehoráznou hloupost – Orchestrosamělých srdcí por. W. Peppera, kde za to stojí snad jen pár písniček, děj je nijaký až sladký, ale pár lidem se to líbilo, zbytek buď spal nebo včas odešel. A co dál? Zítra? Je tu několik možností. a) odjezd do Prahy o den dřív) b) zůstat v Krakově a jet se podívat 1) do solných dolů Wieliczka nebo 2) koncentračního tábora Osvětim nebo 3) v Krakově – jak by kdo chtěl. Je tu zádrhel – nejsou místenky a tak se nakonec hlasováním rozhodne jet do Katowic, tam se pokusit je sehnat a pak se uvidí. A vidělo se →

19.7.

Na nádraží se poklidně přesouváme ve směru peron č. 4 odkud má jet v 0.50⁰⁰ h jet vlak do Prahy. Když „TU" nás zblejsku špalek, (kterýž jel s Dagen aritem) a už k nám kluše se slovy: Dávají tu Hair a tak tady zůstaneme. Po chvilce přichází Dagouš a upřesňuje situaci za pomoci programu kin. A tak hlasujeme kdo chce jet dál do Prahy nebo kdo chce zůstat v Katowicích a jít na film „Hair" a to od 14³⁰ h a pak „možná na Válku hvězd" od 17³⁰ h. Většina je pro zůstání a tak se přesouváme na stanici T a vyčkáváme poslední tramvaj. Ta nás zavaří k jistému staveništi a kemp nikde nevidno. Po krátké diskusi se přesouváme za staveniště, na malý trávníček, pod strom a kažíme chrundu. Ráno se přímo božsky probouzíme k připravené snídani. Kolem 12 se přesouváme zpět na nádraží tady si ukládáme baglyanecká-me na tramvaj. Na stanici kupujeme lístky po zlotce a už je tu tramvaj za nelidských podmínek se přesouváme ke kinu. Tady je ještě 20 minut volno a pak hnká na film. Z kina odcházíme s trochu divným pocitem asi jako z filmu Přelet nad kukačím hnízdem. Vracíme se zpět na nádraží a vaříme knedle a maso. Mírně nasyceni vyrážíme do města, jelikož máme volno do 23³⁰ h. Na nádraží dochází k malému zmatku jelikož je 23³⁰ a lidí málo pak přibíhá špalek, že v 23⁴⁰ jede vlak do Prahy. Ale ten nechávame ujít a čekáme do 0,50⁰⁰ h.

BÉDA

rálovské město KRAKÓW
nás přivítalo za rozbřesku
dne 18. měsíce července 1980
dosti neslidně. Nádražíčko
jsme shledali ke spaní ne-
vhodným a jediné místečko
k dospání a nablízku byla
zarostlá ohrada se starými
podvozky vagónků. A tak
část lidí se uložila, a zbytek
nezmarů se vypravilo do města. Kdo zaváhal, měl smůlu,
protože stará část Krakova za to opravdu stojí. Je to jedno
z mála Polských měst které nebylo do základů zničeno a
trochu připomíná Prahu. Ulice, křivolaké uličky Starého města,
na každém rohu kostel - a ne ledajaký, několik jich je
z 11.-12. století: celkem jich je prý 51 a za rohem stojí kostel
Mariacki na Hlavním náměstí, z jehož věže se každou hodinu
ozývá „hejnał" (fanfára, které chybí konec protože podle legendy
kdysi za války s Turky byl trubač náhle zastřelen) a katedrála
na hradě Wawelu, kde jsou hrobky polských králů. Staré město
má v půdorysu tvar hrušky, jejíž obrys je tvořen měšťanskými
hradbami a příkopy (jejich zbytky); na místě stopky ční na
kopci Wawel a na konci opačném je Barbakan, stará
brána, kolem níž prodávají své obrázky studenti Akademie, a kde
je muzeum sbírek rodu Czartoryských se slavným Leonardovým dílem
„Dáma s hranostajem". Uprostřed města je velký Rynek s podloubím
tržnicí v jejichž loubích se dnes prodává povětšině nevkusné, ale
podle dřívějšího sortimentu se jí říká Sukiennica (sukno, plátno ap.).
Okolo Sukiennice je denodenně jistě velký květinový trh, a člověku
je někdy líto že se tak pěkně vázané barevné kytičky neprodávají
i v Praze. Na rynku stojí jistě pomník největšího básníka Adama
Mickiewicze, který stojí za zmínku hlavně proto, že jsme se na
jeho stupních v poledne sešli, abychom se dohodli, co dál. A tak
je odpoledne volno a večer se jde do kina na nehorázno
hloupost - Orchestrosamětlýf srdcí pro W. Peppera, kde za to stojí snad jen
pár písniček, děj je nijaký až sladký, ale pár lidem se to líbilo,
zbytek buď spal nebo předčasně odešel. A co dál? Zítra? Je tu
několik možností: a) odjezd do Prahy (o den dřív) b) zůstat v Krakově
a jet se podívat [1] do solných dolů Wieliczka nebo [2] koncentračního
tábora Osvětim nebo [3] v Krakově - jak by kdo chtěl. Je tu záhrdel-
nejsou místenky a tak se nakonec hlasováním rozhodne jet
do Katowic, tam se pokusit je sehnat a pak se uvidí. A viděl se

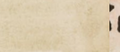

19.7.

Na nádraží se polštiče přesouváme ve sv[illegible]
[illegible] odjíždí v 0.50 hod do Prahy.

DAS INDUSTRIELLE KRAKÓW

18

19

20 21

19 Die an Stelle der einstigen Stadtmauer angelegten Planty umgeben mit einem grünen Ring das ganze Zentrum von Kraków
20 Lenin-Denkmal in Nowa-Huta im Jahre 1973, am hundertsten Jahrestag der Geburt des großen Revolutionsführers, enthüllt
21 Lenin-Hüttenkombinat in Nowa-Huta beschäftigt über 35000 Milarbeiter

Seit Jahrhunderten war Kraków als Metropole der Wissenschaft und Kultur Polens bekannt. Heute ist die Stadt außerdem die Metropole des polnischen Stahls und ein großes Industriezentrum. Hier hat das mächtigste polnische Industrieobjekt seinen Sitz – das Lenin-Hüttenkombinat. Die Jahresproduktion beträgt nahezu 7 Millionen Tonnen Stahl, die Anzahl der Beschäftigten – nahezu 35000 Mitarbeiter. Außer zahlreichen Produktionsabteilungen besitzt die Leninhütte viele Nebenabteilungen, Reparaturabteilungen, Dienstleistungsabteilungen usw. Es handelt sich hier um ein riesiges Kombinat, das mehr als tausend Objekte umfaßt und vollkommen auf Selbstversorgung eingestellt ist – vom Kraftwerk angefangen bis zur Hochofenschlacke verarbeitenden Zementfabrik.
Rings um das Hüttenkombinat entstand in den fünfziger Jahren die moderne Stadt Nowa Huta, die die Wohnraumbasis für die Mitarbeiter des Kombinats bildet. Heute ist sie das größte und neuzeitlichste Wohnviertel von Kraków und zählt über 200000 Einwohner.
Außer der Hüttenindustrie haben sich in Kraków auch die Kabelindustrie, Elektrotechnik, Pharmazeutik, Lebensmittel- und Holzindustrie entwickelt. In letzter Zeit gewinnt auch an zunehmender Bedeutung die in enger Verbindung mit den dortigen Technischen Hochschulen stehende elektronische Industrie, wodurch ihre ständige industrielle Aktivität und ein hohes Niveau gewährleistet sind.

Also kommen Sie nach Kraków! Die schönste Stadt Polens mit ihrer malerischen Umgebung erwartet Sie gastfreundlich!

Vracíme se zpět na nádraží a vaříme čaj
a [illegible] Místně nadýchání vyrážíme do města!
[illegible] máme volno do 23[30] h. Na nádraží
docházíme [illegible] 23[20] a hlídá
[illegible] 23[40] jede vlak do Prahy.
[illegible] nakupujeme a čekáme do 0.50 h.

rálovské město KRAKÓW
nás přivítalo za rozbřesku
dne 18. měsíce července 1980
dosti neslidně. Nádražíčko
jsme shledali ke spaní ne-
vhodným a jediné místečko
k dospání a nablízku byla
zarostlá ohrada se starými
podvozky vagónků. A tak
část lidí se uložila, a zbý-
zmarů se vypravilo do města. Kdo zaváhal, měl smůlu,
protože stará část Krakova za to opravdu stojí. Je to jedno
z mála Polských měst které nebylo do základů zničeno a
trochu připomíná Prahu. Ulice, křivolaké uličky Starého města,
na každém rohu kostel - a ne ledajaký, několik jich je
z 11.-12. století: celkem jich je prý 51 a za rohem stojí kostel
Mariacki na Hlavním náměstí, z jehož věže se každou hodinu
ozývá „hejnał" (fanfára, které chybí konec protože podle legendy
kdysi za války s Turky byl trubač zrádně zastřelen) a katedrála
na hradě Wawelu, kde jsou hrobky polských králů. Staré město
má v půdorysu tvar hrušky, jejíž obvod je tvořen městskými
hradbami a půlkopy (jejich špičky) i na místě stopky ční na
kopci Wawel a na konci opačném je Barbakan, stará
brána, kolem níž prodávají své obrázky studenti Akademie, a kde
je muzeum sbírek rodu Czartoryskich se slavným Leonardovým dílem
„Dáma s hranostajem." Uprostřed města je velký Rynek s podloubím
sukiennicí v jejichž loubích se dnes prodává povětšině nevkus, ale
podle dřívějšího sortimentu se jí říká Sukiennica (soukno, plátno ap.).
Okolo Sukiennice je denodenně jistě velký květinový trh, a člověku
je někdy líto že se tak pěkně vázaní barevní kytičky nepodávají
i v Praze. Na rynku stojí jistě pomník největšího básníka Adama
Mickiewicze, který stojí za zmínku hlavně proto že jsme se na
jeho stupních v poledne sešli, abychom se dohodli, co dál. A tak
je odpoledne volno a večer se jde do kina na nehorázný
hlouposť - Orchestrosamětlýšek srdcí por. W. Peppera, kde za to stojí snad jen
pár písniček, děj je nijaký až sladký, ale pár lidem se to líbilo,
zbytek buď spal nebo včas odešel. A co dál? Zítra? Je tu
několik možností. a) odjezd do Prahy o den dřív) b) zůstat v Krakově
a jet se podívat 1) do solných dolů Wieliczka nebo 2) koncentračního
tábora Osvětim nebo 3) v Krakově - jak by kdo chtěl. Je tu záidrhel -
nejsou místenky a tak se nakonec hlasováním rozhodne jet
do Katovic, tam se pokusit je sehnat a pak se uvidí. A viděl se

→

19.7.

Na nádraží se podlichě přesouváme ve směru
[illegible] odkud má jet v 0.50 h jet vlak do

Vracíme se zpět na nádraží a [illegible]
a mezi [illegible] nákupy vyrážíme do [illegible]
jídelny [illegible] volno do 23[30] h. Na nádraží
jsou [illegible] s malým zpožděním přijíždí v 23[20] a hádí
málo [illegible] dále. Stoh, že v 23[40] jede vlak do Prahy
ale [illegible] nádražní [illegible] a cestujeme do 0,50[20] h.

Cesta domů, aneb.
z vlaku do vlaku

Je 2400 hod stojíme na hranicích přicházejí celníci. Rychle profrčí kupé. Je vše v pořádku až do příchodu průvodčího, který nás vyhazuje z vlaku. Ocitáme se v Ostravě na nádraží a čekáme na vlak do Přerova ten je na nástupišti za 10 minut. Nasedáme a jedeme pár hodin skoro prázdným vlakem. Zase přesedáme a jedeme rovnou (konečně) do Prahy na M1. nádraží, kde se ocitáme okolo 10 hodiny ranní. Bylo to neuvěřitelné že už jsme zase v Praze. Naše cesta nesměřuje do svých domovů do van, ale rovnou do klubovy. Balíme rychle erár na druhou část tábora. Je zbaleno. Zavíráme. Jde se domů. Následoval pevný stisk rukou a rozchod s plnou hlavou nezapomenutelných zážitků. Tak tedy ahoj a v úterý v 10 hodin na Středu.

KRAKÓW

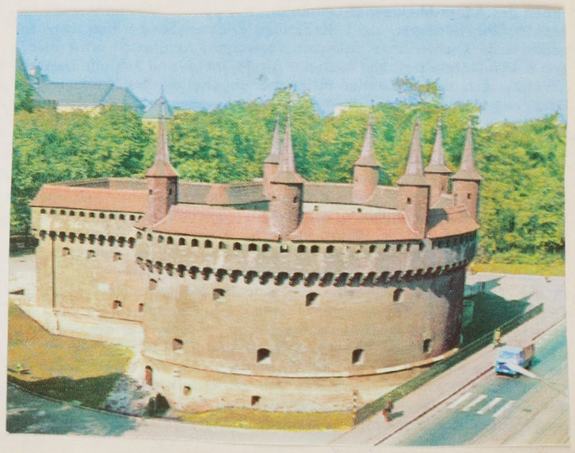

Je deset hodin a něco málo čtení stojí na nádraží Střed + Fletcherova maličkost. V deset třicet se vlak dává do pohybu směrem Ústí nad Labem. Skoro po pěti hodinové jízdě vlakem se nacházíme v Ústí před bufetem, kde si každý objednává jídlo podle své chuti. Po obědě lody a vyjdeme vpřed. Cesta byla do kopce a my spocení jako myši se konečně dostáváme na kaluž potom podél potoka a po několika stech metrech se nacházíme před srubem. Polovině lidí „srouboček" vyrazil dech. Po otevření dveří nás uvítaly malinké myšičky, které se promenádovaly po místnosti. A teď rozdělení prací: Ivan na dřevo, Honza uklízel a Hacik připravoval večeři. Fletcher se zabýval kutálením studánky. Meridim se Yarka Midri a Mikel vydali na obchůzku. Vrátili se s hrozným smíchem protože prý místo aby sousedé pozdravili, tak jí prý zaradovaly. Nakonec jsme se usadili sešli u ohně, který dnes zapálil Fletcher. Dnes výjimečně jsme z nouze nezačínali epicendou, ale hrou (ta nebyla z nouze) Také Midri si vzal slovo a vyhlásil KTH, kterou byli všichni velice nadšeni. Každý plánoval jak bude vydělávat atd. Potom nás Fl. přečetl a přečetl nám to jeden z dopisů Farářc a Františka. Není to kniha, která by se dala číst jako pohádky, ale jsme po spíše k zamyšlením. Povídání o této knížce nám vydrželo na dost dlouho. Pozvali jsme k nám Dagou, který si tak rád povídá o lásce. Ale, bez

Ráno v 8:45 nás dnes za pomoci kytary Tlíska vyhání ze spacáků. Chopaní a nevyspalí se dozvídáme, že za 1/4 hodiny vyrážíme. - a nastal smatek: co ne malý. a po čtvrthodině se opravdu vyrážíme. Cestou, nezastou, louží i kopřivama, silnicí i bahnem, okopem i dokopem se dostáváme na autobus a tím pak dolů do města. Občerstvení se párkama a pivasovámě se na vlak. Abchůzel se musíme vzdálit s Mikelem, který letí do Jeruzalé. a než se vlak rozjíždí - a Mistři rozdávají peníze (každému 1500 $). a než se nenadějí o ničem jiném než o bídě „dělání lidí". v Praze přestupujeme na autobus - směr Hřensko. a pak se pakujeme, pakujeme se do kopce x asi 3 km do Pravčické brány. a než se začínáme smát a veselovat, to vodou, se zvejhaškama, s nášlapnými kolíky, skrátka s peckama. Pravčická brána byla pěkná, ale já bych ji vidět nemusela, mě se to líbí mnohem víc na Měsíční skále nebo okolo našeho kavčí dveře. a pakujeme se dál - k Saxonskému kradu, cesta není dlouhá, ale zato dost nepohodlná a já mám dojem, že jdeme furt do kopce. Cestou dvakrát jíme a Mistři se začínají projevovat jako zlatý „zkouší". mezi večeří se prodávají akcie, hraje se ruleta a tahá se v loterii, která vynesla poplatek na los se Evou 10 $. a Špalek se snaží projídat co nejvíc lidí proti nám. Bavíme se komárem, zblouznutí (to je na jaromilova zelenou), nadšení kolbek apod. a pokračovalo se dál. Ubytovali jsme se na cestě (či spíše pěšince) nad pivovarem asi 500 m od kradu (Saxonského). Tato bouda byla zpět 2½ je tu málo místa !?! a než jsme se nadáli, byli. Pak ale přišel Tlíska a všichni bez hnutí poslouchali další 4 dopisy Farářc a Františka - myslím, že je to moc nápadná smička, nad kterou by se měl každý zamyslet.

Pá

Ráno jsme se probudili 500 m od Šampeánského kopce a po násilném vydrápání se z jeskyně jsme se vydali na hrad. Ten jsme prolezli od základů až po věže, podumali jako praví loupežníci nad hladomorem a vešli k nesmrtí Malá Lípa. Pak jsme uvařili bramboračku ochucenou 10 knížkami a 2 masážky, zatímco Fletcher s Marcelou byli na nákupu. Přesto bramboračkokoktejl byla výborná, bylo jí málo a proto jsme se vydali do vesnice na nákup. Já s Petrem jsme se byli podívat v pionýrském táboře za 8-10 letýma klukama, se kterýma jsme se seznámili na Pravčické bráně, když jsme se vraceli odtud odlákala nás Edita. Za hodinu jsme vyrazili i my. Bylo asi ½ jedné. Cesta byla úžasná, do kopce, po kopci, ne vyjímečných případech i z kopce. Na jedné zatáčce se na stromě objevil zajíček na krvavou tlamu, na hlavě byla vypsána odměna 900 $. Byl to Špalda (Pernon), kterého našel Zdeněk. Nakonec po krvavém zápolení jsme se dostali na Ostrov, což je skála s domečkem, odkud je nádherný výhled. Teď sedíme pod Ostrovem a čekáme na Andulu a ostatní členy oddílu, kteří se před hodinou vydali pro vodu. Dál se tiší, až kromě Midáska, Macíka, Fletchera, Sleraby a mě se všichni ztratili. Bude ještě dneska večeře?

Tak Špalda s Andulou konečně dorazili a přinesli vodu ze studánky vzdálené 5 km. Ale už bylo pozdě na odchod a tak když jsme se vyzouvali v bezprostředním rekreačního střediska, uložili jsme se na ječmíšti pod stromama. Usínali jsme opět po dlouhé době krásně čistí.

Jarka

Oproti předešlým dnům dnes nebyl vyhlášen budíček. Fletcher s Pernonem Špalkem se brzo ráno vydali na nákup do nejbližší vesnice vzdálené asi 6 km. Tohoto Posejdonů využili každý ve spacáku ležící až na pár jedinců (Zdeněk..) kteří hledali po celé zemi obuv, která se jim ztratila. Jarka s Jarmilkou se ze chuti vrátily i s obuví, kdežto Jarda hledal stále bez úspěchu. Teď vylezl Karel se spacáku a pustil se do přípravy dnešního mysliveckého, potom vyhnal hodí se spacáku a donutil je k balení. Mezitím byl předprodej vstupenek na divadelní představení nářečí divadla 3. Okolo jedenácté hodiny se vrátil Fl. a Pernon z nákupu i s mlíčkem. Nabumtali jsme se a děvčata šla do salonu krásy aby se zkrášlila před návštěvou divadla vlastní nejenom děvčata ale i naši chlapci. Teď pozor! Divadlo připravené a opona se zvedá. Nota 3 se dala do pláče. Zahrálo nám divadlo o dvou dějstvích „Na rande vždy včas spěchej" divadlo z předvčerejška byli velmi rozhořčeni nad jejich uměním. Potom přišli dojmů jsme se vydali na cestu. Hlavní slovo měl po cestě Fl. který se velmi aktivně zapojil do hry a přinášel Midáska do rozpaků. Vyčerpaní cestě zdlouhavosti - Luštění čísel Fletchenových plánů. Nyní následovala cesta po hřebenech německých hranic. Každou chvíli jsme se někde zastavili odpočinuli a podívali se k sousedům. Vyden km od černé brány jsme rozdělali oheň uvařili polévku a znovu se pomalu vydali na cestu. Zastavili jsme se u studánky a u Čtyřlístku (to bylo doopravdy nevěřitelné) A teď jako vždy - oheň, dříví, vidlice jídlo a zdravý noční spánek

Je skoro poledne a vše probíhá jako vždy: snídaně, hygiena ... a nakonec odchod. Jdeme cestou necestou a zastavujeme se na překrásném místě, kde Ftekher uvažuje o táboře. Každý začíná ihned plánovat. Tady bude padací most, tady kuchyň, vorhledna ... No me dá se dál. Asi za půl kilometru zase stavíme. Nyní je to zastávka k obědu (poslednímu). Slunečko příjemně hřeje a na břehu potoka se objevilo několik nahých postav, které byli pevně odhodlání se vykoupat. Pravda, voda nebyla teplá ale naši otužilci se nedali odradit. Turisté, kteří chodili okolo nás se učili velmi příjemně bavili. PS která přijela na motorce nám dala malou nadeji o táboření na našem místě. Nyní kámen úrazu - dohnutá nádobí - konečně hotovo! S plným žaludkem jdeme Ftekherovou skvrnitou na soupeřný hradu sovu vyhlídku a zpátky dolů. Beremc zavazadla a jdeme směrem Britniky - hostinec - každému se mihají před očima tamá dobrá jídla, které si vybere? Ale ocha! Slavnostní večeře - salám s chlebem. Potom ještě krátká cesta, která nás zavedla k našemu dnešnímu tábořišti. Toto místo nebylo vůbec vhodné k táboření zvlášť poslední den. Oheň se nemohl udržet, což bodně vadilo, protože oheň by tomu dal trochu šmrnc. Špalíčkův návrh „což kdybychom dali zpívanku" byl zavrhnut. A tak jsme si začali povídat o škole, inzerátech, no skvělá pod naší úroveň. Tuto situaci chtěla vyřešit Jarka a tak začala o táboře „tábor se mi hrozně líbí ..." Okamžitě byla umlčena velkým smíchem Špalka a Ftekhera.

A teď z velkého těla se vykývá špalek s úkolem shrnout činnost Poseidonu od provincea naplánovat budoucí. Chvilkovou debatu přerušit Ftekher slovy: „My tady plánujeteka máte o to vůbec zájem, boli vás to?" Je opět ticho. Co dál! Každý dovtípí zklamán otázku. Proč utečeme zklamaní? Proč jsme si ten poslední večer nezpříjemnili krásným? Proč jsme nebyli schopni něco podniknout. Proč jsme takový nuly, který čekají až je někdo začne bavit? Proč, proč, proč to ví jen bůh.

TO HOME

GOODBEY

Ano, tohle je pravé ráno. V půl sedmé ještě nesvítí slunce, je rosa a zábradlí chladno. Máme asi 20 minut na balení báglů. Nikdo nemluví, jako by jsme se po večerní nezdařené a nevesélé debatě báli. Vůz, ve kterém jsme se sem dostali, můžeme vyzvednout na cestě k domovu.
Na zastávce v Lounech nasedáme na vlak, který nás vezme do jeho jediného nádraží, které se brzy zaplní a odjíždí směr Krásná Lípa. V nákladním prostoru v K. Lípě se Macík chápe své činnosti a dáváme celého s pastičkou. Jarka ještě rozdává speciální vyznamenání mezi vagóny (betony) a už jsme vlak na Praha. Cestou jak bičí déšť dovnitř, Macík ale, jako by hrozbu deště nevnímal a vyšívá (ach jo) a Mirek se Špalkem vyhodnocují tábornou hru. Vzhůru Jumbo. To jsme byli akce, které já dodnes nechápu. Přezdáváme na přejezd, tentokrát až do Prahy máme zabrané. Lupeč a Špalek dávají zpívanku. Mirek se ale nepal nechal vyrušit. Přes noční přejezd jsme v Praze bez uhoru, kolem půl druhé. Mistrů se loučí první a pak postupně odpadávají jeden za druhým.

27.7. 1980 H

TÁBOR '80

Posedonu

Marcela = Táborový dopis

HŘENSKO

dopadl dvoprady příšerně. Na takové situaci jak jsme se bavili my to odpovídalo tak programu Calypsa a ne Poseidonu (ale u nás je to asi normální). Pomalu končím, v kostce jsem ti shrnula, ale všechno jsem nenapsala, protože si chci nechat něco pro sebe. Že to není sobecké?

Marcela

9.8.1980 V Praze

Tentokrát je to již podruhé co píšu tábornický dopis. Tak tedy dnes dosti bezejmenný tábore, abych napsala o Tobě něco málo víc. Porovnávat tě s Ukrajinským táborem nebudu, protože každý ste měl v sobě něco dobrého, ale bohužel ani to špatný se pod lupou hledat nemuselo. Ale teď už k věci. Rozdělím si tě na dvě části. Teď nejprve shrnutí plavby po Mazurských. Loďstva byla pořád stejná, jídla dosti, vedení bylo fantastický. A teď ale pozor, kámen úrazu - program. Ten byl dobrý se dvěma, že nulový. Možná že z části za to mohlo počasí a dlouhé trasy, ale tohle dobrý panáka hodí nikdy nevahadí. Dala jsem vinu trasám a počasí a co tohle den sušení? Od rána svítilo sluníčko dorůtova jsme byli vyspalý, měli jsme volno a co teď se dělo - nic! Programem celého dne bylo pečení Dagova bramborového vařilo jenom pár lidí a ti další se bavili nošim obvyklým způsobem - kočkováním, vaněním nebo ležením. Asi nejlépe se vždy bavil Fl., který s knihou zalezl na sluníčko. ~~Tvoje~~ Tato nosc zdobo je stejná no každej vyprávě nejenom na táboře. A jako druhé mi vadilo že naši „vedoucí" prosedili převážnou část (vlastně celou) v oranžovém andělu, kterým místo autem zdesorganizovaným se stal jejich „mini klubovnou". Tohle je zhruba všechno. A teď část druhá, něco jako putování. První mi překousla mold účast oddílu. Tentokrát program nulový nebyl, to jenom oddíl Mahrim a Špalda, kteří připravili kino ale den poslední (ten měl být vyvrcholením)

Já sice nemám zdání, jak má vypadat táborový dopis, jestli ho mám psát jako účastník, nebo jestli je to jedna z forem, jak zva- i nezvaní hosté hradí v případě stálých táborů svou konzumaci během weekendu obětovaného návštěvám, ale tím líp. Vím jen, že se ho sluší sepsat na formát A tuším 5. No kdyby byl rozsah to jediné omezení toho co kdy píšu, zaplať pánbůh.
Filmaři občas používají jednu fintu. Říkají jí prolínačka a spočívá v tom, že nový obraz se na plátně objeví dřív, než starý zmizí. Chvíli šálí náš zrak oba a potom, a to je neměnná zákonitost vývoje, staré odejde a prostor ovládně nové.

Vzhledem k tomu, že jsem s vámi pojídal jedno jídlo, s chvatem se ubíral stejnou cestičkou, se stejnou lopatičkou, za stejným cílem, byť pokud možno situovaným za jiným keřem, právě tak jako vy jsem si mohl na ranním myslíku pochutnávat až v době, kdy se v Anglii obvykle podává lunch, sedací partie své bídné tělesné schránky jsem obdařil velkým počtem zřetelných důkazů vpravdě intimního styku s mozolovitou palubou stářím a těžkými zkouškami stejně poznamenaných korábů jako vy, měnil jsem ve stejně výhodném kursu jako Varšavští a se stejnou šancí na reklamaci, neb SBČS nedohoníš a konečně jsem spolu s vámi opěvoval tu samou pohodu polských expresů a velebil láci, za níž nám byla naše dráha ochotna vyčlenit bidílko k stání na chodbičce. Což můžu psát jako účastník. A naopak, má moudrost prošedivělého kmeta s řídnoucí kšticí, a to už není třeba rozvádět, mě nabádá k shovívavému tónu laskavého otce.

A proto si můžu s plnou odpovědností, vědom si schizofrenie svých vlastních úvah a postojů, na otázku jaký vlastně tábor byl odpovědět.
Byl dobrý, místama mohl být lepší, mohl jsem to být já, právě tak jako kdokoli jiný, kdo by ho udělal lepším, mohlo být hůř, při troše špatné vůle daleko hůř, jenže mi jsme té dobré vůle měli naštěstí víc než trochu, ale hlavně, a vůbec se nepodezřívám z přílišné skromnosti, je moc dobře, že vůbec byl. A že měl právě takový rámec, který mohl leckomu o něm samém leccos prozradit nebo alespoň napovědět.

Nevím přesně co, ale chci tvrdit, že z těch dvou týdnů jsem si nepřinesl jen silné zážitky ze zvláštního programu při příležitosti zahájení XXII. olympijských her, který jsme sledovali zdaleka ne u televizních obrazovek v sobotu v katowickém předměstí Sosnowiec anebo o pár dní dřív ještě hlubší úvahy téhož režiséra.

A jistě to něco není pár kartáčků na zuby, které jsem původně po ránu či k večeru u vody nacházel a vracel a poté už jenom nacházel. Ostatně ty už u sebe nemám. Propašoval a uložil jsem je nedávno v klubovně.

P.S. pro ty, co si dosud cídí chrup drátěnkou: Nemyslím té v úvozovkách, alias Oranžový Sršáň, ale té nemobilní, nad Vltavou.

Lelen

ORBIS POLSKIE BIURO PODRÓŻY
PAŃSTWOWE
Oddział EŁK
ul. ... ewicza nr 15
telex 85344
NBP O/Ełk
ŁK 2
24058018
A
19
Rafael Santi Portret młodzieńca
6 zł POLSKA DZIEŃ 1978 ZNACZKA
PANI
MICHALA ROEMANOVÁ
- Hoje 579
HA 4
Polsko
Tábor "Poulový"
"Nejstarší a největší lásku je lásku k živolu."
"Živol znamená sníl"
Švýcarsko
POLSKA 1 zł
»POKÓJ« RZEŹBA Z ZAMKU KRÓLEWSKIEGO
22 lipca
POLSKA -1.50
Czechosłowacja

DOMANOVÁ

Moje 573

" V mládí každý věří, že svět
ráčal jim, že je ku vlastně
všechno jen kvůli němu."

GOETHE

" Nárazy lidí jsou části
zejcel štěstí."

SHAKESPEARE

" Doufám, že budu
studentem až do konce života."

ČECHOV

Tábor "Poulary"

Buď zdráv,
Promiň mi ten můj
pojmenovaný dle věku. →
a Ty si odpustil. O, jak →
na všechny těžtáčké chvásti ↘

" Nejstarší a nejlepší láska je láska
k životu."

" Život znamená rád"

tábore!
zase. Dovolil jsem si tě
Řekli kdy pabrn nebeský
hrám já mohl jsem zapomenout
a pohlíže života, jinak hrám ko.

Jen dlouhý době jsem pozorně zkušené dívce rozvinné
duše a nitro člověčí. Prožíval jsem s Tebou
více dobrých dnů a věcí než šel špatných
a černých. Ale i přesto bych měl pro zdravého
pár drobných připomínek. Mám rád lidi
kdyže jsou pospolu a více se usmívají.
Mám rád lidi kteří umějí mákrout,
jak ruchavo, tak rozumem. Mám rád
lidi kteří se nebojí člověku říci vše rovnou
a kdy divím se, kdyže se selhání s člověčí
bytostí, kteří se zbytečně uzavírá do sebe
a myslí jí to pouze pod jemným náhlavem
Divné což. Nuž „nikdo není dokonalý"

Jelikož rozhlas ve 2 části různí
jsi byl, není třeba přesto rozlišovali
se. Oběd s hledníka prostředí
vynikaly, každá však jiným způsobem.
Spojení pěkna a lodno, bylo vybráno,
zapoň myslím, zajímavě. Což mně
však více překvapovalo byla konost
(nebo večeřová?) kvůli k večeru,
a nechuti do jaké-koli práce. Byl mě
to bylo myšlí kvůli, nebo jíl se pro-
dělnout do lesa a skočit si.
Ne vojsna ještě dělí?? Blaze se vás!

Mudři

Suwalsko-Mazurskie
Przedsiębiorstwo Turystyczne „Wigry"
w Suwałkach Oddział w Giżycku
Ośrodek „Zamek"
11-500 Giżycko
ul. Moniuszki 1 tel. 26-48

L.dz. O.VIII/OZ/2689/80

Giżycko, dnia 24. 05. 1980 r.

Pani Michala Rocmanová
Jižní Město - Háje 579
149 00 PRAHA 4 CSSR

W odpowiedzi na list Pani z 11. 05. 1980 r. uprzejmie powiadamiam, że posiadamy w naszej wypożyczalni kajaki z tworzyw sztucznych i możemy je zarezerwować na lipiec 1980 r.

Cena za wynajęcie jednego kajaka wynosi 80.- zł. za jedną dobę. Adres wypożyczalni: Giżycko ul. Moniuszki Nr. 1. Czynna codziennie od godz. 8^{00} do 20^{00}.--

Kierownik Ośrodka
Romuald Andrzejewski

149 00 Praha 4
Czechosłowacja

Tento tábor byl pro mne prvním s oddílem. Zevním tedy, jaké byly předešlé tábory, takže nemohu srovnávat.

Myslím si, že s vzalouceím sítem vyhovuje požadavky na prostředí, pavilon, vedení ... jako asi každý tábor, nebyl ani tento dobonalý.

Tábor byl rozdělený na dvě části. Obě byly výborně zasazeny do krásné a málo devastované přírody. Obzvláště na Mazurách jsme mohli vidět spousty zajímavých a pro nás neznámých rostlin a zvířat, ať již ve vodě nebo na souši.

Setkem se mi líbilo i několik nesmělých a usedlosti různě rozbrouzděné v okolí Mazurských jezer. Milý koloušek svůj specifický starodávný vzhled, který již většinou z našeho venkova vymizel. Dýly to malé roubené chaloupky se zahrádkami, drobnými políčky (vyhrazenými dlouhodobě kapustě a krajinu), upraveným trávníkem a volně se pasoucími koňmi a oslabrním dobytkem.

Z oblasti organizace si myslím, že náš volný čas mohl být naplněn užitečnější a zábavnější (nikoli však méně). Časově neúspěšný byl asi způsobem dlouhou plavbou. Dovážela jsme do cíle mnohdy znaveni, hladoví a hlavně dost prozdě. Obvykle jsme se tedy najídli, dařili jsme a zmrzačili se ke spánku, uklidili a zašli spát. Ráno pak vstávání po málo jsme zase noci trávili ve stanu nebo campech a to také není moc vhodné místo pro zábavu. Většina byla otrávená vstávání a oblékání jinak si myslím, že tábor měl pro každého něco. Rozmanitý jsme sebe a také cíl zimy.

Druhou (čtvrtou) část mám dost dobře poznal, neboť jsem se účastnila jen malé části.

STRUČNĚ:

Co se mi líbilo?

- příroda: jezera, fauna, flóra
- oblékání mi pomáhalo při mytí kotlíků a vaření
- volnost ve městech
- stěny
- hry (bylo jich málo)

Co se mi nelíbilo?

- pobyt
- nucením programy (často způsobeno pobytem a trávou)
- každodenní upomínání kolem tábora
- pozdní vstávání
- ve městě:
  - zbytečné
  - plýtvání hluk a křik na
  - dlouhá doba čekání
  - nechápavost návštěvníků
  - nekázeň o hist. památky (vykřičníky)

POLSKIE BIURO PODRÓŻY »ORBIS«

Przedsiębiorstwo Państwowe

ODDZIAŁ EŁK

Nr kodu 19-300 ul. Mickiewicza 15

Konto NBP
O/Ełk 79123-622

TELEFONY:

Dyrektor Oddziału 38-51
Księgowość 38-51

akwizycja wycieczek zagranicznych 35-73

akwizycja wycieczek krajowych 35-73

kasy 38-43

sekcja transportu 36-22
ul. Suwalska 60

TELEX
- 852244 - Orbis P1

ORGANIZACJA:

- wycieczek krajoznawczych
- wypoczynku świątecznego
- wycieczek szkolnych
- wczasów i kolonii

SPRZEDAŻ:

- wycieczek zagranicznych
- dewiz do KDL
- znaczków paszportowych
- książeczek walutowych
- biletów kolejowych PKP na liniach krajowych i zagranicznych
- biletów miesięcznych i jednorazowych PKP
- biletów lotniczych kraj. i zagranicznych
- biletów miesięcznych PKS

INFORMACJA: „IT"

- turystyczna o zakresie ogólnokrajowym.

L. dz. 79010007/..... Ełk, dnia 23.05.1980r.

Pani
Michala Rocmanová
Jižní Město -Háje 579
149 oo Praha 4
CSSR

W odpowiedzi na Pani list otrzymany w dniu dzisiejszym uprzejmie informujemy, że isnieje oczywiście możliwość wynajmu kajaków dla Waszej grupy na terenie naszego Województwa Suwalskiego jak również sąsiedniego Olsztyna.

Poniżej podajemy Pani adresy Stanic Wodnych, gdzie prowadzi się tego rodzaju usługę.

Informujemy ponadto, że opłata za wynajm 1 kajaka wynosi 30 zł. dziennie, a wcześniejsze porozumienie się z którąś z podanych stanic umożliwi Wam gwarancję rezerwacji.

16-305 Bryzgiel ul.Nowinka
19-300 Ełk, ul.Kąpielowa 1
16-413 Gawrych Ruda ul.Płociczna
11-732 Sorkwity k/Mrągowa
14-330 Małdyty
12-220 Czapla
12-200 Jabłoń
11-532 Strzelce k/Wilkas.

Życzymy Państwu udanych wojaży po naszej przepięknej Krainie Wielkich Jezior.-

Z turystycznym pozdrowieniem:

(—) Jan Chojnowski

SPP „Pogoń" Zlec. 246/79 N. 2000 A-4

POLSKIE BIURO PODRÓŻY
„ORBIS"
Przedsiębiorstwo Państwowe
EKSPOZYTURA GIŻYCKO
11-500, ul. Obr. Stalingradu
tel. 36-50, 21-46

GIŻYCKO 17 06 2018

Opłacono gotówką

Pani Michala Rocmanová
Jižní Město - Háje 579
149 00 Praha 4
CSRS

579/19

POLSKIE TOWARZYSTWO
TURYSTYCZNO - KRAJOZNAWCZE
Oddział Wielkich Jezior Mazurskich
Giżycko, ul. Nadbrzeżna 1b tel. 2905

GIŻYCKO 29 05 2018

POLSKA zł 1
»POKÓJ« RZEŹBA Z ZAMKU KRÓLEWSKIEGO

22 Lipca
POLSKA -1.50

Ob.
MICHALA ROCMANOVÁ
JIŽNI MĚSTO - HÁJE
149 00 PRAHA 4.
CSSR.

19

WIT „Mazur-Tourist" Olsztyn
Oddział Kętrzyn pl. Wolności 1, tel. 22-45
Camping C-3 tel. 25-74
11-700 MRĄGOWO, Jaszczurcza Góra 1

POLSKA 50 GR
EDMUND BARTŁOMIEJCZYK

Sz. P
Michala Rocmanowa
Jižní Město - Háje 579
149 00 Praha 4
CSSR

1.Miejscowość Mrągowo,camping C.I.,ul.Jaszczurcza Góra,tel: 25-33.Miejsc noclegowych 36.Dodatkowo pole biwakowe i wypożyczalnia sprzętu pływającego /przy campingu/.Na miejscu kasa wymiany walut.

2.Miejscowość Ostróda - Camping C.I. przy ul.Turystycznej 10 na 150 miejsc,tel.22-27.Obok pole namiotowe i wypożyczalnia sprzętu pływającego przy campingu na ul.Turystycznej 9.

3.Miejscowość Stare Jabłonki koło Ostródy.Camping C.I.na 72 miejsca.Pole namiotowe na 150 miejsc i wypożyczalnia sprzętu pływającego.

od jednoho kamarádka, který poslal adresy pujčoven

WPT „Mazur-Tourist" Olsztyn
Oddział Kętrzyn pl. Wolności 1, tel. 22-45
Camping C-3 tel. 25-74
11-700 MRĄGOWO, Jaszczurcza Góra 1

Mrągowo dn.28.05.1980r.

Szanowna Pani.

Uprzejmie informujemy, że posiadamy kajaki 2 osobowe i możemy wypożyczyć w m-cu lipcu 1980r.
Cena wypożyczenia 1 kajaka na 1 dobę wynosi 40 zł.
Natomoast nie możemy już zarezerwować w Mrągowie noclegów- gdyż wszystkie miejsca noclegowe w m-cu lipcu już są zarezerwowane, chyba że przyjedziecie z własnymi namiotami. to miejsce na polu namiotowym jeszcze sie znajdzie.
Gdyby sie Pani zdecydowała, bardzo prosimy o szybką odpowiedź z podaniem dokładnej daty przyjazdu i wyjazdu.
Łączymy turystyczne pozdrowienia

Kierownik Campingu
I-/ Anna Orzepowska

POLSKIE TOWARZYSTWO
TURYSTYCZNO - KRAJOZNAWCZE
Oddział Wielkich Jezior Mazurskich
Giżycko, ul. Nadbrzeżna 1b tel. 2905

Giżycko dn. 29.05.80 r.

Michala Romanowá

Praga

W odpowiedzi na Pani list informujemy, że wypożyczalnię kajaków prowadzi:

1. Zespół Obiektów Turystycznych PTTK – Wilkasy k/Giżycka
2. SMPT "Wigry" – 11-500 Giżycko ul. Warszawska
3. Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji 11-500 Giżycko ul. 1-go Maja 14

Ceny wypożyczenia od 30 zł do 70 zł na dobę.

Z turystycznym pozdrowieniem

SEKRETARZ
ZARZĄDU ODDZIAŁU
inż. Leszek Olkowicz

WPT „Mazur-Tourist" Olsztyn
Oddział Kętrzyn pl. Wolności 1, tel. 22-45
Camping C-3 tel. 25-74
11-700 MRĄGOWO, Jaszczurcza Góra 1

Mrągowo dn.28.05.1980r.

Szanowna Pani.

Uprzejmie informujemy, że posiadamy kajaki 2 osobowe i możemy wyópżyczyć w m-cu lipcu 1980r.
Cena wyópżyczenia 1 kajaka na 1 dobę wynosi 40 zł.
Natomoast nie możemy już zarezerwować w Mrągowie noclegów- gdyż wszystkie miejsca noclegowe w m-cu łipcu już są zarezerwowane, chyba że przyjedziecie z własnymi namiotami. to miejsce na polu namiętowym jeszcze sie znajdzie.
Gdyby sie Pani zdecydowała, bardzo prosimy o szybką odpowiedź z podaniem dokładnej daty przyjazdu i wyjazdu.
Łączymy turystyczne pozdrowienia

Kierownik Cempingu
I-/ Anna Orzepowska

POLSKIE TOWARZYSTWO
TURYSTYCZNO - KRAJOZNAWCZE
Oddział Wielkich Jezior Mazurskich
Giżycko, ul. Nadbrzeżna 1b tel. 2903

POLSKIE BIURO PODRÓŻY »ORBIS«

Przedsiębiorstwo Państwowe

EKSPOZYTURA GIŻYCKO

Nr kodu 11-500 ul. Dąbrowskiego 8

Konto NBP O/Giżycko
79136-462

L. dz. 79012001/ 888/80 Giżycko, dnia 17.06.80r.

POLSKIE BIURO PODRÓŻY
„ORBIS"
EKSPOZYTURA GIŻYCKO
Obr. Stalingradu
tel. 36-50

Pani Michala Rocmanova
Jizni Mesto-Haje 579
149 00 Praha 4
CSRS

W odpowiedzi na list Pani z dnia 11.05.80r. informujemy uprzejmie, że można wynająć w Giżycku kajaki ew. łodzie wiosłowe - w PTTK w Wilkasach k/Giżycka, w Centralnym Ośrodku Sportu O/Giżycko ul. Moniuszki 22, w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji na plaży miejskiej. Koszt wynajmu kajaka za dobę wynosi ok.40,-zł, łodzi wiosłowej - ok. 90,-zł. Od cudzoziemców nie są wymagane karty pływackie.

SPP „Pogoń" zlec 248/79 r. 4000 a-5

- T á b o r P o s e i d o n u 1 9 8 0 -

/ Informace pro účastníky /

Pořádá: oddělení turistiky Obvodního domu pionýrů a mládeže Prahy 1, Kosárkovo nábřeží 1, Praha 1

Kdy: tábor je složen ze dvou částí:
a/ putovní tábor v PLR v době od 5.7. do 20.7. - celkem 16 dní
b/ pěší putování v ČSSR od 22.7. do 27.7. - 6 dní

Kde: a/ v západní části Mazurských jezer v Polsku /viz mapu/
b/ druhá část v Českosaském Švýcarsku a Lužických horách

Ubytování: ve vlastních stanech v kempech i mimo

Stravování: většinou připravené vlastními silami, zásoby z ČSSR, doplňky /pečivo, ovoce, zelenina, mléčné výrobky/ dle možností v místě pobytu. Stravování se koná po skupinách předem určených, připravují účastníci pod vedením vedoucích. V první části - v PLR - bude prvním společným jídlem večeře 6.7.

Doprava: na místo putování vlakem na hromadnou jízdenku /PLR: Praha - Olsztyn, zpět Olsztyn - Krakov - Praha/, vlastní putování na Mazurských jezerech na vypůjčených kajacích /přesná trasa bude stanovena dle situace na místě/

Program: a/ vodácké a pěší putování
b/ sportovní a tábornický program
c/ politicko-zeměpisné poznávání
d/ trocha historie

Cena: 850,- Kčs + 800,- zlotých; v ceně je zahrnuto:
- vlaková doprava, místní autobusová přeprava, doprava zavazadel
- stravování po dobu celkem dvacíti dnů
- poplatky za ubytování v kempech
- pronájem lodí a pádel
- náklady na nutné doprovodné vozidlo v PLR
- vstupy do objektů a společná kultura
- nutný společný drobný inventář
- pojištění proti úrazu

Výše táborového poplatku je vzhledem k charakteru tábora stanovena zálohově a neměla by, nedojde-li k mimořádné události, převýšit stanovenou částku. Po skončení tábora bude event. zbývající částka rozdělena mezi účastníky.

S sebou: pro obě části tábora:
věci denní a osobní potřeby, ešus a lžíci, propisku a blok, kapesné, vhodný hudební nástroj, zajímavou knížku
a/ navíc do PLR: kompletní troje oblečení do různého počasí a na vodu, vhodnou obuv na cestu i do lodě, platný pas, celní a devizové prohlášení s potvrzením SBČS o nákupu valut, sáček pro zavěšení peněz a dokladů na krk, prostředky proti komárům a slunci, dalekohled
b/ navíc do Švýcarska /českého !/: oblečení dle vlastní úvahy, dobré boty, občanský průkaz, legitimaci ČSTV

Vedení: hlavním šéfem tábora je vedoucí odd. turistiky ODPM Prahy 1 s. Václav Bernard, části tábora v PLR se mimo něj zúčastní pět dospělých zkušených vedoucích

Informace: získáte na schůzce účastníků tábora a jejich rodičů ve čtvrtek 12. června 1980 v 19,- hod. v klubovně Possidonu

Přihláška: závaznou přihlášku je nutno odevzdat do 27.5. se zálohou 100,- Kčs do rukou vedoucího tábora. Doplatek 750,- Kčs do schůzky dne 12.6. Zloté odevzdají účastníci do pokladny teprve na území PLR.

Upozornění: seznamte se důkladně s "Podmínkami účasti ..." na druhé straně !

Obvodní dům pionýrů a mládeže Prahy 1
Kosárkovo nábřeží 1, Praha 1

P o d m í n k y ú č a s t i
na putovním táboře oddílu Poseidon v době od 5.7. do 27.7. 1980

Tyto "Podmínky účasti ..." jsou závazné pro pořadatele tábora Obvodní dům pionýrů a mládeže Prahy 1 /dále jen ODPM/ i pro účastníka od okamžiku podání a převzetí přihlášky. Jsou stanoveny dle vzoru "Všeobecných podmínek účasti na zájezdech cestovní kanceláře SPORT--TURIST". Všechny další údaje k táboru jsou na druhé straně "Podmínek ..", nebo budou včas před zahájením tábora upřesněny ústně.

1/ Tábora se může zúčastnit pouze člen zájmového útvaru ODPM pod názvem Poseidon

2/ Účastník vyplní přihlášku, nechá ji potvrdit svému zákonnému zástupci a odevzdá ji zároveň se zálohou 100,- Kčs vedoucímu tábora

3/ ODPM potvrdí zařazení účastníka do tábora a složení zálohy 100,- Kčs na dílu B přihlášky

4/ Zbývající část táborového poplatku v Kčs - tj. 750,- Kčs - zaplatí účastník do 12.června 1980. Platba bude opět potvrzena na díl B.

5/ Podmínky zrušení účasti na táboře /storno/:
- přihláška je pro každého účastníka závazná od okamžiku odevzdání přihlášky do rukou vedoucího tábora se zálohou 100,- Kčs
- zrušit účast na táboře je možno pouze písemně. Pro stanovení stornopoplatku je rozhodující datum odeslání nebo osobního předání do rukou vedoucího tábora.
- při zrušení účasti uhradí účastník stornopoplatek ve výši 100,- Kčs
- účastník, který zruší účast na táboře v termínu kratším než 7 dnů před stanoveným dnem odjezdu, nebo zrušení účasti na táboře neoznámí a na tábor neodcestuje, protože se nedostaví ve stanovený den a hodinu na místo srazu, je povinen uhradit veškeré náklady vzniklé ODPM z jeho předpokládané účasti na zájezdu. Rozdíl mezi výší takto vzniklých nákladů a výší táborového poplatku bude poukázán na adresu účastníka poštovní poukázkou do čtrnácti dnů od skončení tábora.
- účastník a jeho zákonný zástupce berou na vědomí, že jmenované podmínky platí v plném rozsahu i v případě neúčasti z důvodu nemoci nebo živelné pohromy apod. !!!

6/ Účastník je povinen:
- dostavit se k odjezdu včas a v dobrém zdravotním stavu
- na místě srazu odevzdat "Prohlášení o bezinfekčnosti" podepsané zákonným zástupcem, bez něhož není odjezd možný
- mít v pořádku platné cestovní doklady a Celní a devizové prohlášení
- na táboře se řídit pokyny vedoucích tábora

7/ V případě zrušení tábora z mimořádných důvodů /hygienická a zdravotní situace apod./ vrací ODPM zaplacenou částku v co nejkratší době.

Díl B přihlášky na putovní tábor Poseidonu ve dnech od 5.7. do 27.7.

Potvrzuji převzetí přihlášky na tábor - dílu A - a složení zálohy 100,- Kčs /slovy jednosto korun/.

Dne: _____
razítko a podpis

Potvrzuji převzetí doplatku na tábor ve výši 750,- Kčs /sedmsetpadesát korun/.

Dne: _____
razítko a podpis

Prohlášení o bezinfekčnosti /odevzdej při odjezdu !!!/

Prohlašuji tímto, že mi není známo, že by se . . . . . dostal/a/ v posledním měsíci do styku s jakoukoliv infekční chorobou. Potvrzuji rovněž jeho celkový dobrý zdravotní stav, umožnující bez vyjímky se zúčastnit putovního pěšího a vodáckého tábora s noclehy pod stanem.

Dne: _____
podpis zákonného zástupce

Vyjádření školního /dorostového/ lékaře /odevzdej při odjezdu !!!/

Potvrzuji tímto dobrý zdravotní stav . . . . . ,
který je žákem školy . . . . . .
a který se má v době od 5.7. do 27.7. 1980 zúčastnit putovního pěšího a vodáckého tábora ODPM Prahy 1 v ČSSR a Polsku.
Je třeba dbát těchto zdravotních dispozic:

Dne: _____
razítko a podpis lékaře

Díl A přihlášky na putovní tábor Poseidonu ve dnech 5.7. - 27.7.1980

Jméno a příjmení: . . . . . .

Datum narození: . . . . . Telefon: . . . . .

Bydliště: . . . . . .

Seznámil/a/ jsem se s podmínkami účasti na putovním táboře Poseidonu ve dnech 5.7. - 27.7. 1980. S obsahem souhlasím a zavazuji se je dodržet.

Dne:

_____ _____
podpis přihlášeného podpis zákonného zástupce

NE 6.7.	z á s o b y v l a s t n í		chléb 15.7. ~~brambory 9~~ luncheon meat 9 okurky přír. 1 hořčice 3 mrkev čaj
PO 7.7.	17.7. bramborová polévka masová konzerva 3 chléb čaj	8.7. pečivo játrová paštika ~~6~~ 12	7.7. ovesné vločky 4 mléko kompot švestky skořicový cukr 15 cukr krupice 1 čaj
ÚT 8.7.	8.7. dětská krupička mléko cukr krupice 2 kakao inkao 2 máslo 0,5 bikava 3	9.7. pečivo konz.vepřové 6 okurky 1	6.7. před. rýže hovězí roštěnka 9 okurky 1,5 (1,5) cibule 1 čaj
ST 9.7.	9.7. hrachová polévka ~~před. hrách 1~~ masox 3 chléb uz. maso s hráškem 6 čaj	10.7. pečivo konz. Socra 15	8.7. špagety 6 hovězí ve vl.šť. 9 okurky 1 kečup 6 čaj
ČT 10.7	11.7. ovesné vločky 5 různé kompoty rozinky 12 oříšky mléko cukr krupice 2 malcao 3	brambory 8 máslo 1,5 sůl	16.7. fazole v tom. 15 párek 6 hořčice 3 okurky 1 čaj
PÁ 11.7.	13.7. hovězí polévka tenké nudle 1 mas. konzerva 3 chléb čaj	lívance ~~15~~ 18 cukr moučka 2 cukr skořice 15 džem 6	10.7. brambory 10 maďar. guláš 12 steril.hrášek ~~3~~ 6 čaj

SO 12.7.	n á k u p	12.7. pečivo tunák s vejcem 12	sn. 15.7. ~~kolínka~~ nudle 4 cukr krupice 1 cukr skořice 15 strouhanka tvaroh malcao 3
NE 13.7.	12.7. slepičí polévka drůbeží masox 3 tenké nudle 1 pečivo čaj	sušenky kompot zelenina ovoce	předvařený hrách 12.7. párky 6 ~~uzené s hráškem 22~~ okurky 1 cibule 1 hořčice 3 čaj
PO 14.7.	dětská krupička mléko cukr krupice 2 kakao 2 máslo 0,5 kaolar 3	13.7. pečivo konz. vepřové 6	11.7. brambor. knedlíky 18 hovězí ve vl.šť. 9 cibule 2 zelí bílé ster. 6 čaj
ÚT 15.7	7.7. polévka hovězí mas. konzerva 3 ~~zelenina~~ rýže ~~chléb~~ dom. uzeniny čaj	7.7. trenčianský jemný párok s fazuľou 15	oběd 11.7. bramborové placky 20 olej stolní 3 puding 6 čaj
ST 16.7.	n á k u p	chléb věč. 14.7. ~~brambory 9~~ maďarský guláš 12 steril.hrášek 3	9.7. konz. rizoto 15 okurky 1 čaj
ČT 17.7.	brambor. knedlíky 18 cibule 2 hovězí ve vl.šť. 6 zelí bílé ster. 6 olej stolní 2 medola 3	~~uzené maso s hráškovým protlakem 21~~	sn. 15.7. ovesné vločky 4 mléko ~~kompot švestky~~ cukr skořice 15 cukr krupice 2 jezhedy
	Rezerva: věč. 13.7. knz. rizoto 12, konz. trenč. jemný párok s fazuľou 12, malcao 3, eligo 3,		

